РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане

(Обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15 от 2018 г.)

§ 1. В чл. 43 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 4“.

2. В ал. 2 думите „през следващите 5 години“ се заличават, а думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 4“.

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) В случай че данъчно задължено лице прилага за текущата година чл. 43а, признатите разходи за лихви по реда на ал. 2 се ограничават до размера на остатъка на признатото превишение на разходи по заеми след прилагането на чл. 43а, ал. 5.“

4. Досегашните ал. 3-7 стават съответно ал. 4-8 и в ал. 8 думите „ал.1-6“ се заменят с „ал. 1-7.“

§ 2. В глава осма се създава чл. 43а:

„Правило за ограничаване на приспадането на лихви

Чл. 43а. (1) Не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми за текущата година в размер, определен по следната формула:

НПРЗ = ПРЗ – 0,30 х ДФРЛДА, където:

НПРЗ е непризнатото превишение на разходи по заеми;

ПРЗ е превишението на разходите по заеми, определено по реда на ал. 2;

ДФРЛДА е данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен по реда на ал. 3.

(2) Превишението на разходите по заеми е сумата, с която общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, превишава общия размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи признати за данъчни цели приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи и/или суми, икономически еквивалентни на лихви.

(3) Данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации за текущата година се определя по следната формула:

ДФРЛДА = ДФР + ДА - ПЛ + РЗ, където:

ДФР е данъчният финансов резултат, формиран по общия ред на закона, преди приспадане на данъчни загуби и преди прилагането на този член;

ДА е общият размер на годишните данъчни амортизации;

ПЛ е общият размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи или суми, икономически еквивалентни на лихви;

РЗ е общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, преди прилагането на този член.

(4) Разходи по заеми за целите на този член са признатите за данъчни цели разходи и/или суми, които водят до намаление на данъчния финансов резултат, в които:

1. се включват всички разходи за лихви по всякакъв вид дълг, други разходи и суми, икономически еквивалентни на лихви, както и други разходи и суми, направени във връзка с набирането на средства включително, но не само:

а) плащания по заеми, даващи право на дял от печалбата;

б) условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон;

в) суми по алтернативни механизми за финансиране;

г) лихви по финансов лизинг;

д) лихва, капитализирана като част от стойността на неамортизируем актив за данъчни цели, при разпореждане с този актив, амортизацията на капитализирана лихва за данъчен амортизируем актив или лихвата, включена в данъчната стойност на данъчен амортизируем актив, при разпореждане с този актив;

е) суми, изчислени на базата на възвръщаемост на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими;

ж) суми на условни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани с финансиране;

з) курсови разлики по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства;

и) възнаграждения за гаранция при финансиране;

к) такси и подобни разходи, свързани със заемането на средства;

2. не се включват разходи и суми за наказателни лихви за закъснели плащания и неустойки, които не са свързани с финансиране.

(5) Непризнатото по ал. 1 превишение на разходи по заеми се признава за данъчни цели през следващи години, до изчерпването му в размер, определен за текущата година по следната формула:

ППРЗ = 0,30 х ДФРЛДА + ПЛ - РЗ, където:

ППРЗ е признато превишение на разходи по заеми;

ДФРЛДА е данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен за текущата година по реда на ал. 3;

ПЛ е общият размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи или суми, икономически еквивалентни на лихви;

РЗ е общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, преди прилагането на този член.

(6) Когато данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации е отрицателна величина, той не участва при определяне на размера на непризнатото и признатото превишение на разходи по заеми по ал. 1 и 5.

(7) Алинея 1 не се прилага, когато превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, не надвишава левовата равностойност на 3 000 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото.

(8) В случаите, в които превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, надвишава прага по ал. 7 и чл. 43 не е приложен, не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми в размер, равен на превишението на разходи по заеми за текущата година минус 30 на сто от ДФРЛДА.

(9) В случаите, в които превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, надвишава прага по ал. 7 и:

1. непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 е по-високо от непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1, не се признава за данъчни цели непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1; в този случай чл. 43, ал. 1 не се прилага;

2. непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 е по-ниско от непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1, не се признават за данъчни цели непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 и разликата между непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1 и непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1.

(10) Не се регулират по реда на ал. 1 – 9 разходите по заеми на кредитните институции.“

§ 3. Създава се глава девета „а“ с чл. 47в, 47г и 47д:

„Глава девета „а“

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ В СЛУЧАИТЕ НА КОНТРОЛИРАНО ЧУЖДЕСТРАННО ДРУЖЕСТВО

Контролирано чуждестранно дружество

Чл. 47в. (1) Контролирано чуждестранно дружество е чуждестранно образувание или място на стопанска дейност в чужбина, чиито печалби не подлежат на данъчно облагане или са освободени от облагане с данъци в Република България, когато са изпълнени следните условия:

1. в случай на чуждестранно образувание — данъчно задълженото лице самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 на сто от правата на глас, или има пряко или косвено участие в над 50 сто от капитала, или има право да получи над 50 на сто от печалбата на това образувание, и

2. действително платеният корпоративен данък върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност е по-нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуването или мястото на стопанска дейност по реда на този закон, и действително платения корпоративен данък върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност.

(2) Размерът на косвеното участие по ал. 1, т. 1, което данъчно задълженото лице притежава в чуждестранно образувание, се определя като сбор от участията, които всяко от свързаните му предприятия притежава пряко в чуждестранното образувание.

(3) За целите на ал. 1, т. 2 не се взема предвид мястото на стопанска дейност на контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на данъчно облагане или е освободено от данъци в държавата, в която контролираното чуждестранно дружество е местно лице за данъчни цели.

(4) Алинея 1 не се прилага за контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на облагане с корпоративен данък върху печалбата в държавата, в която контролираното чуждестранно дружество е местно лице за данъчни цели.

Данъчен финансов резултат в случаите на контролирано чуждестранно дружество

Чл. 47г. (1) Данъчно задълженото лице увеличава данъчния си финансов резултат за текущата година с данъчната печалбата за същия данъчен период на чуждестранно образувание, която не е разпределена, или печалбата, реализирана от място на стопанска дейност от чужбина за същия данъчен период.

(2) Данъчната печалба по ал. 1:

1. се определя по реда на този закон;

2. увеличава данъчния финансов резултат за данъчния период на данъчно задълженото лице, в който приключва данъчният период на чуждестранното образувание, в случаите, в които данъчните периоди са различни;

3. увеличава данъчния финансов резултат пропорционално на най-високото от участията в правата на глас, в капитала или в печалбата на чуждестранното образувание, както и пропорционално на периода от съответния данъчен период на чуждестранното образувание, през който са били изпълнения условията чуждестранното образувание да е контролирано чуждестранно дружество.

(3) Данъчната загуба на контролирано чуждестранно дружество от текущия данъчен период, определена по реда на този закон, не се приспада от данъчните печалби на данъчно задълженото лице от източник в страната или други държави през текущата или следващи години. Данъчната загуба по изречение първо се приспада последователно само от данъчните печалби на същото контролирано чуждестранно дружество или от данъчната печалба на друго контролирано чуждестранно дружество в същата чужда държава, от която е възникнала, през следващите 5 години.

(4) Когато чуждестранно образувание разпредели печалба, която подлежи на облагане при данъчно задълженото лице, данъчният финансов резултат на същото се намалява с печалбата, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за минала година. Намалението е до размера на разпределената печалба, но не повече от размера на печалбата, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат за минала година.

(5) Когато данъчно задължено лице реализира приход, който подлежи на облагане, от разпореждане с участието си в чуждестранно образувание или със стопанска дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в чужбина, данъчният финансов резултат на данъчно задълженото лице за текущата година се намалява с размера на печалбата от чуждестранното образувание, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за минала година и за която не е приложена ал. 4, до размера на прихода от разпореждането.

(6) Данъчно задълженото лице има право на данъчен кредит за данъка, платен от контролирано чуждестранно дружество в чужбина по отношение на печалби, които

на основание на ал. 1 са включени в данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице. Данъчният кредит се определя по реда на чл. 14, ал. 4.

(7) Алинея 1 не се прилага, когато контролирано чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което се доказва от данъчно задълженото лице чрез съответните факти и обстоятелства.

(8) При определяне на данъчния финансов резултат на контролирано чуждестранно дружество по реда на този закон, счетоводният финансов резултат на контролирано чуждестранно дружество се определя съгласно приложимите от данъчно задълженото лице счетоводни стандарти.

Регистър на контролираните чуждестранни дружества

Чл. 47д. (1) Данъчно задълженото лице води регистър на контролираните чуждестранни дружества, който съдържа данни най-малко за:

1. размера на участията по чл. 47в, ал. 1, т. 1, в това число промяната им в рамките на данъчния период;

2. размера на печалбата на чуждестранно образувание, която не е разпределена, съответно печалбата на място на стопанска дейност, определени по реда на този закон и които на основание ал. 1 са увеличили данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за всеки данъчен период;

3. размера на загубата, определена по реда на този закон за текущата и минали години във връзка с прилагане на чл. 47г, ал. 3;

4. размера на данъчния финансов резултат за съответния данъчен период, определен по реда на този закон, както и на действително платения корпоративен данък върху печалбата от контролирано чуждестранно дружество в държавата, в която чуждестранното образувание е местно лице за данъчни цели или в която е разположено мястото на стопанска дейност;

5. датата на разпределяне на печалба от контролирано чуждестранно дружество, дата на разпореждане с участие или със стопанска дейност, както и размер на разпределена печалба, съответно размер на прихода от разпореждане;

6. друга информация, необходима за определяне на данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице, в случаите на контролирано чуждестранно дружество.

(2) Данъчно задълженото лице представя регистъра по ал. 1 при поискване от органите по приходите на Националната агенция за приходите.“

§ 4. В глава четиринадесета се създава чл. 91а:

„Данъчна печалба в случаите на контролирано чуждестранно дружество

Чл. 91а. Разпоредбите на тази глава не се прилагат по отношение на данъчна печалба, произтичаща от контролирано чуждестранно дружество.“

§ 5. В чл. 92, ал. 4 се създава изречение второ: „Годишна данъчна декларация се подава, когато за данъчния период, през който не е осъществявана дейност по смисъла на Закона за счетоводството, възникне задължение за корпоративен данък или данък върху разходите, както и когато данъчно задължено лице желае да декларира други данни и обстоятелства, предвидени в образеца на декларацията.“

§ 6. В член 116а ал. 5 се изменя така:

„(5) Едноличният търговец не може да признава за данъчни цели непризнатите разходи за лихви в преобразуващото се дружество от прилагане на режима на слабата капитализация и/или от прилагане на правилото за ограничаване приспадането на лихви.“

§ 7. В чл. 120 се правят следните изменения:

1. Заглавието се изменя така:

„Регулиране на слаба капитализация и прилагане на правило за ограничаване приспадането на лихви“

2. Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) При преобразуване по Търговския закон приемащите или новоучредените дружества не могат да признават за данъчни цели непризнатите разходи за лихви и/или непризнатото превишение на разходи по заеми в преобразуващите се дружества от прилагане на режима на слабата капитализация, съответно на правилото за ограничаване приспадането на лихви.

(2) При продажба на предприятие по чл. 15 от Търговския закон правоприемникът не може да признава за данъчни цели непризнатите разходи за лихви и/или непризнатото превишение на разходи по заеми при отчуждителя от прилагане на режима на слабата капитализация, съответно на правилото за ограничаване приспадането на лихви.“

§ 8. В чл. 146 се правят следните изменения:

1. Заглавието се изменя така:

„Регулиране на слаба капитализация и прилагане на правилото за ограничаване приспадането на лихви“

2. Алинея 1 се изменя така:

„(1) При преобразуване по този раздел получаващите дружества нямат право да признават за данъчни цели непризнатите разходи за лихви и/или непризнатото превишение на разходи по заеми в преобразуващите се дружества от прилагане на режима на слабата капитализация, съответно на правилото за ограничаване приспадането на лихви.“

§ 9. В чл. 158 се правят следните изменение и допълнения:

1.Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) По отношение на данъчните декларации, подавани по реда на тази глава, се прилага чл. 92, ал. 4, когато през данъчния период не е осъществявана дейност по смисъла на Закона за счетоводството.“

§ 10. В глава двадесет и първа раздел II „Корпоративен данък при прекратяване“ с чл. 159 и 160 се отменя.

§ 11. В чл. 161 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Последният данъчен период на данъчно задължено лице, прекратено с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност, обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено заличаването, до датата на заличаването.“

2. Алинея 2 се отменя.

3. Създава се ал. 7:

„(7) Представляващият данъчно задълженото лице през последния данъчен период – ликвидатор, синдик, представляващият място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, декларира и внася удържания от имуществото на данъчно задълженото лице дължим данък за този данъчен период.“

§ 12. В чл. 162 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „на датата на подаване на искането за заличаване заедно с копие от него“ се заменят с „в 30-дневен срок от датата на заличаване на данъчно задълженото лице“.

2. Алинея 2 се отменя.

3. В ал. 3 и 4 думите „се подава на“ се заменят със „се подава в 30-дневен срок от“.

4. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Когато датата на заличаването при ликвидацията или несъстоятелността или прекратяването на дейността на място на стопанска дейност, или прекратяването на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса е преди изтичането на срока за подаване на годишната данъчна декларация за предходната година и същата не е подадена, тя се подава в сроковете по ал. 1, 3 и 4, когато те изтичат преди този срок.“

5. Алинея 6 се отменя.

§ 13. Член 163 се изменя така:

„Чл. 163. (1) Дължимият корпоративен данък за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 1, 3 и 4, се внася в сроковете за деклариране му.

(2) Когато датата на заличаването при ликвидацията или при несъстоятелността или прекратяването на дейността на място на стопанска дейност, или прекратяването на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса е преди изтичането на срока за внасяне на годишния корпоративен данък за предходната година и същият не е внесен, той се внася в срока по ал. 1, когато той изтича преди този срок. В този случай по отношение на корпоративния данък за предходната година се прилага чл. 161, ал. 7.“

§ 14. Член 164 се отменя.

§ 15. В чл. 201 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 5 изречение трето се изменя така: „При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице информацията се предоставя в декларацията по ал. 7.“

2. Създава се ал. 7:

„(7) При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице декларацията се подава от лицата по чл. 161, ал. 7 в срока и по реда за подаване на данъчната декларация по чл. 162.“

§ 16. В чл. 202 се създава ал. 6:

„(6) При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице данъкът се внася в сроковете за деклариране му от лицата по чл. 161, ал. 7.“

§ 17. В чл. 209 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 се създава т. 6:

„6. разполага с образец на ваучер за храна, който отговаря на следните изисквания:

а) съдържа серия и номер, които позволяват неговото индивидуализиране и проследяване;

б) съдържа фирма, седалище и адрес на управление на оператора, единния идентификационен код, определен от Агенцията по вписванията, съответно единния идентификационен код по БУЛСТАТ;

в) съдържа фирма, единния идентификационен код, определен от Агенцията по вписванията, съответно единния идентификационен код по БУЛСТАТ на работодателя;

г) съдържа номинална стойност на ваучера за храна (изразена цифром и словом), определена в левове;

д) съдържа срок на валидност на ваучера за храна;

е) съдържа изрична забрана за покупка на вино, спиртни напитки, пиво и тютюневи изделия чрез ваучери за храна;

ж) съдържа изрична забрана за връщане на остатък до номиналната стойност на предоставения ваучер;

з) съдържа най-малко пет способа за защита;

и) съдържа място за поставяне на дата и печат на доставчика;

к) съдържа уникалния номер на получената от оператора индивидуална квота, по която е предоставен ваучерът за храна;

л) съдържа дата на издаване на заповедта на получената от оператора индивидуална квота, по която е предоставен ваучерът за храна.“

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Разрешението се издава от министъра на финансите въз основа на конкурс. Отказ за издаване на разрешение се извършва с мотивирана писмена заповед на министъра на финансите на кандидат, който не отговаря на някое от изискванията по ал. 2 или който е представил неверни данни или информация. Разрешението се отнема, когато операторът:

1. престане да отговаря на някое от изискванията по ал. 2, 8 и 9;

2. престане да осъществява дейност;

3. не е осъществявал дейност през предходните две години, от които за годината преди предходната е получил първа индивидуална квота;

4. е предоставил на работодатели ваучери за храна по получена индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна, които са с номинална стойност, превишаваща тази индивидуална квота, или е предоставил ваучери за храна, без да е получил индивидуална квота.“

3. Алинея 8 се изменя така:

„(8) Операторът използва получените суми от работодателите по предоставените им ваучери за храна само за разплащане по банков път с доставчиците, сключили договор за обслужване с оператора, за заплащане на данък върху добавената

стойност, включен в номиналната стойност на ваучерите за храна, или за възстановяване номиналната стойност на ваучерите за храна, предявени от работодатели, в случаите на отнемане разрешението на оператора.“

§ 18. В чл. 217 се правят следните допълнения:

1. В ал. 4 се създава изречение второ: „Лицата, които за предходната година не са били задължени и не са подали годишна данъчна декларация, декларират избора си по ал. 3 с годишната данъчна декларация за текущата година.“

2. Създава се ал. 5:

„(5) При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице данъкът върху разходите се декларира и внася от лицата по чл. 161, ал. 7 в срока и по реда за подаване на данъчната декларация и за внасяне на данъка по чл. 162 и 163.“

§ 19. В глава тридесет и първа се създава чл. 218а:

„Алтернативен данък при заличаване/прекратяване

Чл. 218а. (1) Последният представляващ данъчно задълженото лице – ликвидатор, синдик, представляващият място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, декларира и внася удържания от имуществото на данъчно задълженото лице дължим данък, чийто срок за внасяне изтича след датата на заличаването/прекратяването.

(2) В случаите по ал. 1 данъкът за данъчния период, през който е извършено заличаването/прекратяването, се декларира и внася в 30-дневен срок от датата на заличаването/прекратяването.

(3) Когато датата на заличаването/прекратяването е преди 31 март и годишната данъчна декларация за предходната година не е подадена, тя се подава в срока по ал. 2, когато той изтича преди 31 март.“

§ 20. Член 264 се изменя така:

„Чл. 264. (1) Представляващият данъчно задълженото лице, включително лицето, изпълнявало длъжността ликвидатор, синдик или представляващ място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, който с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, 262 или 263, се наказва с имуществена санкция или с глоба в размер от 200 до 1000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция или глобата е в размер от 400 до 2000 лв.“.

§ 21. Член 276 се изменя така:

„Чл. 276. Данъчно задължено лице, което не изпълни задълженията си по чл. 92, ал. 3, чл. 219, ал. 5, чл. 252, ал. 2 или чл. 259, ал. 3, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв., а при повторно нарушение - в размер от 1500 до 5000 лв.“

§ 22. Създава се чл. 277г:

„Чл. 277г. Данъчно задължено лице, което не изпълни задълженията си по чл. 47д или посочи неверни данни и обстоятелства в регистъра по този член, се наказва с имуществена санкция в размер от 3 000 до 5000 лв., при повторно нарушение – в размер от 6 000 до 10 000 лв.“

§ 23. В §1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 20 думите „ал. 6“ се заменят с „ал. 7“ .

2. Създават се т. 84, 85 и 86:

„84. „Свързано предприятие“ за целите на чл. 47в е:

а) образувание, в което данъчно задълженото лице има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер 25 на сто или повече, или има право да получава 25 на сто или повече от печалбите на това образувание;

б) физическо лице или образувание, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъчно задължено лице в размер 25 на сто или повече, или има право да получава 25 на сто или повече от печалбите на данъчно задълженото лице.

Ако физическо лице или образувание има пряко или косвено участие в размер 25 на сто или повече в данъчно задълженото лице и в едно или повече образувания, всички образувания, включително данъчно задълженото лице, се считат за свързани предприятия.

85. „Образувание“ за целите на глава девета „а“е образувание по смисъла на § 1а, т. 51 от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

86. „Кредитна институция“ за целите на чл. 43 и чл. 43а е банка по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за кредитните институции, получила лиценз от Българската народна банка за извършване на банкова дейност, както и лице по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.), от друга държава членка, получило лиценз от съответната държава членка по произход, което извършва банкова дейност на територията на Република България чрез клон.“

§ 24. В § 2 от Допълнителните разпоредби съюзът „и“ пред думите „Директива (ЕС) 2015/121 на Съвета от 27 януари 2015 г.“ се заменя със запетая и накрая се добавя „и Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.)“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 25. Непризнатите разходи за лихви съгласно чл. 43, подлежащи на приспадане и неприспаднати до 31 декември 2018 г., се приспадат по реда на чл. 43, ал. 2, когато не се прилага чл. 43а, и по реда на чл. 43, ал. 3 в случаите, в които чл. 43а се прилага за съответната година.

§ 26. Когато сроковете за деклариране и внасяне на данък по отменените и изменените с този закон разпоредби на глава двадесет и първа изтичат след 31 декември 2018 г., се прилагат разпоредбите на този закон.

§ 27. Разпоредбите на този закон се прилагат, когато датата на заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице в случаите по § 15, т. 2 относно чл. 201, ал. 7, § 16 относно чл. 202, ал. 6, § 18 относно чл. 217 и § 19 относно чл. 218а е преди 1 януари 2019 г., но сроковете за деклариране и внасяне на данъка съгласно този закон изтичат след 31 декември 2018 г.

§ 28. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г. и бр. 15 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 22а:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 и при условие че съпругът/съпругата няма да ползва данъчното облекчение за съответната данъчна година.“;

б) създава се ал. 6:

„(6) Когато в нарушение на условието по ал. 3 и двамата съпрузи са ползвали данъчното облекчение, всяко от лицата дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

2. В чл. 22в:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 и при условие че другият родител, съответно другият приемен родител, близък или роднина, няма да ползва намалението за съответната данъчна година. Когато размерът на данъчното облекчение е по-висок от сумата на годишните данъчни основи по чл. 17, разликата може да се ползва от другия родител, съответно от другия приемен родител, близък или роднина, чрез подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50.“;

б) алинея 5 се отменя;

в) в ал. 6 думите „и когато представи писмена декларация по ал. 4 от другия родител“ се заличават;

г) създава се ал. 9:

„(9) Когато в нарушение на условието по ал. 4 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от повече от едно лице, всяко от лицата по ал. 3 дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

3. В чл. 22г:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 и при условие че другият родител, съответно другият приемен родител, близък или роднина, няма да ползва намалението за съответната

данъчна година. Когато размерът на данъчното облекчение е по-висок от сумата на годишните данъчни основи по чл. 17, разликата може да се ползва от другия родител, съответно от другия приемен родител, близък или роднина, чрез подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50.“;

б) алинея 5 се отменя;

в) в ал. 6 думите „и когато представи писмена декларация по ал. 4 от другия родител“ се заличават;

г) създава се ал. 8:

„(8) Когато в нарушение на условието по ал. 4 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от повече от едно лице, всяко от лицата по ал. 3 дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

4. В чл. 23, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „включително, когато декларацията се подава по реда на чл. 53, ал. 2, както и по реда на чл. 103 и 104 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“.

5. В чл. 35 т. 2 се отменя.

6. В чл. 38 се създава ал. 14:

„(14) С окончателен данък се облага брутната сума на придобитите облагаеми парични и предметни награди от игри, от състезания и конкурси, които не са предоставени от работодател или възложител.“

7. Член 45 се изменя така:

„Издаване на документи за изплатен доход и удържан данък

Чл. 45. (1) При поискване от лицето работодателят издава служебна бележка по образец за изплатения през годината облагаем доход и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски. Когато служебната бележка се издава от работодател по основното трудово правоотношение на работника или служителя към 31 декември на данъчната година, се посочва и данъкът, удържан или възстановен на лицето при определяне на годишния размер на данъка по реда на чл. 49.

(2) Обстоятелството, че работодателят не е работодател по основното трудово правоотношение към 31 декември на данъчната година, се установява с писмена декларация, предоставена от работника/служителя.

(3) При прекратяване на дейността на работодателите, които нямат правоприемник, служебните бележки по ал. 1 се издават от последния представляващ работодателя или от съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, където са предадени разплащателните ведомости и приложенията към тях по реда на Кодекса за социално осигуряване.

(4) Предприятие или самоосигуряващо се лице по смисъла на Кодекса за социално осигуряване - платец на доходи по чл. 29 или 31, издава за изплатените доходи и удържания данък по реда на чл. 43 и 44 сметка за изплатени суми по образец, която предоставя на лицето, придобило дохода, или на упълномощено от него лице.

(5) При поискване от лицето предприятието или самоосигуряващото се лице, платец на доходи по чл. 29 или 31, издава служебна бележка по образец за изплатения през годината доход и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски.

(6) Сметката за изплатени суми по ал. 4 и служебната бележка по ал. 5 не се издават в случаите по чл. 43, ал. 5.

(7) При поискване от лицето предприятието или самоосигуряващото се лице платец на доходи от други източници по чл. 35, издава служебна бележка по образец за изплатените през годината доходи и за удържания през годината данък.

(8) Служебните бележки по ал. 1, 5 и 7 се издават в 14–дневен срок от датата на поискването им.“

8. В чл. 46, ал. 1 думите „11 и 12“ се заменят с „11, 12 и 14“.

9. В чл. 48:

а) създава се нова ал. 5:

„(5) От определения по ал. 1 данък се приспада и данъчното облекчение по чл. 22д, ал. 2.“;

б) алинея 8 се изменя така:

„(8) Данъкът по ал. 1 и 2 се закръглява към всеки пълен лев след приспаданията по ал. 3 – 6, когато не се ползва отстъпка, или след ползването на отстъпка.“

10. В чл. 50:

а) в ал. 1, т. 3, буква „в“ думите „ал. 8 и ал. 13“ се заменят с „ал. 8, 13 и 14“;

б) алинея 4 се отменя.

11. В чл. 51 ал. 2 се изменя така:

„(2) Годишен отчет за дейността не подават лицата по ал. 1, които през данъчната година не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството.“

12. В чл. 53:

а) в ал. 1 думите „до 30 април“ се заменят с „от 10 януари до 30 април“;

б) в ал. 6 навсякъде думите „до 31 януари“ се заменят с „до 31 март“;

в) създава се ал. 7:

„(7) Годишната данъчна декларация на самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване се подава само по електронен път.“

13. В чл. 55 ал. 3 се изменя така:

„(3) В декларацията по ал. 1 не се посочва дължимият от работодателите данък за доходи от трудови правоотношения, за който се подава информация по ред и по начин, определени в наредба, издадена от министъра на финансите.“

14. В чл. 56:

а) в ал. 2 след думите „Предприятията – платци на доходи“ се поставя запетая и се добавя „както и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване“;

б) създава се ал. 3:

„(3) При заличаване/прекратяване на предприятието декларацията по чл. 55, ал. 1 се подава в срока и по реда за подаване на данъчната декларация по чл. 162 от Закона за корпоративното подоходно облагане. В същия срок се внасят и данъците, дължими по декларацията.“

15. В чл. 64, ал. 3 думите „справката по чл. 73, ал. 1“ се заменят със „справките по чл. 73“.

16. В чл. 65:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 3 се удържа и внася от предприятието - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е извършено скритото разпределение на печалбата.“;

б) алинея 7 се изменя така:

„(7) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 8, 11 и 14 се удържа и внася от предприятието или от самоосигуряващото се лице - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което доходът е придобит от физическото лице.“

17. В чл. 67 се създава ал. 6:

„(6) Дължимият данък по ал. 4 и 5 за доходи на починали лица в случаите по чл. 53, ал. 3, 4 и 5 се внася в едномесечен срок от датата, на която изтича срокът за подаване на годишната данъчна декларация от наследниците/заветниците.“

18. В чл. 73:

а) в ал. 1, в основния текст думите „изготвят справка по образец за изплатените през годината доходи“ се заменят с „изготвят справка по образец за изплатените през годината доходи, и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски“;

б) в ал. 4 думите „15 март“ се заменят с „28 февруари“, а думите „прекратяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност“ се заменят със „заличаване/прекратяване“;

в) алинея 5 се изменя така:

„(5) Справката по ал. 1 се предоставя само по електронен път във формат и по ред, одобрени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.“;

г) алинея 6 се изменя така:

„(6) Работодателите изготвят справка по образец за изплатените през годината облагаеми доходи по трудови правоотношения и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски. В справката се включва и информацията, свързана с определянето на годишната данъчна основа и годишния данък по реда на чл. 49 за лицата, на които към 31 декември на данъчната година работодателят е работодател по основното трудово правоотношение.“;

д) създават се ал. 7 и 8:

„(7) Справката по ал. 6 се предоставя в срока и по реда на ал. 2, 4 и 5.

(8) При откриване на грешка в данните, предоставени за конкретно физическо лице по реда на предходните алинеи, след срока по ал. 4 задължените лица имат право да правят промени в тези данни в срок до 30 септември на годината, през която е предоставена информацията.“

19. В чл. 73а:

а) в ал. 5, изречение второ след думите „Информацията се предоставя“ се добавя „само по електронен път“;

б) в ал. 6 думите „прекратяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност“ се заменят със „заличаване/прекратяване“.

20. В чл. 81а, ал. 1 изречение първо се изменя така:

„Лице - платец на доход, което при поискване не издаде и не предостави на лицето, придобило дохода, образците по чл. 45, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер до 250 лв., освен ако не подлежи на по-тежко наказание.“

21. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) точка 28 се изменя така:

„28. „Упражняване на занаят“ е производството на изделия или предоставянето на услуги, осъществявани от физическо лице, упражняващо занаят по реда на Закона за занаятите, което не е регистрирано като едноличен търговец.“;

б) в т. 62 числото „30“ се заменя със „100“.

§ 29. Параграф 28, т. 1, 2 и 3 относно чл. 22а, 22в и 22г от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилагат и при ползване на данъчни облекчения за 2018 г.

§ 30. Параграф 28, т. 7 и т. 20 относно чл. 45 и чл. 81а, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилагат за изплатени доходи след 31 декември 2018 г.

§ 31. Параграф 28, т. 9 относно чл. 48 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилага и при деклариране на доходите за 2018 г. в годишната данъчна декларация по чл. 50.

§ 32. Параграф 28, т. 11 и т. 12, буква „а“ относно чл. 51, ал. 2 и чл. 53, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилагат и за 2018 г.

§ 33. Параграф 28, т.10, буква „б“, т. 12, букви „б“ и „в“, т. 18, т. 19, буква „а“, относно чл. 50, ал. 4, чл. 53, ал. 6 и 7, чл. 73 и чл. 73а, ал. 5 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилагат за данъчните декларации и съответно за справките, за които задължението за подаване възниква след 31 декември 2019 г.

§ 34. Параграф 28, т. 14, буква „а“ относно чл. 56, ал. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица не се прилага при деклариране на дължимите данъци за 2018 г.

§ 35. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г. и бр. 88, 92, 96, 97 и 99 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 25 се създава ал. 3:

„(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.“

2. В чл. 50:

а) досегашният текст става ал. 1 и в нея думите „е платен данъкът по тази глава“ се заменят със „са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието“;

б) създава се ал. 2:

„(2) В случаите на ал. 1 установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство - предмет на сделката, се извършва с:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, при посредничеството на информационната система на Министерството на вътрешните работи или с

2. предоставяне на издаден или заверен от общината документ.“

3. В чл. 51:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 49, ал. 2 и основата, върху която е определен.“;

б) досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

4. В чл. 54, ал. 3 т. 5 се изменя така:

„5. са налице основания за:

а) ползване на данъчни облекчения с изключение на данъчните облекчения по чл. 59, ал. 2 и 3, когато в регистъра по ал. 1 има данни за екологичната категория на превозното средство, или

б) удостоверяване на екологичните категории съгласно чл. 55, ал. 14.“

5. В чл. 55:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

ГДПС = ИмК х ЕК,

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$ИмК = C_{kW} \times Кгп$,

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

а) до 55 kW включително - от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително - от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително - от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително - от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW;
д) над 150 kW до 245 kW включително - от 1,60 до 4,80 лв. за 1 kW;
е) над 245 kW - от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Екологичният компонент се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория	1,30-1,40
"Евро 1"	1,20-1,30
"Евро 2"	1,10-1,20
"Евро 3"	1,00-1,10
"Евро 4"	0,80-1,00
"Евро 5"	0,60-0,80
"Евро 6" и "EEV"	0,40-0,60

"

б) в ал. 2, в основния текст думите „леки автомобили“ се заменят с „леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т“;

в) алинея 6 се изменя така:

„(6) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.“;

г) създава се ал. 14:

„(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на автомобила, собственикът му подава данъчна декларация по чл. 54, ал. 4, в която декларира наличието на съответната екологична категория, и я удостоверява чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на автомобила с определената от производителя екологична категория. При липса на данни за екологичната категория и невъзможност същата да бъде удостоверена се приема, че автомобилът е без екологична категория.“

6. В чл. 59:

а) алинея 1 се отменя;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 данък.“;

в) алинея 3 се изменя така:

„(3) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.“;

г) алинея 5 се изменя така:

„(5) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, собственикът му подава данъчна декларация по чл. 54, ал. 4, в която декларира наличието на съответната екологичната категория, и я удостоверява чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория. При липса на данни за екологичната категория и невъзможност същата да бъде удостоверена се приема, че превозното средство е без екологична категория.“

7. Член 61 се изменя така:

„Чл. 61. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 - в приход на общината по регистрация на превозното средство.“

8. В приложение № 2, в чл. 8, ал. 1:

а) формулата в основния текст се изменя така:

„$К_х = 1 + кк_1 + кк_2$“;

б) точка 3 се отменя.

9. В приложение № 4 т. 21 се отменя.

§ 36. За 2019 г. общинският съвет определя размерите на данъка върху превозните средства до 31 януари 2019 г. Когато не са определени нови размери в посочения срок, за 2019 г. данъкът се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл. 55, ал. 1.

§ 37. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на РБ от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92, 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 27 и 77 от 2018 г.), в чл. 264 ал. 2 се изменя така:

„(2) Прехвърляне на собствеността върху моторни превозни средства се извършва след проверка в системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите, по чл. 5а от Закона за местните данъци и такси или с представяне на издаден или заверен от общината документ за платен данък върху

превозното средство, както и писмена декларация от прехвърлителя, че няма непогасени, подлежащи на принудително изпълнение други задължения за данъци, мита, задължителни осигурителни вноски или други публични задължения, свързани с моторното превозно средство.“

§ 38. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62 и 65 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3:

а) в ал. 1 се създава т. 8:

„8. лицата, подали искане за възстановяване на акциз.“;

б) създава се ал. 4:

„(4) В случаите на чл. 20, ал. 2, т. 23 солидарно отговорни за заплащането на акциза са:

1. при освобождаване от заплащане на акциз:

а) лицето, което не е изпълнило условие по отношение на крайното предназначение на енергийните продукти, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз, и

б) лицензираният складодържател, освободил енергийните продукти за потребление, доставени на лицето по буква „а“;

2. при възстановяване на акциз:

а) лицето, което не е изпълнило условие по отношение на крайното предназначение на енергийните продукти, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз, и

б) лицето, на което е възстановен акцизът за енергийните продукти, доставени на лицето по буква „а“.”

2. В чл. 4 се създават т. 64 и 65:

„64. „Акцизни стоки с колекционерска стойност“ са акцизните стоки, произведени в ограничено количество и притежаващи качества, отличаващи ги от еднородните продукти с обичайно търговско предназначение, както и акцизните стоки, чиято цена при покупко-продажбата им предвид тяхната година на производство, състояние, търсене, предлагане или други фактори, свързани с цената на придобиване, би била значително по-висока от цената им на дребно с други еднородни продукти с обичайно търговско предназначение. Не се считат за стоки с колекционерска стойност акцизните стоки, произведени в специализиран малък обект за дестилиране по смисъла на т. 8.

65. „Друго лице с правен интерес“ е лице, което следва да защити своите права и законни интереси с оглед на избягване на неблагоприятни правни последици в правната му сфера или засягане на конкретни негови имуществени права, изразяващи се в промяна на правното положение на заинтересувания, която би могла да настъпи в резултат от определено действие или бездействие от страна на данъчнозадълженото

лице – лицензиран складодържател, в условията на прекратено действие на лиценз за управление на данъчен склад.“.

3. В чл. 12:

а) в ал. 1 се създава т. 4:

„4. изсушени, плоски с неправилна форма, частично обезжилени тютюневи листа, преминали процес на изсушаване и контролирано овлажняване, които съдържат глицерин и са годни за пушене след проста манипулация посредством смачкване или ръчно нарязване.“;

б) създава се ал. 9:

„(9) Лицата, които извършват дейност по обработка на тютюневи листа, които не съдържат глицерин, декларират това обстоятелство пред компетентното митническо учреждение по местонахождение на обекта по ред и по начин, определени с правилника за прилагане на закона. “

4. В чл. 20, ал. 2:

а) в т. 9 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на стоките, за които е издадено разрешение по чл. 53, ал. 5”;

б) в т. 21 думите „в нарушение на този закон“ се заменят с „е установено, че“;

в) създава се т. 23:

„23. неизпълнение на условие по отношение на крайното предназначение, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 1 или чл. 26, ал. 2.“

5. В чл. 24:

а) в ал. 1, т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „както и с кодове по КН от 2711 12 11 до 2711 19 00 - в опаковки по смисъла на Закона за защита на потребителите до 5 кг“ ;

б) в ал. 2:

аа) в т. 6 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на енергийните продукти, които са произведени в същия данъчен склад и се използват при производството на други енергийни продукти, предназначени за цели, различни от моторно гориво и гориво за отопление“;

бб) създава се т. 8:

„8. използвани от лице, получило удостоверение по чл. 24б, ал. 4 за целите, посочени в удостоверението, и закупени като освободени за потребление в условията на чл. 20, ал. 2, т. 9.“

6. В чл. 24а, ал. 6 се създава т. 13:

„13. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници и/или акционерите за обстоятелствата по ал. 7.”

7. В чл. 27, ал. 14 след думата „нередовностите“ се добавя „в исканията за възстановяване по този раздел“.

8. В чл. 28, ал. 1:

а) точка 1 се изменя така:

„1. за бирата, включително ароматизираната бира – количеството хектолитри за градусите Плато на началното екстрактно съдържание;“

б) в т. 8 думата „измерена“ се заменя с „изразена“;

в) в т. 12 думата „измерена“ се заменя с „изразена“.

9. В чл. 44 ал. 2 се изменя така:

„(2) Акцизът може да бъде заплатен и от:

1. друго лице, различно от лицето по ал. 1, с писменото съгласие на длъжника;

2. собственика на стоката, който е вложител в данъчния склад, при прекратяване действието на лицензa, след издадено разрешение от директора на Агенция „Митници“;

3. друго лице, различно от лицата по т. 1 и 2, при прекратено действие на лицензa, когато докаже правен интерес, след издадено разрешение от директора на Агенция „Митници“.”

10. В глава трета се създават раздели VIII и IX с чл. 45ж и чл. 45з:

„Раздел VIII
Специален ред за уведомяване на митническите органи за акцизни стоки с колекционерска стойност

Чл. 45ж. (1) В случаите на придобиване на бутилирани алкохолни напитки с колекционерска стойност, които подлежат на облепване с бандерол, се подава уведомление на хартиен носител до компетентното митническо учреждение по местонахождение на обекта/помещението, където ще се съхраняват стоките.

(2) Уведомлението се подава предварително, но не по-късно от три дни от придобиване на акцизните стоки.

(3) В седемдневен срок от придобиването им акцизните стоки се въвеждат в данъчен склад за поставяне на бандерол, когато такъв е задължителен. При изтичане срока на валидност на бандерола нов бандерол не се поставя.

(4) Акцизни стоки с колекционерска стойност могат да се съхраняват в обекти или помещения, свързани със стопанска дейност, само ако са с бандерол и за тях е подадено уведомление по реда на ал. 1. Копие от регистрираното уведомление и приложените към него документи следва да се съхраняват в обекта/помещението.

(5) Движението на акцизните стоки по ал. 1 се съпровожда с копие от регистрираното уведомление.

(6) Редът за подаване на уведомлението се определя с правилника за прилагане на закона.

(7) Алинеи 1 - 6 се прилагат и по отношение на ограничени серии пури, за които лицата са представили сертификат от производител за колекционерската им стойност.

Раздел IX
Регистри

Чл. 45з. (1) В Агенция „Митници“ се водят регистри за издадените лицензи за управление на данъчен склад, удостоверение за регистрации и разрешения.

(2) В регистрите се съдържа информация за статуса на издадените лицензи за управление на данъчен склад, удостоверение за регистрации и разрешения, която е публична.“

11. В чл. 48:

а) в ал. 1 т. 8 се отменя;

б) в ал. 2:

аа) създава се т. 6а:

„6а. копие от разрешението за въвеждане в редовна експлоатация на обекта или друг документ, удостоверяващ предназначението му, издадено от съответния компетентен орган“;

бб) точка 14 се отменя;

вв) точка 21 се изменя така:

„21. документ, доказващ, че дестилационните съоръжения за производство на етилов алкохол, дестилати и спиртни напитки са придобити:

а) от лице, регистрирано по Закона за виното и спиртните напитки, или

б) след проведена тръжна процедура по реда на глава двадесет и шеста от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или

в) от лице, което е извършвало дейност с дестилационните съоръжения като лицензиран складодържател или регистрирано лице по чл. 57, ал. 1“;

гг) създава се т. 22:

„22. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по чл. 47, ал. 3.”

12. В чл. 49, ал. 6 думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 2“.

13. В чл. 51, ал. 1, т. 9 думите „както и на други лица, упълномощени да подписват електронни административни документи“ се заличават.

14. В чл. 53:

а) в ал. 3 след думата „изпълнение“ се добавя „от датата на издаването му“;

б) създават се ал. 5 – 8:

„(5) При издадено решение за прекратяване на лиценз, на което не е спряно предварителното му изпълнение, когато вложител на акцизни стоки е Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, директорът на Агенция „Митници“ може да издаде разрешение за извеждане на тези стоки и въвеждането им в друг данъчен склад. При въвеждането на стоките в другия данъчен склад се счита, че същите са поставени под режим отложено плащане на акциз.

(6) В 7-дневен срок при подадено искане от лицата по чл. 44, ал. 2, т. 2 или 3 директорът на Агенция „Митници“ издава разрешение или отказ за плащане. Актът се съобщава само на лицата по чл. 44, ал. 2, т. 2 и 3 и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от връчването му. Съдът се произнася с определение в 30-дневен срок, което не подлежи на обжалване.

(7) В 7-дневен срок при подадено искане от лице, получило удостоверение по чл. 24б, ал. 4 за целите, посочени в удостоверението, и закупило стоките освободени за потребление в условията на чл. 20, ал. 2, т. 9, директорът на Агенция „Митници“ издава разрешение за извеждане на стоките и въвеждането им в обекта на освободения от акциз краен потребител или отказ. Актът се съобщава само на лицето, подало искането, и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от връчването му. Съдът се произнася с определение в 30-дневен срок, което не подлежи на обжалване.

(8) При движение на стоките по ал. 5 - 7 същите се придружават и с издаденото разрешение на директора на Агенция „Митници“.

15. В чл. 55а:

а) в ал. 1 се създава изречение второ: „При издадено удостоверение за регистрация на независима малка пивоварна и надхвърлено годишно производство от 200 000 хектолитра бира за текущата година се прилага акцизната ставка по чл. 31, ал. 1, т. 1 за цялото произведено количество през годината.“;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) За издаване на удостоверение за регистрация на независима малка пивоварна се подава искане до директора на Агенция „Митници“ от:

1. лице, което не е произвеждало бира;

2. лице, което е произвеждало бира, чието производство към датата на подаване на искането не надхвърля 200 000 хектолитра бира за текущата година.”;

в) в ал. 6, т. 2 думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“;

г) в ал. 8 накрая се поставя запетая и се добавя „включително в случаите на връчено удостоверение след отменен отказ за издаване на удостоверение.“

16. В чл. 57:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Собственици или наематели на обекти по чл. 56, ал. 1 могат да бъдат лица:

1. регистрирани по Търговския закон, Закона за кооперациите или по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и юридически лица, създадени въз основа на нормативен акт;

2. които нямат публични задължения, събирани от митническите органи, данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски, с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения;

3. които не са извършили тежко или повторно нарушение по този закон, с изключение на случаите, когато административнонаказателното производство е приключило със сключване на споразумение.“;

б) в ал. 3 т. 9 се изменя така:

„9. документ, доказващ, че дестилационните съоръжения за производство на етилов алкохол, дестилати и спиртни напитки са придобити:

а) от лице, регистрирано по Закона за виното и спиртните напитки, или

б) след проведена тръжна процедура по реда на глава двадесет и шеста от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или

в) от лице, което е извършвало дейност с дестилационните съоръжения като лицензиран складодържател, или регистрирано лице по ал. 1;“

в) създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) Когато представените документи по ал. 3 не отговарят на изискванията или предоставената информация е недостатъчна, началникът на митницата в 14-дневен срок от подаването на документите уведомява лицето, подало заявлението, и му определя срок 14 дни за отстраняване на нередовностите или за предоставяне на допълнителна информация считано от получаването на уведомлението.

(5) В срока, определен по ал. 4, лицето трябва да отстрани нередовностите или да представи необходимата допълнителна информация, като при неизпълнение на това задължение началникът на митницата издава решение, с което прекратява производството. Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV от Административнопроцесуалния кодекс.“

г) досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея:

аа) думите „по ал. 3“ се заличават;

бб) създава се изречение трето: „Удостоверение за регистрация или отказът за издаване на удостоверение за регистрация подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“;

д) досегашната ал. 5 става ал. 7;

е) досегашната ал. 6 става ал. 8 и в нея думите „ал. 5“ се заменят с „ал. 7“;

ж) досегашната ал. 7 става ал. 9 и в нея думите „ал. 6“ се заменят с „ал. 8“;

з) досегашните ал. 8 и ал. 9 стават съответно ал. 10 и 11.

17. В чл. 57б, ал. 6 се създава т. 10:

„10. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по чл. 57а, ал. 8.”

18. В чл. 57в, ал. 2:

а) точка 7 се отменя;

б) създава се т. 19:

„19. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по ал. 12.“

19. В чл. 58а, ал. 2:

а) точка 8 се отменя;

б) създава се т. 16:

„16. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по ал. 7.”

20. В чл. 58г:

а) в ал. 1 т. 5 се отменя;

б) в ал. 2 се създава т. 9:

„9. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по чл. 58в, ал. 3.”

21. В раздел IV на глава четвърта се създава чл. 64а:

„Чл. 64а. (1) Погрешно съставени и регистрирани искане, опис и отчет за бандероли могат да се анулират по писмено искане на лицето. Искането за бандероли може да се анулира преди изпращането му до отдел „Контрол върху отпечатването на ценни книжа“ в Министерството на финансите. Описът за връщани бандероли може да се анулира, преди да са предприети действия за установяване на автентичност на бандеролите.

(2) Искането за анулиране се подава до началника на компетентното митническо учреждение.

(3) Извън случаите по ал. 1, при подадено искане от лицето, несъответствия в искането за бандероли или описът за връщани бандероли могат да се отстранят от компетентното митническо учреждение, за което на лицето се изпраща уведомление в 14-дневен срок от отстраняване на несъответствието.“

22. В чл. 65, ал. 3, т. 2 накрая се добавя „или лице по чл. 45ж“.

23. В чл. 80, ал. 4 след думата „акциз“ се поставя запетая и се добавя „както и задължения за заплащане на акциз във връзка с чл. 20, ал. 2, т. 9“ и се поставя запетая.

24. В раздел I на глава пета се създават чл. 81в и 81г:

„Чл. 81в. (1) При усвояване изцяло или частично на предоставеното обезпечение за управление на данъчен склад митническите органи може да запечатат обекта или част от него за срок един месец.

(2) За действията по ал. 1 се съставя протокол, екземпляр от който се предоставя на лицето.

(3) До изтичането на срока по ал. 1 митническият орган може да поиска от районния съд по местонахождение на обекта продължаване на срока на запечатването. Съдът се произнася в деня на постъпване на искането в закрито заседание с

определение, като определя срок за запечатването. Определението не подлежи на обжалване.

(4) Ако до изтичането на срока по ал. 1 районният съд не е разрешил удължаване на срока, запечатването се смята за прекратено. След изтичането на сроковете по ал. 1 и 3 запечатването се смята за прекратено.

(5) Действията за запечатване на обекта или част от него се прекратяват, при условие че в сроковете по ал. 1 или 3 лицензираният складодържател се е привел в съответствие с изискванията на чл. 77 от закона.

Чл. 81г. (1) Действията за запечатване на обекта или част от него могат да се обжалват в 14-дневен срок от извършването им пред началника на митницата по местонахождение на обекта, който се произнася с мотивирано решение в 3-дневен срок от постъпването на жалбата. С решението началникът на митницата може да отхвърли жалбата или да я уважи, като разпореди преустановяване на обжалваните действия.

(2) Решението, с което се разпорежда преустановяване на действията, се изпълнява в срока, посочен в него, от митническия орган, който ги е предприел.

(3) При непроизнасяне на органа по ал. 1 в установения срок или при отхвърляне на жалбата действията за обезпечаване на доказателства могат да се обжалват в 7-дневен срок от изтичане на срока по ал. 1, съответно от получаване на решението, пред административния съд по местонахождението на данъчния склад по отношение на тяхната законосъобразност. Съдът се произнася в 7-дневен срок с определение, което не подлежи на обжалване.

(4) Жалбата не спира действията за запечатване на обекта или на част от него."

25. В чл. 83г, ал. 1 думите „по реда на митническото законодателство" се заличават.

26. В чл. 84:

а) алинея 7 се изменя така:

„(7) Акцизен данъчен документ се издава на датата, на която:

1. акцизните стоки са освободени за потребление по смисъла на чл. 20, ал. 2 - за всеки получател и за всяко превозно средство, с изключение на случаите по чл. 20, ал. 2, т. 5, т. 15 – 18;

2. са установени липси на бандероли, в случаите по чл. 64, ал. 18;

3. са освободени за потребление втечнен нефтен газ (LPG) в бутилки за отопление, продаден на физически лица, които не са еднолични търговци, като се издават обобщени акцизни данъчни документи за извършените продажби през съответния ден и като продадените количества задължително се посочват на отделен ред.";

б) в ал. 8 думите „до 10-о число на месеца, следващ месеца" се заменят с „в 10-дневен срок от изтичането на данъчния период".

27. В чл. 90б, ал. 1 думата „бензиностанции" се заменя със „станции за зареждане на моторни превозни средства".

28. В чл. 99:

а) в ал. 1, т. 3 се създава изречение второ: „забраната не се отнася за алкохолни напитки по чл. 45ж с бандерол с изтекъл срок на валидност;"

б) в ал. 2, т. 2 се създава изречение второ: „забраната не се отнася за тютюневи изделия по чл. 45ж с бандерол с изтекъл срок на валидност;"

в) алинея 6 се изменя така:

„(6) Забранява се публикуването на обяви и съобщения, включително в електронен вид, чрез които се предлагат за продажба акцизни стоки, както и отпадъците от тютюн по ал. 2, т. 6. Забраната не се отнася за търговци, предлагащи алкохолни напитки чрез електронен магазин по смисъла на § 1, т. 87 от Допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност, когато стоките са с бандерол, когато такъв е задължителен, или дължимият акциз е заплатен.“;

г) създава се нова ал. 8:

„(8) В случаите на ал. 7, когато информацията не е премахната в 3-дневен срок от нейното публикуване, директорът на Агенция „Митници“ или оправомощено от него лице издава решение за преустановяване на нарушението чрез временно спиране (блокиране) на достъпа до съответните интернет страници, на които са публикувани обявите/съобщенията.“;

д) създават се ал. 9-16:

„(9) Решението по ал. 8 се публикува на интернет страницата на Агенция „Митници“ на датата на издаването му. Лицата по ал. 7, както и лицата, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, се смятат за уведомени в деня на публикуването.

(10) Срокът за спиране (блокиране) на достъпа до интернет страниците е от седем дни до един месец.

(11) Когато в 7-дневен срок от публикуване на решението по ал. 8 информацията за продажбата на забранени акцизни стоки и отпадъци от тютюн не е премахната, директорът на Агенция „Митници“ или оправомощено от него лице отправя искане до председателя на Софийския районен съд да постанови всички лица, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да спрат (блокират) временно достъпа до съответните интернет страници.

(12) Председателят на Софийския районен съд или оправомощен от него заместник-председател се произнася по искането в срок до 72 часа от постъпването му, като определя срока по ал. 10. Издаденото от съда разпореждане се публикува на интернет страницата на Агенция „Митници“ на датата на получаването му.

(13) Лицата, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да спрат (блокират) достъпа до съответните интернет страници в срок до 24 часа от публикуване на разпореждането на съда.

(14) Лицата по ал. 13 са длъжни да съхраняват информация за датата и часа, на която е спрян (блокиран) достъпът до интернет страниците, данни за домейна и IP адресите на блокираните интернет страници, както и информация за достъпването на блокираните страници от ползвателите на обществените електронни съобщителни мрежи и/или услуги. За удостоверяване изпълнението на разпореждането на съда, при спиране (блокиране) на достъпа до интернет страниците лицата изготвят дигитална снимка (скрийншот) на екранната форма, запазена във формат PDF или в друг подобен файлов формат, гарантиращ невъзможната му манипулация.

(15) Информацията и дигиталните снимки по ал. 14 се съхраняват в едногодишен срок от датата на публикуване на разпореждането по ал. 12.

(16) Алинея 8 се прилага и когато лицето по ал. 7 не може да бъде установено или услугата за публикуване на обяви/съобщения се предоставя от място, извън страната.“;

е) досегашната ал. 8 става ал. 17 и се изменя така:

„(17) Когато е необходима като доказателство, информацията за лицата, предлагащи акцизни стоки и отпадъци от тютюн чрез обяви/съобщения по ал. 6, както и информацията и дигиталните снимки по ал. 14 се предоставят при поискване на митническите органи.“

29. В чл. 99а:

а) алинеи 1-3 се изменят така:

„(1) Изпращането чрез пощенската мрежа на акцизни стоки и отпадъци от тютюн е забранено. Забраната не се отнася за акцизни стоки с платен, начислен или обезпечен акциз, акцизни стоки с бандерол, когато такъв е задължителен, както и за отпадъци от тютюн, изпращани между търговци във връзка с тяхната обичайна дейност.

(2) Не се допуска извършването на пощенски услуги, свързани с приемането, пренасянето и доставянето чрез пощенската мрежа на акцизните стоки и отпадъци от тютюн по ал. 1, като подателите са длъжни да предоставят пратките на пощенския оператор за преглед и проверка.

(3) Подателите са длъжни да представят документ за самоличност и да попълнят декларация пред пощенския оператор, че изпращаните от тях акцизни стоки са с платен, начислен или обезпечен акциз, както и че същите са с бандерол, когато такъв е задължителен. Попълване на декларация се изисква и при изпращане на отпадъци от тютюн по чл. 12, ал. 4, като подателят посочва идентификационните данни на получателя и предназначението на отпадъка.“;

б) създава се ал. 9:

„(9) При извършване на контролни покупки, когато стоките ще бъдат доставени чрез пощенската мрежа, митническите органи могат да изискват от пощенските оператори конкретни действия по реда на ал. 6.“

30. В глава седма се създава чл. 101б:

„Чл. 101б. (1) Забранява се извеждането на акцизни стоки от данъчен склад при издадено решение за прекратяване на лиценз, на което не е спряно предварителното му изпълнение, без да е заплатен дължимият акциз.

(2) Алинея 1 не се прилага в случаите на чл. 53, ал. 5 и 7.“

31. В чл. 106а:

а) в ал. 1 след думата „контрол“ се добавя „или от предаването им на митническите органи“;

б) в ал. 2 след думата „постановление“ се поставя запетая и се добавя „или от влизането в сила на съдебното решение за отмяна на наказателното постановление“.

32. В чл. 120 се създава ал. 6:

„(6) Който наруши разпоредбите на чл. 99, ал. 14-16, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 10000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в размер от 5000 до 15000 лв.“

33. Създава се чл. 123г:

„Чл. 123г. (1) Лице, което наруши разпоредбите на чл. 101б, се наказва с глоба - за физически лица, двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 2000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в двойния размер на акциза, но не по-малко от 2000 лв., а имуществената санкция - в двойния размер на акциза, но не по-малко от 4000 лв.“.

34. В чл. 124, ал. 2 след думата „Средствата“ се добавя „и/или съоръженията“.

35. В Преходните и заключителните разпоредби се създават § 9в - § 9и:

„§ 9в. До влизането в сила на акта за издаване на лиценз за управление на данъчен склад или на отказа за неговото издаване заварените към 1 януари 2019 г. производители на акцизни стоки по чл. 12, ал. 1, т. 4, които подадат до 1 април 2019 г. искане за лицензиране, продължават дейността си по реда на този закон като лицензирани складодържатели.

§ 9г. В срок до 1 юли 2019 г. директорът на Агенция „Митници“ служебно променя информацията, съдържаща се в издадените лицензи за управление на данъчни складове, относно заличаване на лицата, упълномощени да подписват електронни административни документи.

§ 9д. В срок до 1 юли 2019 г. началниците на митниците актуализират информацията, съдържаща се в издадените удостоверения за регистриран получател, временно регистриран получател и регистриран изпращач, относно заличаване на лицата, упълномощени да подписват електронни административни документи.

§ 9е. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон лицата, които са придобили преди 1 януари 2019 г. акцизни стоки с колекционерска стойност и които подлежат на облепване с бандерол, са длъжни да подадат уведомление по реда на чл. 45ж, ал. 1 до компетентното митническо учреждение по местонахождение на обекта/помещението, където ще се съхраняват стоките.

(2) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон акцизните стоки се въвеждат в данъчен склад за поставяне на бандерол, когато такъв е задължителен.

(3) Акцизните стоки с колекционерска стойност могат да се съхраняват в обекти, в които се извършва стопанска дейност, само с бандерол и ако за тях е подадено уведомление по реда на ал. 1. Копие от регистрираното уведомление и приложените към него документи следва се съхраняват в обекта.

§ 9ж. В срок до 1 юли 2019 г. лицата по чл. 57 привеждат дейността си в съответствие с изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 2.

§ 9з. В срок до 1 юли 2019 г. Агенция „Митници“ служебно променя информацията, съдържаща се в публичните регистри, в съответствие с чл. 45з, ал. 2.

§ 9и. До влизането в сила на акта за издаване на лиценз за управление на данъчен склад или на отказа за неговото издаване заварените към 1 януари 2019 г. производители на акцизни стоки по чл. 12, ал. 1, т. 4, които подадат до 1 април 2019 г. искане за лицензиране, продължават дейността си по реда на този закон като лицензирани складодържатели.“.

§ 39. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 42 и 60 от 2015 г., бр. 58, 75 и 98 от 2016 г., бр. 99 и 103 от 2017 г., бр. 24 и 80 от 2018 г.), в чл. 10 ал. 6 се изменя така:

„(6) Всички митнически служители с изключение на тези, заемащи технически длъжности, подават декларации за имущество и интереси по чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в

сроковете, при условията и по реда на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.“

§ 40. В Закона за виното и спиртните напитки (обн., ДВ, бр. 45 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 15 от 2013 г., бр. 26 от 2014 г., бр. 14 и 61 от 2015 г., бр. 9 и 58 от 2017 г., бр. 17 и 77 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 142а се създава ал. 7:

„(7) В регистъра по ал. 1 се вписват и лицата, придобили дестилационни съоръжения за производство на етилов алкохол, дестилати и спиртни напитки:

1. след проведена тръжна процедура по реда на глава двадесет и шеста от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

2. от лице, което е извършвало дейност с дестилационните съоръжения като лицензиран складодържател или регистрирано лице по чл. 57, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове.“

2. В чл. 142б ал. 1 се изменя така:

„(1) Лицата подават заявление до Министерството на икономиката за вписване в регистъра:

1. преди да започнат да извършват дейностите по чл. 142а, ал. 1;

2. в 14-дневен срок от придобиване на дестилационните съоръжения в случаите на проведена тръжна процедура по реда на глава двадесет и шеста от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

3. в 14-дневен срок от придобиване на дестилационните съоръжения от лице, което е извършвало дейност с тях като лицензиран складодържател или регистрирано лице по чл. 57 ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове.“

§ 41. В Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (обн., ДВ, бр. 101 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 19 от 1994 г., бр. 110 от 1996 г., бр. 153 от 1998 г., бр. 113 от 1999 г., бр. 33 и 102 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 20 от 2003 г., бр. 57 и 70 от 2004 г., бр. 91, 95, 99 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 70 и 108 от 2006 г., бр. 53 и 109 от 2007 г., бр. 36, 67 и 110 от 2008 г., бр. 12, 82 и 95 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 50 от 2012 г., бр. 12 и 14 от 2015 г., бр. 19, 28, 31 и 101 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г. и бр. 17 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 35у:

а) в ал. 2:

аа) в т. 4 думите „бандероли и“ се заличават;

бб) създава се т. 5:

„5. в съответствие с техническите стандарти, определени с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/576 на Комисията от 15 декември 2017 година относно техническите стандарти за защитните елементи, прилагани спрямо тютюневи изделия (ОВ, L 96/57 от 16 април 2018 г.).“;

б) създават се ал. 3 и 4:

„(3) Бандеролите, които са предназначени за поставяне върху потребителската опаковка на тютюневите изделия, се използват като защитен елемент по ал. 1. Комбинацията или комбинациите от елементи за проверка на автентичността, които се използват при защитните елементи, прилагани за потребителските опаковки,

предназначени за реализация на вътрешния пазар, се определят със заповед на министъра на финансите.

(4) Агенция „Митници“ уведомява производителите на тютюневи изделия, лицата, които внасят, съответно въвеждат, на територията на страната тютюневи изделия, за защитните елементи, прилагани за потребителските опаковки, предназначени за реализация на вътрешния пазар.“

2. В глава десета „б“ се създават чл. 35ф и 35х:

„Чл. 35ф. (1) Издател на идентификатори по смисъла на чл. 3, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията от 15 декември 2017 г. относно техническите стандарти за създаването и работата със система за проследяване на тютюневи изделия (ОВ, L 96 от 16 април 2018 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2018/574“, е печатницата на Българската народна банка, която при необходимост може да ползва и други подизпълнители.

(2) Издателят по ал. 1 генерира и издава уникални идентификатори за всички потребителски опаковки на цигари и тютюн за пушене, предназначени за пускане на пазара в Република България, както и за произведените в Република България цигари и тютюн за пушене, когато са предназначени за износ извън ЕС.

(3) В случаите, в които е предвидено, издателят по ал. 1 генерира и издава уникални идентификатори за потребителски опаковки на цигари и тютюн за пушене, предназначени за пускане на пазара на територията на държава - членка на ЕС.

(4) При изискване издателят по ал. 1 трябва да генерира и извършва физическа доставка на уникални идентификатори на равнище потребителска опаковка като алтернатива на електронната доставка.

(5) Уникалните идентификатори по ал. 2 - 4 се генерират, предават и доставят в сроковете по чл. 9 от Регламент (ЕС) 2018/574.

Чл. 35х. Компетентен орган, отговорен за функционирането на системата за проследяване на тютюневи изделия, предвидена в Регламент (ЕС) 2018/574, е Агенция „Митници“.”

3. Създава се чл. 51д:

„Чл. 51д. (1) Издателят на идентификатори при нарушение на чл. 35ф, ал. 2 и/или ал. 3 се наказва с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е от 10 000 до 20 000 лв.“.

4. В чл. 52, ал. 1 т. 1 се изменя така:

„1. оправомощени от директора на Агенция „Митници“ длъжностни лица – за нарушения по чл. 46 относно чл. 32, 35п – 35с, чл. 35т, ал. 1 – 4 и ал. 9, чл. 35у, чл. 49 и чл. 51д;“.

§ 42. В Закона за безмитната търговия (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2008 г. бр. 43 от 2016 г. и бр. 103 от 2017 г.), в чл. 22 се създава ал. 5:

„(5) За целите на прилагане на чл. 35у, ал. 3 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия, в случаите по чл. 18, ал. 3 цигарите и тютюна за ръчно свиване на цигари, предназначени за търговските обекти, лицензирани за безмитна търговия, се продават само с поставен върху потребителската опаковка бандерол по образец, утвърден от министъра на финансите.“

§ **43.** В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92 и 97 от 2017 г., бр. 15 и 22 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 25 ал. 3 се изменя така:

„(3) Във финансовите отчети се посочват имената на лицата по ал. 2. Печат на предприятието и печат на счетоводното предприятие се поставя само ако това се изисква от друг закон.“

2. В чл. 38:

а) в ал. 1, т. 2 думите „със статут в обществена полза“ се заличават;

б) в ал. 4 думите „могат да не публикуват своите отчети за приходите и разходите и докладите за дейността“ се заменят с „публикуват най-малко баланс/отчет за финансовото състояние и приложение, когато предприятието има задължение за изготвянето му“;

в) в ал. 9, т. 2 думите „това обстоятелство се декларира“ се заменят с „търговците и юридическите лица с нестопанска цел декларират това обстоятелство“, а след думите „в търговския регистър“ се добавя „и в Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел“.

3. В чл. 48:

а) в ал. 2, в основния текст накрая се добавя „и“;

б) в ал. 4 думите „на разходите“ се заличават;

в) създава се ал. 6:

„(6) При оповестяване на информацията, изисквана по ал. 1 и 2, предприятията могат да се позовават на национални, основани на нормите на Европейския съюз, или международни рамки, като уточняват на коя конкретно рамка са се позовали.“

4. В чл. 49, т. 1 думите „въпроси, свързани с екологията и служителите“ се заменят с „чл. 48, ал. 1 и 2“.

5. В чл. 51 думите „чл. 48, ал. 2“ се заменят с „чл. 48, ал. 1 и 2“.

6. В чл. 57, ал. 1 думата „трети“ се заменя с „третите“, а след думата „страни“ се поставя запетая и думите „по силата на закон и докладът съответства на изискванията на този закон“ се заменят с „включени в Приложение към Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1910 на Комисията от 28 октомври 2016 година относно еквивалентността на изискванията на някои трети държави за докладване за плащанията към правителства с изискванията на глава 10 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета“.

7. В Преходните и заключителните разпоредби се създава § 11а:

“§ 11а. До изтичането на срока за пререгистрация чрез вписване в Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел към Агенцията по вписванията по § 25 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ДВ, бр. 74 от 2016 г.) годишните финансови отчети и докладите за дейността се публикуват, както следва:

1. Лицата, пререгистрирани в периода от 1 юни 2018 г. до 31 май 2019 г., публикуват в срок до 30 юни на 2019 г. отчетите за 2017 и 2018 г.

2. Лицата, пререгистрирани в периода от 1 юни 2019 г. до 31 май 2020 г., публикуват в срок до 30 юни на 2020 г. отчетите за 2017, 2018 и 2019 г.

3. Лицата, пререгистрирани в периода от 1 юни 2020 г. до 31 декември 2020 г., публикуват в срок до 30 юни на 2021 г. отчетите за 2017, 2018, 2019 и 2020 г.“

§ 44. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г., Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52 , 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 88, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96 и 97 от 2017 г., бр. 24 и 65 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6, ал. 5 думите „чл. 32, ал. 4“ се заменят с „чл. 32, ал. 3“.

2. В чл. 21 се създават ал. 8-11:

„(8) Алинея ал. 6 не се прилага, когато едновременно са налице следните условия:

1. доставчикът е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на една държава членка;

2. услугите се предоставят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, различна от държавата членка по т. 1;

3. общата стойност без ДДС на доставките по т. 2 не надвишава през текущата календарна година и не е надвишавала през предходната календарна година 10 000 евро или равностойността им в националната валута на държавата членка, в която е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване доставчикът по т. 1; равностойността в национална валута се определя по обменния курс, публикуван от Европейската централна банка към 5 декември 2017 г.

(9) Мястото на изпълнение на доставката, с която се надхвърли посоченият праг по ал. 8, т. 3 през съответната календарна година, се определя по ал. 6.

(10) Данъчно задължено лице, за което едновременно са налице условията по ал. 8, може да избере да определя мястото на изпълнение по ал. 6. В тези случаи ал. 6 се прилага до изтичане на две календарни години считано от началото на календарната година, следваща годината на избора.

(11) Правото на избор по ал. 10 от доставчик, който е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на страната, се упражнява по реда на чл. 156, ал. 14 или по правилата за регистрация за целите на данъка върху добавената стойност на съответната държава членка, където получателят е установен или има постоянен адрес, или обичайно пребиваване.“

3. В чл. 26 се създава ал. 10:

„(10) Данъчната основа на доставката на стоки или услуги, предоставени срещу многоцелеви ваучер, е равна на платената за ваучера сума или, при липсата на информация за тази сума, на паричната стойност, посочена върху самия ваучер, или в свързаната с него документация, без данъка по този закон, свързан с доставените стоки или услуги.“

4. В чл. 27 ал. 1 се изменя така:

„(1) Данъчната основа на доставка на стоки по чл. 6, ал. 3, определена към началото на месеца, в който е отделена или предоставена стоката, е данъчната основа при придобиването или себестойността на стоката, а в случаите на внос – на данъчната основа при вноса, намалена с разходи за изхабяване предвид обичайния икономически живот на стоката. Когато данъчната основа не може да се определи по този ред, данъчната основа е пазарната цена.“.

5. В чл. 31 се създава т. 12:

„12. други доставки на услуги за посрещане на непосредствените нужди на:

а) плавателни съдове по т. 2 с изключение на тези по буква "г";

б) въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове, или подвижен железопътен състав, когато услугите са оказани във връзка с международен транспорт.“

6. В чл. 40 се създава т. 4:

„4. извършването на посредничество при международно осиновяване по Семейния кодекс.“

7. В чл. 46, ал. 1, т. 6 след думите „колективно инвестиране, и“ се добавя “услугата, предоставена от обвързан агент на инвестиционен посредник във връзка с услугите и дейностите по чл. 33 от Закона за пазарите на финансови инструменти, когато тези услуги и дейности представляват финансови услуги, и предоставянето на инвестиционни съвети по“.

8. В чл. 52 ал. 2 се изменя така:

„(2) Данъчната основа при вътреобщностни доставки по чл. 7, ал. 4 е данъчната основа по чл. 27, ал. 1, увеличена по реда на чл. 26, ал. 3.“.

9. В чл. 57 се създават ал. 5 и 6:

„(5) Независимо от чл. 56, начисляването на данъка при внос по чл. 16 може да се извърши от вносителя, ако отговаря на условията на чл. 167а.

(6) По отношение на вноса, за който е упражнил правото си по ал. 5, вносителят начислява данъка за данъчния период, през който е възникнало данъчното събитие по чл. 54, върху данъчна основа, определена по реда на чл. 55, с протокол, като:

1. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период;

2. посочи митническия документ за внос и отрази размера на данъка в дневника за продажбите за съответния данъчен период.“.

10. В чл. 59, ал. 2 думите „митните сборове“ се заменят с „вносните мита“.

11. В чл. 71:

а) в т. 2 думите „в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма“ се заменят с „в случаите, когато данъкът е изискуем от получателя като платец по чл. 82“;

б) в т. 4 накрая се поставя запетая и се добавя „ал. 1 и 4“;

в) създава се т. 10:

„10. притежава митнически документ за внос, в който лицето е посочено като вносител и е спазило изискванията на чл. 57, ал. 6 - в случаите по чл. 57, ал. 5.“

12. В чл. 73а ал. 1 се изменя така:

„(1) При доставки, данъкът за които е изискуем от получателя, правото на приспадане на данъчен кредит е налице и когато получателят не е спазил изискванията на чл. 72 и/или доставчикът на стоката не е издал документ, и/или получателят не разполага с документ по чл. 71, т. 2, 4, 5 и 10, ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството на получателя.“

13. В чл. 76, ал. 2, т. 2 накрая се добавя „с изключение на случаите, когато последващата регистрация на лицето е в срока за внасяне на данъка за последния данъчен период;“.

14. В чл. 79а се създава ал. 8:

„(8) За целите на корекцията по този член 5-годишният срок, съответно 20-годишният срок, спира да тече за всяка календарна година, през която стоката, съответно недвижимият имот, не се използва за дейностите, посочени в чл. 69 и 70. Срокът се възобновява за всяка календарна година, през която стоката, съответно недвижимият имот, започне отново да се използва за дейностите, посочени в чл. 69 и 70.“.

15. В чл. 79б се създава ал. 7:

„(7) За целите на корекцията по този член 5-годишният срок спира да тече за всяка календарна година, през която услугата, която е или би била дълготраен актив по смисъла за Закона за корпоративното подоходно облагане, не се използва за дейностите, посочени в чл. 69 и 70. Срокът се възобновява за всяка календарна година, през която услугата започне отново да се използва за дейностите, посочени в чл. 69 и 70.“.

16. В чл. 89:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Когато за последния данъчен период е налице резултат за периода - данък за внасяне, лицето е длъжно да внесе данъка в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в срок до края на календарния месец, следващ календарния месец, през който е следвало да бъде подадена справка-декларацията за този данъчен период.“

б) досегашната ал. 2 става ал. 3.

17. В чл. 97б:

а) заглавието се изменя така: „Задължение за регистрация на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на страната при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път с място на изпълнение на територията на страната“;

б) в ал. 1 се създава т. 3:

„3. доставките са с място на изпълнение на територията на страната.“;

в) създава се ал. 6:

„(6) Лице, регистрирано на основание на този член, може да избере да продължи тази регистрацията, като уведоми по електронен път компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от датата на извършване на първата доставка, за която възникнат обстоятелствата на чл. 21, ал. 8. Правото на избор се прилага до изтичане на две календарни години считано от началото на календарната година, следваща годината на избора.“.

18. Създава се чл. 97в:

„Задължение на данъчно задължени лица, които са установени само на територията на страната при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на друга държава членка

Чл. 97в. Данъчно задължено лице, което е установено само на територията на страната и извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели – данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в друга държава членка, и не е регистрирано в страната за прилагане на режим в Съюза, ако е упражнило правото си на избор по чл. 21, ал. 10, уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за

приходите в 7-дневен срок от издаването на идентификационния номер по ДДС от всяка държава членка, по електронен път, както и в случаите на отнемането му.“

19. В чл. 107, т. 4 буква „а“ се изменя така:

„а) прекратяване на юридическо лице – търговец:

аа) без ликвидация;

бб) с ликвидация, освен ако юридическото лице не избере да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър; правото на избор се упражнява чрез подаване на декларация в съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпване на обстоятелството; в този случай ликвидаторът (ликвидаторите) отговаря солидарно за дължимия данък през периода на ликвидацията.“

20. В чл. 108, ал. 2 думите „24 месеца“ се заменят с „12 месеца“.

21. В чл. 109, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „освен ако юридическото лице не избере да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър“.

22. В чл. 111, ал. 2, т. 5 думите „по чл. 176“ се заличават.

23. В чл. 118:

а) в ал. 3 се създава изречение трето:„В случаите на продажби на стоки или услуги чрез електронен магазин фискалният/системният бон, регистриращ продажбата, може да се генерира в електронен вид и автоматично да се предостави на електронен адрес на получателя, без да се издава хартиен документ, по ред и по начин, определени с наредбата по ал. 4. “;

б) създава се ал. 19:

„(19) Националната агенция за приходите създава и поддържа публичен електронен списък на електронните магазини, за които са подадени данни по ал. 4, т. 5. Списъкът е достъпен на интернет страницата на агенцията. Редът за вписване и заличаване от списъка, както и неговото съдържание се определят с наредбата по ал. 4.“

24. В чл. 125 ал. 9 се изменя така:

„(9) Регистърът по чл. 124, ал. 7 се подава по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс до 14-о число на месеца, следващ календарното тримесечие, за което се отнася.“

25. В глава четиринадесета се създават чл. 131а и 131б:

„Ваучер за конкретна цел

Чл. 131а. (1) Продажбата на ваучер за конкретна цел от данъчно задължено лице, което действа от свое име, се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът.

(2) Продажбата на ваучер за конкретна цел от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, извършена от това друго данъчно задължено лице.

(3) Фактическото предоставяне на стоки или извършване на услуги от доставчика към лицето, предоставило ваучер за конкретна цел като заплащане или част от заплащане за получаването на тези стоки или услуги, не се смята за доставка.

(4) Когато данъчно задължено лице, предоставило стоките или услугите срещу приемане на ваучер за конкретна цел като заплащане или част от заплащане, е лице

различно от издателя на ваучера, при предоставянето на стоките или услугите е налице доставка към издателя на ваучера.

Многоцелеви ваучер

Чл. 131б. (1) Продажбата на многоцелеви ваучер от данъчно задължено лице, което действа от свое име, не се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът.

(2) Фактическото предоставяне на стоки или извършване на услуги от доставчика към лицето, предоставило многоцелеви ваучер като заплащане или част от заплащане за получаването на тези стоки или услуги, е доставка.

(3) Продажбата на многоцелеви ваучер от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, не се смята за доставка, извършена от това друго данъчно задължено лице.

(4) В случаите по ал. 3, когато за извършената услуга от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, е договорено възнаграждение, е налице облагаема доставка на услуга.“

26. В чл. 154:

а) в ал. 1 т. 3 се отменя;

б) в ал. 3 т. 3 се изменя така:

„3. декларация, че няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз и няма постоянен обект на територията на Европейския съюз;“.

27. В чл. 156:

а) в ал. 1 се създава т. 5:

„5. доставките по т. 1, които извършва, не са с мястото на изпълнение на територията на страната.“;

б) в ал. 7 след думите „по ал. 1, т. 1“ се поставя запетая и се добавя „която не е с място на изпълнение на територията на страната“;

в) създава се ал. 14:

„(14) Право по ал. 1 да се регистрира за прилагането на режим в Съюза има и данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96, 98 или чл. 100, ал. 1 или 3, което извършва доставки с място на изпълнение по чл. 21, ал. 8 на територията на страната, ако заедно със заявлението по ал. 2 уведоми, че желае мястото на изпълнение на доставките да се определя съгласно чл. 21, ал. 6.“

28. В чл. 157 се създава ал. 13:

„(13) Регистрирано на основание чл. 156 лице може да приложи ал. 1, т. 3, когато са налице условията по чл. 21, ал. 8.“

29. В чл. 159, ал. 1 думата „потребление“ се заменя с „идентификация“.

30. В чл. 159а, ал. 2 думата „потребление“ се заменя с „идентификация“.

31. Създава се глава двадесета „а” с чл. 167а и 167б:

„Глава двадесета „а“

ОТЛОЖЕНО НАЧИСЛЯВАНЕ НА ДАНЪКА ПРИ ВНОС

Условия за отложено начисляване на данък при внос

Чл. 167а. Отложено начисляване на данък при внос може да се прилага от лице, което към датата на вноса отговаря едновременно на следните условия:

1. извършва внос на стоки, посочени в приложение № 3;

2. всяка стока, декларирана в митническия документ за внос, е с митническа стойност, равна на или по-голяма от 50 000 лв.;

3. регистрирано е на основание чл. 96, 97 или 100, ал. 1 не по-малко от 6 месеца преди извършване на вноса;

4. няма изискуеми и неизплатени публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите.

Ред за отложено начисляване на данък при внос

Чл. 167б. (1) Вносителят декларира в подадения митнически документ за внос, че ще прилага отложено начисляване на данък при внос.

(2) Когато вносителят отговаря на условията по чл. 167а, митническите органи вдигат стоките, без данъкът да е ефективно внесен или обезпечен.

(3) За начисления данък по чл. 57 вносителят има право на данъчен кредит при условията на глава седма.“

32. В чл. 170 ал. 1 се изменя така:

„(1) Митническата администрация предоставя на приходната администрация информация по електронен път за приетите митнически документи за внос и получените плащания на данъка при внос в срок до 14 дни от изтичането на всеки календарен месец, както и информация за лицата, които са декларирали, че ще прилагат отложено начисляване на данък при внос.“

33. В чл. 176в:

а) в ал. 2 след думата „период“ запетаята и думите „но не по-малко от 50 000 лв.“ се заличават;

б) в ал. 3 след думата „месеца“ запетаята и думите „но не по-малко от 50 000 лв.“ се заличават;

в) в ал. 15, изречение първо накрая се поставя запетая и се добавя „част от регистъра по чл. 80, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“.

34. В чл. 183, ал. 2 думата „неначисления“ се заменя с „посочения в документа“.

35. В чл. 186, ал. 1, т. 1 буква „в“ се отменя.

36. В Допълнителните разпоредби:

а) в §1 се създават т. 88, 89 и 90:

„88. „Ваучер“ е инструмент, при който съществува задължение да бъде приет като заплащане или част от заплащане за предоставяне на стоки или услуги и за който стоките или услугите, които ще се предоставят, или имената на лицата, които евентуално ще ги предоставят, са обозначени върху самия инструмент или в свързаната с него документация, включително в реда и условията за ползване на въпросния инструмент.

89. „Ваучер за конкретна цел“ е ваучер, при който мястото на изпълнение на доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, и дължимият данък върху добавената стойност за тези стоки или услуги могат да бъдат определени в момента на издаването на ваучера.

90. „Многоцелеви ваучер“ е ваучер, различен от ваучер за конкретна цел.“;

б) в §1а се създават точки 10, 11 и 12:

„10. Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери (ОВ, L 177/9 от 1 юли 2016 г.).

11. Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на

някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ, L 348/7 от 29 декември 2017 г.).

12. Директива (ЕС) 2018/912 на Съвета от 22 юни 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на задължението за спазване на минимален размер на стандартната данъчна ставка (ОВ, L 162/1 от 27 юни 2018 г.).“

37. Създава се приложение № 3 към чл. 167а:

„Приложение № 3
към чл. 167а

Глави от Код по КН на ЕС	Описание на стоката
Глава 25	Сол; сяра; пръст и камъни; гипс, вар и цимент
Глава 26	Руди, шлаки и пепели
Глава 28	Неорганични химични продукти; неорганични или органични съединения на благородни метали, на радиоактивни елементи, на редкоземни метали или на изотопи
Глава 29	Органични химични продукти
Глава 72	Чугун, желязо и стомана
Глава73	Изделия от чугун, желязо или стомана
Глава 74	Мед и изделия от мед
Глава 75	Никел и изделия от никел
Глава 76	Алуминий и изделия от алуминий
Глава 78	Олово и изделия от олово
Глава 79	Цинк и изделия от цинк
Глава 80	Калай и изделия от калай

“

§ 45. Разпоредбите на § 44, т. 3, 25 и т. 36, буква „а“, се прилагат за ваучери, издадени след 31 декември 2018 г.

§ 46. (1) Лицата, предоставили обезпечение в размер, определен съгласно изискванията на чл. 176в, ал. 2 и 3 от ЗДДС, в сила до 31 декември 2018 г., за които след влизането в сила на този закон е налице основание за промяна на размера на обезпечението и не е налице задължение за предоставяне на обезпечение на друго основание, могат да подадат искане за освобождаване на съответната част от него.

(2) В случаите по ал. 1 съответната част от обезпечението се усвоява по реда за принудително изпълнение, предвиден в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, при наличие на неуредени задължения на лицето за данък върху добавената стойност, глоби или имуществени санкции във връзка с нарушения по закона.

(3) Обезпечението по ал. 1 или остатъкът от него след усвояването се освобождава от компетентния орган по приходите в 30-дневен срок от постъпване на искане от данъчно задълженото лице в случаите, когато в същия срок не е възложена ревизия.

§ 47. В случаите на прекратяване на юридическо лице – търговец с ликвидация, когато юридическото лице продължава да извършва независима икономическа дейност и към датата на влизане в сила на този закон срокът по чл. 109, ал. 1 за подаване на заявление за дерегистрация не е изтекъл, ликвидаторът (ликвидаторите) има право да избере лицето да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър. В този случай правото се упражнява чрез подаване на декларация до изтичане на 14-дневния срок от настъпване на обстоятелството по чл. 107 от ЗДДДС.

§ 48. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон министърът на финансите привежда наредбата по чл. 118, ал. 4 от ЗДДС в съответствие с него.

§ 49. В Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 98 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 104 и 109 от 2013 г., бр. 95 от 2015 г.), в § 9 от Преходните и заключителните разпоредби думите „31 декември 2018 г.“ се заменят с „30 юни 2022 г.“.

§ 50. В Закона за юридическите лица с нестопанска цел (обн., ДВ, бр. 81 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 41 и 98 от 2001 г., бр. 25 и 120 от 2002 г., бр. 42, 102 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 38, 79 и 105 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 74 и 103 от 2016 г., бр. 27 от 2018 г.), в чл. 18, ал. 5 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на годишните финансови отчети и годишните доклади за дейността, които се публикуват в сроковете и по реда на Закона за счетоводството“.

§ 51. Законът влиза в сила от 1 януари 2019 г. с изключение на параграф 38, т. 21, параграф 44, т. 9, т. 11, буква „в“, т. 31, т. 32 и т. 37, които влизат в сила от 1 юли 2019 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на ..... 2018 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО) е изготвен във връзка с необходимостта от въвеждане в националното данъчно законодателство на Директива 2016/1164/ЕС на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, наричана по-нататък „Директива 2016/1164/ЕС", както и във връзка с усъвършенстване на данъчното законодателство и прецизиране на разпоредбите на закона с цел отстраняване на неясноти и улесняване на практическото му прилагане.

С разпоредбите на Директива 2016/1164/ЕС са приети правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар. По-конкретно тя е отговор на завършването на проекта за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS) на Г-20 и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), както и на исканията от страна на Европейския парламент, бизнеса и гражданското общество за по-мощен и по-съгласуван подход на Европейския съюз (ЕС) срещу злоупотребите в сферата на корпоративното данъчно облагане.

С въвеждането на Директива 2016/1164/ЕС в националното данъчно законодателство Република България ще изпълни ангажиментите си към ЕС и към ОИСР за въвеждане на законодателството на ЕС и за изпълнение на международно приетите стандарти и препоръки на ОИСР във връзка с предотвратяване свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби.

Обхватът на Директива 2016/1164/ЕС включва всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък. Съответно разпоредбите на проекта на ЗИД на ЗКПО са насочени към всички данъчно задължени лица, които подлежат на облагане с корпоративен данък по реда на ЗКПО.

Със законопроекта се предлагат за въвеждане данъчни правила в съответствие с тези установени с Директива 2016/1164/ЕС, ограничаващи възможностите за агресивно данъчно планиране и избягване от облагане, както следва:

Правило за ограничаване на приспадането на лихвите:

С чл. 4 на Директива 2016/1164/ЕС е въведено правилото за ограничаване на приспадането на лихвите. Целта на това правило е да се предотвратят практиките, водещи до свиване на данъчната основа и прехвърлянето на печалби чрез прекомерни лихвени плащания, като се ограничи приспадането на превишението на разходите по заеми.

С предложения ЗИД на ЗКПО се запазва действащото правило за регулиране признаването на разходите за лихви на данъчно задължените лица съгласно чл. 43 „Регулиране на слабата капитализация" от действащия ЗКПО, като са направени някои

предложения за промени в него. Едновременно с това се предлага да бъде въведено и ново правило за ограничаване на приспадането на лихви, което е в съответствие с чл. 4 на Директива 2016/1164. С направените предложения се въвежда праг, при който новото правило не се прилага, когато превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, не надвишава прага от левовата равностойност на 3 000 000 евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото.

Разпоредбата на чл. 4 от Директива 2016/1164/ЕС предоставя избор на държавите членки при определяне на прага, като съответно определя единствено горна граница, над която не може да се позволи неприлагане на правилото. Директива 2016/1164/ЕС предоставя възможност на държавите членки сами да определят нивото на прага в зависимост от целите и политиките на всяка държава. Предложеният праг в законопроекта цели данъчно задължените лица, които са под този праг да продължат да прилагат режима на слаба капитализация, а данъчно задължените лица, които имат превишение на разходите по заеми, определено за текущата година, което надвишава прага от левовата равностойност на 3 000 000 евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, да приложат и новото правило. С въвеждането на този праг новото правило ще се прилага за малък кръг от данъчно задължени лица.

На регулиране по новото правило ще подлежи превишението на разходите по заеми, т.е. сумата, с която общият размер на признатите за данъчни цели разходи по заеми превишава общия размер на признатите за данъчни цели приходи от лихви и други икономически еквивалентни приходи. В годината на отчитането им ще се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми само до 30 на сто от печалбата на данъчно задълженото лице преди лихви, данъци и амортизации (EBITDA). Начинът, по който се изчислява EBITDA за целите на новото правило за ограничаване на приспадането на лихвите, изрично е разписан в разпоредбите на законопроекта.

Обхватът на регулируемите разходи по заеми е по-широк от този на действащото правило, като в него се включват всички разходи за лихви по всякакъв вид дълг, други разходи, които са икономически еквивалентни на лихви, както и други разходи, направени във връзка с набирането на средства, като в законопроекта, базирайки се на Директива 2016/1164/ЕС, е включен списък с примери за разходи по заеми, който не е изчерпателен. Извън регулация остават разходите за наказателни лихви за закъснели плащания и неустойки, но само тези, които не са свързани с финансиране.

Със законопроекта по отношение на новото правило е предвидено пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми, които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период. С цел прилагане на двата режима паралелно е предложено и при режима на слаба капитализация неприспаднатите разходи за лихви от минали години да се признават за данъчни цели неограничено във времето.

Със законопроекта се запазва логиката на действащото освобождаване на кредитните институции от регулиране на слабата капитализация и е предвидено освобождаване на кредитните институции и по отношение на новото правило за ограничаване на приспадането на лихви.

Правило за контролираните чуждестранни дружества:

Разпоредбите на чл. 7 и 8 от Директива 2016/1164/ЕС въвеждат правило за облагане на доходи от контролирани чуждестранни дружества. В съответствие с него в законопроекта е предложен за въвеждане нов режим за облагане на печалба, произтичаща от чуждестранни образувания и места на стопанска дейност, които отговарят на условията за контролирано чуждестранно дружество.

С цел прилагане на новия данъчен режим данъчно задължените лица първо определят своите свързани предприятия в съответствие с определението, въведено за целта, след което на базата на пряко или косвено участие в над 50 на сто от правата на глас, или пряко или косвено участие в над 50 сто от капитала, или на базата на правото да получи 50 на сто от печалбата, определят дали определено лице попада в обхвата на правилото. Водещо при определяне на косвеното участие на данъчно задълженото лице в правата на глас, в капитала или в печалбата в чуждестранно образувание е участията, които всяко от свързаните на данъчно задълженото лице предприятия притежават пряко в конкретно чуждестранно образувание.

Последният тест за определяне на това дали образувание или място на стопанска дейност са контролирани чуждестранни дружества, е свързан с действително платения корпоративен данък от образуването или мястото на стопанска дейност в чужбина, т.е. дали действителният корпоративен данък, платен върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност, е по-нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуването или мястото на стопанска дейност по реда на ЗКПО, и действителния корпоративен данък, платен върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност.

При наличие на контролирано чуждестранно дружество данъчно задълженото лице включва към данъчния си финансов резултат печалбата, при определени правила, на това контролирано чуждестранно дружество. Печалбата се определя по реда на ЗКПО и се включва пропорционално на най-високото от участията в правата на глас, в капитала или в печалбата на чуждестранното образувание, както и пропорционално на периода от съответния данъчен период на чуждестранното образувание, през който са били изпълнени условията за наличие на контролирано чуждестранно дружество. Този подход за облагане е предложен с цел обхващане на всички случаи и предотвратяване на опитите за прехвърляне на печалби в страни с по-ниско облагане или необлагане на доходите с корпоративен данък.

Едновременно с това, за да бъдат спазени основните свободи, както и за да не се поставят пречки пред осъществяването на реален бизнес със законопроекта е предложено правилата за облагане на контролирани чуждестранни дружества да не се прилагат в случаите, когато се извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което е доказано от съответните факти и обстоятелства.

Въвеждането на облагане на неразпределената печалба на чуждестранно образувание и на печалба на място на стопанска дейност в случаите, в които попадат в обхвата на контролирано чуждестранно дружество и то само при условие че не осъществява съществена стопанска дейност, от една страна, предотвратява избягването от облагане в страната чрез прехвърляне на печалби към страни с по-ниско данъчно облагане, а от друга страна, гарантира спазването на основните свободи и не води до прекомерно увеличаване на административната тежест за лицата. Така предложеният подход за облагане на контролираните чуждестранни дружества е

балансиран и неутрален по отношение на големината на чуждестранните дружества и вида на осъществяваната от тях дейност.

Със законопроекта се въвеждат и правила за изчисляване на дохода на контролирано чуждестранно дружество, които са в съответствие с разпоредбата на чл. 8 от Директива 2016/1164/ЕС. Неразпределената печалба на чуждестранно образувание и на печалба на място на стопанска дейност, в случаите, в които попадат в обхвата на контролирано чуждестранно дружество, се изчислява по реда на ЗКПО, като се включва към данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице пропорционално на дела на неговото участие в дружеството за същия данъчен период или в данъчния период, в който приключва данъчната година на контролираното чуждестранно дружество, в случите, в които данъчните периоди не съвпадат.

С цел недопускане на двойно данъчно облагане със законопроекта са предвижда намаляване на данъчния финансов резултат на данъчно задължено лице с размера на включената преди това печалба от чуждестранно контролирано дружество, в случаите на получено разпределение на печалба от чуждестранно образувание, както и при разпореждане на данъчно задълженото лице с участието му в чуждестранно образувание или със стопанска дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност. Посоченото се прилага, в случай че получените суми подлежат на облагане с данък при данъчно задълженото лице. Предвижда се и ползването на данъчен кредит от данъчно задълженото лице за данъка, платен от контролирано чуждестранно дружество в чужбина по отношение на печалби, които са включени в данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице.

Предложените правила, свързани с въвеждане на правилото за ограничаване на приспадането на лихвите и правилото за контролираните чуждестранни дружества, са изготвени след проведени срещи и разменена кореспонденция в рамките на създадената със ЗМФ – 564 от 19.06.2018 г. за целта работна група с участието на представители както на Министерството на финансите и Националната агенция за приходите, така и на представители на бизнес дружества, имащи достъп до информационни ресурси относно национални разпоредби и проекти на такива на други държави членки във връзка с въвеждането и прилагането на разпоредбите на Директива 2016/1164/ЕС. По този начин беше обсъден и потърсен най-ефективният начин за въвеждането на конкретните членове на директивата.

Общо правило за борба със злоупотребите:

Разпоредбата на чл. 6 от Директива 2016/1164/ЕС въвежда общо правило за борба със злоупотребите, съгласно което резултатите на данъкоплатец, участващ в неистински договорености или в серия от такива, осъществявани с единствена цел за получаване на данъчно предимство, няма да се отчитат при изчисляване на дължимия корпоративен данък. Тази обща мярка цели да запълни празнините между прилагането на отделните специфични мерки за борба с избягването на данъчно облагане и данъчни злоупотреби.

Българското данъчно законодателство съдържа обща разпоредба за отклонение от данъчно облагане, която е с по-широк обхват от тази в Директива 2016/1164/ЕС, а именно чл. 16 на ЗКПО, поради което конкретни допълнения в текстовете на ЗКПО не са необходими.

Данъчно облагане при напускане:

Данъчното правило е разписано в чл. 5 на Директива 2016/1164/ЕС, като съгласно разпоредбата на чл. 11, параграф 5 държавите членки следва да приемат и публикуват законовите разпоредби, въвеждащи правилото за облагане при напускане, в срок до 31 декември 2019 г., като същите се прилагат от 1 януари 2020 г. Предвид това, в законопроекта не са включени разпоредби за въвеждане в ЗКПО на разпоредбата на чл. 5 от Директива 2016/1164/ЕС.

Несъответствия при хибридни образувания и инструменти:

С чл. 9 от Директива 2016/1164/ЕС са приети правила за данъчно третиране на несъответствията при хибридни образувания и инструменти. Разпоредбата е изменена с Директива 2017/952 от 29 май 2017 г. за изменение на Директива 2016/1164/ЕС по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави. Директива 2017/952, в частта на хибридните несъответствия, следва да бъде въведена в националното законодателство до 31 декември 2019 г., а в частта на обърнатите хибридни несъответствия - до 31 декември 2021 г., предвид което с настоящия проектозакон не са предложени за въвеждане разпоредби, транспониращи чл. 9 от Директива 2016/1164/ЕС.

Промени, свързани с прецизиране на разпоредбите на закона и улесняване на практическото му прилагане

Със законопроекта са направени предложения за изменение и допълнение на ЗКПО, свързани с прецизиране на задълженията на данъчно задължените лица във връзка с подаването на данъчна декларация. Въвежда се възможност в определени случаи, въпреки че данъчно задълженото лице не осъществява дейност по смисъла на закона за счетоводството, то да може да подаде годишна данъчна декларация. Някои от примерите за това биха могли да бъдат случаите на социални разходи, за които е налице задължение за данък върху разходите, деклариране на възникнала загуба, желание на лицето да декларира суми с характер на скрито разпределение на печалба и други. Същата възможност се предлага да бъде въведена и по отношение на случаите на прекратяване с ликвидация или обявяване в несъстоятелност.

Предлага се предоставянето на възможност на работодателите, които за предходната година не са били задължени и не са подали годишна данъчна декларация, но за текущата година желаят да изберат облагане с данък върху разходите на доходите в натура, представляващи разход в натура, да направят това чрез подаване на годишна данъчна декларация.

Със законопроекта се предлага и въвеждането на възможност за операторите на ваучери за храна да използват получените суми от работодатели по предоставените им ваучери и за заплащане на данък върху добавената стойност, включен в номиналната стойност на ваучерите за храна, в случай че такъв е изискуем по закон.

По отношение на процедурата за провеждане на конкурс за издаване на разрешение/отказ за осъществяване на дейност като оператор на ваучери за храна се предлага към случаите, в които се издава отказ, изрично да се добави и този, при който образецът на ваучер не отговаря на определени изисквания, които са изрично включени в закона. Предложението е направено във връзка с необходимостта от предприемане на мерки, свързани със съдебната практика.

Направени са промени във връзка с реда за деклариране и внасяне на корпоративен данък, на данък, удържан при източника, на данък върху разходите и на алтернативен данък в случаите на прекратяване с ликвидация или поради несъстоятелност, прекратяване на дейността на място на стопанска дейност на чуждестранно юридическо лице в България или прекратяване на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса. Целта на предложените промени е облекчаване на процеса по деклариране и внасяне на данъка, като се предвижда унифициране на срока за подаване на данъчни декларации и за внасяне на дължимите данъци за последния данъчен период за всички хипотези на заличаване/прекратяване на данъчно задължено по ЗКПО лице и за всички видове данъци, дължими по реда на този закон.

Действащата уредба в ЗКПО регламентира процесуални действия по деклариране и внасяне на данъчни задължения за корпоративен данък към момента на прекратяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност. Едновременно с това ЗКПО предвижда, че до заличаването си данъчно задължените лица изпълняват задълженията си по този закон като действащи предприятия, включително декларират и внасят задълженията си за корпоративен данък по общия ред на закона. Следователно не е необходимо подаване на специална данъчна декларация и извършване на извънредна вноска за корпоративния данък към момента на прекратяването, която впоследствие се приспада от данъка за последния данъчен период, тъй като до датата на заличаването данъчно задълженото лице следва да подава годишни декларации, годишен отчет за дейността и да внася дължимия корпоративен данък по общия ред на закона. В някои от случаите действащият режим за облагане допуска подаване на данъчна декларация и внасяне на дължимия корпоративен данък за последния данъчен период само на една възможна дата – например датата на подаване на искането за заличаване на търговски дружества в ликвидация или датата на прекратяване на дейността на място на стопанска дейност, или датата на прекратяване на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса. Спазването на така предвидения еднодневен срок често създава практически трудности.

Промените предвиждат релевантната дата да е датата на заличаването, като последният данъчен период на данъчно задължено лице, прекратено с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност, обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено заличаването, до датата на заличаването. Идентичен подход е възприет и по отношение на прекратяването на дейността на място на стопанска дейност или прекратяване на неперсонифицирано дружество.

Предложението е декларирането и внасянето на корпоративен данък за последния данъчен период да става в 30-дневен срок от датата на заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице, като е предвидено представляващият през този период – ликвидатор, синдик, представляващият място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса да удържи, декларира и внесе данъка, дължим за този последен период.

Този подход е приложен и по отношение на декларирането и внасянето на данъка, удържан при източника, данъка върху разходите и данъка, дължим от лицата, които за дейностите, посочени в закона, вместо с корпоративен данък се облагат с алтернативен данък.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗКПО се очаква намаляване на административната тежест за лицата и на разходите за спазване на

законодателството, както и намаляване на възможностите за злоупотреби и отклонение от данъчно облагане. Тъй като към момента не съществуват правила, еквивалентни на разписаните в Директива 2016/1164/ЕС, свързаните с това финансови резултати засега не могат да бъдат определени.

В Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта са предложени промени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси, Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за данъка върху добавената стойност, Закона за счетоводството, както и в други нормативни актове във връзка с предложените промени, които са, както следва:

Закон за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ)

Направено е предложение за намаляване на административната тежест и улесняване на лицата при ползване на данъчните облекчения за млади семейства, за деца и за деца с увреждания, с което да отпадане задължението към годишната данъчна декларация да се прилага писмена декларация от съпруга/та, че същият/ата няма да ползва данъчното облекчение.

За избягване на злоупотреби, свързани с облекчения режим на ползване на тези данъчни преференции, е предвидено възстановяване на частта от данъка и от двете страни, съответстваща на размера на ползваното облекчение. Целта е да се избегнат случаите на неспазване на закона, като се санкционират некоректните данъкоплатци.

По отношение на данъчните облекчения за деца и за деца с увреждания се предлага още една промяна - създаване на правна възможност за ползване на облекченията и от двамата родители, когато доходите им не позволяват те да се приложат от единия родител, което се среща най-вече при прилагане на данъчното облекчение за деца с увреждания. Целта е да се даде възможност и на семействата с по-ниски доходи да прилагат пълния размер на облекчението.

Посочените промени се предвижда да се прилагат и при ползване на данъчни облекчения за 2018 г.

Предложено е прецизиращо допълнение относно лицата, които подават коригираща годишна данъчна декларация, и условието за липса на задължения при ползване на данъчни облекчения, което следва да се прилага и в тези случаи – спрямо новата декларация, с цел еднакво данъчно третиране и стимулиране на доброволното погасяване на задълженията.

Със законопроекта се предлага промяна в режима на облагане на придобитите облагаеми парични и предметни награди от игри, състезания и конкурси, които не са предоставени от работодател или възложител, а именно да преминат към облагане с окончателен данък, вместо с данък върху годишната данъчна основа. Предложението намалява административната тежест за лицата, които няма да са задължени да декларират тези доходи в годишната си данъчна декларация, както и за предприятията – платци на наградите, които няма да са задължени да издават служебни бележки.

Същевременно е предложено и повишаване на стойността на необлагаемите награди от 30 на 100 лв., което също ще облекчи и лицата, които получават такива награди, и техните платци.

Предложено е прецизиране на начина на закръгляване на годишните данъци върху доходите на физическите лица, така че дължимият данък за довнасяне по

годишна данъчна декларация да се внася без стотинки, а само в левове. При съществуващия механизъм закръгляването към всеки пълен лев се прави след приспаданията за авансово удържан и внесен през годината данък, което се обезсмисля в случаите, когато от така формираната сума се правят и други намаления (например ползване на 5 на сто отстъпка или на данъчно облекчение за безкасови плащания), след които отново може да се стигне до довнасяне на сума със стотинки. Посочената промяна се предвижда да се прилага и при деклариране на доходите за 2018 г.

Синхронизирани са разпоредбите на ЗДДФЛ с тези на ЗКПО по отношение на годишния отчет за дейността на лицата, които не осъществяват дейност по смисъла на Закона за счетоводството, като конкретно е предложено лицата търговци по смисъла на Търговския закон, които през данъчната година не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството, да не подават годишен отчет за дейността. Предложението цели намаляване на административната тежест за лицата. Предвидено е промяната да се прилага и за 2018 г.

По отношение на самоосигуряващите се лица се предлага подаването на годишната данъчна декларация, както и на всички други справки и декларации да става само по електронен път. В тази посока конкретно е предложено подаването на декларацията за дължими данъци по чл. 55, ал. 1 от закона да е само по електронен път, което в момента е регламентирано само за предприятията – платци на доходи, които са задължени да удържат и внасят данъци.

Предложено е справката за изплатени доходи по чл.73, ал. 1 да се подава от предприятията и самоосигуряващите се лица - платци на доходи по електронен път, което към момента е регламентирано само за изплатени през данъчната година доходи на повече от 5 физически лица.

Към тази група предложения е още едно, което касае подаваната информация от работодателите, изплатили доходи от трудови правоотношения на лица, които са местни за друга държава - членка на ЕС, да се осъществява също само по електронен път.

Предложенията за преминаване към електронно подаване на справки и декларации по ЗДДФЛ е мотивирано от големия брой лица, които вече подават своите декларации и справки само по електронен път, и цели ограничаване на грешките, несъответствията и корекциите. Така например по отношение на годишната данъчна декларация на самоосигуряващите се лица по-малко от 25 на сто от тях, които са я подавали на хартия, ще трябва да я подават по електронен път. Относно декларацията по чл. 55, ал. 1 за дължимите данъци, през 2017 г. над 93,7 на сто са подалите я по електронен път от общия брой на самоосигуряващите се лица платци на доходи, които са задължени да удържат и внасят данъци. Относно справката по чл. 73, ал. 1 за изплатени доходи, за 2017 г. около 90 на сто са подадените по електронен път.

Посочените промени ще се прилагат за годишната данъчна декларация и съответно за справките, за които задължението за подаване възниква след 31 декември 2019 г.

Предлага се облекчаване на режима за внасяне на дължим данък за доходи на починали лица, като се предвижда по-дълъг срок за внасянето му в случаите, когато годишната данъчна декларация за тези доходи се подава след крайния срок по общия ред за подаване на годишните данъчни декларации – 30 април. Към момента не е предвиден по-дълъг срок за внасяне на данъка. В резултат на това, когато наследниците по една или друга причина се възползват от законовата възможност за

подаване на декларация след 30 април, за дължимия данък се начислява лихва за просрочие, като целта на промяната е избягване начисляването на лихви за просрочие в тези случаи.

Предложена е уточняваща и прецизираща разпоредба с цел синхронизиране на ЗДДФЛ с аналогична разпоредба в ЗКПО относно срока за окончателния данък за доходи от дивиденти под формата на скрито разпределение на печалбата.

С цел синхронизиране на данъчния закон с променения Закон за занаятите е предложена актуализираща промяна в определението за „упражняване на занаят“, с което се цели избягване на неоднозначно тълкуване и прилагане, както и възникване на данъчни спорове.

Предложена е промяна, свързана със синхронизиране на текстовете с предложенията, направени в ЗКПО, при заличаване/прекратяване на предприятието.

В законопроекта е заложена напълно нова концепция за премахване на хартиения носител на служебните бележки по чл. 45 от ЗДДФЛ за придобития през годината облагаем доход и удържания данък на физическите лица, като в тази връзка е предложено да отпадне законовото задължение на работодателите за издаване на служебни бележки, а това да става само при поискване от страна на лицата. Механизмът на предлаганата промяна предвижда информацията от служебната бележка да се предоставя от платците на доходите с подаваната от тях справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ след малки допълнения към настоящия й образец. Към настоящия момент Националната агенция за приходите (НАП) не разполага с информацията, съдържаща се в служебните бележки за доходите от трудови правоотношения. В тази връзка се предлага същата да се предоставя от работодателите в справка по образец, а успоредно с това да отпадне задължението за издаване на служебните бележки.

Целта на предлаганите изменения освен отпадане на задължението за издаване на служебните бележки и задължението за прилагането им към годишната данъчна декларация, е предоставените данни автоматично да се зареждат в образците на годишните данъчни декларации на лицата, което значително ще опрости процеса на попълването и подаването им по електронен път. Всяко лице, което има ПИК, ще може да прави справки в обявените за него данни от съответния платец на доход, което ще улесни попълването на декларацията и в случаите, когато не се подава по електронен път. В допълнение промяната ще доведе до преодоляване на проблема, свързан със съхраняването на разпечатаните служебни бележки от работодателя, с оглед на изискванията на новия Регламент, касаещ защитата на личните данни.

За реализирането на това предложение е необходимо да се въведе по-ранен срок за подаване на информацията, като е предложен срок - 28 февруари на следващата година. Този срок е съобразен, от една страна, с крайния срок за извършване на годишното преизчисляване от работодателя по основното трудово правоотношение, а от друга страна – с възможността данните да се обработят от НАП, за да е възможно зареждането им в годишната данъчна декларация. В тази връзка е предложено и удължаване на срока за ползване на отстъпката от 5 на сто – до 31 март.

Въвеждането на тази концепция с всички произтичащи промени е предвидено да влезе в сила за доходите, изплатени след 31 декември 2018 г., като включването им в настоящия законопроект има за цел да подпомогне подготовката и безпроблемното прилагане на промяната от засегнатите страни.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения се очаква намаляване на административната тежест за лицата и на разходите за спазване на законодателството.

Закон за местните данъци и такси (ЗМДТ)

Промяна на концепцията за определяне на данъка върху превозните средства за леките автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т

Предложена е нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, а именно данъкът да се определя по формула, която включва два компонента: имуществен и екологичен.

Имущественият компонент отчита мощността и годината производство на автомобила, а екологичният компонент отчита екологичната категория на автомобила, респективно замърсяването, което причинява съответният автомобил.

Имущественият компонент е предвидено да се определя от ставката за тази част от данъка и мощността на двигателя, коригирани с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила.

В закона се предлагат шест диапазона на мощности на автомобили и съответно минимална и максимална стойност на границите на размера на данъка за всеки диапазон на мощност. Съгласно действащите разпоредби се обединяват диапазоните до 37 и до 55 kW в един – до 55 kW, както и се включват два нови диапазона към съществуващите в закона размери по отношение на най-мощните автомобили, а именно: над 150 kW до 245 kW включително, и над 245 kW. Доколкото тази част от формирането на данъка е в частта имуществен компонент, се запазва принципът за определяне на по-високи граници на ставка на данък за по-мощните автомобили. Запазва се правото на общинския съвет да определя размера на данъка (ставката) в наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ в зависимост от мощността на автомобила.

Коефициентът за годината на производство на автомобила е диференциран по години, като е налице известна промяна спрямо действащите към настоящия момент в ЗМДТ коефициенти. Предложението, с което се прецизират коефициентите, цели създаването на финансов инструмент за стимулиране извеждането на по-стари автомобили от употреба и замяната им с по-нови и по-екологични автомобили, предвид това, че автомобилите над 20 години са ненадеждни, изискват големи разходи за поддръжка и причиняват големи замърсявания на въздуха с вредни емисии.

Екологичният компонент е свързан с екологичните характеристики на автомобила и представлява коригиращ коефициент, който отразява екологичната категория на автомобила, която е свързана с европейските стандарти за изгорели газове (познати още като Евро 1, 2, 3, 4, 5 и 6). Екологичният компонент осигурява облекчение за собствениците на автомобили, съответстващи на екологични стандарти „Евро 4“ и по-високи, и утежнение за собствениците на автомобили, които не съответстват на екологична категория или съответстват на екологична категория, по-ниска от „Евро 4“.

По отношение на коефициента за екологична категория в законопроекта са определени границите, в рамките на които общинският съвет следва да определи размера на коефициента за всяка екологична категория в наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ.

Във връзка с предложения нов начин за облагане е предвидено облекчението за превозни средства с действащо катализаторно устройство да не се прилага. Неприлагането на посоченото данъчно облекчение е заменено с въвеждане на коефициент за екологичната категория на автомобила. С това предложение се цели и предотвратяване на случаите, в които данъчно задължени лица посочват в декларацията по чл. 54, ал. 4 от ЗМДТ, че техният автомобил притежава действащо катализаторно устройство, но в действителност катализаторът е отстранен. Установяването на наличието на действащо катализаторно устройство е трудно и с този факт се спекулира с цел намаляване на данъка, като в същото време автомобилът не отговаря на екологичните норми, допринася в голяма степен за замърсяване на околната среда и в тази връзка не следва да ползва данъчно предимство.

Като положителен ефект за собствениците на моторни превозни средства е предвидено да не се прилага лимитиращата граница от 74 kW за ползване на данъчни облекчения за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, като с коефициента за екологична категория се дава възможност за ползване на данъчно облекчение за всички автомобили с категория, равна на или по-висока от „Евро 4“, независимо от мощността им. По този начин всички собственици на моторни превозни средства ще имат възможност да ползват данъчни преференции, в случай че притежават моторни превозни средства, отговарящи на по-високи екологични стандарти.

Предложената промяна, съгласно която в обхвата на предложената нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за автомобили е предложено да бъдат включени и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, произтича от редица установени случаи на неравнопоставеност на данъчно задължените лица и предотвратяване случаите на избягване на данъчно облагане.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 7, т. 3 от Закона за пътищата леките и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т са отнесени в една категория по отношение на определянето и заплащането на винетна такса, но се облагат по различен начин с данък върху превозните средства по действащата редакция на чл. 55 от ЗМДТ, което създава неравнопоставеност между собствениците на посочените автомобили.

Към настоящия момент товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т се облагат с данък върху превозните средства в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнат тон товароносимост. По данни на Министерството на вътрешните работи (МВР) към средата на април 2018 г. са регистрирани 308 260 товарни автомобила с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т от 3 550 марки и модели, от които над 2 000 модела имат съответен аналог, регистриран и облаган като лек автомобил.

В тази връзка промяната цели премахване на неравнопоставеността между собствениците на едни и същи модели автомобили, като при една част от тях категорията N1 се използва само за получаване на данъчно облекчение, тъй като в този случай данъкът върху превозните средства е значително по-нисък в сравнение с условието, при което същият автомобил е регистриран с категория M1 и се облага като лек автомобил. Според действащия ЗМДТ собствениците на товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т (категория N1) плащат в пъти по-нисък данък върху превозните средства, като икономията може да стигне над

100 пъти, което освен до неравнопоставеност между собствениците, води и до значителна загуба за общинските бюджети и създава предпоставка за използване на категорията N1 само с цел избягване на данъци и осигуряване на данъчно предимство.

Предложена е промяна на данъчното облекчение за мотоциклети и мотопеди с мощност на двигателя до 74 kW включително, съответстващи на екологични категории „Евро 3“ и „Евро 4“, така че да съответства на предвидената данъчна преференция съобразно коефициента за екологична категория при облагане на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. В тази връзка данъчното облекчение за екологична категория „Евро 3“ отпада, а за екологична категория „Евро 4“ се намалява на 20 на сто.

Предвидена е корекция на данъчното облекчение за автобусите, товарните автомобили над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологични категории „Евро 3“ и „Евро 4“, така че да съответства на предвидената данъчна преференция съобразно коефициента за екологична категория при облагане на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. В тази връзка данъчното облекчение за екологична категория „Евро 3“ отпада, а за екологична категория „Евро 4“ се намалява на 20 на сто.

Предложена е промяна относно облагаемата товароносимост на товарните автомобили с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, като вместо на всеки започнат тон, същата ще се изчислява на всеки започнати 750 кг.

Във връзка с разработването на програми за управление на качеството на атмосферния въздух и постигане на съответствие с европейски директиви, свързани с чистотата на въздуха и справяне с превишението на пределно допустимите стойности за концентрации на замърсители, неведнъж са правени редица препоръки за промени в данъчното законодателство по отношение облагането на превозните средства. Имайки предвид това, предложената нова концепция е в съответствие и с тези направени препоръки и посочваните проблеми, за които е необходимо да се търси решение.

Промяна в облекчението за основно жилище, свързано с данъка върху недвижимите имоти:

Предвижда се да не се прилага данъчното облекчение за основно жилище и данъкът върху недвижимите имоти да се определя в пълен размер за всички жилища на данъчно задълженото лице, когато повече от едно жилище е декларирано като основно.

Промени, свързани с облекчаване на административната тежест:

Предвижда се нотариусите при реализиране на сделка или действие за придобиване на моторно превозно средство да извършват проверка за наличието или липсата на задължения за данък върху превозното средство чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ, при посредничеството на информационната система на Министерството на вътрешните работи. В случай че не може да се осъществи автоматизирана проверка, данъчно задълженото лице следва да предостави издаден или заверен от общината документ за платен изискуем данък върху превозното средство.

Предлага се в 7-дневен срок след извършване на сделката или действието по придобиване на недвижим имот или моторно превозно средство нотариусите да уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимия имот или моторното превозно средство, както и да предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 49, ал. 2 и за основата, върху която е определен. Предложението е свързано с осигуряване на яснота за прехвърлените през периода недвижими имоти и моторни превозни средства и за размера на данъка, който трябва да постъпи в общината за конкретния недвижим имот или моторното превозно средство.

Други промени:

Със законопроекта се предлагат и други промени, свързани с прецизиране, отпадане и допълване на разпоредби в ЗМДТ.

Предлага се промяна в приложение № 2 „Норми за данъчна оценка на недвижими имоти“, съгласно която да отпадне корекцията за подобрения към обектите (луксозна или алуминиева дограма, климатична инсталация и други) при определяне на коефициента за индивидуални характеристики на сградата. Промяната цели премахване на характеристики на имоти, които са морално остарели и които към настоящия момент не се прилагат и не могат да бъдат характеристика на даден имот.

Предвижда се промяна в приложение № 4 „Видове патентни дейности и годишни размери на данъка“, като се предлага да отпадане патентната дейност „Отдаване на видеокасети или записи на електронен носител под наем“. Промяната цели прецизиране и осъвременяване на видовете патентни дейности чрез премахване на дейности, които към настоящия момент не се осъществяват.

Промените, които се предвиждат в законопроекта, няма да бъдат свързани с разходи за гражданите, представителите на бизнеса и общините с изключение на промените, свързани с данъка върху превозните средства. Конкретният ефект върху засегнатите страни от предложените изменения, свързани с данъка върху превозните средства, не би могъл да се определи, тъй като ще зависи от избраните от общинските съвети ставки и коефициенти за облагане в определените със закона граници, както и от коефициента за екологичната категория, на която съответстват автомобилите.

Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК):

Предложена е промяна в ДОПК, свързана с промяна в ЗМДТ относно намаляване на административната тежест при сделка или действие за придобиване на моторно превозно средство. Предоставя се възможност нотариусите да извършват проверка за наличието или липсата на задължения за данък върху превозното средство чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите.

Закон за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС):

Направените предложения за изменение и допълнение на ЗАДС са във връзка с прецизиране на разпоредбите на закона с цел отстраняване на неясноти и улесняване на практическото му прилагане, като са предложени следните промени:

В чл. 3, ал. 1 се създава нова т. 8 във връзка с отстраняване на затруднения с тълкуването, че не може да бъдат данъчнозадължени лица и съответно да се образува

ревизионно производство спрямо лица, подали искане за възстановяване на акциз, които не са регистрирани по ЗАДС, и лицата, посочени в чл. 3, ал. 2 от ЗАДС, когато са произвели или са участвали в производството на акцизни стоки, държат или са участвали в държането на акцизни стоки, разпореждат се или са се разпоредили с акцизни стоки, за които не е бил заплатен акциз, или акцизът е бил заплатен частично.

С новата ал. 4 на чл. 3 се предлага въвеждането на солидарна отговорност за събиране на задълженията за акциз в случаите на потребление на енергийни продукти извън условията на ползване на данъчно облагане. В тази връзка е предвидено допълнение и в чл. 20, ал. 2, т. 23, която урежда хипотезата за освобождаване за потребление да се счита, неизпълнението на условие по отношение на крайното потребление, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз. Целта е да се избегне възстановяването на акциз при неизпълнение на условие по отношение на крайното предназначение и в случаите на доставката на енергийни продукти за зареждане на плавателни съдове и въздухоплавателни средства. Промяната е в съответствие с чл. 21, параграф 4 от Директива 2003/96/ на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията.

Допълнена е разпоредбата на чл. 12, ал. 1 със създаването на точка 4 поради необходимостта от отразяване в националното законодателство на приетото в Решение на Съда на Европейския съюз /СЕС/ от 6 април 2017 г. по Дело С-638/15 тълкуване на член 2, параграф 1, буква в) и член 5, параграф 1 от Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 година относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн, а именно, че трябва да се тълкуват в смисъл, че изсушени, плоски, с неправилна форма, частично обезжилени тютюневи листа, преминали процес на изсушаване и контролирано овлажняване, които съдържат глицерин и са годни за пушене след проста манипулация посредством смачкване или ръчно нарязване, спадат към понятието „тютюн за пушене“ по смисъла на тези разпоредби.

Предложението за изменение в чл. 20, ал. 2, т. 21 е направено с цел да бъде ясно регламентирано, че за целите на възникване на задължението за заплащане на акциз не е необходимо да има установено нарушение, включително с влязло в сила наказателно постановление, за да може да бъде извършено ревизионно производство.

Във връзка с намаляване на административната тежест, както и уреждане на хипотеза за освобождаване от облагане с акциз на акцизни стоки с кодове по КН от 2711 12 11 до 2711 19 00 в опаковки по смисъла на Закона за защита на потребителите до 5 литра е допълнена разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 3.

С промяната на чл. 24, ал. 2, т. 6 е отразено в националното законодателство Решение на СЕС от 6 юни 2018 г. по Дело С-49/17 относно тълкуване на член 21, параграф 3 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията. В решението изрично се казва, че потреблението на енергийни продукти в рамките на предприятие, което ги е произвело за целите на производството на други енергийни продукти, не попада в обхвата на изключението относно възникването на данъчно задължение, предвидено в тази разпоредба, когато в положение като разглежданото в главното производство енергийните продукти, произведени в резултат на основната дейност на такова предприятие, са използвани по друг начин, освен като моторно гориво или гориво за отопление.

Предложените промени в чл. 24а, ал. 6, т. 13, чл. 48, ал.2, т. 22, чл. 57б, ал. 6, т. 10, чл. 57в, ал. 2, т. 19, чл. 58а, ал. 2, т. 16 и чл. 58г, ал. 2, т. 9 са с цел избягване на затруднения, свързани с извършването на проверки и удостоверяването на обстоятелствата, че лицата, подали съответното заявление за издаване на лиценз или регистрация, не са в ограничителното условие, водещо до основание за издаване на отрицателен акт по подаденото заявление и непредставено обезпечение по реда на раздел V от глава пета от ЗАДС.

За да бъдат обхванати всички искания за възстановяване на акциз, подадени по реда на съответния раздел, е направено допълнение в чл. 27, ал. 14. Основната цел е еднаквото третиране на лицата, подали искания за възстановяване на акциз, като в случаите на неотстраняване на нередовности след дадено указание, да бъде безспорно, че са налице хипотезите за прекратяване на производството по искане за възстановяване на акциз.

Прецизирана е разпоредбата на чл. 28 ал. 1 с оглед на Решение на СЕС по дело С-30/17, в което е постановено, че чл. 3, параграф 1 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки трябва да се тълкува в смисъл, че при определянето на данъчната основа за облагане на ароматизирани бири по скалата на Плато следва да се взема предвид сухият екстракт в първичната мъст, без да се отчитат добавените след приключване на ферментацията овкусители и захарен сироп. В т. 37 от цитираното решение е посочено, че понятието „градус Плато“, съдържащо се в член 3, параграф 1 от Директива 92/83/ЕИО, трябва да се тълкува като мерна единица, отнасяща се за първоначалната плътност на бирата и следователно за нейната първоначална мъст.

Прецизирани са и разпоредбите на чл. 28, ал.1, т. 8 и т. 12 с цел уеднаквяване на терминологията в ЗАДС и подзаконовите нормативни актове.

Създаден е специален ред в чл. 45ж за уведомяване на митническите органи за бутилирани алкохолни напитки и ограничени серии пури с колекционерска стойност. Промяната е направена вследствие на възникнали практически казуси, свързани с държането на високоалкохолни напитки без бандерол с висока колекционерска стойност. Целта на предложението е да се уреди нормативно възможността за колекциониране на такива акцизни стоки (алкохолни напитки и пури). В случай че колекционерите на тези стоки са изпълнили изискванията на закона, спрямо тях няма да се ангажира административнонаказателна отговорност. Към момента, при извършване на контролни дейности от страна на митническата администрация, е установено, че колекциите от акцизните стоки се състоят основно от стоки без бандерол, които са получени като подарък или са закупени и въведени в страната под формата на личен багаж. Също така митническите органи са установили значителни количества бутилки алкохол без бандерол, съхранявани в офиси и търговски обекти (включително питейни заведения). Същите са обявени пред митническите органи като част от лични колекции. В тази връзка са направени и съответните изменения в чл. 65, ал. 3, т. 2, чл. 99, ал. 1, т.3 и в чл. 99, ал.2, т. 2.

Допълненията в чл. 48, ал. 2 са направени поради необходимостта да бъдат регламентирани случаите, в които са налице иззети, отнети или изоставени в полза на държавата дестилационни съоръжения и др., които остават на съхранение на териториите на митниците, включително след приключили съдебни производства, и чието съхранение е свързано с извършване на допълнителни разходи.

С цел намаляване на административната тежест за лицензираните складодържатели, регистрираните получатели, временно регистрираните получатели и регистрираните изпращачи са направени съответните изменения в чл. 48, ал. 1, т. 8, чл.48, ал. 2, т. 14, чл. 51, ал. 1, т. 9, чл. 57в, ал. 2, т. 7, чл. 58а, ал.2, т. 8 и чл. 58г, ал. 1, т. 5. С влизането в сила на Наредба № 2 от 19.03.2018 г. за условията и реда за подаване на документи по ЗАДС по електронен път отпадна необходимостта от предоставянето на митническата администрация на имената на служителите, упълномощени да подписват електронни административни документи, и спесимени на подписите им.

Допълнението в чл. 53, ал. 3 е направено във връзка с избягване на затруднения при връчването на решения за отнет и/или прекратен лиценз, както и за ограничаване на възможността за различни тълкувания от коя дата е действието на предварителното изпълнение на решението за прекратяване на даден лиценз.

Предложението за изменение в чл. 55а се прави с цел създаване на законова регламентация относно условието за заплащане на пълното задължение за акциз при надвишаване на годишното допустимо производство от 200 000 хектолитра бира от лице, което е получило удостоверение за независима малка пивоварна.

С измененията в чл. 57 е предвиден идентичен процесуален ред, съответстващ на останалите процедури в ЗАДС, свързан с констатиране на нередовности от страна на митническата администрация, при предоставяне на документи към искането за издаване на регистрация от лицата, съответно предвиждане на идентичен ред за отстраняване на нередовностите или приключване на производството пред началника на митницата. В тази връзка в Закона за виното и спиртните напитки са предложени и съответните допълнения на чл. 142а и чл. 142б.

С предложението за създаване на нов чл. 64а се цели създаване на възможност за анулиране/деактивиране на погрешно подадени искания, описи и отчети за бандероли. Към настоящия момент няма законово основание тези документи да бъдат анулирани/деактивирани. Погрешно подадените искания, описи и отчети в системата на Агенция „Митници“ стоят необработени и изкривяват данните в модул „Бандероли”, тъй като икономическите оператори междувременно са подали нови искания, описи и отчети, които са с нови регистрационни номера. С предложението се намалява и административната тежест върху лицата.

В чл. 80, ал. 4 е предложено допълнение на разпоредбата с цел избягване на затруднения при усвояване на суми по банкови гаранции. Предвиден е идентичен текст, имплементиращ задължението, разписано за банката - солидарен поръчител, в т. 2 от образеца на банкова гаранция съгласно приложение № 9д от Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове.

С предложението за създаване на нови чл. 81в и чл. 81г се цели регламентиране на възможността да се запечатват обекти или части от тях за определен срок от митническите органи при усвояване изцяло или частично на обезпечението, с цел да не се допуска генериране на допълнителни публични задължения.

Във връзка с намаляване на административната тежест по отношение на продажбите на втечнен нефтен газ (LPG) в бутилки за отопление на физически лица са предложени промени в чл. 84, ал. 7 и 8.

Прецизирана е разпоредбата на чл. 90б, ал. 1, за да се разшири обхватът на обектите, в които се извършва търговия с тютюневи изделия. Използваното към момента понятие „бензиностанции“ е ограничително, тъй като в другите обекти за

зареждане на моторни превозни средства с горива не би следвало да се издават разрешения за продажба на тютюневи изделия. С промяната ще бъде създадена нормативна възможност за издаване на разрешения за продажба на тютюневи изделия и за останалите обекти, независимо от това в обектите, в които се зареждат моторни превозни средства, какъв вид горива се продават.

Предложено е изменение в текста на чл. 99, ал. 6 за улеснение на лицата, предоставящи услуги за публикуване на обяви и съобщения, включително в електронен вид. С настоящата редакция лицата не могат ефективно да разграничат кои акцизни стоки следва да са с бандерол и кои не, за да премахват/филтрират конкретните обяви и съобщения. Същевременно, с прецизирането на текста се обхващат и случаите, в които се предлагат за продажба и алкохолни напитки (вино), което представлява една голяма част от предлаганите за продажба акцизни стоки чрез интернет. С цел търговия физическите лица произвеждат масово вина в нарушение на чл. 60 от ЗАДС, като по този начин реализират неофициални доходи и укриват данъци. От забраната е предвидено изключение за търговците, чиято обичайна дейност е легалната търговия с алкохолни напитки, и същите предлагат онлайн вино, бира и спиртни напитки (предлагането и продажбата на тютюневи изделия чрез интернет е забранено от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия). Задължително условие обаче е предлагането на акцизните стоки да става чрез електронен магазин, регистриран в НАП. В тази връзка в чл. 120, ал.6 са предложени санкции за лицата, които нарушат чл. 99, ал. 14-16.

Допълнителните предложения за промени в чл. 99а са продиктувани от уеднаквяване на подхода съобразно предложението за промяна на чл. 99, ал. 6 (забраняват се принципно продажбите на всички акцизни стоки). Доказан факт е, че голяма част от предлаганите за продажба чрез интернет забранени акцизни стоки се доставят до съответните клиенти чрез пощенски (куриерски) услуги. Подобно на чл. 99, ал. 6, в чл. 99а, ал. 1 са направени изключения по отношение доставките на легални акцизни стоки (стоки с платен, начислен или обезпечен акциз, както и стоки с бандерол, когато такъв е задължителен). С новата ал. 9 се цели предоставянето на правна възможност, в случай че бъде извършена контролна покупка по реда на чл. 103, ал. 5 от ЗАДС, митническите органи да могат да указват на пощенските оператори какви действия да предприемат, така че лицето, изпратило пратката да може да бъде установено в момента, когато може безспорно да му бъде вменена административнонаказателна или наказателна отговорност.

Предложената промяна в чл. 106а е направена, за да се избегне необходимостта от продължително съхраняване в складовете на митниците на акцизни стоки, което води до необосновани разходи.

Направеното предложение за промяна в разпоредбата на чл. 124, касаещо разширяване на кръга на подлежащите на отнемане съоръжения, цели ограничаването на възможността за извършване на противоправна дейност с акцизни стоки чрез използването на мобилни съоръжения за съхранение и транспортиране. Отнемането на съоръженията лишава лицата от възможността да държат и пренасят акцизни стоки, предмет на нарушение, което е част от превенцията на нарушенията с акцизни стоки.

Предложеното изменение в чл. 10, ал. 6 от **Закона за митниците (ЗМ)** е свързано с премахване на задължението за всички митнически служители с изключение на тези, които заемат технически длъжности, два пъти да декларират своето имотно състояние. Веднъж пред директора на Агенция „Митници“ – в

декларацията по чл. 10, ал. 6 от ЗМ, и втори път - в декларацията по чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ). Данните, които се декларират в утвърдения със Заповед № ЗАМ-220/02.03.2016 г. на директора на Агенция „Митници“ образец на декларация по чл. 10, ал. 6 от ЗМ, се съдържат и в образеца на декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2, утвърден от Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Предлага се митническите служители да подават декларация за имущество и интереси по реда и в сроковете по чл. 35 от ЗПКОНПИ.

В Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (ЗТТСТИ), в чл. 35у са предложени промени в съответствие с техническите стандарти, определени с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/576 на Комисията от 15 декември 2017 година относно техническите стандарти за защитните елементи, прилагани спрямо тютюневи изделия, като нормативно е регулирано, че бандеролите, които са предназначени за поставяне върху потребителската опаковка на тютюневите изделия, се използват като защитен елемент.

В допълнение са предложени и нови разпоредби в глава десет „б“ на ЗТТСТИ във връзка с въведеното задължение с влезлите в сила на 6 май 2018 г. Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията от 15 декември 2017 година относно техническите стандарти за създаването и работата със система за проследяване на тютюневи изделия и Делегиран регламент (ЕС) 2018/573 на Комисията от 15 декември 2017 година относно основните елементи на договорите за съхраняване на данни, сключвани като част от система за проследяване на тютюневите изделия (публикувани в Официалния вестник на ЕС - L 96/16.04.2018 г.), както и съгласно член 15 от Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37, всички потребителски опаковки на тютюневи изделия, произведени или внесени в ЕС след 20 май 2019 г., трябва да бъдат маркирани с уникален идентификатор. Генерирането на уникални идентификатори е необходимо да се извършва от трета, независима страна (издател на уникални идентификатори). За тази цел всяка държава членка трябва да определи субект – „издател на идентификатори“, който да отговаря за генерирането и издаването на уникални идентификатори на ниво потребителска опаковка и ниво голяма (транспортна) опаковка, в рамките на една година от влизането в сила на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията (максимален срок до 6 май 2019 г.). В тази връзка се предлага „издател на идентификатори“ да бъде печатницата на Българската народна банка, която при необходимост може да ползва и други подизпълнители. Основна цел на маркирането на потребителските опаковки на тютюневите изделия е тяхното проследяване по веригата на доставка, както и разрешаване на проблема с незаконната им търговия. За осигуряване на по-ефективен бъдещ контрол, както и минимизиране единичната цена на уникалните идентификатори е предложено България да се възползва от възможността за дерогация на чл. 4, ал. 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията, а именно – избраният национален издател на уникални идентификатори да е компетентният издател и по отношение тютюневите изделия, произведени в друга държава членка, но предназначени за българския пазар. Независимо, че основният подход, възприет от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574, е за електронно заявяване и предаване на

уникалните идентификатори, с цел защита и конкурентоспособност на българските производители на тютюневи изделия, в ЗТТСТИ е предложено да бъде допуснато и физическо предаване на идентификаторите, като алтернатива на електронното им доставяне до лицата (по аргумент от чл. 9, ал. 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574).

Предлага се Агенция „Митници“ да бъде компетентният орган, отговорен за функционирането на системата за проследяване на тютюневи изделия, предвидена в Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията.

В Закона за безмитната търговия се правят изменения във връзка с въвеждане на системата за проследяване на цигарите съгласно член 15 от Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия.

Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС):

Направените предложения за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) са във връзка с хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви и решения на Съда на Европейския съюз в областта на косвеното облагане, както и с необходимостта от прецизиране на разпоредби, които създават затруднения при практическото прилагане на закона.

Предложения за промени, свързани с въвеждане в ЗДДС на правилата на новоприети европейските директиви, с цел хармонизиране с изискванията им

Законопроектът съдържа предложения във връзка с въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ, L 348/7 от 29 декември 2017 г.). Въвежда се праг от 10 000 евро при осъществяване на доставки на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица. Когато общата стойност без данъка върху добавената стойност (ДДС) на тези доставки е под прага, т.е. под 10 000 евро, и при условие че доставчикът е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на една държава членка, мястото на изпълнение на доставките ще е там, където доставчикът е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване. Доставката, с която се надхвърля прага, ще е с място на изпълнение по сегадействащия ред, т.е. там, където е установено данъчно незадълженото лице - получател. Дадена е възможност, дори прагът да не е надхвърлен, доставчикът да може да избере да определя мястото на доставка там, където е установено данъчно незадълженото лице - получател по услугата.

Проектът съдържа предложения във връзка с въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери (ОВ, L 117/9 от 1 юли 2016 г.) с цел гарантиране на сигурно и еднакво третиране, наличие на съответствие с принципите за общ данък върху

потреблението, точно пропорционален на цената на стоките и услугите, избягване на непоследователност, нарушаване на конкуренцията, двойно данъчно облагане или необлагане, като са въведени отделни правила по отношение на третирането на ваучерите за целите на ДДС.

Законопроектът съдържа предложения във връзка с въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/912 на Съвета от 22 юни 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на задължението за спазване на минимален размер на стандартната данъчна ставка (ОВ, L 162/1 от 27 юни 2018 г.).

Предложения за промени, свързани с отстраняване на несъответствия в ЗДДС с правилата на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данък върху добавената стойност (Директива 2006/112/ЕО)

В съответствие с нормата на чл. 132, параграф 1, буква „з“ от Директива 2006/112/ЕО се предлага извършването на посредничество при международно осиновяване по Семейния кодекс да бъде освободена доставка.

Проектът предвижда въвеждане на възможността, предвидена в чл. 211, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО, за отложено начисляване на ДДС от вносител при внос на стоки на територията на страната. Тази опция ще може да се прилага за определени видове стоки, които не са акцизни стоки и не са предназначени за крайно потребление. Лицата, които изпълняват условията, предложени със законопроекта, ще могат да начисляват дължимия при внос данък в справката – декларация за ДДС, като отпада задължението за ефективно внасяне на данъка в съответното митническо учреждение.

Предложения за промени в резултат на констатирани несъответствия с правото на ЕС:

Във връзка с решение на СЕС по дело С-33/16 се предлага отстраняване на несъответствие по отношение обхвата на освобождаванията на доставки, свързани с международен транспорт, както е предвидено в чл. 148 от Директива 2006/112/ЕО, по-конкретно освобождаването на доставки на услуги за посрещане на непосредствените нужди на плавателните съдове и въздухоплавателните средства.

С оглед на съобразяване с практиката на СЕС, постановена с негово решение по дело С-552/16, се предвижда изменение на обстоятелствата за задължителна дерегистрация. Няма да е налице основание за задължителна дерегистрация при прекратяване на юридическо лице – търговец с ликвидация, когато юридическото лице е избрало да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър.

Промени в резултат на констатирани от Европейската комисия (ЕК) неизпълнения на Република България и открити процедури за нарушение:

Във връзка с получено официално уведомително писмо С (2018) 1352 на ЕК по открита процедура за Нарушение № 2017/4125 за неизпълнение на задълженията на Република България по членове 74 и 76 от Директива 2006/112/ЕО, поради

несъответствието с тях на разпоредбите на член 27, ал. 1 и чл. 52, ал. 2 от ЗДДС, се предлагат промени с цел отстраняване на нарушението.

Във връзка с получено официално уведомително писмо С (2018) 1350 на ЕК по открита процедура за нарушение № 2017/4110 за неизпълнение на Република България на задълженията по чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и чл. 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз, поради несъответствието с тях на разпоредбите на член 176в, ал. 2 и 3 от ЗДДС, се предлагат промени с цел отстраняване на нарушението. Проектът предвижда изменения по отношение на задължението за предоставяне на обезпечение за данъчно задължените лица, които през текущия данъчен период извършват достави на течни горива над 25 000 лв., като отпада изискването размерът на обезпечението, да не може да бъде по-малък от 50 000 лв.

Предложения за промени, свързани с намаляване на административната тежест върху гражданите и бизнеса:

Във връзка с намаляване на административната тежест на лицата се предлага те да могат да се дерегистрират по избор след изтичането на 12 месеца от началото на календарната година, следваща годината на доброволната регистрация.

С цел облекчаване на лицата при дерегистрация по закона е предложено срокът за внасяне на данъка по справката декларация за последния данъчен период да се увеличи до края на календарния месец, следващ месеца, през който е следвало да бъде подадена. Също така е предложено, когато едно лице се дерегистрира и повторно регистрира по закона в рамките на един данъчен период - за стоките и услугите, които са били налични, както към датата на дерегистрацията, така и към датата на последващата регистрация, да не се начислява данък при дерегистрацията.

Във връзка с общата тенденция за електронизация на подаването на данни към НАП и намаляване на административната тежест със законопроектът се предлага Регистърът за вътреобщностни доставки на нови превозни средства, по които получатели са нерегистрирани за целите на ДДС лица в други държави членки, който водят регистрираните лица, извършили такива доставки през съответното календарно тримесечие да се подава по електронен път, а не на технически носител.

Прецизиране на разпоредби и редакционни промени, свързани с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона.

Удължава се срокът на прилагане до 30 юни 2022 г. на въведения от 1 януари 2014 г. в националното законодателство Механизъм за обратно начисляване на ДДС при доставки на зърнени и технически култури.

За по-голяма правна сигурност при извършване на корекция на ползван данъчен кредит за дълготраен актив се предлага пренасяне в закона на разпоредбите от правилника за прилагането му, които регламентират, че 5-годишният срок, съответно 20-годишният срок, спира да тече за всяка календарна година, през която дълготрайният актив изобщо не се използва.

Чрез предложението за генериране в електронен вид на фискалния/системния бон се предвижда да се даде възможност за предоставянето му на купувача в случаите на продажби на стоки или услуги чрез електронен магазин, при които няма физически контакт между доставчика и получателя по доставката. Предложено е и поддържане от

НАП на публичен електронен списък на електронните магазини, чрез които български задължени лица извършват търговска дейност в интернет, с цел защита на потребителите при пазаруване в интернет и намаляване на сивия сектор в интернет търговията.

С цел премахване на несъразмерността на прилаганата от закона административнонаказателна норма се предлага отмяна на мярката за принудително запечатване на обект за срок 30 дни в случаите на неспазване на реда или начина на ежедневно отчитане на оборотите от продажби, когато това е задължително.

Предложени са и промени с редакционен и правнотехнически характер, които целят прецизиране на разпоредбите.

Във връзка с необходимостта от привеждане на програмните продукти в съответствие с предложените промени е предвидено разпоредбите, свързани с отложено начисляване на ДДС от вносител при внос на стоки на територията на страната, да влязат в сила от 1 юли 2019 г.

Закон за счетоводството (ЗСч):

Предложенията за изменение и допълнение на ЗСч са изготвени във връзка с необходимостта от прецизиране, коригиране и допълване на някои разпоредби с цел по-правилното им прилагане в практиката и по-ясното им разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите както от предприятията, така и от администрацията.

В частност, мотивите за предлаганите изменения и допълнения се свеждат до следното:

1. Измененията в чл. 25, ал. 3 – премахва се изискването за поставяне на печат на предприятието и печат на счетоводното предприятие върху годишни финансови отчети. Изискване корпоративните предприятия да имат печат не съществува в нито един нормативен акт на страната. Изисквания за печати съществуват единствено в Закона за държавния печат и националното знаме на Република България и в други специални закони, отнасящи се за държавната администрация.

2. Измененията в чл. 38 са предимно редакционни с цел по-ясното им разбиране.

В ал. 1, т. 2 се заличават думите „в обществена полза“. Изменението е свързано с измененията в Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ), закриване на Централния регистър на ЮЛНЦ, регистрирани в обществена полза, и създаване към Агенцията по вписванията на регистър на ЮЛНЦ. В новия регистър годишните си финансови отчети ще публикуват всички ЮЛНЦ, а не само тези, регистрирани в обществена полза.

С измененията на ал. 4 се уточнява, че всички малки предприятия, които не подлежат на задължителен финансов одит, независимо от приложимата счетоводна база – национални или международни счетоводни стандарти, могат да публикуват в търговския регистър само баланс и приложение във вида, в който са приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или на съответния орган.

3. Измененията в чл. 48, 49, 51 и 57 са редакционни и се налагат с цел пълно съответствие с европейското законодателство, в частност с Директива 2014/95/ЕС на ЕП и на Съвета по отношение на оповестяването на нефинансова информация. Сега действащата разпоредба на чл. 57 оставя впечатлението, че предприятията сами могат да определят дали изготвеният по законодателството на

трета държава доклад отговаря на изискванията на Закона за счетоводството, което е неправилно и е в разрез с разпоредбите на Директива 2013/34/ЕС.

4. В Преходните и заключителните разпоредби на закона се създава нов § 11а, в който е разписана процедурата за публикуване на годишни финансови отчети на ЮЛНЦ. Разписването на процедурата се налага поради следните причини: при създаването на регистър за ЮЛНЦ към Агенцията по вписванията, ЗЮЛНЦ дава срок на лицата за пререгистрация до 31 декември 2020 г. В същото време, Централният регистър за юридическите лица с нестопанска цел, регистрирани в обществена полза, прекратява приемането на отчети за публикуване от 1 януари 2018 г. Така се получава един период от три години, в който ЮЛНЦ, които не са се пререгистрирали в новосъздадения регистър, няма къде да публикуват годишните си финансови отчети. Разпоредбата на § 30 задължава тези лица към датата на пререгистрация да публикуват годишните си финансови отчети за всички отчетни периоди, за които отчетите не са били публикувани.

Закон за изменение и допълнение на Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ)

Допълнението в чл. 18, ал. 5 е с цел премахване на несъответствието по отношение на сроковете за публикуване на годишни финансови отчети в ЗЮЛНЦ (в едномесечен срок от деня на възникването им, съответно на промяната им) и ЗСч (в срок до 30 юни на следващата година) в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията към министъра на правосъдието. С допълнението се установява един срок за публикуване на финансовите отчети, регламентиран в ЗСч.

От въвеждането на предлаганите допълнения в ЗЮЛНЦ не се очакват допълнителни разходи както за бюджета, така и за предприятията.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

СТАНОВИЩЕ

на дирекция „Модернизация на администрацията"

На основание чл. 30г от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, дирекция „Модернизация на администрацията" съгласува без препоръки постъпилата с **Ваш № 03-00-682 от 30 август 2018 г.** коригирана частична предварителна оценка на въздействието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с преработената оценка на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

ЗА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА"

ВАНЯ НОВАКОВА
/Съгласно Заповед № Н-595/16.07.2018 г. /

Приложение № 1 към чл. 16 на Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието (приета с ПМС № 301 от 2016 г., обн., ДВ, бр. 91 от 2016 г.)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на финансите	**Нормативен акт:** Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане
За включване в законодателната/ оперативната програма на Министерския съвет за периода: Юни – Декември 2018 г.	**Дата: 05.10.2018 г.**
Контакт за въпроси: *В. Точев – началник отдел, дирекция „Данъчна политика", Министерство на финансите, v.tochev@minfin.bg*	**Телефон:** 02-9859-28-62

1. Дефиниране на проблема:

Проектът на закон съдържа промени в разпоредбите както на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), така и в нормите на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), Закона за счетоводството (ЗСч), Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ) и Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (ЗТТСИ). Направените изменения в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс са във връзка с предложения в данъчните закони.

Предложените в законопроекта промени в данъчното законодателство са насочени към решаването на следните основни проблеми:

- задължение за въвеждане в националното данъчно законодателство на разпоредбите на Директива 2016/1164 на Съвета за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (Директивата или Директива 2016/1164), както и на други европейски актове;
- наличие на административна тежест и разходи за бизнеса и гражданите, произтичащи от задължения в данъчните закони;
- нанасяне на щети за бюджета, поради съществуване на възможности за укриване и невнасяне на данъци, агресивно данъчно планиране и отклонение от облагане;
- установени пропуски и несъответствия между Закона за юридическите лица с нестопанска цел и Закона за счетоводството;
- затруднения при практическото прилагане на законите, вследствие на недостатъчно ясни и точни законови разпоредби.

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

С проекта се предвижда въвеждане на разпоредбите на Директива 2016/1164 в националното данъчно законодателство, регламентиращо корпоративното подоходно

облагане на юридическите лица. Съгласно чл. 11 от Директивата държавите членки трябва да приемат и публикуват разпоредбите от националното си данъчно законодателство в срок до 31 декември 2018 г. По отношение на разпоредбите на чл. 5 и чл. 9 от Директивата, същите следва да бъдат въведени в срок до 31 декември 2019 г.

Предвижда се промяна и разширяване на данъчните мерки, свързани с намаляване на административната тежест и разходите на бизнеса и на физическите лица, произтичащи от изпълнението на законовите задължения за деклариране и подаване на справки и внасяне дължимите данъци.

Със законопроекта се предлага и въвеждането на мерки, свързани с предотвратяване на възможности за отклонение и избягване от данъчно облагане, както и на мерки, свързани с оптимизирането на събираемостта и повишаване на приходите.

Направени са и предложения за промени, целящи отстраняване на затруднения при практическото прилагане на законите, вследствие на недостатъчно ясни и точни законови разпоредби.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

ЗКПО

Разпоредбите на Директива 2016/1164 въвеждат общи правила за прилагане от всички държави членки на Европейския съюз (ЕС) по отношение на данъчно задължените лица за корпоративен данък. Минималните правила, които Директивата въвежда и които е необходимо да бъдат въведени в ЗКПО, са както следва:

- Правило за ограничаване на приспадането на лихвите (чл. 4 от Директива 2016/1164)

Действащият ЗКПО съдържа разпоредба за регулиране приспадането на разходите за лихви на данъчно задължените лица, а именно чл. 43 „Регулиране на слабата капитализация“. Регулирането на слабата капитализация се прилага чрез преобразуване на счетоводния финансов резултат с непризнатите за данъчни цели разходи за лихви. С разпоредбата на чл. 43 от ЗКПО се определя специфичния ред за възникване и обратно проявление на данъчната временна разлика с произход разходи за лихви.

Съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 3 от ЗКПО разходите за лихви включват всички финансови (лихвени) разходи, отчетени по финансиране с привлечен капитал. В разходите за лихви не се включват разходите за:

а) лихви по финансов лизинг и банков кредит, освен когато страните по сделката са свързани лица или лизингът, съответно кредитът, е гарантиран или обезпечен от или е отпуснат по нареждане на свързано лице,

б) наказателни лихви за закъснели плащания и неустойки,

в) лихви, непризнати за данъчни цели на друго основание в закона и

г) лихви и други разходи по заеми, които съгласно счетоводното законодателство са капитализирани като част от стойността на актив.

Съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗКПО не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им разходите за лихви, определени за текущата година по следната формула:

$$НРЛ = РЛ - ПЛ - 0,75 \times ФРПЛ,$$

където:

НРЛ са непризнатите разходи за лихви;

РЛ са разходите за лихви, определени по реда на ал. 3;

ПЛ е общият размер на приходите от лихви;

ФРПЛ е счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви.

Съществуват две изключения при регулирането на разходите за лихви:

Съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 6 от ЗКПО регулиране на слабата капитализация не се прилага, когато :

$$\frac{(ПК_1 + ПК_2)}{2} = 3 \times \frac{(СК_1 + СК_2)}{2}$$

където:

ПК1 е привлеченият капитал към 1 януари на текущата година;

ПК2 е привлеченият капитал към 31 декември на текущата година;

СК1 е собственият капитал към 1 януари на текущата година;

СК2 е собственият капитал към 31 декември на текущата година.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 20 от Допълнителните разпоредби на ЗКПО „привлечен капитал“ по смисъла на чл. 43, ал. 6 от закона е сумата от пасивите на предприятието, с изключение на финансиранията.

ЗКПО не съдържа легална дефиниция за собствен капитал. За целите на регулиране на слабата капитализация собственият капитал се определя съгласно счетоводното законодателство, а именно: записан капитал, премии от емисии, резерв от последващи оценки, резерви (законови резерви, резерв, свързан с изкупени собствени акции, резерв съгласно учредителен акт, други резерви), натрупана печалба (загуба) от минали години и текуща печалба (загуба).

Съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 7 от ЗКПО регулиране на слабата капитализация не се прилага по отношение на разходи за лихви на кредитните институции.

Съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 2 от ЗКПО непризнатите разходи за лихви се признават за данъчни цели през следващите 5 години до изчерпването им в размер, определен за текущата година по следната формула:

ПРЛ = 0,75 х ФРПЛ + ПЛ - РЛ,

където:

ПРЛ са признатите разходи за лихви,

ФРПЛ е счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви,

ПЛ е общият размер на приходите от лихви и

РЛ са разходите за лихви, определени по реда на чл. 43 ал. 3 от ЗКПО за текущата година.

Други правила, които предвиждат разпоредбите, регулиращи слабата капитализация са:

- когато счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви е отрицателна величина, той не участва при определяне на размера на непризнатите и признатите разходи за лихви по ал. 1 и 2 на чл. 43 от ЗКПО,
- за нововъзникналите непризнати разходи за лихви се прилагат разпоредбите на чл. 43 от ЗКПО, като се спазва поредността на възникването им,
- съгласно чл. 43, ал. 7 от ЗКПО разходите за лихви на кредитните институции не се регулират по реда на разпоредбата за регулиране на слабата капитализация.

Разпоредбата на чл. 4 от Директива 2016/1164 въвежда задължение за държавите членки за прилагане на общо правило за ограничаване на приспадането на лихвите, съгласно което превишението на разходите по заеми подлежи на приспадане само до 30 на сто от данъчния финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации

(ДФРЛДА).

Съгласно приетото определение в директивата в чл. 2, т. 1 - „разходи по заеми“ означава лихвени разходи по всички форми на задължения, други разходи, икономически еквивалентни на лихви, и разходи, направени във връзка с набирането на средства, както е определено в националното право, включително, но не само, плащания по заеми с участие в печалбата, условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон, суми по алтернативни механизми за финансиране, например ислямски финанси, елемента, свързан с финансовите разходи на плащания по финансов лизинг, капитализирана лихва, включена в балансовата стойност на свързан актив или амортизацията на капитализирана лихва, суми, изчислени на базата на възвръщане на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими, суми на фиктивни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани със заеми на дадено образувание, определени печалби и загуби от обмяна на валута по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства, гаранционни такси за механизми за финансиране, такси за предоставяне на кредит и подобни разходи, свързани със заемането на средства.

В чл. 1, т. 2 за целите на Директивата е дефинирано и понятието за „превишение на разходите по заеми“, което означава сумата, с която подлежащите на приспадане разходи по заеми на даден данъкоплатец превишават облагаемите приходи от лихви и други икономически еквивалентни облагаеми приходи, които данъкоплатецът получава съгласно националното право.

Съгласно разпоредбата на параграф 2 от чл. 4 на Директивата, ДФРЛДА се изчислява като към доходите на данъчно задълженото лице, които се облагат с корпоративен данък се добавят обратно коригираните за данъчни цели суми за превишението на разходите за заеми, както и коригираните суми за амортизация. Освободените от данъци доходи се изключват от ДФРЛДА на данъчно задълженото лице.

Директивата предвижда праг, до който данъчно задължено лице може да получи право да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми. Прагът представлява горна граница, над която държавите членки не могат да предоставят възможност за отпадане на ограничението, но в същото време се предоставя възможност за въвеждане в националното законодателство на по-нисък праг, който да отразява спецификите и нуждите на всяка държава членка във връзка с противодействие на схемите за намаляване на данъчната основа и прехвърляне на печалбите.

Директивата предоставя възможност за въвеждане на неограничено пренасяне през следващи години на неприспаднатото превишение на разходите по заеми до пълното му изчерпване. За разлика от действащото правило на слабата капитализация, съгласно което непризнатите разходи за лихви се признават за данъчни цели напред, но ограничено само до следващите пет години.

Директивата предвижда възможност за освобождаване на финансовите предприятия, определени за целите на ограничението за приспадането на лихви, от регулиране на признаването на превишението на разходи по заеми. Този подход е предприет поради особените характеристики на осъществяваната дейност от финансовите предприятия и застрахователните дружества, което налага прилагането на по-индивидуализиран подход. ЗКПО прилага същия подход по отношение на кредитните институции.

С предложения ЗИД на ЗКПО се запазва действащото правило за регулиране признаването на разходите за лихви на данъчно задължените лица, съгласно чл. 43 „Регулиране на слабата капитализация“ от действащия ЗКПО и се предлага да бъде въведено и ново правило за ограничаване на приспадането на лихви, което е в съответствие с чл. 4 на

Директива 2016/1164. С направените предложения се въвежда праг, при който новото правило не се прилага, когато превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, не надвишава левовата равностойност на 3 000 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото.

- Общо правило за борба със злоупотребите (чл. 6 от Директива 2016/1164)

Разпоредбите на ЗКПО, глава четвърта „Предотвратяване на отклонение от данъчно облагане“ (чл. 15-17) съдържат правило за облагане на сделки между свързани лица и общо правило за отклонение от данъчно облагане. Съгласно чл. 16, ал. 3 от закона, когато чрез привидна сделка се прикрива друга сделка, данъчното задължение се определя при условията на прикритата сделка.

Съгласно разпоредбата на чл. 6 от Директивата, за целите на изчисляването на дължимия корпоративен данък, дадена държава членка не взема предвид договореност или поредица от договорености, които предвид всички относими факти и обстоятелства са привидни, тъй като са били въведени с основната цел или с една от основните цели да бъде получено данъчно предимство, което противоречи на предмета или целта на приложимото данъчно законодателство. Една договореност може да включва няколко етапа или части.

Договореност или поредицата от договорености се счита за привидна дотолкова, доколкото тя не е въведена поради основателни търговски съображения, които отразяват икономическата реалност. Когато договорености или поредица от договорености не се вземат предвид за целите на изчисляването на дължимия корпоративен данък, данъчното задължение се изчислява в съответствие с националното право.

- Правило за контролираните чуждестранни дружества и изчисляване на дохода на дружеството (чл. 7 и 8 от Директива 2016/1164)

Националното данъчно законодателство не съдържа разпоредби за третиране на контролирани чуждестранни дружества.

Съгласно чл. 7 на Директива 2016/1164 образуване или място на стопанска дейност (МСД) на българско данъчно задължено лице за целите на облагането с корпоративен данък, които са в друга държава и не подлежат на данъчно облагане или са освободени от облагане в тази друга страна, се третират като контролирани чуждестранни дружества при следните условия:

а) при образуване — данъкоплатецът самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 % от правата на глас или притежава пряко или косвено над 50 % от капитала или има право да получи над 50 % от печалбата на това образуване; и

б) действителният корпоративен данък, платен върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност, е по-нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуването или мястото на стопанска дейност съгласно приложимата система за корпоративно данъчно облагане в държавата членка на данъкоплатеца, и действителния корпоративен данък, платен върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност.

Когато образуване или МСД са контролирани чуждестранни дружества директивата разписва правила, съгласно които в данъчната основа на данъчно задълженото по ЗКПО лице се включват определени суми.

В допълнение на правилата за определяне и третиране на контролираните чуждестранни дружества, с чл. 8 на Директивата са въведени и правила за изчисляване на дохода на контролираните чуждестранни дружества.

Освен необходимостта от въвеждане на Директива 2016/1164, в разпоредбите на ЗКПО е констатирана и необходимост от прецизиране на задълженията на данъчно задължените лица и намаляване на административната тежест във връзка с подаването на данъчна декларация и внасянето на дължим по закона данък, както и прецизиране

на някои разпоредби с цел отстраняване на неясни при прилагането.

ЗДДФЛ

В ЗДДФЛ е констатирана необходимост от намаляване на административната тежест за лицата във връзка с деклариране на обстоятелства при ползване на данъчни облекчения; преминаване към подаване по електронен път на справки и декларации от самоосигуряващите се лица; премахване на задължението за платците на доходи за издаване на служебни бележки и подаване на информацията по електронен път към данъчната администрация с цел генериране на данъчна декларация на лицата.

Констатирана е необходимост и от синхронизиране на нормите на закона с вече направени промени в Закона за занаятите и в ЗКПО.

ЗМДТ

Констатирана е необходимост от промяна на концепцията за определяне на данъка върху превозните средства за леките автомобили и за товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т чрез въвеждане на имуществен и екологичен компонент; промяна относно облагаемата товароносимост на товарните автомобили с технически допустима максимална маса над 3,5 т и не повече от 12 т; въвеждане на мярка против злоупотребите с данъчното облекчение за основно жилище; промени във връзка с облекчаване на административната тежест при осъществяване сделки с моторни превозни средства. Констатирана е необходимост и от прецизиране на някои от разпоредбите на закона.

ЗАДС

Констатирана е необходимост от промени в акцизното законодателство свързани с прецизиране на разпоредбите с цел отстраняване на неясноти и улеснения на практическото му приложение.

Налице е необходимост от пояснение на определението за „тютюн за пушене“ с оглед синхронизиране на националното законодателство с Решение на СЕС от 6 април 2017 г. по дело C638/15 относно тълкуване на член 2, параграф 1, буква в) и член 5, параграф 1 от Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 г. относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн.

С цел избягване на затруднения свързани с извършването на проверки и удостоверяването на обстоятелствата, че лицата подали съответното заявление за издаване на лиценз или регистрация не са в ограничителното условие, водещо до основание за издаване на отрицателен акт по подаденото заявление и непредставено обезпечение по реда на раздел V, глава пета от закона е предвидено, лицата да подават декларация за удостоверяване на съответните обстоятелства.

Във връзка с намаляване на административната тежест са предвидени законови промени, като отпада задължението за лицензираните складодържатели, регистрираните получатели, временно регистрираните получатели и регистрираните изпращачи да предоставят пред митническата администрация имената на служителите, упълномощени да подписват електронни административни документи и спесимени на подписите им.

Необходимо е да се създаде ред за анулиране/деактивиране на погрешно подадени искания, описи и отчети за бандероли, което ще доведе до намаляване на административната тежест за икономическите оператори.

Към настоящия момент липсва нормативна уредба, която да урежда поставянето на бандерол върху акцизните стоки с колекционерска стойност. В тази връзка следва да се предвиди специален ред за уведомяване на митническите органи за бутилирани алкохолни напитки и ограничени серии пури с колекционерска стойност. По този начин ще се уреди нормативно възможността за колекциониране на такива

акцизни стоки, предимно алкохолни напитки и пури. Към момента, при извършване на контролни дейности от страна на митническата администрация е установено, че колекциите от акцизните стоки се състоят основно от стоки без бандерол, които са получени като подарък или са закупени и въведени в страната под формата на личен багаж.

С цел недопускане генерирането на допълнителни публични задължения се създава нормативна възможност за митническите органи да запечатват обекти или части от тях за определен срок, когато предоставеното от лицата обезпечение е усвоено.

Налице е необходимост от прецизиране на разпоредбите, свързани със случаите, в които се предлагат за продажба и алкохолни напитки (вино), което представлява една голяма част от предлаганите за продажба акцизни стоки чрез интернет. В практиката е установено, че с цел търговия, физическите лица произвеждат масово вина в нарушение на чл. 60 от ЗАДС, като по този се създават условия за укриване на данъци от недекларирани доходи. От забраната са изключени търговците, чиято обичайна дейност е легалната търговия с алкохолни напитки и предлагат посредством онлайн продажби - вино, бира и спиртни напитки. Задължително условие обаче е предлагането на акцизните стоки да става чрез електронен магазин, регистриран в НАП.

В настоящата редакция на чл. 99а от ЗАДС е налице празнота по отношение събирането на лични данни на физическите лица от пощенските оператори и възможност да задължат изпращате да им предоставят за преглед и проверки пощенските пратки. Действащите разпоредби на закона задължават, лицата, които изпращат акцизни стоки и отпадъци от тютюн да представят пред пощенския оператор декларация по образец, с която да декларират определени факти и обстоятелства. Понастоящем, служителите на пощенските оператори нямат правна възможност (такава не е предвидена нито в ЗАДС, нито в Закона за пощенските услуги) да изискват от лицата документ за самоличност с цел съпоставка на декларираните данни с личните данни на декларащия. Същевременно, в ЗАДС липсва задължение за изпращача да представи пратката на пощенския оператор за преглед и проверка с цел установяване изпращането на забранени акцизни стоки и отпадъци от тютюн.

Констатирана е необходимост от въвеждане в законодателството на солидарна отговорност за събиране на акцизни задължения в случаите на доставки на енергийни продукти за целите на въздухоплаването и корабоплаването, когато се установи, че потреблението на тези продукти е извън условията за ползване на освобождаването от заплащане на акциз.

С цел унифициране на изискванията към лицата, осъществяващи дейности с акцизни стоки е необходимо да се въведат идентични изисквания за лицата, подали искане за регистрация на специализирани малки обекти за дестилиране и на обекти за винопроизводство на малки винопроизводители спрямо другите икономически субект в ЗАДС, за които се изисква да нямат публични задължения, събирани от митническите органи, данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения. По този начин ще се урегулира въпроса с невъзможността лице с публични задължения, да може да получи регистрация на специализирани малки обекти за дестилиране и на обекти за винопроизводство на малки винопроизводители;

Необходимо е да бъдат актуализирани реквизитите на регистрите, водени по ЗАДС относно публичната информация, касаеща статуса на регистрираните лица, тъй като е налице правна възможност предварителното изпълнение на акта за прекратяване на удостоверение/регистрация/лиценз да бъде спряно от съда, в резултат на което се осъществява промяна в статуса относно регистрацията на лицето;

С цел намаляване на административната тежест отпада необходимостта от представянето на имената на служителите, упълномощени да подписват електронни административни документи и спесимени на подписите им;

С цел избягване на затруднения при усвояването на суми от банкови гаранции, изрично се въвежда задължение за банковите институции, издатели на банкова гаранция да поемат финансов ангажимент пред Агенция „Митници“ и за задължения възникнали при прекратяването на лицензa за управление на данъчен склад.

Необходимо е да се създаде ред за запечатване на данъчни складове за период от 1 месец, когато от страна на лицензираните складодържатели се осъществява дейност, въпреки обстоятелството, че има усвоена част от обезпечението и същото не е приведено в съответствие с изискванията на чл. 77 и сл. от ЗАДС. По този начин ще се създаде правна възможност да не се предприемат задължително действия по прекратяване на лиценз за управление на данъчен склад при частично усвоено обезпечение, тъй като за периода през който е запечатан обекта, лицензирания складодържател ще може да приведе обезпечението си в съответствие с изискванията на ЗАДС, чрез искане за намаляване на определения размер или чрез представяне на допълнително обезпечение под формата на пари или банкова гаранция, респективно анекс с които се удостоверява ангажимента на банка, че е до максималния размер съгласно определения размер на обезпечението в лиценза.

ЗТТСИ

Констатирана е необходимост от допълнение на закона във връзка с прилагането на Решение за изпълнение (ЕС) 2018/576 на Комисията от 15 декември 2017 г. относно техническите стандарти за защитните елементи, прилагани спрямо тютюневи изделия, като се предвижда бандеролите, които са предназначени за поставяне върху потребителската опаковка на тютюневите изделия да се използват като защитен елемент.

Налице е необходимост от привеждане на националното законодателство в съответствие с влезлите в сила на 06.05.2018 г. Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията от 15 декември 2017 година относно техническите стандарти за създаването и работата със система за проследяване на тютюневи изделия и Делегиран регламент (ЕС) 2018/573 на Комисията от 15 декември 2017 година относно основните елементи на договорите за съхраняване на данни, сключвани като част от система за проследяване на тютюневите изделия (публикувани в Официалния вестник на ЕС - L96/16.04.2018 г.), както и съгласно член 15 от Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37, всички потребителски опаковки на тютюневи изделия, произведени или внесени в ЕС след 20 май 2019 г., трябва да бъдат маркирани с уникален идентификатор. Генерирането на уникални идентификатори е необходимо да се извършва от трета, независима страна (издател на уникални идентификатори). За тази цел, всяка държава членка трябва да определи субект – „издател на идентификатори“, който да отговаря за генерирането и издаването на уникални идентификатори на ниво потребителска опаковка и ниво голяма (транспортна) опаковка в рамките на една година от влизане в сила на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията (максимален срок 06.05.2019 г.).

ЗДДС

Необходимост от въвеждане на разпоредби в ЗДДС с оглед хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви:

- Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери - държавите

членки следва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с тази директива най-късно до 31 декември 2018 г.

➢ Директива (ЕС) 2018/912 на Съвета от 22 юни 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на задължението за спазване на минимален размер на стандартната данъчна ставка.

➢ Директивата (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки – държавите членки следва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с член 1 от тази директива най-късно до 31 декември 2018 г.

Във връзка с констатирани от Европейската комисия (ЕК) неизпълнения на Република България и открити процедури за нарушение е необходимо да бъдат извършени промени в ЗДДС с цел отстраняване на нарушенията, както следва:

- получено официално уведомително писмо С (2018) 1352 на ЕК по открита процедура за нарушение № 2017/4125 за неизпълнение на задълженията на Република България по членове 74 и 76 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, поради несъответствието с тях на разпоредбите на член 27, ал. 1 и чл. 52, ал. 2 от ЗДДС.

- получено официално уведомително писмо С (2018) 1350 на ЕК по открита процедура за нарушение № 2017/4110 за неизпълнение на Република България на задълженията по чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и чл. 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз, поради несъответствието с тях на разпоредбите на член 176в, ал. 2 и 3 от ЗДДС и Правилника за прилагане на ЗДДС (ППЗДДС)

Въвеждане на възможността, предвидена в чл. 211, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕС на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, за начисляване на данък върху добавената стойност (ДДС) от вносител при внос на стоки на територията на страната;

Редакционни и технически промени.

ЗСч и ЗЮЛНЦ

Предложените промени са изготвени във връзка с:

1. В Закона за юридическите лица с нестопанска цел и Закона за счетоводството са определени различни срокове за обявяване на годишни финансови отчети в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията към министъра на правосъдието.

2. При създаването на регистър за юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията и закриване на Централния регистър за юридическите лица с нестопанска цел, регистрирани в обществена полза, не е предвиден преход за публикуване на годишни финансови отчети на лицата до 2020 г.

3. Прецизиране, коригиране и допълване на някои разпоредби с цел по-правилното им прилагане в практиката и по-ясното им разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите, както от лицата, така и от администрацията.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършени последващи оценки на нормативния акт, както и анализи за изпълнението на политиката.

2. Цели:

С приемането на промените, предложени в проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане се предвижда постигането на следните основни цели:

- Хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на европейски директиви – Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г., Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 г., Директивата (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г., Директива относно спазване на минималният размер на данъчната ставка на ДДС;
- Усъвършенстване на данъчното законодателство и прецизиране на разпоредбите на закона с цел отстраняване на неясноти и улесняване на практическото му прилагане и за единно тълкуване и прилагане на законовите разпоредби;
- Намаляване възможностите за злоупотреби и отклонение от данъчно облагане с цел предотвратяване на щети за бюджета;
- Подобряване на контролната дейност на приходните администрации и подобряване събираемостта на приходите от данъци;
- Отстраняване на несъответствия на националното данъчно законодателство с правото на Европейския съюз, включително с решения на Съда на Европейския съюз;
- Въвеждане на процедура за отсрочено начисляване на данък върху добавената стойност при внос – да се освободят финансови ресурси на вносителите на стоки в страната, което ще се отрази съществено върху разходите и повишаване на конкурентостта на внасяните стоки.
- Осигуряване на стимули за придобиване на леки и на товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, които са с по-висока екологична категория, с оглед подобряване на качеството на атмосферния въздух посредством намаляване на транспортните емисии на вредни газове и фини прахови частици;
- Постигане на по-голяма справедливост при определяне на данъка върху превозните средства и равнопоставеност между собствениците на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;
- Намаляване на административната тежест и разходите за бизнеса и гражданите;
- Отстраняване на несъответствия между различни разпоредби в националното законодателство.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

- ✓ Данъчно задължените лица, подлежащи на облагане с корпоративен данък;
- ✓ Данъчно задължените лица по ЗДДФЛ;
- ✓ Данъчно задължените лица по ЗМДТ;
- ✓ Данъчно задължените по ЗАДС лица, които извършват дейности със стоки, подлежащи на облагане с акциз;
- ✓ Данъчно задължените по ЗДДС лица, прилагащи специалните режими – Режим в Съюза и Режим извън Съюза (Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета);
- ✓ Данъчно задължени лица, извършващи инцидентни доставки на данъчно незадължени лица на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио

и телевизия и услуги извършвани по електронен път в държави членки различни от държавата в която са установени (Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета);

✓ Всички данъчно задължени по ЗДДС лица, търгуващи стоки и предоставящи услуги чрез ваучери (Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета);

✓ Операторите на течни горива (във връзка с нарушение № 2017/4110);

✓ Всички данъчно задължени по ЗДДС лица (минимална стандартна ставка на данъка и по нарушение № 2017/4125);

✓ Всички вносители, регистрирани по ЗДДС лица (процедурата за отсрочено начисляване на данък върху добавената стойност при внос);

✓ Задължените лица по ЗСч задължените лица по ЗСч и ЗЮЛНЦ;

✓ Задължените за данък върху превозните средства по ЗМДТ лица;

✓ Националната агенция за приходите

✓ Агенция „Митници";

✓ Общините.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

При този нормативен акт са разгледани следните два варианта на действие:

Вариант за действие 1 – Приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане и за внасянето му за приемане от Народното събрание.

С приемането на този вариант на действие ще се постигнат набелязаните цели за реализация по законодателните мерки от конкретните закони, както следва:

ЗКПО

Въвеждане на разпоредбите на Директива 2016/1164 в националното законодателство:

- Въвеждане на чл. 4 „Правило за ограничаване на приспадането на лихвите" от Директива 2016/1164

Въвеждането на правилото за ограничаване на приспадането на лихвите на Директива 2016/1164 не може да се реши в рамките на изменение на действащото правило в ЗКПО за слабата капитализация, поради разлика в обхвата и вида на двете мерки. Въпреки че и двата вида ограничения са въведени във връзка с предотвратяване на агресивното данъчно планиране и избягването от плащане на данъци, ограничителната разпоредба на чл. 4 от Директивата представлява общо минимално правило, докато режимът на слабата капитализация представлява специфично правило за борба с избягването на данъчно облагане, свързано с приспадането на лихвени плащания, което може да бъде използвано само като допълнение на общото правило.

Предвид това, с предложения ЗИД на ЗКПО се запазва действащото правило за регулиране признаването на разходите за лихви на данъчно задължените лица, съгласно чл. 43 „Регулиране на слабата капитализация" от действащия ЗКПО и се предлага да бъде въведено и ново правило за ограничаване на приспадането на лихви, което е в съответствие с чл. 4 на Директива 2016/1164.

- Въвеждане на чл. 6 „Общо правило за борба със злоупотребите" от Директива 2016/1164

Разпоредбите на чл. 15 - 17 от ЗКПО целят предотвратяване на случаите на отклонение от данъчно облагане, като съгласно чл. 16, ал. 3 когато чрез привидна сделка се прикрива друга сделка, данъчното задължение се определя при условията на прикритата сделка.

Предвид широкия обхват на действащите в ЗКПО разпоредби за предотвратяване на отклонение от данъчно облагане, разпоредбата на чл. 6 от Директива 2016/1164 е обхваната от действащите национални данъчни правила и не е необходимо да се въвежда изменение на националното законодателство с цел нейното въвеждане.

- Въвеждане на чл. 7 „Правило за контролираните чуждестранни дружества“ и чл. 8 „Изчисляване на дохода на контролирано чуждестранно дружество“ от Директива 2016/1164

Действащото национално данъчно законодателство не съдържа мерки за облагане доходите на чуждестранно контролирани дружество.

Предвид това, както и предвид задължението за въвеждане разпоредбите на Директива 2016/1164 в националното законодателство, с предложения проект на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО се предвижда да се въведе режим за данъчно облагане на доходите на чуждестранно контролираните дружества в съответствие с разпоредбите на Директива 2016/1164.

С проектозакона са направени и предложения за изменение и допълнение на ЗКПО, свързани с прецизиране на задълженията на данъчно задължените лица във връзка с подаването на подаването на данъчна декларация. Въвежда се възможност за подаване на годишна данъчна декларация от лицата, които не осъществяват дейност по смисъла на закона за счетоводството. В някои ситуации, лицето, което е преустановило дейността си, извършва например социални разходи, за които е налице задължение за данък върху разходите, следва да декларира в годишната данъчна декларация. Също така, дава се възможност на лицата, в случаите когато лицето желае да декларира, например суми с характер на скрито разпределение на печалба и др. Същата възможност се предлага да бъде въведена и по отношение на случаите на прекратяване с ликвидация или обявяване в несъстоятелност.

Предлага се предоставянето на възможност на работодателите, които за предходната година не са били задължени и не са подали годишна данъчна декларация, но за текущата година желаят да изберат облагане с данък върху разходите на доходите в натура, представляващи разход в натура, да направят това чрез подаване на годишна данъчна декларация.

С проектозакона също така се предлага и въвеждането на възможност за операторите на ваучери за храна да използват получените суми от работодатели по предоставените им ваучери и за заплащане на данък върху добавената стойност, включен в номиналната стойност на ваучерите за храна, в случай че такъв е изискуем по закон. По отношение на процедурата за провеждане на конкурс за издаване на разрешение/отказ за осъществяване на дейност като оператор на ваучери за храна, се предлага към случаите, в които се издава отказ изрично да се добави и този, при който образецът на ваучер не отговаря на изискванията на наредбата по чл. 6. Предложението е направено във връзка с необходимостта от предприемане на мерки, свързани със съдебната практика.

С цел облекчаване на лицата и намаляване на административната тежест с проектозакона се предлага изменение на реда за деклариране и внасяне на корпоративен данък, на данък, удържан при източника, на данък върху разходите и на алтернативен данък в случаите на прекратяване с ликвидация или поради несъстоятелност, прекратяване на дейността на място на стопанска дейност на чуждестранно юридическо лице в България или прекратяване на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса. Предвижда се унифициране на срока за подаване на данъчни декларации и за внасяне на дължимите данъци за последния данъчен период за всички хипотези на заличаване/прекратяване на данъчно задължено по ЗКПО лице и за всички видове данъци, дължими по реда на този закон. За целта се предлага срокът да е датата на заличаването, като последният данъчен период на данъчно

задължено лице, прекратено с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност, обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено заличаването, до датата на заличаването. Идентичен подход е предложен и по отношение на прекратяването на дейността на място на стопанска дейност или прекратяване на неперсонифицирано дружество.

Предлага се декларирането и внасянето на корпоративен данък за последния данъчен период да става в 30-дневен срок от датата на заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице, като е предвидено представляващият през този период – ликвидатор, синдик, представляващ място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса да удържи, декларира и внесе данъка, дължим за този последен период. Този подход е приложен и по отношение на декларирането и внасянето на данъка, удържан при източника, данъка върху разходите и данъка, дължим от лицата, които за дейностите, посочени в закона, вместо с корпоративен данък се облагат с алтернативен данък.

ЗДДФЛ

Предлага се намаляване на административната тежест за лицата при ползване на данъчните облекчения за млади семейства, за деца и за деца с увреждания, като отпада задължението към годишната данъчна декларация да се прилага писмена декларация от съпруга/та, че същият/ата няма да ползва данъчното облекчение. Предлага се и създаване на правна възможност за ползване на данъчните облекчения за деца и за деца с увреждания от двамата родители, когато доходите им не позволяват те да се приложат от единия родител. Предвидена е санкция при злоупотреби.

Предложено е прецизиращо допълнение относно лицата, които подават коригираща годишна данъчна декларация и условието за липса на задължения при ползване на данъчни облекчения, което следва да се прилага и в тези случаи – спрямо новата декларация, с цел еднакво данъчно третиране и стимулиране на доброволното погасяване на задълженията.

Със законопроекта се предлага промяна в режима на облагане на придобитите облагаеми парични и предметни награди от игри, състезания и конкурси, които не са предоставени от работодател или възложител, а именно да преминат към облагане с окончателен данък, вместо с данък върху годишната данъчна основа.

Със законопроекта се предлага брутната сума на придобитите облагаеми парични и предметни награди от игри, от състезания и конкурси, които не са предоставени от работодател или възложител, да премине към облагане с окончателен данък. Също така, се предлага и повишаване на стойността на необлагаемите награди от 30 на 100 лв., което ще облекчи както лицата, които получават такива награди, така и техните платци. Предлага се данъкът за този вид доходи да се удържа и внася от предприятието или от самоосигуряващото се лице - платец на дохода в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което доходът е придобит от физическото лице.

По отношение определянето на размера на данъка, е направено предложение размерът на данъка върху годишната данъчна основа да се закръглява към всеки пълен лев след направените приспадания за авансово удържан и внесен през годината данък, удържаният и внесен през годината окончателен данък за лице, което се смята за местно физическо лице, данъчното облекчение за безкасови плащания и преотстъпения данък за лицата, регистрирани като земеделски стопани.

Предлага се лицата, които са търговци по смисъла на Търговския закон, които през данъчната година не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството да не подават годишен отчет за дейността. Също така се предлага окончателният данък за доходи от дивиденти под формата на скрито разпределение на печалбата да се удържа и внася от предприятието - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е извършено скритото разпределение на

печалбата.

По отношение на самоосигуряващите се лица се предлага подаването на годишните данъчни декларации, както и всички други справки и декларации, да става само по електронен път.

Със законопроекта се предлага и дължимият данък за доходи на починали лица да се внася в едномесечен срок от датата, на която изтича срокът за подаване на годишната данъчна декларация от наследниците/заветниците, когато декларацията се подава след 30 април.

Предлага се и промяна в определението за „Упражняване на занаят“, което да е производството на изделия или предоставянето на услуги, осъществявани от физическо лице, упражняващо занаят по реда на Закона за занаятите, което не е регистрирано като едноличен търговец.

В законопроекта е заложена напълно нова концепция за премахване на хартиения носител на служебните бележки по чл. 45 от ЗДДФЛ за придобития през годината облагаем доход и удържания данък на физическите лица, като в тази връзка е предложено да отпадне законовото задължение на работодателите за издаване на служебни бележки, а това да става само при поискване от страна на лицата. Механизмът на предлаганата промяна предвижда информацията от служебната бележка да се предоставя от платците на доходите с подаваната от тях справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ след малки допълнения към настоящия й образец.

По този начин освен отпадне на задължението за издаване на служебните бележки и задължението за прилагането им към годишната данъчна декларация, предоставените данни автоматично ще се зареждат в образците на годишните данъчни декларации на лицата, което значително ще опрости процеса на попълването и подаването им по електронен път. Освен това всяко лице, което има ПИК, ще може да прави справки в обявените за него данни от съответния платец на доход, което ще улесни попълването на декларацията и в случаите, когато не се подава по електронен път. В тази връзка е необходимо да се въведе по-ранен срок за подаване на информацията, като конкретно предложения срок е 28 февруари на следващата година. Този срок е съобразен от една страна с крайния срок за извършване на годишното преизчисляване от работодателя по основното трудово правоотношение, а от друга – с възможността данните да се обработят от Национална агенция за приходите, за да е възможно зареждането им в годишната данъчна декларация. В тази връзка е предложено и удължаване на срока за ползване на отстъпката от 5 на сто – до 31 март.

Въвеждането на тази концепция с всички произтичащи промени е предвидено да да се прилага за доходи, изплатени след 31 декември2018 г.

ЗМДТ

Предлага се промяна на концепцията за определяне на данъка върху превозните средства за леките автомобили и товарните автомобили с допустима максимална маса не повече от 3,5 т чрез въвеждане на имуществен и екологичен компонент. Предвижда се имуществеият компонент да се определя от ставката на данъка и мощността на двигателя, коригирани с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, а екологичният компонент да е свързан с екологичните характеристики на автомобила и представлява коригиращ коефициент, който отразява екологичната категория на автомобила.

Запазва се правото на общинския съвет да определя размера на данъка (ставката) в наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ в зависимост от мощността на автомобила. Предлага се обединяване на диапазоните до 37 и до 55 kW в един – до 55 kW, както и включване на два нови диапазони към съществуващите в ЗМДТ размери по отношение на най-мощните автомобили, а именно: над 150 kW до 245 kW

включително и над 245 kW.

Коефициентът за годината на производство на автомобила е диференциран по години: 2,3 за автомобили до 5 години включително; 1,5 за автомобили над 5 до 10 години включително; 1,3 за автомобили над 10 до 15 години включително; 1 за автомобили над 15 до 20 години включително и 1,1 за автомобили над 20 години.

По отношение на коефициента за екологична категория с проектозакона са определени границите, в рамките на които общинският съвет следва да определи размера му в наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ, като за категорията „Евро 6“ коефициентът осигурява облекчение между 40 % и 60 %, за "Евро 5" между 20 % и 40 %, за „Евро 4“ – до 20 %. Утежненията, осигурени от коефициента за екологична категория за по-ниските от „Евро 4“ екологични категории, са както следва: за категория „Евро 3“ – до 10%, за „Евро 2“ – от 10 % до 20 %, за „Евро 1“ - от 20 % до 30 % и за автомобилите без екологична категория утежнението е между 30 % и 40 %. Във връзка с въвеждането на екологичен компонент, определящ се от коефициент за екологичната категория, с който се отчита съответствието с утвърдените екологични стандарти, се предлага корекция в или отпадане на някои от действащите данъчни облекчения, свързани с облагането на моторните превозни средства.

Предлага се и промяна относно облагаемата товароносимост на товарните автомобили с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, като вместо на всеки започнат тон, същата ще се изчислява на всеки започнати 750 кг.

С цел противодействие на злоупотребите във връзка с облекченията за основно жилище, свързани с данъка върху недвижимите имоти„ се предлага данъчното облекчение за основно жилище да не се прилага и данъка върху недвижимите имоти да се определя в пълен размер за всички жилища на данъчно задълженото лице при установяване, че същите са декларирани като основни жилища и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

В законопроекта са включени и промени, свързани с облекчаване на административната тежест, с които да се предостави възможност на нотариусите при сделка или действие за придобиване на моторно превозно средство да извършват проверка за наличието или липсата на задължения за данък върху превозното средство чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите.

Предлага се в 7-дневен срок след извършване на сделката или действието по придобиване на недвижим имот или моторно превозно средство нотариусите да уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимия имот и моторното превозно средство, както и да предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 49, ал. 2 и основата, върху която е определен.

Със законопроекта се предлагат и други изменения за прецизиране, отпадане и допълване на разпоредби в ЗМДТ.

ЗАДС

Направените предложения за изменение и допълнение на ЗАДС са във връзка с прецизиране на разпоредбите на закона с цел отстраняване на неясноти и улесняване на практическото му приложение, като са предложени следните промени:

В чл. 3, ал. 1 се прави предложение за създаване на нова т. 8 във връзка с отстраняване на затруднения с тълкуването, че не може да бъдат данъчнозадължени лица и съответно да се образува ревизионно производство спрямо лица подали искане за възстановяване на акциз, които не са регистрирани по ЗАДС и лицата посочени в чл. 3, ал. 2 от ЗАДС, когато са произвели или са участвали в производството на акцизни стоки, държат или са участвали в държането на акцизни стоки, разпореждат се или са се разпоредили с акцизни стоки, за които не е бил заплатен акциз или

акцизът е бил заплатен частично.

Допълнена е разпоредбата на чл. 12, ал. 1 със създаването на точка 4 поради необходимостта от отразяване в националното законодателство на приетото в Решение на СЕС от 6 април 2017 г. по дело С□638/15, тълкуване на член 2, параграф 1, буква в) и член 5, параграф 1 от Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 година относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн, а именно, че трябва да се тълкуват в смисъл, че изсушени, плоски, с неправилна форма, частично обезжилени тютюневи листа, преминали процес на изсушаване и контролирано овлажняване, които съдържат глицерин и са годни за пушене след проста манипулация посредством смачкване или ръчно нарязване, спадат към понятието „тютюн за пушене“ по смисъла на тези разпоредби.

Предложението за изменение в чл. 20, ал. 2, т. 21 е направено с цел да бъде ясно регламентирано, че за целите на възникване на задължението за заплащане на акциз не е необходимо да има установено нарушение, включително и с влязло в сила наказателно постановление, за да може да бъде извършено ревизионно производство.

Във връзка с намаляване на административната тежест, както и уреждане на хипотеза за освобождаване от облагане с акциз на акцизни стоки с кодове по КН от 2711 12 11 до 2711 19 00 - в опаковки по смисъла на Закона за защита на потребителите до 5 литра е допълнена разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 3.

С промяната на чл. 24, ал. 2, т.6 е отразено в националното законодателство Решение на СЕС от 6 юни 2018 г. по дело С-49/17, относно тълкуване на член 21, параграф 3 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията. В решението изрично се казва, че потреблението на енергийни продукти в рамките на предприятие, което ги е произвело за целите на производството на други енергийни продукти, не попада в обхвата на изключението относно възникването на данъчно задължение, предвидено в тази разпоредба, когато в положение като разглежданото в главното производство енергийните продукти, произведени в резултат на основната дейност на такова предприятие, са използвани по друг начин, освен като моторно гориво или гориво за отопление.

Предложените промени в чл. 24а, ал. 6, т. 13, чл. 48, ал.2, т. 22, чл. 57б, ал. 6, т. 10, чл. 57в, ал. 2, т. 19, чл. 58а, ал. 2, т. 16 и чл. 58г, ал. 2, т. 9 са с цел избягване на затруднения свързани с извършването на проверки и удостоверяването на обстоятелствата, че лицата подали съответното заявление за издаване на лиценз или регистрация не са в ограничителното условие, водещо до основание за издаване на отрицателен акт по подаденото заявление и непредставено обезпечение по реда на раздел V, глава пета от ЗАДС.

За да бъдат обхванати всички искания за възстановяване на акциз, подадени по реда на съответния раздел е направено допълнение в чл. 27, ал. 14. Основната цел е еднаквото третиране на лицата подали искания за възстановяване на акциз, като в случаите на неотстраняване на нередовности след дадено указание, да бъде безспорно, че са налице хипотезите за прекратяване на производството по искане за възстановяване на акциз.

Прецизирана е разпоредбата на чл. 28 ал.1 с оглед Решение на СЕС по дело С-30/17, в което е постановено, че чл. 3, параграф 1 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки трябва да се тълкува в смисъл, че при определянето на данъчната основа за облагане на ароматизирани бири по скалата на Плато следва да се взема предвид сухият екстракт в първичната мъст, без да се отчитат добавените след приключване на ферментацията овкусители и захарен сироп. В т. 37 от цитираното решение е посочено, че понятието „градус Плато“, съдържащо се в член 3,

параграф 1 от Директива 92/83, трябва да се тълкува като мерна единица, отнасяща се за първоначалната плътност на бирата и следователно за нейната първоначална мъст.

Също така са прецизирани разпоредбите на чл. 28, ал.1, т. 8 и т. 12, с цел уеднаквяване на терминологията в Закона за акцизите и данъчните складове и подзаконовите нормативни актове.

Създаден е специален ред в чл. 45ж за уведомяване на митническите органи за бутилирани алкохолни напитки и ограничени серии пури с колекционерска стойност. Промяната е направена в следствие на възникнали практически казуси, свързани с държането на високо алкохолни напитки без бандерол с висока колекционерска стойност. Целта на предложението е да се уреди нормативно възможността за колекциониране на такива акцизни стоки (алкохолни напитки и пури). В случай, че колекционерите на тези стоки са изпълнили изискванията на закона, спрямо тях няма да се ангажира административнонаказателна отговорност. Към момента, при извършване на контролни дейности от страна на митническата администрация е установено, че колекциите от акцизните стоки се състоят основно от стоки без бандерол, които са получени като подарък или са закупени и въведени в страната под формата на личен багаж. Също така митническите органи са установили значителни количества бутилки алкохол без бандерол, съхранявани в офиси и търговски обекти (включително питейни заведения). Същите са обявени пред митническите органи като част от лични колекции. В тази връзка са направени и съответните изменения в чл. 65, ал. 3, т. 2, чл. 99 ал. 1, т. 3 и чл. 99, ал.2, т. 2.

Допълненията в чл. 48, ал. 2 са направени поради необходимостта да бъдат регламентирани случаите, в които са налице иззети, отнети или изоставени в полза на държавата дестилационни съоръжения и др., които остават на съхранение на териториите на митниците, включително след приключили съдебни производства и чието съхранение е свързано с извършване на допълнителни разходи.

С цел намаляване на административната тежест за лицензираните складодържатели, регистрираните получатели, временно регистрираните получатели и регистрираните изпращачи са направени съответните изменения в чл. 48, ал. 1, т. 8, чл. 48, ал. 2, т. 14, чл. 51, ал. 1, т. 9, чл. 57в, ал. 2, т. 7, чл. 58а, ал.2, т. 8 и чл. 58г, ал. 1, т. 5. С влизането в сила на Наредба № 2 от 19.03.2018 г. за условията и реда за подаване на документи по Закона за акцизите и данъчните складове по електронен път отпадна необходимостта от предоставянето на митническата администрация на имената на служителите, упълномощени да подписват електронни административни документи и спесимени на подписите им.

Допълнението в чл. 53, ал. 3 е направено във връзка с избягване на затруднения при връчването на решения за отнет и/или прекратен лиценз, както и за ограничаване на възможността за различни тълкувания от коя дата е действието на предварителното изпълнение на решението за прекратяване на даден лиценз.

С измененията в чл. 57 е предвиден идентичен процесуален ред, съответстващ на останалите процедури в ЗАДС, свързан с констатиране на нередовности от страна на митническата администрация при предоставяне на документи към искането за издаване на регистрация от лицата, съответно предвиждане на идентичен ред за отстраняване на нередовностите или приключване на производството пред началника на митницата. В тази връзка в Закона за виното и спиртните напитки са предложени и съответните допълнения на чл. 142а и чл. 142б.

С предложението за създаване на нов чл. 64а се цели създаване на възможност за анулиране/деактивиране на погрешно подадени искания, описи и отчети за бандероли. Към настоящия момент няма законово основание тези документи да бъдат анулирани/деактивирани. Погрешно подадените искания, описи и отчети в системата на Агенция „Митници“ стоят необработени и изкривяват данните в модул Бандероли, тъй като икономическите оператори междувременно са подали нови искания, описи и

отчети, които са с нови регистрационни номера. С предложението се намалява и административната тежест върху лицата.

В чл. 80, ал. 4 е предложено допълнение на разпоредбата с цел избягване на затруднения, при усвояване на суми по банкови гаранции. Предвиден е идентичен текст, имплементиращ задължението разписано за банката - солидарен поръчител в т. 2 от образеца на банкова гаранция в Приложение № 9д от Правилника за прилагане на ЗАДС.

С предложението за създаване на нови чл. 81в и чл. 81г се цели регламентиране на възможността да се запечатват обекти или части от тях за определен срок от митническите органи, при усвояване изцяло или частично на обезпечението, с цел да не се допуска генериране на допълнителни публични задължения.

Във връзка с намаляване на административната тежест по отношение на продажбите на втечнен нефтен газ (LPG) в бутилки за отопление на физически лица са предложени промени в чл. 84, ал. 7 и ал. 8.

Прецизирана е разпоредбата на чл. 90б, ал. 1 за да се разшири обхватът на обектите, в които се извършва търговия с тютюневи изделия. Използваното към момента понятие „бензиностанции“ е ограничително, тъй като в другите обекти за зареждане на моторни превозни средства с горива, не би следвало да се издават разрешения за продажба на тютюневи изделия. С промяната ще бъде създадена нормативна възможност за издаване на разрешения за продажба на тютюневи изделия и за останалите обекти, независимо от това в обектите, в които се зареждат моторни превозни средства, какъв вид горива се продават.

Предложено е изменение в текста на чл. 99, ал. 6 за улеснение на лицата, предоставящи услуги за публикуване на обяви и съобщения, включително в електронен вид. С настоящата редакция лицата не могат ефективно да разграничат кои акцизни стоки следва да са с бандерол и кои не, за да премахват/филтрират конкретните обяви и съобщения. Същевременно, с прецизирането на текста се обхващат и случаите, в които се предлагат за продажба и алкохолни напитки (вино), което представлява една голяма част от предлаганите за продажба акцизни стоки чрез интернет. С цел търговия, физическите лица произвеждат масово вина в нарушение на чл. 60 от ЗАДС, като по този начин реализират неофициални доходи и укриват данъци. От забраната е предвидено изключение за търговците, чиято обичайна дейност е легалната търговия с алкохолни напитки и същите предлагат онлайн вино, бира и спиртни напитки (предлагането и продажбата на тютюневи изделия чрез интернет е забранено от ЗТТСТИ). Задължително условие обаче е предлагането на акцизните стоки да става чрез електронен магазин, регистриран в НАП. В тази връзка в чл. 120, ал.6 са предложени санкции за лицата, които нарушат чл. 99, ал. 14-16.

Допълнителните предложения за промени в чл. 99а са продиктувани от уеднаквяване на подхода съобразно предложението за промяна на чл. 99, ал. 6 (забраняват се принципно продажбите на всички акцизни стоки). Доказан факт е, че голяма част от предлаганите за продажба чрез интернет забранени акцизни стоки се доставят до съответните клиенти чрез пощенски (куриерски) услуги. Подобно на чл. 99, ал. 6, в чл. 99а, ал. 1 са направени изключения по отношение доставките на легални акцизни стоки (стоки с платен, начислен или обезпечен акциз, както и стоки с бандерол, когато такъв е задължителен). С новата ал. 9 се цели предоставянето на правна възможност, в случай че бъде извършена контролна покупка по реда на чл. 103, ал. 5 от ЗАДС, митническите органи да могат да указват на пощенските оператори какви действия да предприемат, така че лицето изпратило пратката да може да бъде установено в момента, когато може безспорно да му бъде вменена административнонаказателна или наказателна отговорност.

Предложената промяна в чл. 106а е направена за да се избегне необходимостта от продължително съхраняване в складовете на митниците на акцизни стоки, което

води до необосновани разходи.

Направеното предложение за промяна в разпоредбата на чл. 124, касаещо разширяване на кръга на подлежащите на отнемане съоръжения, цели ограничаването на възможността за извършване на противоправна дейност с акцизни стоки чрез използването на мобилни съоръжения за съхранение и транспортиране. Отнемането на съоръженията лишава лицата от възможността да държат и пренасят акцизни стоки, предмет на нарушение, което е част от превенцията на нарушенията с акцизни стоки.

ЗТТСИ

В Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия в чл. 35у са предложени промени в съответствие с техническите стандарти определени с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/576 на Комисията от 15 декември 2017 година относно техническите стандарти за защитните елементи, прилагани спрямо тютюневи изделия, като нормативно е регулирано, че бандеролите, които са предназначени за поставяне върху потребителската опаковка на тютюневите изделия се използват като защитен елемент.

Във връзка с маркирането на потребителските опаковки на тютюневите изделия са предложени нови разпоредби в глава десета на закона. Основна цел на маркирането на потребителските опаковки на тютюневите изделия е тяхното проследяване по веригата на доставка, както и разрешаване на проблема с незаконната им търговия. В тази връзка се предлага „издател на идентификатори“ да бъде печатницата на Българската народна банка, която при необходимост може да ползва и други подизпълнители. Основна цел на маркирането на потребителските опаковки на тютюневите изделия е тяхното проследяване по веригата на доставка, както и разрешаване на проблема с незаконната им търговия.

В допълнение, с цел осигуряване на по-ефективен бъдещ контрол, както и минимизиране единичната цена на уникалните идентификатори, е предложено България да се възползва от възможността за дерогация на чл. 4, ал. 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията, а именно – избраният национален издател на уникални идентификатори, да е компетентният издател и по отношение тютюневите изделия произведени в друга държава членка, но предназначени за българския пазар. Независимо, че основният подход възприет от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 е за електронно заявяване и предаване на уникалните идентификатори, с цел защита и конкурентоспособност на българските производители на тютюневи изделия, в ЗТТСТИ е предложено да бъде допуснато и физическо предаване на идентификаторите, като алтернатива на електронното им доставяне до лицата (по аргумент от чл. 9, ал. 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574).

Предлага се Агенция „Митници“ да бъде компетентния орган, отговорен за функционирането на системата за проследяване на тютюневи изделия предвидена в Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията.

ЗДДС

Ще бъдат предложени промени свързани с изменение на мястото на изпълнение на инцидентни доставки на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и услуги извършвани по електронен път в държави членки различни от държавата в която е установен доставчика. Мястото на изпълнение ще е в страната, когато доставчикът е установен в страната и доставките за предходната и текущата календарна година не надвишава левовата равностойност на 10 000 евро. При надхвърляне на този праг мястото на изпълнение ще е там, където е установено данъчно незадълженото лице получател на услугата от момента на надхвърлянето. Ще се предвиди възможност лицето да може да избира мястото на изпълнение да е там, където е получателя по услугата, но този избор ще се прилага за две календарни години.

Ще се предвиди лицата установени в страната прилагащи режим в Съюза и режим извън Съюза да прилагат правилата в ЗДДС при фактуриране на доставките.

Ще се въведе разграничение по отношение на ваучерите с оглед облагането им с данък върху добавената стойност, съответно на:

- ваучери за конкретна цел, ще подлежат на облагане с данък при прехвърляне, включително при издаването на ваучер за конкретна цел от данъчнозадължено лице, което действа от свое име, всяко прехвърляне, включително при издаването на ваучера, ще се счита за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът за конкретна цел. От друга страна, когато ваучерите за конкретна цел са издадени или разпространявани от данъчнозадължено лице, действащо от името на друго лице, това данъчнозадължено лице не следва да се счита за участник в съответната доставка;

- ваучери за множество различни плащания – данък върху добавената стойност за съответната доставка на стоки или услуги ще се начислява едва при представянето на ваучера, като доставчикът на стоките или услугите следва да посочи размера на данъка въз основа на сумата, платена за ваучера за множество различни плащания. При липсата на такава информация данъчната основа следва да бъде равна на паричната стойност, посочена в самия ваучер за множество различни плащания или в свързаната с него документация, без размера на данък върху добавената стойност, свързан с доставената стока или услуга. Когато ваучер за множество различни плащания е използван частично за доставката на стоки или услуги, данъчната основа следва да бъде равна на съответната част от сумата или паричната стойност, без размера на ДДС, свързан с доставената стока или услуга.

Ще бъдат променени разпоредбите на чл. 27, ал. 1 и чл. 52, ал. 2 по ЗДДС. При определяне на данъчната основа при извършване на безвъзмездна доставка, приравнена на възмездна доставка на стока и при вътреобщностна доставка на стоки, произведени, извлечени, обработени, закупени, придобити или внесени на територията на страната от лицето в рамките на неговата икономическа дейност, когато стоките се изпращат или транспортират за целите на неговата икономическа дейност от или за негова сметка от територията на страната до територията на друга държава членка ще се отчита остатъчната ѝ стойност към момента, в който се употребява стоката.

Ще се предложи обезпечението на данъка по чл. 176в от закона от операторите на течни горива да е в размер на дължимия данък за извършени облагаемите доставки, придобивания или получените течни горива, освободени за потребление за предходния данъчен период.

Ще се предложи всички вносители да прилагат отсрочено начисляване на данък върху добавената стойност при внос, вместо реалното му внася в момента на освобождаване на стоката от митница. Данъкът ще се начислява от АМ в митническия документ и ще бъде задължително лицето да го посочи в месечната справка-декларацията.

ЗСч и ЗЮЛНЦ

С приемането на този вариант на действие ще се постигнат набелязаните цели чрез реализацията на законодателни мерки, които включват следните основни промени:

– премахва се изискването за поставяне на печат на предприятието и печат на счетоводното предприятие върху годишни финансови отчети. В нито един нормативен акт на страната няма изискване корпоративните предприятия да имат печат. Изисквания за печати съществуват само в Закона за държавния печат и националното знаме на Република България и други специални закони, отнасящи се за държавната администрация;

- създава се нова преходна разпоредба, в която е разписана процедура за публикуване на годишни финансови отчети на юридически лица с нестопанска цел, които към 30 юни на текущата година не са пререгистрирани в Агенцията по

вписванията, до крайния срок за пререгистрация 31 декември 2020 г.

- предложени са и редица редакционни поправки.

Чрез предложената промяна в чл.264 на **Данъчно-осигурителния процесуален кодекс** ще е налице съответствие с предложените изменения в ЗМДТ.

Вариант за действие 2 „Без действие“ - В случай че не бъде приет проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане националното данъчно законодателство ще е в несъответствие с правото на Европейския съюз и ще бъде започната наказателна процедура срещу страната. В резултат на неприемането на законопроекта няма да бъдат въведени данъчните мерки за облекчаване на административната тежест на лицата, както и ще се запазят съществуващите възможности за злоупотреби и отклонение от данъчно облагане, което води до редица икономически и социални последствия. В случай че не бъдат приети предложените в ЗСч изменения, няма да е решен въпросът с публикуването на годишните финансови отчети на юридическите лица с нестопанска цел.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.

5. Негативни въздействия:

При **Вариант за Действие 1** - не се очакват негативни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

При **Вариант за Действие 2 „Без действие“** - разпоредбите на Директива 2016/1164 няма да бъдат въведени в националното законодателство. В този случай, следва да се има предвид, че при нарушаване на ангажиментите на страната в тази област – невъвеждане на европейските директиви в срок или неправилно въвеждане, както и неправилно прилагане на правото на ЕС, може да бъде заведена процедура срещу нарушението на съответната държава – това е процедурата по чл. 258-260 от Договора за функциониране на ЕС.

Също така, няма да се намали административната тежест за бизнеса и гражданите, както и няма да бъдат ограничени възможностите за злоупотреби и избягване от облагане. Няма да се реализират промените, свързани с прецизиране на разпоредби във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на данъчните закони, което ще окаже негативно въздействие върху заинтересованите лица.

В случай че не бъдат приети промените в ЗАДС няма да се използват възможностите за разширяване и усъвършенстване на контрола и изпълнение на бюджетните приходи. Ще се запазят съществуващите възможности за злоупотреби и отклонение от данъчно облагане, което води до редица икономически и социални последствия. Административните разходи за изпълнение на задълженията от данъчнозадължените лица няма да бъдат намалени.

При неприемане на предложените в ЗДДС промени, няма да се приведе националното законодателство в съответствие с правото на Европейския съюз. Няма да се реализират промени, свързани с прецизиране на разпоредби, във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона, което ще има продължаващо негативно въздействие върху заинтересованото лица. Ще се ограничат възможностите за увеличаване на събираемостта на приходите.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

При **Вариант за Действие 1** - положителните очаквания от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане са свързани с:

- привеждане на националното данъчно законодателство в съответствие с правото на Европейския съюз. Конкретно, по отношение на въвеждането на Директива 2016/1164 ще се постигане облагане на доходите в страната, в която са генерирани, което ще допринесе за по-справедливо разпределение на данъчната тежест между дружествата. Ще се ограничи възможността на големите мултинационални компании за агресивно данъчно планиране, достъп до което нямат малките национални дружества. По този начин ще се повиши доверието на обществото в честността на данъчната система;
- намаляване на възможностите за злоупотреби и отклонение от данъчно облагане;
- намаляване на административната тежест за лицата и разходите за спазване на законодателството
- осигуряване на равнопоставеност на субектите, чрез прецизиране на разпоредбите и отстраняване на възникнали затруднения при практическото прилагане на данъчните закони.

С приемането на този вариант на действие ще се постигнат набелязаните цели чрез реализацията на законодателните мерки по ЗАДС, като митническите органи ще продължат да осъществяват контрол върху предлагането за продажба на забранени от закона акцизни стоки и отпадъци от тютюн основно чрез наблюдение на интернет пространството – основното място, където се публикуват обяви за продажба на такива стоки, както и чрез пощенските пратки. С въвеждането на разширените правомощия, митническите органи ще могат да извършват проверки (физически и документални) по отношение вещи, които не са акцизни стоки, но пряко или косвено са свързани с тях. При установяване на нарушения ще бъдат санкционирани съответните лица извършили неправомерни деяния. Също така, с въвеждането на предварителните обезпечителни мерки, митническите органи ще могат да възлагат запори или възбрани върху имуществото на подлежащи на контрол лица, които чрез свои недобросъвестни действия биха възпрепятствали събирането на задължения за акциз, които биха могли да възникнат в даден момент. Ще продължи процеса, свързан с намаляване на административната тежест и разходите за бизнеса и гражданите, като на икономическите субекти няма да се налага да представят обезпечение, когато са подали заявление за издаване на удостоверение/лиценз/регистрация което лице, чиито собственици, управители, прокуристи, мажоритарни съдружници или акционери са или са били към момента на възникване на задълженията собственици, прокуристи, мажоритарни съдружници или акционери, членове на органи за управление или контрол на лица с неуредени публични задължения, събирани от митническите органи. Ще отпадане и изискването за представяне на имената на служителите, упълномощени да подписват електронни административни документи и спесимени на

подписите им.

Основните положителни въздействия от приемането на предложените промени в Закона за данък върху добавената стойност, са както следва:

- Единно тълкуване и прилагане на законовите разпоредби;
- Изпълнение на ангажиментите на страната във връзка с процеса на хармонизация на българското законодателство с европейското.
- Повишаване ефективността на процесите за подобряване на събираемостта на данъците;
- Намаляване възможностите за злоупотреби и отклонение от данъчно облагане;
- Повишаване събираемостта на бюджетните приходи;
- Стимулиране на доброволното изпълнение;
- Осигуряване на равнопоставеност на субектите, чрез прецизиране на разпоредбите и отстраняване на възникнали затруднения при практическото прилагане на закона;
- Предотвратяване на зачестилите през последните години трансгранични случаи на укриване на данъци, както в рамките на Европейския съюз, така и в световен мащаб.

Новата концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки автомобили и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, предложена с измененията в ЗМДТ, е с очаквано положително екологично въздействие. Свързано е със създаването на стимули за обновяване на автомобилния парк и осигуряване на безопасност при движението на моторните превозни средства по пътищата и постигане на по-голяма справедливост при определяне на данъка върху превозните средства и равнопоставеност между собствениците на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. Въздействието върху размера на задължението на лицата при годишния данък върху превозните средства от предложения нов начин на облагане по чл. 55, ал. 1 от ЗМДТ се обуславя от множество различни обстоятелства, като година на производство, мощност на двигателя, определената от общината ставка на данъка. Обобщено, за автомобили до 5 г. от датата на производство и отговарящи на по-високи екологични категории промяната ще се отрази в намаление на данъка върху превозното средство. За автомобилите (над 15 г.), съответстващи на по-ниски от „Евро 4“ стандарти, данъкът ще се увеличи, което е свързано главно със занижените им екологични характеристики. Над 50 % от автомобилите над 15 г. са с мощност под 74 kW, което предполага, че досега са ползвали данъчно облекчение за действащо катализаторно устройство, което облекчение в настоящия законопроект отпада и се заменя с екологичен компонент, който за старите, неотговарящи на екологична категория по-висока или равна на „Евро 4“, представлява утежняващ коефициент. С оглед на предвиденото отпадане на ограничаващото условие в сегашния закон за ползване на данъчно облекчение при екологични стандарти „Евро 3“ и по-високи само за автомобилите с мощност на двигателя не повече от 74 kW, се очаква отпадането на това ограничение да компенсира в максимална степен предвидените утежнения от коефициента за екологична категория за по-старите автомобили.

С приемане на предложените изменения в ЗДДФЛ ще се постигне намаляване на административната тежест и облекчаване на задължените лица във връзка с ползване на данъчните облекчения за млади семейства, за деца и за деца с увреждания във връзка с отпадане задължението към годишната данъчна декларация да се прилага писмена декларация от съпруга/та, че същият/ата няма да ползва данъчното облекчение, във връзка със закръгляване, облекчение на реда за внасяне на дължимия данък за доходи на починали лица и избягване начисляването на лихви за просрочие. Предложено е прецизиращо допълнение относно лицата, които подават коригираща

годишна данъчна декларация и условието за липса на задължения при ползване на данъчни облекчения. Прецизирани са и определени разпоредби, които са в полза на данъчно задължените лица.

Намаляване на административната тежест за засегнатите страни ще се постигне и от предложеното в ЗДДФЛ премахване на хартиения носител на служебните бележки по чл. 45 от ЗДДФЛ за придобития през годината облагаем доход и удържания данък на физическите лица. Едновременно с това намаляване на административната тежест, опростяване на процеса на попълването и подаването по електронен път, за данъчно задължените лица, при попълване и подаване на годишната данъчна декларация. Подпомагане лицата, които имат ПИК, които ще могат да правят справки в обявените за него данни от съответния платец на доход, което ще улесни попълването на декларацията и в случаите, когато не се подава по електронен път. В допълнение, промяната ще доведе до намаляване на административната тежест и преодоляване на проблема, свързан със съхраняването на разпечатаните служебни бележки от работодателя, с оглед изискванията на новия регламент, касаещ защитата на личните данни.

Решава се проблемът с публикуването на годишни финансови отчети на юридическите лица с нестопанска цел, възникнал със създаването на регистър, воден от Агенцията по вписванията.

При **Вариант на Действие 2 „Без действие“ -** не се очакват положителни въздействия от неприемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани потенциални рискове при реализирането на Вариант 1 – приемане на проект на Решение на министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐Ще се повиши

x Ще се намали

☐ Няма ефект

Намалението на административната тежест за лицата произтича от предложените данъчни мерки във връзка с подаване на декларации и справки по електронен път по ЗДДФЛ, във връзка с ползване на данъчните облекчения за млади семейства, за деца и за деца с увреждания и отпадане на задължението към годишната данъчна декларация да се прилага писмена декларация от съпруга/та, че същият/ата няма да ползва облекчението. Едновременно с това, с промяната, която се предвижда за премахване на хартиения носител на служебните бележки по чл. 45 от ЗДДФЛ и всички допълнителни промени, свързани с това се предвижда значително намаляване на административната тежест, както за данъчно задължените лица в голямата си степен, така и за работодателите.

Въвеждане на електронни справки за удостоверяване на информация по ЗМДТ.

Същевременно, предложенията за промени в областта на Закона за акцизите и данъчните складове ще окажат ефект върху лицата, които предоставят услуги за публикуване на обяви/съобщения свързани с продажба на акцизни стоки. Разходите ще бъдат обусловени от необходимостта за доусъвършенстването на автоматизирания контрол за филтриране на обявите, с цел ограничаване до минимум на обявите за продажба на незаконно произведени акцизни стоки и отпадъци от тютюн.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

С приемането на проект на Решение на министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане не се създават нови регулаторни режими или такси.

9. Създават ли се нови регистри?

С приемането на проект на Решение на министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане не се създават нови регистри.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те……

10. Как въздейства актът върху микро, малките и средните предприятия (МСП)?

x Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

Направените предложения за изменение и допълнение на ЗКПО съответстват на принципа на равнопоставеност и не предвиждат различно третиране за различните групи предприятия. В този смисъл, всички данъчно задължени лица за корпоративен данък, включително МСП, са идентифицирани като заинтересована страна по проекта на акт.

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

x Не

12. Обществени консултации:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове по проекта на акт са проведени обществени консултации като проектът на решение, мотивите към него, частичната предварителната оценка на въздействието и становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ в Министерски съвет са публикувани на Портала за обществени консултации и на Интернет страницата на Министерството на финансите.

Проектът на акт е съгласуван с всички министерства и с дирекциите от администрацията на Министерския съвет, с чиято функционална компетентност е свързан, в съответствие с чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

x Да

☐ Не

Проектът на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО е изготвен във връзка с въвеждането на разпоредбите на Директива 2016/1164 на Съвета за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар в националното данъчно законодателство.

С присъединяването си към ЕС, Република България е приела доброволно като свое задължение и отговорност да въвежда и прилага европейското право на национално равнище и да спазва принципа на лоялно сътрудничество с ЕС, произтичащ от ДЕС (Договора за ЕС). Съгласно този принцип държавите членки следва да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират изпълнението на задълженията си, произтичащи от договорите или актове на институциите на ЕС.

При нарушаване на ангажиментите на страната в тази област – невъвеждане на европейските директиви в срок или неправилно въвеждане, както и неправилно прилагане на правото на ЕС може да бъде заведена процедура срещу нарушението на Република България – това е процедурата по чл. 258-260 от Договора за функциониране на ЕС.

Оценка на ефекта от приемането на предложението за Директива на Съвета за определяне на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар на ниво ЕС не е извършена от Европейската Комисия поради следните причини: предложението е свързано в много голяма степен с работата на ОИСР по проекта BEPS; в работния документ на службите на Комисията, с който е представено предложението, са представени множество доказателства и анализ; заинтересованите страни са участвали на широка основа в консултациите по експертните елементи на предложените правила; и по-специално, поради належащата потребност от координирани действия в ЕС по този стратегически приоритетен в международен аспект въпрос.

Със законопроекта се въвеждат и нормите на Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 г., Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. и на Директива (ЕС) 2018/912 на Съвета от 22 юни 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на задължението за спазване на минимален размер на стандартната данъчна ставка.

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност:
Людмила Петкова, директор на дирекция „Данъчна политика“

Дата: 05.10.2018 г.

Подпис:

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
ПРИЕМНА
Вх.№ 91-00-245
14.09.2018 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-13-106/18/ 14-09-2018
/моля цитирайте при отговор/

ДО
Г-ЖА ТАНЯ ГЕОРГИЕВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

На Ваше писмо рег. № 91-00-245/31.08.2018 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ГЛАВЕН СЕКРЕТАР,

Приложено изпращам Справка за съответствие на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ
Заместник-министър на правосъдието

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-13-106/
/моля цитирайте при отговор/ 14 -09- 2018

С П Р А В К А

ОТНОСНО:

Съответствието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа („Конвенцията“) и с практиката на Европейския съд по правата на човека („ЕСПЧ“) съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с изх. № 91-00-245/31.08.2018 г. на Министерство на финансите относно проект на Закон изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на Конвенцията и практиката на ЕСПЧ.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ
Заместник-министър на правосъдието

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт на Европейските общности	**Наименование на действащия нормативен акт, с който се въвеждат изискванията**	**Степен на съответствие**
ДИРЕКТИВА (ЕС) 2016/1164 НА СЪВЕТА от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар	**Закон за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)**	
Член 1 Обхват Настоящата директива се прилага за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или няколко държави членки, включително за местата на стопанска дейност в една или няколко държави членки на образувания, които са местни лица за данъчни цели на трета държава.		Не подлежи на въвеждане
Член 2 Определения За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: 1) „разходи по заеми“ означава лихвени разходи по всички форми на задължения, други разходи, икономически еквивалентни на лихви, и разходи, направени във връзка с набирането на средства, както е определено в националното право, включително, но не само, плащания по заеми с участие в печалбата, условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон, суми по алтернативни	**ЗИД на ЗКПО** § 2. В глава осма се създава чл. 43а: „Правило за ограничаване на приспадането на лихви ..... (4) Разходи по заеми за целите на този член са признатите за данъчни цели разходи и/или суми, които водят до намаление на данъчния финансов резултат, в които: 1. се включват всички разходи за лихви по всякакъв вид дълг, други разходи и суми, икономически еквивалентни на лихви, както и други разходи и суми, направени във връзка с набирането на	Пълно

механизми за финансиране, например ислямски финанси, елемента, свързан с финансовите разходи на плащания по финансов лизинг, капитализирана лихва, включена в балансовата стойност на свързан актив или амортизацията на капитализирана лихва, суми, изчислени на базата на възвръщане на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими, суми на фиктивни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани със заеми на дадено образувание, определени печалби и загуби от обмяна на валута по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства, гаранционни такси за механизми за финансиране, такси за предоставяне на кредит и подобни разходи, свързани със заемането на средства;	средства включително, но не само: а) плащания по заеми, даващи право на дял от печалбата; б) условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон; в) суми по алтернативни механизми за финансиране; г) лихви по финансов лизинг; д) лихва, капитализирана като част от стойността на неамортизируем актив за данъчни цели, при разпореждане с този актив, амортизацията на капитализирана лихва за данъчен амортизируем актив или лихвата, включена в данъчната стойност на данъчен амортизируем актив, при разпореждане с този актив; е) суми, изчислени на базата на възвръщаемост на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими; ж) суми на условни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани с финансиране; з) курсови разлики по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства; и) възнаграждения за гаранция при финансиране; к) такси и подобни разходи, свързани със заемането на средства; 2. не се включват разходи и суми за наказателни лихви за закъснели плащания и неустойки, които не са свързани с финансиране.	
2) „превишение на разходите по заеми“ означава сумата, с която подлежащите на приспадане разходи по заеми на даден данъкоплатец	(2) Превишението на разходите по заеми е сумата, с която общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, превишава общия размер на	Пълно

превишават облагаемите приходи от лихви и други икономически еквивалентни облагаеми приходи, които данъкоплатецът получава съгласно националното право;	признатите за данъчни цели лихви, представляващи признати за данъчни цели приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи и/или суми, икономически еквивалентни на лихви.	
3) „данъчен период“ означава данъчна година, календарна година или друг, подходящ за данъчни цели период;	**ЗКПО** Чл. 21. (1) Данъчният период за определяне на корпоративния данък е календарната година, освен когато в този закон е предвидено друго. (2) За новоучредените данъчно задължени лица данъчният период обхваща периода от датата на учредяването им до края на годината, освен когато в този закон е предвидено друго.	Пълно
4) „свързано предприятие“ означава:	**ЗИД НА ЗКПО** § 23. В §1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: ..... 2. Създават се т. 84, 85 и 86: „84. „Свързано предприятие“ за целите на чл. 47в е:	
а) образувание, в което данъкоплатецът има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер на 25 % или повече или има право да получава 25 % или повече от печалбите на това образувание;	а) образувание, в което данъчно задълженото лице има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер на 25 на сто или повече, или има право да получава 25 на сто или повече от печалбите на това образувание;	Пълно
б) физическо лице или образувание, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъкоплатец в размер на 25 % или повече, или има право да получава 25 % или повече от печалбите на данъкоплатеца;	б) физическо лице или образувание, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъчно задължено лице в размер на 25 на сто или повече, или има право да получава 25 на сто или повече от печалбите на данъчно задълженото лице.	Пълно

Ако физическо лице или образувание има пряко или косвено участие в размер на 25 % или повече в данъкоплатец и едно или повече образувания, всички съответни образувания, включително данъкоплатецът, се считат за свързани предприятия.	Ако физическо лице или образувание има пряко или косвено участие в размер на 25 на сто или повече в данъчно задълженото лице и в едно или повече образувания, всички образувания, включително данъчно задълженото лице, се считат за свързани предприятия.	Пълно
За целите на член 9 и когато несъответствието включва хибридно образувание, това определение се изменя и изискването за 25 % се заменя с изискване за 50 %;	.....	Не подлежи на въвеждане
5) „финансово предприятие“ означава някое от следните образувания: а) кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета или лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета; б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета; в) презастрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО; г) институция за професионално пенсионно осигуряване, попадаща в обхвата на Директива	86. „Кредитна институция“ за целите на чл. 43 и чл. 43а е банка по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за кредитните институции, получила лиценз от Българската народна банка за извършване на банкова дейност, както и лице по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.), от друга държава членка, получило лиценз от съответната държава членка по произход, което извършва банкова дейност на територията на Република България чрез клон.	Пълно

2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, освен ако държавата членка е решила да не прилага посочената директива изцяло или отчасти по отношение на съответната институция в съответствие с член 5 от посочената директива или пълномощника на институция за професионално пенсионно осигуряване, както е посочено в член 19, параграф 1 от посочената директива; д) пенсионни институции, управляващи пенсионни схеми, които се считат за системи за социална сигурност, обхванати от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета (6) и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета (7), както и всеки правен субект, създаден с цел инвестиране на такива схеми; е) алтернативен инвестиционен фонд (АИФ), управляван от лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС или АИФ, подлежащ на надзор съгласно приложимото национално право; ж) ПКИПЦК по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО; з) централен контрагент съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета; и) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета.		
6) „прехвърляне на активи“ означава операция, при която дадена държава членка губи правото на данъчно облагане на прехвърлените активи, докато активите остават правна или икономическа	Не подлежи на въвеждане	

собственост на същия данъкоплатец; 7) „промяна на юрисдикцията, на която образуването е местно лице за данъчни цели“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да бъде местно лице за данъчни цели на една държава членка и става местно лице за данъчни цели на друга държава членка или на трета държава;		Не подлежи на въвеждане
8) „прехвърляне на дейност, извършвана от място на стопанска дейност“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да подлежи на данъчно облагане в една държава членка и същевременно започва да подлежи на такова облагане в друга държава членка или трета държава, без да става местно лице за данъчни цели на същата държава членка или трета държава;		Не подлежи на въвеждане
9) „несъответствие при хибридни образувания и инструменти“ означава ситуация между данъкоплатец в една държава членка и свързано предприятие в друга държава членка или структурирана договореност между страни в държави членки, при която следните резултати се дължат на различията в правните характеристики на финансов инструмент или образувание: а) приспадане на едно и също плащане, разход или загуба и в държавата членка, от която произлиза плащането, в която е направен разходът или е натрупана загубата, и в друга държава членка („двойно приспадане“); или б) има приспадане на плащане в държавата членка, от която произлиза плащането, без да има съответстващо на него включване за данъчни цели на същото плащане в другата държава членка		Не подлежи на въвеждане

(„приспадане без включване“).		
Член 3 Минимално равнище на защита Настоящата директива не изключва прилагането на национални разпоредби или на разпоредби въз основа на споразумения, чиято цел е да гарантират по-високо равнище на защита на националните основи за облагане с корпоративен данък.		Не подлежи на въвеждане
Член 4 Правило за ограничаване на приспадането на лихвите 1. Превишението на разходите по заеми подлежи на приспадане за данъчния период, през който са направени разходите, но само до 30 % от печалбата на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизации (EBITDA). За целите на настоящия член държавите членки могат да разглеждат като данъкоплатец и: а) образувание, на което е разрешено или което трябва да прилага правилата от името на група съгласно определеното в националното данъчно	**ЗИД на ЗКПО** § 2. В глава осма се създава чл. 43а: „Правило за ограничаване на приспадането на лихви Чл. 43а. (1) Не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми за текущата година в размер, определен по следната формула: НПРЗ = ПРЗ – 0,30 х ДФРЛДА, където: НПРЗ е непризнатото превишение на разходи по заеми; ПРЗ е превишението на разходите по заеми, определено по реда на ал. 2; ДФРЛДА е данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен по реда на ал. 3.	Пълно Република България не се възползва от предложената опция

право;		
б) образуване в група по смисъла на определението в националното данъчно право, която не консолидира резултатите на своите членове за данъчни цели.		Република България не се възползва от предложената опция
При тези обстоятелства превишението на разходите по заеми и EBITDA могат да се изчислят на равнището на групата и включват резултатите на всички нейни членове.		Република България не се възползва от предложената опция
2. EBITDA се изчислява, като към доходите, които се облагат с корпоративен данък в държавата членка на данъкоплатеца се добавят обратно коригираните за данъци суми за превишението на разходите по заеми, както и коригираните за данъци суми за амортизациите. Освободените от данъци доходи се изключват от EBITDA на данъкоплатеца.	(3) Данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации за текущата година се определя по следната формула: ДФРЛДА = ДФР + ДА - ПЛ + РЗ, където: ДФР е данъчният финансов резултат, формиран по общия ред на закона, преди приспадане на данъчни загуби и преди прилагането на този член; ДА е общият размер на годишните данъчни амортизации; ПЛ е общият размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи или суми, икономически еквивалентни на лихви; РЗ е общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, преди прилагането на този член.	Пълно
3. Чрез дерогация от параграф 1 данъкоплатецът може да получи правото:		
а) да приспадне превишението на разходите по заеми до 3 000 000 EUR;	(7) Алинея 1 не се прилага, когато превишението на разходите по заеми, определено за текущата година не надвишава левовата равностойност на 3 000 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото. (8) В случаите, в които превишението на разходите	Пълно

	по заеми, определено за текущата година, надвишава прага по ал. 7 и чл. 43 не е приложен, не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми в размер, равен на превишението на разходи по заеми за текущата година минус 30 на сто от ДФРЛДА. (9) В случаите, в които превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, надвишава прага по ал. 7 и: 1. непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 е по-високо от непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1, не се признава за данъчни цели непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1. В този случай чл. 43, ал. 1 не се прилага. 2. непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 е по-ниско от непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1, не се признават за данъчни цели непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 и разликата между непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1 и непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1.	
б) да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако данъкоплатецът е самостоятелно образувание.		Република България не се възползва от предложената опция
За целите на параграф 1, втора алинея сумата от 3 000 000 EUR се отчита за цялата група.		Не подлежи на въвеждане
За целите на първа алинея, буква б) самостоятелно образувание означава данъкоплатец, който не е част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност и няма свързано предприятие или място		Не подлежи на въвеждане

на стопанска дейност. 4. Държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 1 превишението на разходите по заеми, направено по отношение на: а) заеми, които са били отпуснати преди 17 юни 2016 г., като изключението не се простира върху последващи изменения на тези заеми; б) заеми, използвани за финансиране на дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура, когато операторът на проекта, разходите по заемите, активите и доходите са в Съюза. За целите на първа алинея, буква б) дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура означава проект за изграждане, надграждане, експлоатиране и/или поддържане на широкомащабен актив, за който дадена държава членка смята, че е общ публичен интерес. Когато се прилага първа алинея, буква б), всички доходи, които произтичат от дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура, се изключват от EBITDA на данъкоплатеца, и всяко изключено превишение на разходите по заеми не се включва в превишението на разходите по заеми на групата по отношение на третите лица, посочени в параграф 5, буква б). 5. Когато данъкоплатецът е член на консолидирана група за целите на финансовата отчетност, на данъкоплатеца може да се даде едно от следните права: а) да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако може да докаже, че съотношението между неговия собствен капитал и общия размер на	Република България не се възползва от предложената опция Република България не се възползва от предложената опция

активите му е равно на или е по-голямо от еквивалентното съотношение на групата и ако са спазени следните условия: i) съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца се счита за равно на еквивалентното съотношение на групата, ако съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца е по-малко с не повече от два процентни пункта; и ii) всички активи и пасиви са оценени по същата методология като в консолидираните финансови отчети, посочени в параграф 8; или		
б) да приспадне превишението на разходите по заеми в размер на сумата, надвишаваща позволеното за приспадане по параграф 1. Този по-висок таван за приспадането на превишението на разходите по заеми се отнася за консолидираната група за целите на финансовата отчетност, в която участва данъкоплатецът, и се изчислява на два етапа: i) първо, съотношението за групата се определя, като се раздели превишението на разходите по заеми на групата спрямо трети лица на EBITDA на групата; и ii) второ, съотношението за групата се умножава по EBITDA на данъкоплатеца, изчислена съгласно параграф 2.		
6. Държавата членка на данъкоплатеца може да предвиди правила за някой от следните случаи: а) пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми,	**ЗИД на ЗКПО** § 2. В глава осма се създава чл. 43а: ..... (5) Непризнатото по ал. 1 превишение на разходи по заеми се признава за данъчни цели през следващи	Пълно

които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период съгласно параграфи 1—5;	години, до изчерпването му в размер, определен за текущата година по следната формула: ППРЗ = 0,30 x ДФРЛДА + ПЛ - РЗ, където: ППРЗ е признато превишение на разходи по заеми; ДФРЛДА е данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен за текущата година по реда на ал. 3; ПЛ е общият размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи или суми, икономически еквивалентни на лихви; РЗ е общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, преди прилагането на този член.	
б) пренасяне за бъдещ период — без ограничение във времето, а и за минал период — за максимум три години, на превишението на разходите по заеми, които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период съгласно параграфи 1—5; или в) пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми и, за максимум пет години, на неизползвания капацитет за приспадане на лихви, които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период съгласно параграфи 1—5.			
7. Държавите членки могат да изключат финансовите предприятия от обхвата на параграфи 1—6, включително когато тези финансови предприятия са част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност.	(10) Не се регулират по реда на ал. 1 – 9 разходите по заеми на кредитните институции.	Пълно	

8. За целите на настоящия член консолидираната група за целите на финансовата отчетност се състои от всички образувания, които са изцяло включени в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане или националната система за финансово отчитане на дадена държава членка. На данъкоплатеца може да се предостави правото да използва консолидирани финансови отчети, изготвени съгласно други счетоводни стандарти.		Не подлежи на въвеждане
Член 5 Данъчно облагане при напускане 1. Данъкоплатецът подлежи на данъчно облагане върху сума, равна на пазарната стойност на прехвърлените активи към момента на напускане на активите минус стойността им за данъчни цели, във всеки от следните случаи: а) данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към своето място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, доколкото държавата членка на главното управление вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето; б) данъкоплатецът прехвърля активи от своето място на стопанска дейност в държава членка към главното си управление или друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, доколкото държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето;		Не подлежи на въвеждане

в) данъкоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава освен по отношение на онези активи, които продължават да имат ефективна връзка с мястото на стопанска дейност в първата държава членка; г) данъкоплатецът прехвърля дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност, от държава членка към друга държава членка или трета държава, доколкото държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето. 2. На данъкоплатеца се дава право да разсрочи плащането на данъка при напускане, посочен в параграф 1, като го плаща на вноски в продължение на пет години, при наличието на някое от следните обстоятелства: а) данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към своето място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (наричано по-долу „Споразумението за ЕИП“); б) данъкоплатецът прехвърля активи от своето място на стопанска дейност в държава членка към своето главно управление или към друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП; в) данъкоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП;		

г) данъкоплатецът прехвърля дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП.

Настоящият параграф се прилага за трети държави, които са страни по Споразумението за ЕИП, ако са сключили с държавата членка на данъкоплатеца или със Съюза споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета.

3. Ако данъкоплатецът разсрочи плащането в съответствие с параграф 2, по него могат да бъдат начислени лихви в съответствие със законодателството на държавата членка на данъкоплатеца или на мястото на стопанска дейност, в зависимост от случая.

Ако е налице явен и реален риск вземането да не бъде събрано, от данъкоплатците може да бъде поискана и гаранция като условие за разсрочване на плащането в съответствие с параграф 2.

Втора алинея не се прилага, когато законодателството на държавата членка на данъкоплатеца или на мястото на стопанска дейност предвижда възможност за събиране на данъчните задължения чрез друг данъкоплатец, който е член на същата група и който е местно лице за данъчни цели на същата държава членка.

4. Когато се прилага параграф 2, разсрочването на плащането се прекратява незабавно и данъчното задължение става изискуемо в следните случаи:

а) прехвърлените активи или дейността, извършвана от мястото на стопанска дейност на данъкоплатеца, са продадени или прехвърлени по друг начин;

б) прехвърлените активи са прехвърлени впоследствие в трета държава;

в) юрисдикцията, на която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели, или дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност, впоследствие е променена към трета държава;

г) данъкоплатецът изпадне в несъстоятелност или е в ликвидация;

д) данъкоплатецът не е спазил задълженията си във връзка с вноските и не е коригирал това положение в рамките на разумен срок, който не надвишава 12 месеца.

Букви б) и в) не се прилагат за трети държави, които са страни по Споразумението за ЕИП, ако са сключили споразумение с държавата членка на данъкоплатеца или с Съюза за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС.

5. Когато прехвърлянето на активи, промяната на юрисдикцията за данъчни цели или прехвърлянето на дейността, извършвана от място на стопанска дейност, е към друга държава членка, тази държава членка приема стойността, определена от държавата членка на данъкоплатеца или на мястото на стопанска дейност като първоначална стойност на активите за данъчни цели, освен когато тя не отразява пазарната стойност.

6. За целите на параграфи 1—5 „пазарна стойност“ е сумата, за която може да бъде разменен активът или да бъдат уредени взаимни задължения между желаещи да встъпят в сделка независими купувачи и продавачи при пряка сделка. 7. Настоящият член не се прилага за прехвърляния на активи, свързани с финансиране на ценни книжа, активи, предоставени като обезпечение, или когато прехвърлянето на актива се извършва, за да се изпълнят пруденциални капиталови изисквания или с цел управление на ликвидността, при условие че активите ще се върнат в държавата членка на прехвърлителя в срок от 12 месеца.		
Член 6	**ЗКПО** Отклонение от данъчно облагане Чл. 16. (1) Когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. (2) За отклонение от данъчно облагане се смята и: 1. значителното превишение на количествата на влаганите материали и суровини за производство и други производствени разходи над обичайните за извършваната от лицето дейност, когато превишението не се дължи на обективни причини; 2. договорите за заем за послужване или друго	Пълно

	безвъзмездно предоставяне за ползване на материални или нематериални блага; 3. получаването или предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, както и опрощаването на кредити или изплащането за своя сметка на кредити, несвързани с дейността; 4. начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. 3) Когато чрез привидна сделка се прикрива друга сделка, данъчното задължение се определя при условията на прикритата сделка. **Закон за задълженията и договорите** Чл. 17. Ако страните прикрият сключеното между тях съглашение с едно привидно съглашение, прилагат се правилата относно прикритото, ако са налице изискванията за неговата действителност. Правата, които трети лица са придобили добросъвестно от приобретателя по привидното съглашение, се запазват, освен ако се отнася до права върху недвижими имоти, придобити след вписването на иска за установяване на привидността.Това правило се прилага и спрямо кредиторите на приобретателя по привидното съглашение, които са наложили запор или възбрана върху предмета, до който то се отнася. Чл. 20. При тълкуването на договорите трябва да се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед	

	целта на договора обичаите в практиката и добросъвестността. Чл. 26. Нищожни са договорите, които противоречат на закона или го заобикалят, както и договорите, които накърняват добрите нрави, включително и договорите върху неоткрити наследства.Нищожни са и договорите, които имат невъзможен предмет, договорите, при които липсва съгласие, предписана от закона форма, основание, както и привидните договори. Основанието се предполага до доказване на противното	
Общо правило за борба със злоупотребите 1. За целите на изчисляването на дължимия корпоративен данък дадена държава членка не взема предвид договореност или поредица от договорености, които предвид всички относими факти и обстоятелства са привидни, тъй като са били въведени с основната цел или с една от основните цели да бъде получено данъчно предимство, което противоречи на предмета или целта на приложимото данъчно законодателство. Една договореност може да включва няколко етапа или части. 2. За целите на параграф 1 договореността или поредицата от договорености се счита за привидна, дотолкова, доколкото тя не е въведена поради основателни търговски съображения, които отразяват икономическата реалност. 3. Когато договорености или поредица от договорености не се вземат предвид в съответствие с параграф 1, данъчното задължение се изчислява в съответствие с националното право.		

Член 7 Правило за контролираните чуждестранни дружества		
1. Държавата членка на данъкоплатеца разглежда дадено образувание или място на стопанска дейност, чиято печалба не подлежи на данъчно облагане или е освободена от данъци във въпросната държава членка, като контролирано чуждестранно дружество, когато са изпълнени следните условия:	**ЗИД на ЗКПО** **§ 1.** Създава се глава девета „а“ с чл. 47в, 47г и 47д: „Глава девета „а“ СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ В СЛУЧАИТЕ НА КОНТРОЛИРАНО ЧУЖДЕСТРАННО ДРУЖЕСТВО Контролирано чуждестранно дружество Чл. 47в. (1) Контролирано чуждестранно дружество е чуждестранно образувание или място на стопанска дейност в чужбина, чиито печалби не подлежат на данъчно облагане или са освободени от облагане с данъци в Република България, когато са изпълнени следните условия:	Пълно
а) при образуване — данъкоплатецът самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 % от правата на глас или притежава пряко или косвено над 50 % от капитала или има право да получи над 50 % от печалбата на това образувание; и	1. в случай на чуждестранно образувание — данъчно задълженото лице самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 на сто от правата на глас, или има пряко или косвено участие в над 50 сто от капитала, или има право да получи над 50 на сто от печалбата на това образувание, и	Пълно
б) действителният корпоративен данък, платен върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност, е по- нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуването или мястото на стопанска дейност съгласно приложимата система за корпоративно данъчно облагане в държавата членка на	2. действително платеният корпоративен данък върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност е по-нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуването или мястото на стопанска дейност по реда на този закон и действително платения корпоративен данък върху печалбата от	Пълно

данъкоплатеца, и действителния корпоративен данък, платен върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност.	образуването или мястото на стопанска дейност.	
За целите на първа алинея, буква б) не се взема предвид мястото на стопанска дейност на контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на данъчно облагане или е освободено от данъци в юрисдикцията на контролираното чуждестранно дружество. Освен това корпоративният данък, който би бил начислен в държавата членка на данъкоплатеца, се изчислява в съответствие с правилата на държавата членка на данъкоплатеца.	(3) За целите на ал. 1, т. 2 не се взема предвид мястото на стопанска дейност на контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на данъчно облагане или е освободено от данъци в държавата, в която контролираното чуждестранно дружество е местно лице за данъчни цели.	Пълно
2. Когато образуването или място на стопанска дейност се разглежда като контролирано чуждестранно дружество съгласно параграф 1, държавата членка на данъкоплатеца включва в данъчната основа: а) неразпределените доходи на образуването или доходите на мястото на стопанска дейност, които произтичат от следните категории: i) лихви и всякакви други доходи от финансови активи; ii) авторски и лицензионни възнаграждения или всякакви други доходи от интелектуална собственост; iii) дивиденти и доходи от разпореждания с акции или дялове; iv) доходи от финансов лизинг; v) доходи от застрахователна, банкова и друга финансова дейност;	Данъчен финансов резултат в случаите на контролирано чуждестранно дружество Чл. 47г. (1) Данъчно задълженото лице увеличава данъчния си финансов резултат за текущата година с данъчната печалбата за същия данъчен период на чуждестранно образуване, която не е разпределена или печалбата, реализирана от място на стопанска дейност от чужбина за същия данъчен период.	Пълно

vi) доходи от дружества за издаване на фактури, които имат приходи от продажби на стоки и предоставяне на услуги, закупени от и продавани на свързани предприятия, и които имат малка или никаква добавена икономическа стойност;		
Настоящата буква не се прилага, когато контролираното чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което е доказано от съответните факти и обстоятелства.	(7) Алинея 1 не се прилага, когато контролирано чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което се доказва от данъчно задълженото лице чрез съответните факти и обстоятелства.	Пълно
Когато контролираното чуждестранно дружество е местно лице или е в трета държава, която не е страна по Споразумението за ЕИП, държавите членки могат да решат да се въздържат от прилагането на предходната алинея; или		Република България не се възползва от предложената опция
б) неразпределените доходи на образуването или на мястото на стопанска дейност, които произтичат от привидни договорености, въведени с основната цел да бъде получено данъчно предимство. За целите на настоящата буква дадена договореност или поредица от договорености се счита за привидна дотолкова, доколкото образуването или мястото на стопанска дейност не би било собственик на активите или не би поело рисковете, от които се генерира целият му доход или част от него, ако не беше контролирано от дружество, в което се упражняват съществените функции на персонала, които са от значение за тези активи и рискове и които са от ключова важност за генерирането на доходите на контролираното дружество.		Република България не се възползва от предложената опция

3. Когато съгласно правилата на държава членка данъчната основа на данъкоплатец се изчислява в съответствие с параграф 2, буква а), държавата членка може да реши да не разглежда дадено образувание или място на стопанска дейност като контролирано чуждестранно дружество по параграф 1, ако една трета или по-малка част от доходите, които се начисляват на образуването или мястото на стопанска дейност, попада в категориите по параграф 2, буква а). Когато съгласно правилата на държава членка данъчната основа на данъкоплатец се изчислява в съответствие с параграф 2, буква а), държавата членка може да реши да не разглежда финансовите предприятия като контролирани чуждестранни дружества, ако една трета или по-малка част от доходите на образуването от категориите по параграф 2, буква а) идва от сделки с данъкоплатеца или негови свързани предприятия.	Република България не се възползва от предложената опция
4. Държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 2, буква б) образувание или място на стопанска дейност: а) със счетоводна печалба в размер на не повече от 750 000 EUR и доходи от нетърговска дейност в размер на не повече от 75 000 EUR; или б) със счетоводна печалба в размер на не повече от 10 % от оперативните му разходи за данъчния период.	Република България не се възползва от предложената опция

За целите на първа алинея, буква б) оперативните разходи не могат да включват стойността на стоките, продадени извън държавата, на която образуването е местно лице или в която е разположено мястото на стопанска дейност, за данъчни цели и плащания към свързани предприятия.		
Член 8 Изчисляване на дохода на контролирано чуждестранно дружество 1. Когато се прилага член 7, параграф 2, буква а), доходът, който се включва в данъчната основа на данъкоплатеца, се изчислява в съответствие с правилата на законодателството в областта на корпоративното данъчно облагане на държавата членка, на която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели или в която е разположен. Загубите на образуването или мястото на стопанска дейност не се включват в данъчната основа, но може да се пренасят за бъдещ период съгласно националното право и да се вземат под внимание през следващите данъчни периоди.	**ЗИД на ЗКПО** **§ 1.** Създава се глава девета „а“ с чл. 47в, 47г и 47д: „Глава девета „а“ СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ В СЛУЧАИТЕ НА КОНТРОЛИРАНО ЧУЖДЕСТРАННО ДРУЖЕСТВО ..... Данъчен финансов резултат в случаите на контролирано чуждестранно дружество Чл. 47г. ..... (2) Данъчната печалба по ал. 1: 1. се определя по реда на този закон; ..... (3) Данъчната загуба на контролирано чуждестранно дружество от текущия данъчен период, определена по реда на този закон, не се приспада от данъчните печалби на данъчно задълженото лице от източник в страната или други държави през текущата или следващи години. Данъчната загуба по изречение първо се приспада последователно само от данъчните печалби на	Пълно

	същото контролирано чуждестранно дружество или от данъчната печалба на друго контролирано чуждестранно дружество в същата чужда държава, от която е възникнала, през следващите 5 години.	
2. Когато се прилага член 7, параграф 2, буква б), доходът, който се включва в данъчната основа на данъкоплатеца, се ограничава до сумите, генерирани чрез активите и рисковете, свързани с упражняването на съществените функции на персонала на контролиращото дружество. Доходът на контролираното чуждестранно дружество се изчислява в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица.		Република България не се възползва от предложената опция
3. Доходите, които се включват в данъчната основа, се изчисляват пропорционално на дела на участието на данъкоплатеца в образуването, съгласно определеното в член 7, параграф 1, буква а).	..... (2) Данъчната печалба по ал. 1: 1. се определя по реда на този закон; 2. увеличава данъчния финансов резултат за данъчния период на данъчно задълженото лице, в който приключва данъчния период на чуждестранното образувание, в случаите, в които данъчните периоди са различни; 3. увеличава данъчния финансов резултат пропорционално на най-високото от участията в правата на глас, в капитала или в печалбата на чуждестранното образувание, както и пропорционално на периода от съответния данъчен период на чуждестранното образувание, през който са били изпълнения условията чуждестранното образувание да е контролирано чуждестранно дружество.	Пълно

4. Доходът се включва в данъчния период на данъкоплатеца, в който приключва данъчната година на образуването.	2. увеличава данъчния финансов резултат за данъчния период на данъчно задълженото лице, в който приключва данъчния период на чуждестранното образувание, в случаите, в които данъчните периоди са различни;	Пълно
5. Когато образуването разпределя печалба към данъкоплатеца и разпределената печалба е включена в облагаемия доход на данъкоплатеца, размерът на дохода, включен преди това в данъчната основа на основание член 7, се приспада от данъчната основа при изчисляването на размера на дължимия данък върху разпределената печалба, за да се гарантира, че няма двойно данъчно облагане.	(4) Когато чуждестранно образувание разпредели печалба, която подлежи на облагане при данъчно задълженото лице, данъчният финансов резултат на същото се намалява с печалбата, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за минала година. Намалението е до размера на разпределената печалба, но не повече от размера на печалбата, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат за минала година.	Пълно
6. Когато данъкоплатецът се разпореди с участието си в образуването или дейността, извършвана от мястото на стопанска дейност, и част от постъпленията от това разпореждане е включена преди това в данъчната основа съгласно член 7, тази сума се приспада от данъчната основа при изчисляването на размера на дължимия данък върху тези постъпления, за да се гарантира, че няма двойно данъчно облагане.	(5) Когато данъчно задължено лице реализира приход, който подлежи на облагане, от разпореждане с участието си в чуждестранно образувание или със стопанска дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в чужбина, данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за текущата година се намалява с размера на печалбата от чуждестранното образувание, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за минала година и за която не е приложена ал. 4 до размера на прихода от разпореждането.о	Пълно
7. Държавата членка на данъкоплатеца позволява приспадане на данъка, платен от образуването или мястото на стопанска дейност, от данъчното задължение на данъкоплатеца в държавата, на която той е местно лице за данъчни цели или в която е	(6) Данъчно задълженото лице има право на данъчен кредит за данъка, платен от контролирано чуждестранно дружество в чужбина по отношение на печалби, които на основание на ал. 1 са включени в данъчния финансов резултат на	Пълно

разположен. Приспадането се изчислява в съответствие с националното право.	данъчно задълженото лице. Данъчният кредит се определя по реда на чл. 14, ал. 4.	
Член 9 Несъответствия при хибридни образувания и инструменти 1. Доколкото дадено несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до двойно приспадане, приспадането се приема само в държавата членка, от която произлиза плащането. 2. Доколкото дадено несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до приспадане без включване, държавата членка на платеца отказва приспадането на това плащане.		Не подлежи на въвеждане
Член 10 Преглед 1. Комисията прави оценка на прилагането на настоящата директива, по-специално на въздействието на член 4, до 9 август 2020 г., и представя доклад за това на Съвета. Когато е целесъобразно, докладът на Комисията се придружава от законодателно предложение. 2. Държавите членки съобщават на Комисията цялата информация, необходима за оценката на прилагането на настоящата директива.		Не подлежи на въвеждане

3. Държавите членки, посочени в член 11, параграф 6, съобщават на Комисията до 1 юли 2017 г. цялата информация, необходима за оценка на ефективността на националните правила, насочени конкретно към предотвратяването на рисковете от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби.		
Член 11		
Транспониране 1. Държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2018 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.	**ЗИД на ЗКПО** § 50. Законът влиза в сила от 1 януари 2019 г. с изключение на параграф 38, т. 21, параграф 44, т. 9, т. 11, буква „в“, т. 31, т. 32 и т. 37, които влизат в сила от 1 юли 2019 г.	Пълно
Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2019 г.		Пълно
Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.	**ЗИД на ЗКПО** § 24. В § 2 от допълнителните разпоредби накрая се добавя „и Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.).	Пълно Не подлежи на въвеждане
2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.		
3. Когато в настоящата директива е посочен паричен размер в евро (EUR), държавите членки, чиято парична единица не е еврото, могат да изберат да изчислят равностойността му в национална валута към 12 юли 2016 г.		Не подлежи на въвеждане

4. Чрез дерогация от член 5, параграф 2 Естония може, при условие че не облага с данък неразпределената печалба, да разглежда прехвърлянето на активи в парична или непарична форма, включително парични средства в брой, от място на стопанска дейност в Естония към главно управление или друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП, като разпределена печалба и да начислява данък върху доходите, без да дава на данъкоплатците право да разсрочват плащането на този данък.		Не подлежи на въвеждане
5.Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 5. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2020 г.		Не подлежи на въвеждане
Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.	**ЗИД на ЗКПО** § 24. В § 2 от допълнителните разпоредби съюзът „и“ пред думите „Директива (ЕС) 2015/121 на Съвета от 27 януари 2015 г.“ се заменя със запетая и накрая се добавя „и Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.)“.	Не подлежи на въвеждане Пълно

6. Чрез дерогация от член 4 държави членки, които към 8 август 2016 г. имат национални правила, насочени конкретно към предотвратяването на рисковете от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби, които са също толкова ефективни, колкото установеното в настоящата директива правило за ограничаване на приспадането на лихвите, могат да прилагат тези правила до края на първата пълна финансова година, следваща датата на публикуване на официалната интернет страница на ОИСР на споразумението между членовете на организацията относно минимален стандарт по отношение на действие 4 относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, но най-късно до 1 януари 2024 г.		Република България не се възползва от предложената опция
Член 12 Влизане в сила Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		Не подлежи на въвеждане
Член 13 Адресати Адресати на настоящата директива са държавите членки.		Не подлежи на въвеждане

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт на Европейските общности	**Наименование на действащия нормативен акт, с който се въвеждат изискванията**	**Степен на съответствие**
Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери	**Закон за данък върху добавената стойност**	
Член 1 **Директива 2006/112/ЕО** се изменя, както следва: 1) В дял IV се вмъква следната глава: „ГЛАВА 5 § 1. Разпоредби, общи за глави 1 и 3 **Член 30а** За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: 1)„ваучер“ означава инструмент, при който съществува задължение да бъде приет като заплащане или част от заплащане за предоставяне на стоки или услуги и за който стоките или услугите, които ще се предоставят, или имената на лицата, които евентуално ще ги предоставят, са обозначени върху самия инструмент или в свързаната с него документация, включително в реда и условията за ползване на въпросния инструмент; 2)„ваучер за конкретна цел“ означава ваучер, при който мястото на доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, и дължимият ДДС за тези стоки или услуги са	**ЗИД на ЗКПО** **§44. В Закона за данък върху добавената стойност** се правят следните изменения и допълнения: **36.** В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: а) В **§1** се създават **т. 88, 89 и 90**: „88. „Ваучер“ означава инструмент, при който съществува задължение да бъде приет като заплащане или част от заплащане за предоставяне на стоки или услуги и за който стоките или услугите, които ще се предоставят, или имената на лицата, които евентуално ще ги предоставят, са обозначени върху самия инструмент или в свързаната с него документация, включително в реда и условията за ползване на въпросния инструмент. 89. „Ваучер за конкретна цел“ означава ваучер, при който мястото на изпълнение на доставка на	Пълно Пълно

известни в момента на издаването на ваучера; 3)„ваучер за множество различни плащания“ означава ваучер, различен от ваучер за конкретна цел.	ваучерът, и дължимият данък върху добавената стойност за тези стоки или услуги могат да бъдат определени в момента на издаването на ваучера.	
Член 30б	90. „Многоцелеви ваучер“ означава ваучер, различен от ваучер за конкретна цел.“	Пълно
1. Всяко прехвърляне на ваучер за конкретна цел, извършено от данъчнозадължено лице, действащо от свое име, се счита за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът. Действителното предаване на стоките или предоставяне на услугите срещу представянето на ваучер за конкретна цел, приет от доставчика като заплащане или част от заплащане, не се разглежда като отделна сделка.	**25.** Създава се **чл. 131а**: „Ваучер за конкретна цел (1) Продажбата на ваучер за конкретна цел от данъчно задължено лице, което действа от свое име, се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът.	Пълно
Когато прехвърляне на ваучер за конкретна цел е извършено от данъчнозадължено лице, действащо от името на друго данъчнозадължено лице, това прехвърляне се счита за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, извършена от другото данъчнозадължено лице, от името на което действа данъчнозадълженото лице.	(3) Фактическото предоставяне на стоки или извършване на услуги от доставчика към лицето, предоставило ваучер за конкретна цел като заплащане или част от заплащане за получаването на тези стоки или услуги, не се смята за доставка.	Пълно
Когато доставчикът на стоки или услуги не е данъчнозадълженото лице, което, действайки от свое име, е издало ваучера за конкретна цел, този доставчик въпреки това се счита за извършващ доставка на стоките или услугите, за	(2) Продажбата на ваучер за конкретна цел от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, извършена от това друго данъчно задължено лице. (4) Когато данъчно задължено лице предоставило стоките или услугите срещу приемане на ваучер	Пълно Пълно

които се отнася ваучерът, към въпросното данъчнозадължено лице.	за конкретна цел като заплащане или част от заплащане е лице различно от издателя на ваучера, при предоставянето на стоките или услугите е налице доставка към издателя на ваучера.“.	
2. Действителното предаване на стоките или предоставянето на услугите срещу представянето на ваучер за множество различни плащания, приет от доставчика като заплащане или част от заплащане, се облага с ДДС съгласно член 2, докато всяко предходно прехвърляне на този ваучер за множество различни плащания не подлежи на облагане с ДДС.	**26.** Създава се **чл. 131б**: „Многоцелеви ваучер (1) Продажбата на многоцелеви ваучер от данъчно задължено лице, което действа от свое име, не се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът. (2) Фактическото предоставяне на стоки или извършване на услуги от доставчика към лицето, предоставило многоцелеви ваучер като заплащане или част от заплащане за получаването на тези стоки или услуги е доставка. (3) Продажбата на многоцелеви ваучер от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, не се смята за доставка, извършена от това друго данъчно задължено лице.	Пълно
Когато се извършва прехвърляне на ваучер за множество различни плащания от данъчнозадължено лице, различно от данъчнозадълженото лице, извършващо облагаемата с ДДС сделка по първа алинея, всяка доставка на услуги, която може да бъде идентифицирана, като например дистрибуторски или промоционални услуги, подлежи на облагане с ДДС.“	(4) В случаите по ал. 3, когато за извършената услуга от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице е договорено възнаграждение е налице облагаема доставка на услуга.“.	Пълно

2) Вмъква се следният член: „**Член 73а** Без да се засяга член 73, данъчната основа на доставката на стоки или услуги, предоставени срещу ваучер за множество различни плащания, е равна на платената за ваучера сума или, при липсата на информация за тази сума, на паричната стойност, посочена върху самия ваучер за множество различни плащания или в свързаната с него документация, без размера на ДДС, свързан с доставените стоки или услуги.“	**ЗИД на ЗКПО** **§41. В Закона за данък върху добавената стойност** се правят следните изменения и допълнения: **3.** В **чл. 26** се създава **ал. 10**: „(10) Данъчната основа на доставката на стоки или услуги, предоставени срещу многоцелеви ваучер, е равна на платената за ваучера сума или, при липсата на информация за тази сума, на паричната стойност, посочена върху самия ваучер, или в свързаната с него документация, без данъка по този закон, свързан с доставените стоки или услуги.“.	Пълно
3) В дял XV се вмъква следната глава: „ГЛАВА 2а Преходни мерки за прилагането на новото законодателство **Член 410а** Членове 30а, 30б и 73а се прилагат само за ваучери, издадени след 31 декември 2018 г.	**§45.** Разпоредбите на § 44, т. 3, т. 25 и т. 36, буква „а“ се прилагат за ваучери, издадени след 31 декември 2018 г.	Пълно

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт на Европейските общности	Наименование на действащия нормативен акт, с който се въвеждат изискванията	Степен на съответствие
Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки	**Закон за данък върху добавената стойност**	
Член 1 **Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2019 г.** **Считано от 1 януари 2019 г. Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:** **1) Член 58 се заменя със следното:** **Член 58** 1. Мястото на доставка на следните услуги на данъчно незадължено лице е мястото, където това лице е установено, има постоянен адрес или обичайно местоживеене: а) далекосъобщителни услуги; б) услуги по разпространение на радио и телевизия; в) услуги, извършвани по електронен път, по-специално посочените в приложение II. Когато доставчикът на определена услуга и клиентът поддържат връзка по електронна поща,	**ЗИД на ЗКПО** **§44. В Закона за данък върху добавената стойност** се правят следните изменения и допълнения:	

това само по себе си не означава, че предоставената услуга представлява услуга, извършвана по електронен път. 2. Параграф 1 не се прилага, когато са изпълнени следните условия: а) доставчикът е установен, или при липса на обект, има постоянен адрес или обичайно местоживеене в само една държава членка; и б) услугите се представят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно местоживеене в държава членка, различна от държавата членка по буква а); и в) общата стойност без ДДС на доставките, посочени в буква б), не надвишава през текущата календарна година 10 000 EUR или равностойността им в национална валута и не ги е надвишавала в хода на предходната календарна година. 3. Когато прагът, посочен в параграф 2, буква в), бъде надвишен през дадена календарна година, параграф 1 започва да се прилага, считано от този момент. 4. Държавата членка, на територията на която са установени доставчиците, посочени в параграф 2,	**2. В чл. 21 се създават ал. 8:** **„(8)** Алинея ал. 6 не се прилага, когато едновременно са налице следните условия: 1. доставчикът е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на една държава членка; 2. услугите се представят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, различна от държавата членка по т. 1; 3. общата стойност без ДДС на доставките по т. 2 не надвишава през текущата календарна година и не е надвишавала през предходната календарна година 10 000 евро или равностойността им в националната валута на държавата членка, в която е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване доставчика по т. 1. Равностойността в национална валута се определя по обменният курс, публикуван от Европейската централна банка към 5 декември 2017 г. **2. В чл. 21 се създават ал. 9:** (9) Мястото на изпълнение на доставката, с която се надхвърли посоченият праг по ал. 8, т. 3 през съответната календарна година се определя по	Пълно Пълно Пълно Пълно

или при липса на обект, имат постоянен адрес или обичайно местоживеене, предоставя на тези доставчици правото да изберат мястото на доставка да бъде определяно в съответствие с параграф 1, което право при всички положения се запазва за две календарни години.	ал. 6. **2. В чл. 21 се създават ал. 10:** ((10) Данъчно задължено лице, за което едновременно са налице условията по ал. 8, може да избере да определя мястото на изпълнение по ал. 6. В тези случаи, ал. 6 се прилага до изтичане на две календарни години, считано от началото на календарната година, следваща годината на избора. (11) Правото на избор по ал. 10 от доставчик, който е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на страната се упражнява по реда на чл. 156, ал. 14 или по правилата за регистрация за целите на данъка върху добавената стойност на съответната държава членка, където получателят е установен или има постоянен адрес, или обичайно пребиваване.“.	Пълно
5. Държавите членки предприемат подходящи мерки за наблюдение на изпълнението от страна на данъчно задълженото лице на условията, посочени в параграфи 2, 3 и 4.	**18. Създава се чл. 97в:** „Задължение на данъчно задължени лица, които са установени само на територията на страната при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път с място на изпълнение на територията на друга държава членка Чл. 97в. Данъчно задължено лице, което е установено само на територията на страната и извършва доставки на далекосъобщителни услуги,	Пълно

	услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели – данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в друга държава членка и не е регистрирано в страната за прилагане на режим в Съюза, ако е упражнило правото си на избор по чл. 21, ал. 10 уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от издаването на идентификационния номер по ДДС от всяка държава членка, по електронен път, както и в случаите на отнемането му.“	
6. Равностойността в национална валута на сумата, посочена в параграф 2, буква в), се изчислява, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка на датата на	**2. В чл. 21 се създават ал. 8:** **(8)** ..т. 3 …. Равностойността в национална валута се определя по обменният курс, публикуван от Европейската централна банка към 5 декември 2017	Пълно

приемане на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета	г.	
2) Член 219а се заменя със следното: **„Член 219а** 1. За фактурирането се прилагат правилата, приложими в държавата членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги, в съответствие с разпоредбите на дял V. 2. Чрез дерогация от параграф 1 за фактурирането се прилагат следните правила: а) правилата, приложими в държавата членка, в която доставчикът е установил стопанската си дейност или има постоянен обект, от който се извършва доставката, или при липса на такова място на установяване или на постоянен обект, държавата членка, в която доставчикът има постоянен адрес или обичайно местоживеене, когато: i) доставчикът не е установен в държавата членка, в която се счита, че е извършена	**31.** В чл. 159а, ал. 2 думата „потребление“ се заменя със „идентификация“.	Пълно

доставката на стоки или услуги, в съответствие с разпоредбите на дял V, или неговият обект в тази държава членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а, буква б) и лице — платец на ДДС, е лицето, на което са доставени стоките или услугите, освен ако клиентът издава фактурата (самофактуриране); ii) не се счита, че доставката на стоки или услуги е извършена в рамките на Общността, в съответствие с разпоредбите на дял V; б) правилата, приложими в държавата членка, в която е идентифициран доставчикът, ползващ един от специалните режими по дял XII, глава 6. 3. Параграфи 1 и 2 от настоящия член се прилагат, без да се засягат членове 244 — 248.“		
3) В член 358а точка 1 се заменя със следното: „1. „данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността“ означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност на територията на Общността и няма постоянен обект там;“.	27В чл. 154 се правят следните изменения: а) В ал. 1 т. 3 се отменя;	Пълно
4)В член 361, параграф 1 буква д) се заменя със следното: „д)декларация, че лицето не е установило стопанската си дейност на територията на Общността и няма постоянен обект там;“.	27. В чл. 154 се правят следните изменения: … б) В ал. 3 т. 3 се изменя така: „3. декларация, че няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз и няма постоянен обект на територията на Европейския съюз;“.	Пълно

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт на Европейските общности	**Наименование на действащия нормативен акт, с който се въвеждат изискванията**	**Степен на съответствие**
Директива (ЕС) 2018/912 на Съвета от 22 юни 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на задължението за спазване на минимален размер на стандартната данъчна ставка	**Закон за данък върху добавената стойност**	
Член 1 Член 97 от Директива 2006/112/ЕО се заменя със следното: *„ Член 97* Стандартната данъчна ставка не може да бъде по-ниска от 15 %.“.	**В ЗДДС в сила от 01.01.207 г.:** Чл. 66. (1) Ставката на данъка е 20 на сто за: 1. облагаемите доставки, освен изрично посочените като облагаеми с нулева ставка; 2. вноса на стоки на територията на страната; 3. облагаемите вътреобщностни придобивания.	пълно
Член 2 1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата	**ЗИД на ЗКПО** **§44. В Закона за данък върху добавената стойност** се правят следните изменения и допълнения:	Пълно

директива, най-късно до 1 септември 2018 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива. *Член 3* Настоящата директива влиза в сила в двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*. *Член 4* Адресати на настоящата директива са държавите членки.	**т. 36 б) В §1а се създават т. 12:** 12. Директива (ЕС) 2018/912 на Съвета от 22 юни 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на задължението за спазване на минимален размер на стандартната данъчна ставка ваучери (ОВ, L 162/1 от 27 юни 2018 г.).“.	

СПРАВКА

за отразяване на получени възражения при съгласуването на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Министерство/Идва от	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
nedev	Всичко е прекрасно, но защо за такива съществени промени се използва ЗИД на ЗКПО? Точно в този случай много по-подходящ Закон за изменение и допълнение би бил някой от другите изменени с този предложен текст. Например Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (ЗТТСТИ) е много по-удачен, особено когато се касае за промени на данъчните закони, Закона за счетоводството, Закона на Търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ и т.н., да не ги изброявам всичките. Не мислите ли, че е несериозно да се използва ЗКПО за такива цели?	**Не се приема**	Предложението няма характер на конкретно законодателно предложение и не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО).
PETER13	Относно справката по чл.73, ал.1 от ЗДДФЛ Считам, че с така предвидените промени допълнително ще се увеличи административната тежест върху работодателите. Считам, че в НАП и сега се подава част от информацията, необходима за годишното облагане на доходите от трудови правоотношения с подаването на декларация обр.1 /брутно трудово възнаграждение, осигурителни вноски за сметка на лицето, начислен данък/. Вярно е, че данните от декларация обр.1 не са структурирани за директно	**Не се приема**	Предложението работодателите/ платците на доходи да предоставят информацията от служебните бележки по чл. 45 в Националната агенция за приходите (НАП), е направено след извършен анализ на тази възможност, който установява, че с малки допълнения в справката по чл. 73, ал. 1, необходимата информация, съдържаща се в служебните бележки по чл. 45, ал. 4 и 7 ще може да се предоставя от платците на доходи чрез този образец. Към момента НАП не

	попълване на необходимата информация, но би било по-лесно да се измени структурата на декларация образец 1 и тя да послужи за автоматичното генериране на данните, нужни за годишното облагане на доходите от трудови правоотношения, отколкото да се вмени на работодателите да създават и подават допълнителни справки.		разполага с информацията, съдържаща се в служебните бележки за доходите от трудови правоотношения и в тази връзка е предложено същата да се предоставя от работодателите в справка по образец. Това предложение няма да доведе до увеличение на административната тежест за тях, тъй като успоредно с това в законопроекта се предлага да отпадне задължението за издаване на служебните бележки по чл. 45, освен при изрично искане от лицето получател на дохода.Целта на предлаганите изменения, освен отпадане на хартиения носител на служебните бележки и задължението за прилагането им към годишната данъчна декларация, цели и предоставените данни автоматично да се зареждат в образците на годишните данъчни декларации на лицата, което значително ще опрости процеса на попълването и подаването им по електронен път. Освен това всяко лице, което има персонален идентификационен код (ПИК), ще може да прави справки в обявените за него данни от съответния платец на доход, което ще улесни попълването на декларацията и в случаите, когато не се подава по електронен път. В допълнение промяната спомага и за решаване на съществуващия към момента проблем със съхраняването на разпечатаните служебни бележки от работодателя, с оглед изискванията на новия регламент, касаещ защитата на

			личните данни (GDPR).
asene	Прилагане на копие на Протокол от ТЕЛК/НЕЛК Уважаеми Дами и Господа, За пореден път пиша предложение за прилагането на копие /сканирането/ на Протокол от ТЕЛК/НЕЛК от лице с увреждане с 50 и над 50% ТНР. В настоящият законопроект са засегнати и двата закона, за които давам предложението си ЗДДФЛ и ЗМДТ. При подаване на Годишна декларация по ЗДДФЛ, звена за местни данъци и такси в общинските администрации по чл.14 и 54 от ЗМДТ, пред работодател на родител на дете с увреждания при ползване на данъчно облекчение по чл.22г от ЗДДФЛ или НАП се изисква копие от ТЕЛК/НЕЛК. Протоколът съдържа изключително чувствителна информация за здравословното състояние на лицето с увреждания, а обикновено в тези администрации ползваните облекчения са независимо от вида и степента на увреждане в случай, че е над 50%. Предлагам, лицата с увреждания само да декларират, че са лица с увреждане, номер на протокола и срок на валидност, а потвърждението на верността да се изисква служебно от органите от КМЕР.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ). Независимо от това, следва да се има предвид, че на този етап няма техническа и правна възможност за въвеждането му, доколкото се изисква обмен на информация с други ведомства, връзка с бази данни, както и голям обем подготвителна и проучвателна дейност. Информацията в съществуващия Регистър на пенсионерите е непълна и недостатъчна за ползване от страна на служители на НАП или общинските администрации.
nenchosp	Несправедливо рязко вдигане на преки данъци в ущърб на коренното население! Няколко от новите разпоредби имат скандален характер и са директно насочени срещу титулното население в България. Например: "В чл. 25 се създава ал. 3: „(3) В случай че	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. Целта на предложеното допълнение в чл. 25 от ЗМДТ е прекратяване на злоупотребите с данъчното облекчение за основно жилище, а именно данъкът

	е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата.“ Проблема с тази разпоредба е, че в условията на демографска криза наличния сграден фонд е почти изравнен като бройка с броя пълнолетни лица в страната. Което говори за това че почти няма да има семейство незасегнато от проблема. Да не говорим за това че в закона няма категории като "ваканционен имот" и "вила", и много хора ще бъдат наказани, без реално да имат повече от едно основно жилище! Резултата ще е много фиктивни сделки със свързани лица за да се прехвърли имуществото между членове на семейството и ЮЛ. Пряко печеливши ще са хора, които не притежават имоти и не плащат данъци, тъй като събраните средства ще се преразпределят частично към тях.		да се заплаща с 50 на сто намаление.
	Разпоредбите относно облагането на колите са скандални, и не вземат в предвид базови неща като наличието на АГУ! Тоест един 30 годишен автомобил с АГУ може да е много по екологичен от един нов дизел. Идеята на данъка е да се накажат двете крайности на спектъра - най-бедните и най-богатите, за да няма масово недоволство. Резултата от увеличените преки данъци ще е множество бракувани автомобили и намаление на постъпленията от акциз на горива, заради намалено потребление. Увеличението на данък на най-старите коли е винаги лоша	**Не се приема**	С предложената нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, данъка се обвързва не само с мощността на двигателя и годината на производство, но и с вредните емисии, причинени от съответния автомобил. Предложението за определянето на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т с включен

	идея, тъй като тези хора въпреки че са социално затруднени не трябва да бъдат социално изхвърлени и плащат редовно данъците си.		показател за вида на използваното гориво е извън предложенията за промяна на начина на определяне на данъка върху превозните средства за посочените автомобили.
Станислав Чакъров	Здравейте, Прочетох проекта за изменение на данъка на МПС. Радвам се, че се въвежда и еко компонента. В тази връзка моето мнение е, че непременно трябва да бъде въведена и компонента, указваща вида гориво, което ползва даденото МПС и тези, които са на пропан-бутан или метан, да се облагат с по-нисък данък, тъй като замърсяват околния свят много по-малко от останалите.	**Не се приема**	Предложението за определянето на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т с включен показател за вида на използваното гориво е извън предложенията за промяна на начина на определяне на данъка върху превозните средства за посочените автомобили.
Конфедерация на работодателите и индустриалците в България (КРИБ)	С това писмо искаме да изразим нашето становище срещу значително по-широкия обхват предложен от Проектозакона спрямо Директива 2016/1164 на ЕС („Директивата“). Според нас някои от предложените промени в частта относно правилата за ограничаване на приспадането на лихви и регулацията за контролирани чуждестранни дружества от Директивата биха засегнали сериозно дейността на част от българския бизнес. В тази връзка по-долу предлагаме изменения на някои от предложените разпоредби, които считаме за необходими.		
	I. Ограничаване на приспадането на лихви Проектозаконът предвижда праг за приспадане па лихви без ограничения от 500 хил. лв. годишно за дружество. Чл. 43. Правило за ограничаване на приспадане/но на лихви		

	(1) Не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми, в годината на отчитането им, в размер, определен за текущата година по следната формула (...). (9) Алинея 1 не се прилага, когато превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, не надвишава 500 000 лева. Прагът по Директивата е значително по-висок - 3 милиона евро. Същевременно Директивата предвижда и опция за правила за приспадаемост на групова основа, които дават възможност за приспадане на по-голям размер на разходи за лихви. България не е приела да въведе такива правила за групи и в комбинация с ниския праг за приспадаемост на практика се получава един неприемливо рестриктивен режим за големи групи, които са ангажирани с осъществяването на значими инвестиционни проекти, финансирани с банкови и друг вид кредити. В тази връзка настояваме за прилагане на прага от 3 милиона евро, така както е определен в Директивата. Определянето на 12 пъти по-нисък праг за България е дискриминиращо спрямо дружества, осъществяващи значими инвестиции.	**Приема се**	
	II. Регулация на контролирани чуждестранни дружества Проектозаконът предвижда регулация, която е значително по-широка от Директивата. Директивата предвижда в регулация да попадат или конкретно изброени видове доходи, а именно лихви,	**Не се приема**	Директива 2016/1164 на ЕС („Директивата“) представлява минимален стандарт, като всяка държава членка е свободна при въвеждането на разпоредбите ѝ в

	авторски и лицензионни възнаграждения, дивиденти, доходи от финансов лизинг, застраховане и банкова дейност, доходи от препродажба на стоки или услуги доставени от друго дружество без добавена стойност (чл. 7, пара. 2, б. "а" от Директивата) или доходи произтичащи от привидни договорености, въведени с основната цел да бъде получено данъчно предимство (чл. 7, пара. 2, б. "б" от Директивата). Видно Директивата цели да обложи само пасивни дейности или такива от привидни договорености. Същевременно Проектозаконът предвижда в обхвата на регулацията да попаднат всякакви видове доходи, включително от активни дейности.		националното законодателство да разпише по-строги правила, в зависимост от целите, които преследва. Точка 12 от Преамбюла на Директивата гласи: " В зависимост от политическите приоритети на съответната държава правилата за контролирано чуждестранно дружество могат да бъдат насочени към цяло дъщерно дружество, което е обект на данъчно облагане с ниска ставка,..." В конкретния случай разпоредбата на чл. 47г, ал. 1 представлява по-строго правило от предвидените в чл. 7, параграф 2 на Директивата опции. Този подход за облагане е предложен с цел обхващане на всички случаи и предотвратяване на опити за прехвърляне на печалби в страни с по-ниско облагане или необлагане на доходите с корпоративен данък.
	По-долу е текстът в Проектозакона, определящ обхвата на чуждестранните дружества, които са изключени от регулацията за контролирани чуждестранни дружества (подчертано по-долу). Чл. 47г. Данъчни основи в случаите ни контролирано чуждестранно дружество (1) Данъчно задълженото лице включва в данъчната си основа за текущата година печалбата за същия данъчен период на чуждестранно образувание, която не е разпределена или печалбата, реализирана от място на стопанска дейност от чужбина за същия данъчен период.	**Приема се**	

	(7) Алинея 1 не се прилага, когато контролирано чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което се доказва от данъчно задълженото лице чрез съответните факти и обстоятелства, с изключение на случаите, когато контролираното чуждестранно дружество е установено в юрисдикция с преференциален данъчен режим. Изключени от регулацията са дружества, извършващи съществена стопанска дейност, с изключение на тези от юрисдикции с преференциален данъчен режим. Предложеният текст презюмира, че като цяло в юрисдикциите с преференциален данъчен режим не се извършва реална стопанска дейност и предлага облагане на неразпределените печалби за текущата година от контролиращото дружество. Този подход обаче не взема предвид факта, че в изброените по ЗКПО юрисдикции с преференциален данъчен режим попадат и такива, които исторически по извънданъчни (напр. регулативни, географски и т.н.) съображения са се наложили като центрове за определени дейности, например дружества, собственици на кораби и самолети, или дейности изискващи определени лицензи като търговия с нетрадиционни финансови продукти, хазарт и т.н. В резултат така предложеният текст би изискал облагане на неразпределени печалби на чуждестранни дружества с реална		

	стопанска дейност единствено поради факта, че тези дружества са регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим. Така предложеният ред за облагане изглежда необосновано дискриминативен по географски принцип и съответно непропорционален като санкционен ефект с оглед целите, които преследва. По-справедливо би било да се даде възможност на реално опериращи дружества да не попадат в регулацията за контролирани чуждестранни дружества, независимо от това къде са регистрирани, стига да осъществяват реална дейност и съответно да могат да докажат това.		
	В допълнение, предложения текст не дава яснота какво би се приело за съществена стопанска дейност извършвана с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения. Едно от възможните тълкувания е, че може да се търси кумулативност на всички изброени условия, а именно едновременно наличие на персонал, оборудване, активи и помещение. Същевременно някои дейности не изискват специфично оборудване, други не изискват значителен брой персонал, и т.н. В тази връзка Проектозаконът би следвало да взема предвид спецификите от отделните бизнеси и да пояснява, че съществена стопанска дейност е тази извършвана с помощта на едно или няколко от изброените: персонал, оборудване, активи или помещения, които биха били адекватни и достатъчни за извършването на съответната дейност.	**Не се приема**	Разпоредбата на чл. 47г, ал. 7 е предложена с цел да не се поставят пречки пред осъществяването на реален бизнес. Така от една страна се предотвратява избягването от облагане в страната чрез прехвърляне на печалби към страни с по-ниско данъчно облагане, а от друга страна гарантира спазването на основните свободи и не води до прекомерно увеличаване на административната тежест за лицата. Така предложеният подход за облагане на контролираните чуждестранни дружества е балансиран и неутрален по отношение на големината на чуждестранните дружества и вида на осъществяваната от тях дейност. Текстът на чл. 47г, ал. 7 от проектозакона имплементира текст от директива и посочва какви обстоятелства трябва да се вземат

	Предвид горното предлагаме текста на проекторазпоредбата да бъде изменен, както следва: Чл. 47г. Данъчна основа в случаите на контролирано чуждестранно дружество (1) Данъчно задълженото лице включва в данъчната си основа за текущата година печалбата за същия данъчен период на чуждестранно образувание, която не е разпределена или печалбата, реализирана от място на стопанска дейност от чужбина за същия данъчен период. (7) Алинея 1 не се прилага, когато контролирано чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на едно или няколко от изброените: персонал, оборудване, активи или помещения, адекватни и достатъчни за извършването на съответната дейност, което се доказва от данъчно задълженото лице чрез съответните факти и обстоятелства.		предвид при анализа дали контролираното чуждестранно дружество е в състояние само да генерира печалбата си и не е индикатор за количеството ресурси, с които трябва да разполага то при извършване на стопанската си дейност.
	От правилата не става ясно дали регулацията се прилага, ако чуждестранното дружество не се облага с корпоративен данък или данък печалба, а с алтернативен данък (като за дейности от опериране на кораби, въздухоплавателни средства, хазартна дейност). Тъй като чл. 7, пара. 1 б. „б“ от Директивата говори за облагане с корпоративен данък върху печалбите на чуждестранното контролирано дружество, с оглед правилното й транспониране в ЗКПО е редно Проектозаконът да изключи изрично чуждестранни дружества, които не се облагат с корпоративен данък, а с	**Приема се**	

	алтернативни данъци. В тази връзка предлагаме да се добави следната алинея: чл. 47в. Контролирано чуждестранно дружество (4) Алинея 1 не се прилага за чуждестранни образувания или място на стопанска дейност, които не подлежат па облагане за дейността си в чужбина с корпоративен данък върху печалбата, а се облагат с алтернативни данъци като такива върху дейността от опериране от кораби и въздухоплавателни средства, хазартна дейност.		
	С цел повече яснота при прилагане на правилата на ЗКПО по отношение на контролираните чуждестранни дружества, предлагаме да се добави следната алинея: Чл. 47г. Данъчна основа в случаите на контролирано чуждестранно дружество (8) При определяне на облагането на чуждестранни контролирани дружества, които подлежат на регулация по реда на чл. 47в, се прилагат съответно всички разпоредби на този закон.	**Не се приема**	Предложената промяна не кореспондира в пълна степен с предложените промени в законопроекта.
	В заключение, предлагаме да се уточни изрично, че правилата за ограничаване за контролирани чуждестранни дружества ще се прилагат за печалби, реализирани след 1 януари 2019 г. В тази връзка предлагаме да се добави: §25. Параграф 2 се прилага за печалби на чуждестранни контролирани дружества, реализирани след 1 януари 2019 г.	**Не се приема**	Чл. 47г, ал. 1 от законопроекта гласи, че данъчно задълженото лице включва в данъчната си основа за текущата година печалбата за същия данъчен период на чуждестранно образувание. Тъй като § 2 влиза в сила от 1 януари 2019 г. това означава, че разпоредбите му не се отнасят за периоди преди тази дата, съответно не се отнасят за печалби, генерирани преди тази дата.
Българска национална	Във връзка с общественото обсъждане на		

асоциация „Активни потребители“	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО) и свързаните с това предложения за промени и в Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), Българска национална асоциация „Активни потребители” (БНААП) изразява следното становище. Приветстваме предприетите стъпки от данъчната администрация за промяна на концепцията за определяне на данъка върху превозните средства за леките автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, насочена към по-тясно обвързване на политиката за по-чист въздух с екологичните характеристики на съответните превозни средства. Това е модерният европейски подход, който се прилага в много от страните членки на ЕС. Нещо повече, в редица от тези страни, като например в Германия, е въведена система от стимули за данъчнозадължените лица, чрез която се отчитат и прилагат ясно дефинирани екологични критерии относно управляваните автомобили. Следва да отчетем със задоволство направената сериозна крачка напред във връзка с предложената нова формула, в която за първи път се включва екологичен компонент при определяне на годишния данъка върху превозните средства за леките автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. При прегледа на предложението на		

	МФ за промени в Закона за местните данъци и такси и при направени елементарни сметки съобразно новата формула за изчисляване на данъка обаче установяваме, че отново превес при формиране на данъка върху превозните средства се дава върху възрастта на съответното превозно средство, като при това отново по-новите автомобили, за които е очевидно, че са с по-добри екологични характеристики, данъкът ще е по-висок при еднакви други условия. На следващо място, считаме, че предложението за промени не отразява един друг съществен обективен факт. Често, по понятни причини, но и с цел подобряване екологичните характеристики на стария автомобил, собствениците на тези автомобили монтират екологично по-чисти уредби, работещи с втечнен газ (пропан бутан) или компресиран природен газ (метан). Това обстоятелство не се отчита с новата формула, тъй като в предложената нова ал.14 на чл.55 на ЗМДТ се предлага един очевидно несправедлив подход. Съгласно цитираната нова алинея, когато в регистъра, поддържан от МВР няма данни за екологичната категория на автомобила, собственикът му при подаване на данъчната декларация следва да декларира наличието на съответната екологичната категория и да я удостоверява чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на автомобила с определената от производителя екологична категория. При липса на данни		

	за екологичната категория и невъзможност същата да бъде удостоверена се приема, че автомобилът е без екологична категория. Въпросът, който възниква е, как ще се третират автомобилите, спрямо които собствениците са извършили подобрения, свързани с привеждането им в състояние да ползват екологично по-чист продукт (пропанбутан или метан), макар определената от производителя екологична категория да е по-ниска.		
	Ще се признава ли друг документ, с който ще може да се удостовери обстоятелството, че автомобилът е екологично по-чист, от колкото е замислен от производителя. И би ли считала данъчната администрация такъв автомобил като автомобил без екологична категория?По поставения по-горе въпрос, предложението за промени в ЗМДТ не дава отговор, макар в подобно положение да се окажат значителна част от по-старите автомобили, спрямо които собствениците са положили усилия и средства и крайният резултат е постигнато по-ниско замърсяване дори от чисто нов автомобил с най-висок Евро сертификат. С предложенията за законодателни промени целеният резултат е минималистичен, защото прилагането на новата формула и съответно новите размери на данъка едва ли ще имат целеното съществено въздействие върху онези, които са най- големи замърсители на въздуха, а също и върху онези, които като собственици на екологично чисти	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

	возила би следвало да се чувстват стимулирани от новия размер на данъка.		
	Във връзка с изложеното по-горе, становището на БНААП е, че новата формула следва да се преработи по посока изостряне на скалата на екологичния компонент в полза на екологично чистите коли, от една страна, а от друга – задължително да се даде възможност за колите, независимо от възрастта им, спрямо които собствениците са променили в благоприятна посока екологичните характеристики на съответната кола, да имат правото да доказват това със съответни документи, удостоверяващи извършените екологични подобрения. Предложените от МФ законодателни промени в ЗМДТ представляват мерки с палеативен характер и не решават големия въпрос за замърсяването на въздуха, в т.ч. поради използване на автомобили с ниски екологични характеристики. В този смисъл, при определяне на данъчната тежест преобладаващ следва да е екологичният компонент.	**Не се приема**	С предложената нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, размерът на данъка се обвързва не само с мощността на двигателя и годината на производство, но и с вредните емисии, причинени от съответния автомобил. В ЗМДТ е предвидена възможност за доказване на съответствието на автомобила на конкретна екологичната категория, в случай че липсва посочената информация в регистъра на Министерството на вътрешните работи (МВР).
Асоциация на организациите на българските работодатели (АОБР)	Със съжаление отбелязваме, че в предложението за изменение и допълнение на Закона за счетоводството липсват подкрепените от Асоциацията на организациите на българските работодатели (АОБР) и от Националния икономически съвет предложения за премахване на допуснато под лобистки натиск пререгулиране при определяне на предприятията, подлежащи на задължителен одит на годишните	**Не се приема**	Във връзка с изпълнение на т. 3 от Решение № 411 на Министерския съвет от 19 май 2016 г. за приемане на План за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области, възпрепятстващи нарастването на инвестициите и Решение по т. 3 от дневния ред на Националния икономически съвет, състоял се на 18 май 2018 г., със Заповед № ЗМФ-681 от 16.07.2018г. на министъра на

	финансови отчети /прилагат се/. С настоящото писмо поддържаме изцяло и недвусмислено подкрепата ни за повишаване на праговете за задължителен независим финансов одит и отпадането на алинеи 2 и 3 в чл. 37 от закона, с които са въведени необосновани изисквания за задължителен одит, базирани единствено на правната форма на юридическото лице, но не и на обективни критерии. Настояваме в рамките на дадените Ви от закона правомощия, а именно: да отговаряте за разработването, координирането и контрола при осъществяването на държавната политика в областта на данъчната и счетоводна политика, да инициирате законодателни промени, с които да бъдат облекчени над 6 000 малки български предприятия от финансовата и административна тежест, която Закона за счетоводството им налага, задължавайки ги да одитират годишните си финансови отчети. Припомняме, че предвидените в националния закон прагове са чувствително занижени спрямо дефиницията за малки предприятия и заложените в Директива 2013/34/ЕС стойностни критерии. Вместо намаляване на административната тежест и усъвършенстване на регулаторната рамка закона поставя изисквания непропорционални на финансовите възможности на малките предприятия. Цялостна политика на ЕС е да се предвиждат мерки за подобряване на условията, при които оперират малките и		финансите бе създадена Работна група със задача да анализира и вземе решение за необходимостта от изменение и допълнение на Закона за счетоводството по отношение на задължителния независим финансов одит на годишните финансови отчети на микро- и малките предприятия от регистрирани одитори. На 24 юли 2018г. в сградата на Министерство на финансите бе проведена среща на работната група, на която не беше постигнат компромис относно необходимостта от изменение на праговете за задължителен независим финансов одит. Съгласно на чл. 34 от Директива 2013/34/ЕС (Счетоводната директива) държавите-членки следва да гарантират, че финансовите отчети на предприятията, извършващи дейност в обществен интерес, както и на средни и големи предприятия, подлежат на задължителен независим финансов одит. В т. 43 от Преамбюла на директивата се посочва, че годишните финансови отчети на малките предприятия не следва да подлежат на задължителен независим финансов одит. В текста на същата точка обаче е уточнено, че директивата не бива да възпрепятства държавите-членки да налагат извършването на одит на малките предприятия, като се вземат под внимание специфичните условия и потребности на тези предприятия и на ползвателите на финансовите им

	средни предприятия. В противоречие с тази политика стойностните прагове за задължителен одит, въведени в Закона за счетоводството, възпрепятстват създаването на благоприятна среда за икономическата активност на малките предприятия и необосновано затрудняват осъществяваната от тях дейност. В България, за съжаление, извършването на одит на малки предприятия се превърна в едно утежняващо задължение, при което поради ограничените финансови възможности на предприятията се избира най-ниската оферта, а не най-качествената услуга. Ниската цена съответно води до формално изпълнение на одиторската дейност, което потвърждава тезата, че одиторската заверка на малките предприятия е излишна и ненужна услуга - и за предприемачите, и за обществото. Неясна остава причината за въвеждането на многократно по-ниски прагове за задължителен одит на предприятията. В почти 100 % от малките предприятия, които се одитират съгласно действащото законодателство, едни и същи физически лица са както собственици на капитала, така и управители, и затова не се нуждаят особено от това трета страна-одитор да гарантира достоверността на финансовите отчети на предприятията им. В Програмата за управление на правителството на Република България за периода 2017-2021 г. е записана „Цел 190: Свеждане на регулаторните режими до		отчети. При определяне на критериите за задължителен независим финансов одит са взети предвид икономическата действителност в страната и факта, че 98% от действащите предприятия в България са малки, съгласно критериите на Счетоводната директива. Годишните финансови отчети трябва да представят вярно и честно информацията за имущественото и финансово състояние на предприятието, а финансовият одит има за цел да се извърши независима проверка доколко отчетът е изготвен във всички съществени аспекти в съответствие с приложимата счетоводна рамка.

	минимално изискуемите от европейското законодателство. Спазване на десетте ръководни принципа на „Акта за малкия и среден бизнес за Европа“. Създаването на пътна карта на документооборота за всеки бизнес.“ Направеното от АОБР законодателно предложение за повишаване на праговете за задължителен независим финансов одит и отпадането на алинеи 2 и 3 в чл. 37 от закона напълно съответства на целите и приоритетите на правителството, тъй като приетият национален праг за задължителен независим финансов одит надхвърля четири пъти изискванията на общностния акт и по никакъв начин не благоприятства ефективното прилагане на Директива 2013/34/ЕС, напротив - създава необосновани трудности за малките предприятия в осъществяваната от тях дейност. Смятаме, че този законопроект е изцяло в подкрепа на българския бизнес и е насочен към значително намаляване на административната и финансова тежест за българските предприятия, и разчитаме на Вашата активна роля за внасянето и приемането му по надлежния ред. Приложение: 1. Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за счетоводството; 2. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за счетоводство. 3. Проект на писмо до председателя на народното събрание.		

Институт на дипломираните експерт-счетоводители (ИДЕС)	Институтът на дипломираните експерт-счетоводители (ИДЕС) подкрепя предложените промени в Закона за счетоводството (ЗСч), така както са публикувани на електронната страница на Министерство на финансите на 30 август 2018 година. Представители на ИДЕС участваха в работната група за обсъждане на промените в ЗСч и по-специално - в частта на така наречените прагове за задължителен независим финансов одит на финансовите отчети на предприятията. От публикации в медиите и интернет разбираме, че Асоциацията на организациите на българските работодатели (АОБР) се е отнесла към Вас с възражения по проекта за изменения на ЗСч и предложения да се преразгледат т.нар. прагове за задължителен одит. Мотивите, изразени от АОБР, обаче са основани на неточки и неверни твърдения и са несъответни на изискванията на Европейското законодателство в областта на финансовото отчитане и задължителния одит. Съответно, ние считаме, че при преценката им трябва да се има предвид и позицията на професионалната организация на регистрираните одитори. За целта към настоящото прилагаме кратко резюме на аргументите в подкрепа на установените и действащи в момента прагове за задължителен одит, с които молим да се запознаете. Като професионална организация на регистрираните одитори ИДЕС остава на разположение за обсъждане на въпросите на независимия финансов	**Приема се**	

	одит и надеждността на финансовата информация в полза на обществения интерес. АРГУМЕНТИ СРЕЩУ ВДИГАНЕТО НА ПРАГОВЕТ Е ЗА ОДИТ - Задължението за извършване на независим финансов одит не е административна тежест, а е законова мярка за осигуряване правдивост на финансовата информация, която предприятията представят не само на собствениците, но и на широк кръг други заинтересовани лица -данъчни органи, банки, клиенти, доставчици, бизнес партньори, наети лица и т. н. - Не е налице несъответствие на действащия Закон за счетоводството с изискванията на директива 2013/34/ЕС по отношение на праговете за одит, като възприетият подход е предварително съгласуван и потвърден от Европейската комисия. - България е гласувала с „въздържал се“ при приемането на директива 2013/34/ ЕС от Съвета на Европа заради това, че не подкрепя праговете за малките предприятия, с мотива, че са прекалено високи и нерелевантни за състоянието на икономиката в България. - Сега установените прагове за одит са съответни на размерите и структурата на българската икономика и са напълно съпоставими като съотношение към БВП с други страни от Европейския съюз (приложена справка). Евентуалното им увеличаване ще доведе до предпоставки за масово изготвяне и представяне на		

	ненадеждна финансова информация на потребителите на финансовите отчети с всички възможни неблагоприятни последици от това. - Това, че в част от сектора на малките и средни предприятия собственикът и управителя са едно и също лице всъщност поражда необходимостта от независим финансов одит на финансовата информация, която те предоставят на трети лица за да бъдат удовлетворени с надеждна финансова информация. - Тъй като над 90% от броя и 75% от заетите са малки и средни предприятия е важно тази значима част от икономиката да бъде „на светло“ с правдива, проверена финансова информация при отчитането на дейността. Предприятията, чиито финансовите отчети не се одитират, на практика се присъединяват към т. н. „сив сектор“, който не се отчита пред трети заинтересовани страни, а единствено към собственика си. - Акционерните дружества по правило подлежат на задължителен одит именно защото при тази форма на търговска дейност собствеността може да бъде прехвърляна във всеки един момент с всички възможни последствия от това за трети заинтересовани страни, отпадането на това изискване би могло да доведе до манипулация и прикриване на капиталови потоци и финансови задължения. - Дружествата подлежащи на консолидация подлежат на задължителен одит защото това осигурява правдиво		

	финансово отчитане на ниво група от предприятия, така че да не се укриват обороти чрез трансфери в рамките на групата с цел избягване на отчитането им. - Чрез нарочно изградена несложна система от свързани МСП сравнително лесно може да се осигури така че значителни бизнес и финансови потоци да останат необявени и скрити с всички рискове от това за цялостната среда на правенето на бизнес у нас. Приложение: Таблица съдържаща прагове, приложими за малките предприятия в Европа.		
The Beast	1.Предложение за промени в § 34: 1.1.Предлага се в чл. 25 да се създават ал. 3 и ал. 4: „(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата. (4) За да се ползват облекченията по ал. 1 и 2, съответния собственик или вещноправен ползвател следва задължително да е регистриран с настоящ адрес на административния адрес на имота, в който се намира жилището.“ Мотиви: Съгласно чл. 94, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) настоящ адрес е адресът, на който лицето живее, а съгласно чл. 99, ал. 1 от ЗГР Всяко лице е длъжно в срок 30 дни да заяви промяната на настоящия си адрес. Няма логика лице, което не спазва законодателството в пряка връзка със съответното жилище, да ползва данъчно облекчение. Предлаганата нова	**Не се приема**	Предложението се отнася до спазване на разпоредби на друг закон.

	ал. 4 ще възпрепятства тази възможност и ще улесни контрола за законосъобразното ползване на облекченията.		
	1.2. Предложение за създаване на нова т. 9 в § 34: „В § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби текстът „и членовете на неговото семейство" се заличават." Мотиви: Съпрузите в много семейства са принудени да живеят разделено по различни причини (неразбирателство, осигуряване на доходи или други) и съответно съответното жилище не се явява основно за всички членове на семейството, а само за някои от тях. Не би следвало да се възпрепятства ползването на данъчно облекчение от единия съпруг, ако за другия жилището не се явява основно. С предложението се премахва нормативната пречка за това. Съществуващите т. 9 и т. 10 съответно стават т. 11 и т. 12.	**Не се приема**	В таблици 4 и 5 в декларацията по чл. 14 от ЗМДТ се посочва за кой от собствениците и/или вещноправните ползватели жилището е основно.
	1.3.Предлага се в § 34 да се създаде нова т. 10: "10. В допълнителните разпоредби се създава нов § 1б със следния текст: §1б. Когато Общинския съвет не е приел размер на местен данък по този закон или нормативните разпоредби с приет размер са отменени, съответният данък се събира в минимален размер по закона." Мотиви: В ЗМДТ липсва разпоредба следва ли да се събира данък, ако няма действаща разпоредба с определен размер, и какъв размер да се събира. В този смисъл е налице празнота в закона. Такива казуси могат да възникнат, ако по обективни и	**Приема се частично**	Предложението за въвеждане на преходен период ще бъде отразено в Преходните и заключителни разпоредби към закона.

	субективни причини общинския съвет не успее да спази срока за определянето на размер на данък по ЗМДТ или съответна разпоредба от местната Наредба за определяне размера на данъците бъде отменена от съда.		
	2. Предложение за редакция в чл. 264 и чл. 265 от ДОПК 2.§ 35 да бъде в следната редакция: §35. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на РБ от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92, 103 от 2017 г. и бр. 7, 15 и 27 от 2018 г.): 2.1. В чл. 264, ал. 1, изречение 2 след думата имота се вмъква следния текст: "и непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци към общината по местонахождение на имота"; 2.2. чл. 264 ал. 2 се изменя така: „(2) Прехвърляне на собствеността върху моторни превозни средства се извършва след проверка в системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите по чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, или	**Не се приема**	Удостоверението за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) се издава за конкретен имот и не е възможно в същия документ да се включат всички данъчни задължения на лицето към съответната община.

	чрез проверка в съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или с представяне на издаден или заверен от общината документ за платен данък върху превозното средство, както и писмена декларация от прехвърлителя, че няма непогасени, подлежащи на принудително изпълнение други задължения за данъци, мита, задължителни осигурителни вноски или други публични задължения, свързани с моторното превозно средство.		
	2.3. чл. 265 се изменя така: "(1)Нотариус или съдия по вписванията, който състави, съответно разпореди да се впише акт без представена декларация или при неспазване разпоредбите на чл. 264, ал. 1 и ал. 4, отговаря солидарно за заплащане на задълженията, дължими от прехвърлителя или от учредителя. (2)Нотариус, който удостовери подписите върху договор за прехвърляне на собствеността върху превозно средство без представена декларация или при неспазване разпоредбата на чл. 264, ал. 2, отговаря солидарно за заплащане на задълженията, дължими от прехвърлителя." Мотиви към предложението за редакция на чл. 264 и чл. 265 от ДОПК Преодоляване на порочен кръг: наличие на непогасени, подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци към общината по местонахождение на имота, подаване на невярна декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК от страна на прехвърлителя, прехвърляне на	**Не се приема**	В случаите на представяне на декларация не е допустимо да се ангажира солидарна отговорност на нотариуса относно данни и обстоятелства, декларирани от прехвърлителя, които нотариусът не би могъл да провери. В случаите на извършена автоматизирана проверка, съгласно предложението за изменение и допълнение на чл. 264, ал. 2 от ДОПК, при която се установи наличие на задължения, нотариусът е длъжен да приложи разпоредбата на чл. 264, ал. 4 от ДОПК. Едва при неприлагане на чл. 264, ал. 4 от ДОПК, нотариусът би могъл да носи солидарна отговорност по реда на чл. 265 от ДОПК.

	собствеността върху имота поради наличие на декларация. Резултатът от този порочен кръг при настоящата редакция на чл. 264, ал. 1 от ДПК в най-добрия случай е присъда и много усилия за принудително събиране на задълженията, а не това е целта на закона. Целта е прехвърляне без наличие на задължения от страна на прехвърлителя. Вписването на задълженията в удостоверението за данъчна оценка би спестило както извършването на престъпни действия, така и усилия на администрацията за събирането на задълженията, и би подобрило събираемостта на данъците в общините. Солидарната отговорност на нотариусите по чл. 265 от ДОПК да бъде реална, без да има възможност за освобождаване от такава при наличие на подадена невярна декларация по чл. 264, ал. 1 или ал. 2 от страна на прехвърлителя или учредителя, която е в противоречие с данните в удостоверението за данъчна оценка или с данните от проверката или документите по чл. 264, ал. 2 от ДОПК.		
	3. Предложение за редакция на пар. 34, т. 5 относно чл. 55 от ЗМДТ В чл. 55: а) алинея 1 се изменя така: „(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен и се определя по следната формула: ГДПС = ИмК х ЕК където:	**Не се приема**	Предложението за определянето на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т с включен показател за вида на използваното гориво е извън предложенията за промяна на начина на определяне на данъка върху превозните средства за посочените автомобили. Въвеждането на промяна в

	ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т; ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1. ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2 1. Имуществеият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила по следната формула: ИмК=(CkW x Кгп), където: CkW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници: 1. до 55 kW включително - от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW; 2. над 55 kW до 74 kW включително - от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW; 3. над 74 kW до 110 kW включително - от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW; 4. над 110 kW до 150 kW включително - от 1,23 до 5,00 лв. за 1 kW; 5. над 150 kW до 245 kW включително - от 1,60 до 8,00 лв. за 1 kW; 6. над 245 kW - от 2,10 до 12,00 лв. за 1 kW. Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:		съдържанието на данъка и начина на определянето му е сложен процес и съответната промяната в данъчната политика по отношение облагането на леките и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т трябва да е съобразена с ефекта върху всички засегнати страни.

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство
Над 20 години - 1,1
Над 15 до 20 години включително - 1
Над 10 до 15 години включително - 1,3
Над 5 до 10 години включително - 1,5
До 5 години включително - 2,3

2. Екологичният компонент на автомобилите с мощност до 110 киловата включително, в зависимост от екологичната категория на автомобила и вида на използваното гориво представлява коефициент в следните стойности :

Екологична категория	Използвано гориво бензин, пропан-бутан и/или метан	Използвано гориво Дизел
Без екологична категория	1.30	1.40
Евро 1	1.20	1.30
Евро 2	1.10	1.20
Евро 3	0.55	1.00
Евро 4	0.50	0.90
Евро 5	0.40	0.80
Евро 6 и EEV	0.35	0.70

3. Екологичният компонент на автомобилите с мощност над 110 киловата включително, в зависимост от екологичната категория на автомобила и вида на използваното гориво представлява коефициент в следните стойности :

Екологична категория	Използвано гориво	Използвано гориво

	бензин, пропан-бутан и/или метан	дизел
Без екологична категория, Евро 1 и Евро 2	1.50	1.70
Евро 3 и Евро 4	1.00	1.00
Евро 5, Евро 6 и EEV	0.80	0.90

Мотиви: Твърда подкрепа за включването за облагане на „товарните" автомобили с технически допустима максимална маса до 3.5 тона за облагане на принципа на леките, от което не трябва да се отстъпва.

Горната граница на имуществения компонент на данъка на автомобилите над 110 киловата следва да се вдигне като се даде право на общинските съвети за определяне на по-висок размер. Екологичният компонент следва да се определи и разграничи според вида на използваното гориво (за което има предложения от граждани и професионални организации), екологичната категория, както и мощността на автомобила.

Според мощността на автомобила автомобилите да се разграничат в две основни групи – автомобили с мощност до 110 киловата включително (за нормално удовлетворяване на потребности) и автомобили с мощност над 110 киловата (за луксозно удовлетворяване на потребности). Според вида на използваното гориво следва да се разграничат автомобилите, използващи

	дизелово гориво (които да имат утежнен коефициент спрямо другите като по-големи замърсители) и останалите. Не следва да се дават правомощия на общинските съвети за определяне на екологичния компонент с оглед на по-пълно съответствие с конституционната разпоредба за определяне на размери на данъците в определени граници, а не на коефициенти и отстъпки, както и равностойност на начина на определяне с останалите превозни средства. Следва да се запазят досегашните отстъпки на автомобилите с екологични категории от Евро 3 до Евро 6, без тези използващи дизелово гориво, като бъдат разграничени по категории. 4.корекция на ред от предложението от 22:31:13 на 29.09.2018 г. редът да се чете така: ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2 и т. 3 5.втора (окончателна) корекция на ред от предложението от 22:31:13 на 29.09.2018 г. редът да се чете така: ЕК е екологичен компонент, който е съответния коефициент от т. 2 или т. 3		
Людмил Кърджилов	Във времето за обществено обсъждане поставям на вниманието ви следните съображения засягащи промените в Закон за изменение и допълнение на закона за корпоративното подоходно облагане, свързани с промените в местните данъци и такси засягащи формирането на данъка за МПС. 1. Оставен е твърде голям марж в правомощията на общините да определят	**Не се приема**	В правомощията на общинския съвет е определянето на размера на данъка с

	"цената" за киловат на автомобилите. При това положение стойността на данъка може да нарасне в пъти спрямо сегашната скала. Това влиза в противоречие с поетите от ГЕРБ ангажименти да не се повишават данъците и ще накара избирателите да преосмислят поведението си на едни следващи избори. 2. Няма нито дума за дизеловите автомобили, които замърсяват с фини прахови частици много повече, отколкото бензиновите автомобили. А всички очакваме страната да се наводни с евтини дизелови коли, след като на запад започнат да въвеждат по-строги ограничения за движението на дизеловите автомобили. В тази връзка, автомобилите с газови уредби също не се споменават в предложението, а те отделят значително по-малко вредни емисии. 3. Отново се дава на общините възможността да предоставят облекчение заради екологичния стандарт на автомобилите, но се допуска вариране, като в една община спрямо друга Евро 3 и Евро 4 могат да са с еднаква стойност, това може да доведе до еднакъв данък за автомобили с различен екологичен стандарт, което не е справедливо към собствениците на коли с по-високия екологичен стандарт. 4. Странно е че при най-мощните автомобили е поставен праг от 245 киловата, от който много сериозно нараства "цената" на киловат. Защо точно 245 киловата? Първо, няма плавен преход, а твърда граница от 245 киловата, тоест		наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ, съгласно разпоредбите на чл. 55 от същия закон. Границите на диапазоните до 150 kW са запазени, като са добавени два нови диапазона – над 150 kW до 245 kW и над 245 kW. Посочените други коментари нямат характер на конкретни законодателни предложения.

	автомобил с 246 киловата, което на практика е едно и също с 245 киловата, може да плаща в пъти по-висок данък - това също е недомислено и несправедливо. При нарастването на мощността и нарастването на данъка трябва да е плавно. Всъщност този проблем се забелязва в цялата таблица за мощността. 5. Промени в начина на изчисляване на данъка за автомобилите трябва да се извършат, но предложението трябва да се прецизира, да се обмисли и да се даде също така и гратисен период - например новите данъчни ставки да влизат в сила за купените и сменили собствениците си автомобили от 1-ви януари догодина, а не за всички, защото при покупката на колата някои хора гледат и данъка, а при тези промени няма прогнозируемост на разхода за данък. 6. Това, което отчитам за най-голям плюс на промените е отпадането на N1, тоест приравняването на всички автомобили до 3,5 тона с останалите автомобили и изчисляването на техния данък наравно с другите. Това е голяма промяна и тя трябва да се въведе, колкото може по-бързо. Освен това тук става дума за няколко десетки милиона лева загубен в момента данък към общините, който ще компенсира по-ниските приходи от данъка при новите автомобили.		
	7. Предложение за друг вариант за промени в данъка за МПС, който е по-лесен и удобен. Основата е: 1 лев на конска сила - това е	**Не се приема**	Въвеждането на промяна в съдържанието на данъка и начина на определянето му е сложен процес и съответната промяната в данъчната

	базата. Конската сила е по-популярна като единица за мощност, затова - конска сила. В талона е записана мощността в киловати - но може да се преизчисли. И за да се пресметне годишния данък се прилага един единствен коефициент - а той ще зависи от годината на производство и от екологичния стандарт, нищо повече. Пример: Водейки се от правилото 1 лев на конска сила, автомобил с мощност от 150 кс, ще трябва да плаща 150 лв. данък. Сега прилагаме коефициента: Ако колата е до 5 години, коефициентът е 0,5, това ще рече, че данъкът става 75 лева. Ако колата е от 5 до 10 години коефициентът е 1 - данъкът е 150 лева. Ако колата е от 10 до 15 години коефициентът е 1,2 - данъкът е 180 лева. Ако колата е от 15 до 20 години коефициентът е 1,5 и данъкът става 225 лева. Ако колата е от 20 до 25 години коефициентът е 1,8 и данъкът става 270 лева. И ако колата е над 25 години, коефициентът е 2 и данъкът е 300 лева. Този коефициент може да има различни стойности, съобразно и екологичния стандарт на колата, съобразно и вашите разчети за данъка, който влиза в общините, но най-важното е, че имаме проста база - 1 лев на конска сила и справедливо, плавно нарастване на налога за мощността и годините.		политика по отношение облагането на леките и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т трябва да е съобразена с ефекта върху всички засегнати страни.

инфпотр	Много несправедливо по отношение на най-бедните и уязвими слоеве от обществото е вкарването на ЕК във формулата за изчисление на местния данък за МПС. Какво имам в предвид. Екологичната категория на един автомобил е много груба и неточна индикация за това колко замърсява конкретното МПС. Замърсяването на конкретното МПС зависи още от годишния пробег, има голяма разлика дали едно МПС се кара 1000 км или 10000 км, или 20000км годишно, много голямо значение има дали МПС-то се кара предимно в градска среда, столица, голям областен град и т.н или основно в извън градска среда, дали се кара целогодишно или сезонно, дали се стои и кара често през задръствания или не. Тоест без да се закрепи специален измервателен уред към всяко МПС няма как де се отчете действително изгорените газове на конкретното МПС и е напълно възможно стотици хиляди МПС-та с висока екологична категория, но които се карат целогодишно, всекидневно с голям километраж и основно в градска с натоварен трафик среда на годишна база да замърсяват околната среда в пъти повече от една стара кола, която се кара по 1000-2000км годишно главно в извънградско от града до вилата един път седмично през пролетно -летния сезон и да плащат намален данък поради по високата си екологична категория. Още веднъж повтарям това би било много несправедливо. Ако се въвежда ЕК би	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

	трябвало всеки собственик да плаща според действителните емисии и замърсяване, а не на база на един слабо индикативен и силно неточен компонент. Ако се приеме ЕК да е част от формулата ще се получи огромна несправедливост и данъчната тежест ще се носи неравномерно от по- уязвимите и бедни слоеве от населението, които по неволя, а не по желание карат стари коли и ще се повтори частично огромната несправедливост, която вече 15 години не е коригирана, а именно стари и самотни хора да плащат висока такса смет, за която изчисление се използва един много неточен критерий, какъвто е данъчната оценка на жилището, вместо да се измерва и начислява произведения и изхвърлен боклук от всички обитатели - наемателите включително, а не само от собственика на отделния имот. Но нали възрастните са слаби и беззащитни и не могат ефективно да се защитят, поради което тази НЕСПРАВЕДЛИВОСТ продължава вече толкова дълго... Господа депутати, НЕ ПОЗВОЛЯВАЙТЕ отново да Ви подведат и да накажете най-уязвимите за пореден път. НЕ ПРОМЕНЯЙТЕ посочената норма, за да не бъдете обвинени в популизъм и крайна несправедливост, ощетявайки най-уязвимите български граждани. Само правилната подоходна политика, стимулираща растежа на икономиката би решила проблема със стария автомобилен парк в страната, тъй като повечето хора биха заменили старите си коли с нови, стига да имат нормални доходи и да могат		

	да си го позволят.		
Становище на БСК	БСК подкрепя необходимостта от прецизиране на проблемни данъчни режими с цел синхронизиране с принципите и изискванията на европейското право и съдебна практика, въвеждане на допълнителни правила срещу избягване на данъци, засягащо функционирането на вътрешния пазар, усъвършенстване на законовите разпоредби за отстраняване на неясноти и улесняване на практическото им прилагане. Подкрепяме и възприетия общ подход в законопроекта за отказ от увеличаване на данъчната тежест, деклариран в управленската програма на правителството за 2017-2021 г. В тази връзка, категорично възразяваме срещу въвеждането на допълнително данъчно натоварване чрез т. нар. „компенсационна такса“ за неизпълнение на предвидените квоти за заетост на лица с трайни увреждания в публикувания за обществено консултиране проект на Закон за хората с увреждания.		
	По промените в ЗКПО 1. Подкрепяме предотвратяването на практиките на свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби чрез прекомерни лихвени плащания, и промените на действащото правило за признаване на разходи за лихви на данъчно задължените лица, съгласно чл. 43. При новия режим на регулиране ще подлежи превишението на разходите по заеми над общия размер на признатите за	**Приема се**	

	данъчни цели приходи от лихви и други икономически еквивалентни приходи, като в годината на отчитането им ще се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми само до 30% от печалбата на данъчно задълженото лице преди лихви, данъци и амортизации (EBITDA). Същевременно, предлагаме да се обмисли намаляване на прага от 500 хил. лева, при който ограничението не се прилага, с цел намаляване на административната тежест и улесняване на МСП. Подкрепяме и предложеното ново правило за неограничено в годините пренасяне напред до пълното изчерпване на регулираните разходи по заеми, което ще позволи признаване в дългосрочен план за данъчни цели на разходите за лихви във връзка с направени инвестиции. По промените в ЗДДФЛ 2. Подкрепяме отпадането от началото на 2020 г. на задължението за издаване на служебни бележки по чл. 45 на ЗДФЛ, като това да става само при поискване от страна на лицата. Подчертаваме, че това е отдавнашно предложение на БСК, представено и през 2017 г., с което информацията от служебната бележка ще се предоставя от платците на доходите с подаваната справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ след малки допълнения към настоящия образец. Предоставените от работодателите данни автоматично ще се зареждат в образците на годишните данъчни декларации на лицата, което значително ще опрости процеса на		

	попълването и подаването им по електронен път. За реализирането на това предложение е необходимо да се въведе по-ранен срок за подаване на информацията, като е предложен срок 28 февруари на следващата година. Този срок е съобразен, от една страна, с крайния срок за извършване на годишното преизчисляване от работодателя по основното трудово правоотношение, а от друга - с възможността данните да се обработят от НАП, за да е възможно зареждането им в годишната данъчна декларация. В тази връзка е предложено и удължаване на срока за ползване на отстъпката от 5 на сто до 31 март. Въвеждането на тази концепция с всички произтичащи промени е предвидено да влезе в сила от 1 януари 2020 г., като включването им в настоящия законопроект ще подпомогне подготовката и безпроблемното прилагане на промяната от засегнатите страни.		
	По промените в ЗМДТ 3. Предложената нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса от не повече от 3,5 тона по формула, включваща два компонента – имуществен (мощност и година на производство) и екологичен, може да бъде опростена с цел улесняване на прилагането от страна на данъчната администрация и задължените лица. Екологичният компонент следва да бъде допълнен, като се отчете видът на употребяваното гориво,	**Не се приема**	Предложението за определянето на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т с включен показател за вида на използваното гориво е извън предложенията за промяна на начина на определяне на данъка върху превозните средства за посочените автомобили.

	съответно - от леки автомобили с дизелови двигатели, спрямо тези с бензинови двигатели, и монтирани автомобилни газови уредби на метан, и пропан-бутан.		
	Допълнително следва да се обсъди внасянето на адекватни промени в Закона за управление на отпадъците и, конкретно - на режима за оползотворяване на излезли от употреба моторни превозни средства. Следва да бъде отменена т. нар. продуктова такса към Предприятието за управление на дейности по опазване на околната среда (ПУДООС) към МОСВ, която се заплаща алтернативно в над 90% от случаите към т. нар. организации за оползотворяване. При действащия режим редът и условията за заплащане на тази „такса“ не изпълняват своето основно предназначение по отношение рециклирането на отпадъците и подобряване качеството на въздуха. Допълнително се създават условия за предоставяне на скрита държавна помощ и недопустима намеса в правилата на вътрешния пазар и конкуренцията в ЕС. Припомняме, че редица браншови сдружения от рециклиращата индустрия и вносителите на автомобили са представяли многократно свои възражения и позиции за отмяна на продуктовата такса, както пред изпълнителната, така и пред законодателната власт.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в ЗМДТ.
	4. БСК предлага отново юридическите лица и сгради в режим на етажна собственост да бъдат освободени от такса битови отпадъци за втория компонент на услугата (третиране на битовите отпадъци)	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в ЗМДТ.

	в случаите на сключени договори за обслужване с оторизирани оператори, вкл. когато последните са превъзложили дейностите по третиране на оператори на инсталации и съоръжения с издадени разрешителни по Закона за управление на отпадъците. В тази връзка предлагаме чл. 71, т. 3 на ЗМДТ да бъде изменен по следния начин: „3. услугата по чл. 62, т. 1 и т.2, когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица по смисъла на чл. 12 от Закона за управление на отпадъците, на които е предоставено право да извършват дейности по събиране, транспортиране, оползотворяване, обезвреждане или други методи за третиране, или предаване за последващо третиране на битовите отпадъци на съответните съоръжения и инсталации, и които са декларирали по ред, определен с наредбата по чл. 9, това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.“ Мотиви: С освобождаването от таксата ще се въведе изцяло европейският принцип „замърсителят плаща“ и ще се улесни функционирането на т. нар. кръгова икономика. Дължимите плащания ще бъдат обвързани с икономически присъщите разходи за извършване на съответните услуги за реалните количества, генерирани, събрани и третирани битови отпадъци. На следващо място, ще се създадат условия за промяна на функциите на таксата, която понастоящем има характера на		

	имуществен данък, обвързан с данъчната оценка на недвижимите имоти, или отчетната стойност на дълготрайните материални активи на предприятията.		
	По промените в Закона за ДДС 5. Във връзка с предлаганите изменения на данъчния режим за т.нар. ваучери за храна (ВХ) изразяваме подкрепа на становището на Асоциацията на операторите на ВХ в България, представено на МФ, за отхвърляне на предложеното третиране на ВХ като „ваучери за конкретна цел“ и свързаното начисляване на ДДС при тяхното издаване. ВХ по начина, по който са въведени в нашата практика, носят характеристиките на многоцелеви ваучери (“ваучери за множество различни плащания“) по смисъла на Директива 2016/1065. Те са предназначени за използване в различни магазини и заведения за обществено хранене с цел доставка на стоки и услуги, за които „мястото на доставка“ не е известно предварително. Издаването на ВХ не може да бъде третирано и като авансово плащане, подлежащо на облагане с ДДС за бъдещи доставки на стоки или услуги, доколкото последните не са известни и не могат да бъдат ясно, точно и конкретно идентифицирани към момента на самото издаване. Начисляването на ДДС от операторите, респективно - от техните доставчици към тях, би поставило данъчно задължените лица в България в по-неблагоприятно положение в сравнение с това на конкурентите им в другите държави-	**Не се приема**	Направените предложения в ЗДДС са с цел въвеждане на разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери и съгласно проведена консултация с Европейската комисия.

	членки на ЕС. То е свързано с допълнителни рискове за бюджета и ще изисква допълнителни административни ресурси за контрол, без значително повишаване на бюджетните приходи. В тази връзка, ВХ следва да бъдат изрично изключени от обхвата на дефиницията на „ваучери за конкретна цел“ в настоящите промени в ЗКПО (ЗДДС).		
	6. Във връзка с многократните предложения на браншови сдружения от хранително-питейната, фармацевтичната и други индустрии за диференциране на ставките на ДДС, предлагаме да бъде стартиран експертен дебат за оценка на положителните и отрицателни ефекти за фиска и икономиката, опитът на държавите-членки на ЕС и други свързани аргументи.		
	По промените в Закона за счетоводството 7. Предложените изменения на чл. 38, ал. 1, т. 2 въвеждат задължение за всички юридическите лица с нестопанска цел (ЮЛНЦ), да публикуват своите годишни финансови отчети (ГФО) чрез заявяване за обявяване и предоставянето им в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенция по вписванията. Текстът на разпоредбата е в противоречие с чл. 1, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по отношение на национално представителните работодателски и синдикални организации, които са ЮЛНЦ, но не подлежат на регистрация в Агенция по	**Не се приема**	Сдруженията и фондациите попадат в обхвата на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, съгласно който на вписване в регистъра на ЮЛНЦ, воден от Агенцията по вписвания, подлежат обстоятелства и актове изрично изброени в чл. 18 на същия закон. Съгласно чл. 1, ал. 2 на Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел от приложното му поле са изключени политическите партии и вероизповеданията, както и синдикалните и работодателските организации. Учредяването, регистрацията, устройството, дейността и прекратяването на

	вписванията. Предлагаме ГФО на работодателските и синдикалните организации да продължат да се публикуват при досега действащия ред на чл. 38, ал. 1, т. 3 - чрез икономическо издание или чрез интернет.		политическите партии и вероизповеданията са уредени в специални закони, които се явяват първостепенни при тяхното прилагане. Синдикалните и работодателски организации са регламентиран в глава трета на Кодекса на труда и придобиват качеството на юридическо лице след вписването им в регистър на синдикални и работодателски организации към съответния окръжен съд по седалището им. Тоест предложението за изменение в чл. 38, ал. 1, т. 2 на Закона за счетоводството се отнася за тези ЮЛНЦ, които са вписани в регистъра на ЮЛНЦ към Агенцията по вписвания, а всички останали предприятия публикуват годишните си отчети на основание чл. 38, ал.1, т. 3 – чрез икономическо издание или чрез интернет.
	8. Със съжаление отбелязваме, че предложените изменения и допълнения на Закона за счетоводството не съдържат подкрепените от Асоциацията на организациите на българските работодатели (АОБР) и от Националния икономически съвет предложения за преразглеждане на критериите за извършване на задължителен независим финансов одит. Изцяло и категорично поддържаме подкрепата си за повишаване на праговете за задължителен независим финансов одит и отпадането на алинеи 2 и 3 в чл. 37 от закона, с които са въведени	**Не се приема**	Във връзка с изпълнение на т. 3 от Решение № 411 на Министерския съвет от 19 май 2016 г. за приемане на План за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области, възпрепятстващи нарастването на инвестициите и Решение по т. 3 от дневния ред на Националния икономически съвет, състоял се на 18 май 2018 г., със Заповед № ЗМФ-681 от 16.07.2018г. на министъра на финансите бе създадена Работна група със задача да анализира и вземе решение за необходимостта от

	необосновани изисквания за задължителен одит, базирани единствено на правната форма на юридическото лице, но не и на обективни критерии.		изменение и допълнение на Закона за счетоводството по отношение на задължителния независим финансов одит на годишните финансови отчети на микро- и малките предприятия от регистрирани одитори. На 24 юли 2018г. в сградата на Министерство на финансите бе проведена среща на работната група, на която не беше постигнат компромис относно необходимостта от изменение на праговете за задължителен независим финансов одит. Съгласно на чл. 34 от Директива 2013/34/ЕС(Счетоводната директива) държавите-членки следва да гарантират, че финансовите отчети на предприятията, извършващи дейност в обществен интерес, както и на средни и големи предприятия, подлежат на задължителен независим финансов одит. В т. 43 от Преамбюла на директивата се посочва, че годишните финансови отчети на малките предприятия не следва да подлежат на задължителен независим финансов одит. В текста на същата точка обаче е уточнено, че директивата не бива да възпрепятства държавите-членки да налагат извършването на одит на малките предприятия, като се вземат под внимание специфичните условия и потребности на тези предприятия и на ползвателите на финансовите им отчети. При определяне на критериите за задължителен независим финансов

			одит са взети предвид икономическата действителност в страната и факта, че 98% от действащите предприятия в България са малки, съгласно критериите на Счетоводната директива. Годишните финансови отчети трябва да представят вярно и честно информацията за имущественото и финансово състояние на предприятието, а финансовият одит има за цел да се извърши независима проверка доколко отчетът е изготвен във всички съществени аспекти в съответствие с приложимата счетоводна рамка.
	БСК предлага отново да бъде стартиран широк обществен и експертен дебат за радикална реформа на държавните такси, вкл. на техните функции, принципите за тяхното определяне, разходване, процедури за обжалване, принципи за финансиране на приходните агенции и др., с оглед подготовка и внасяне на съответните нормативни промени в допълнително преценен, разумен срок.	**Не се приема**	Предложението няма характер на конкретно законодателно предложение и не кореспондира с предложенията за промени в ЗИД на ЗКПО.
Асоциация на автомобилните производители и техните оторизирани представители в България (ААП)	Асоциация на автомобилните производители и техните оторизирани представители в България (ААП) е сдружение с нестопанска цел, обединяващо 44 български юридически лица, производители на моторни превозни средства и/или оторизирани представители на производители на МПС за територията на Република България. ААП представлява 95% от международно утвърдените автомобилни производители, представени в България с над 66 марки автомобили,		

	камиони, автобуси и мотоциклети. Асоциацията е създадена през 1993 г. с идеята да подпомогне изграждането на съвременни условия за развитието на търговията с моторни превозни средства в РБългария, както и на всички дейности и фактори, от които зависи тяхното използване, при оптимален екологичен ефект. От 1997 г. ААП е член на Международната организация на автомобилните конструктори /0ICA/, а от 2007 г. е член и на Европейската асоциация на автомобилните производители /ACEA/. От името на ААП бихме искали да изразим нашите коментари и предложения по Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (ЗИД на ЗМДТ). България е държавата с най-стария автомобилен парк в Европейския съюз. По данни на ГД „Национална полиция", средната възраст на автомобилния парк в страната към 31.12.2017 г. е 19 години. Леките автомобили до 5 г. са около 3,5% , а над 10 години са над 89 %. Европейската агенция за околна среда посочи България като една от държавите с най- мръсен въздух в Европа. Мръсният въздух превръща страната ни в едно от най-опасните места за живеене в света. Сред основните замърсители бе посочен остарелият автомобилен парк. Данните за състоянието на парка недвусмислено потвърждават това.		
	1. В предложената промяна на чл. 55, ал.1, т. 1 в ЗИД на ЗМДТ на стойностите	**Не се приема**	Стойностите на коефициента за годината на производство на

	на коригиращия коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила продължава порочната практиката за данъчно стимулиране на автомобили на възраст над 10 години, вместо да стимулира покупка на автомобили, които са по-икономични, по-екологични и технически по-безопасни. В предложението е налице правна и логическа колизия. За автомобили, които са с по- голяма мощност, респективно по-високи стойности на отделените С02 емисии и други вредни газове е въведена по-висока данъчна ставка. Веднага след това е поставено алогичното правило, което увеличава данъчното бреме с 2,3 пъти за автомобили до 5 години спрямо същите превозни средства, които са на възраст над 5 години. ААП не подкрепя предложения коригиращ коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила в имуществената компонента. Предлагаме да бъде премахнат. Аргументи против въведения коефициент за увеличаване на данъчната тежест спрямо броя на годините от годината на производство на съответното МПС са, от една страна, екологични - замърсяването, чрез отделяне в атмосферата на вредни газове; трудното или невъзможно рециклиране на детайлите. На следващо място са свързаните със сигурността на пътното движение. В старите превозни средства липсват редица задължителни елементи на съвременната автомобилна сигурност и безопасност, а в същото време		автомобила са предложени след анализ, като е потърсен баланс между остарелия автомобилен парк в Република България и социалната поносимост при промяна на данъка.

	умора на материала при по-голям период на експлоатация. Негативите, за съжаление, се изчисляват и в увредените природа, градски хабитат и загубените човешки животи. От друга страна, данъкът е обвързан с административното разрешение, ПС да се движи по пътищата, при което се експлоатира пътната мрежа. Съгласно чл. 52 от ЗМДТ, с данък върху превозните средства се облагат превозните средства (ПС), регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България. На основание чл. 58, ал. 4 от същия закон, за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектоване. Очевидно самото придобиване на ПС не води до възникване на данъчно задължение. За това е предвиден друг данък - данък по придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин (чл. 44 ЗМДТ). С данък върху ПС се облагат ПС, които са регистрирани. Обстоятелството, че този данък е обвързан с административното разрешение ПС да се движи по пътищата, при което се експлоатира пътната мрежа и се влияе на околната среда, налага извода, че по		

	характера си това не е само данък върху имущество, тъй като прекратяването на регистрацията не винаги е свързано с прекратяването на собствеността. Когато се прекрати регистрацията на ПС, то дори да остава собственост на определен субект, той не дължи данък върху ПС. Категоричен признак, че данъкът върху ПС е пряко свързан с последиците от експлоатацията на имуществото (ПС) е и разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗМДТ, която безусловно освобождава от заплащане на данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, макар че те също са регистрирани ПС, които дори в повечето случаи са с по-висока цена. И не на последно място липсата на коригиращ коефициент в зависимост от годината на производство на другите видове превозни средства, подлежащи на данъчно облагане, съгласно ЗМДТ - автобуси, товарни автомобили над 3,5 тона, мотоциклети, мотопеди и триколесни, кораби, джетове, ветроходни и моторни яхти, скутери, влекачи и тласкачи, речни несамоходни плавателни съдове, граждански самолети, параплани, делтаплани, мотоделтаплани, свободни балони и планери /чл.55, чл.56 и чл.57 от ЗМДТ/ води до поставянето на лица, придобили автомобил, произведен преди не-повече от 5 години в по-неблагоприятно положение. Проучването на практиката в страните членки от ЕС за данъчно облагане на ПС показва, че не се прилага коригиращ		

	коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила / още повече за автомобили до 5 години /.		
	2. Скалата на размера на стойността на данъка за различните диапазони според мощността на двигателя е необосновано завишена. Определените стойности в различните диапазони, варират от 0.34 лв. до 6.30 лв. за киловат. Предлагаме да се определи една стойност за 1 kw, която да се умножава по мощността на двигателя за всички автомобили.	**Не се приема**	Направените предложения за промяна в ЗМДТ запазват концепцията за посочване на диапазон при определянето на данъка върху превозните средства. Във връзка с финансовата децентрализация на общините, на общинския съвет са предоставени правомощия със свое решение да определи конкретния размер на данъка и на екологичния коефициент. Границите на диапазоните до 150 kW са запазени, като са добавени два нови диапазона – над 150 kW до 245 kW и над 245 kW.
	3. Подкрепяме предложението за въвеждане на екологична компонента в зависимост от екологичната категория на автомобила, със следните допълнения: Предлагаме коефициентите в т.2 на чл.55, ал.1 да са фиксирани, така както е предложено за автобусите, товарните автомобили и мотоциклетите. Стойностите на предложените коефициенти са неефективни и нарушават наложилия се в екологичното право принцип „замърсителят плаща". Практиката в ЕС е да се стимулират с данъчни облекчения автомобилите, които са с екологична категория, която се въвежда около годината на данъчното облагане. Не би следвало автомобили над 10 години да ползват екологични преференции.	**Не се приема**	Направените предложения за промяна в ЗМДТ запазват концепцията за посочване на диапазон при определянето на данъка върху превозните средства. Във връзка с финансовата децентрализация на общините, на общинския съвет са предоставени правомощия със свое решение да определи конкретния размер на данъка и на екологичния коефициент.

	Предлагаме стойностите на екологичната компонента да се променят както следва: За автомобили на повече от 20 години и силно замърсяващи: Без екологична категория да стане 2,00 Евро 1 - 1,70 Евро 2-1.50 - Евро 3 да стане 1,30. Автомобилите с екологична категория Евро 3 се регистрират от 1999 до 2004 и са на възраст от 15 до 20 години. - Евро 4 да стане 1,10. Автомобилите с екологична категория Евро 4 се регистрират от 2004 до 2007 г. и са на възраст от 12 до 15 години. - Евро 5 да стане 1,00. автомобилите с екологична категория Евро 5 се регистрират от 2009 години. - Евро 6а и Евро 6Ь - 0,75 - Евро 6с и 6d - 0.5. Да се определи екологична компонента за Plug-in хибридни електрически превозни средства, обозначени с абревиатурата PHEV със стойност 0,25. Тези автомобили са с конструктивна възможност за автономно движение с електродвигател.		
	4. Предлагаме да се промени методиката за образуване на данъка за три- и четириколесните ПС, като за всички ПС, определени в чл.4 на Регламент ЕС № 168/2013 се приложи метода на чл.55, ал.3.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗМДТ.
	5. В предложения текст на чл.59. ал.2 са допуснати две съществени грешки: - мощност на двигателя до 74 kw. Да отпадне текста, тъй като данъкът за тези ПС се определя не по мощност, а по	**Не се приема**	Към настоящия момент разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от ЗМДТ се прилага не само за автомобили, но и за мотоциклети и мотопеди. Мощността на моторното превозно средство се

	куб.см. - определената преференция за Евро 4 - 20 % за мотоциклети, мотопеди е некоректно. Въвеждането на Евро 4 при регистрацията им започва от 2018 г. и ще продължи до края на 2021 г. Предлагаме за екологична категория Евро 4 да стане 50 на сто намаление, а за следващите екологични категории, 60 на сто намаление. Екологичният компонент да бъде прилагат за дву-, три- и четириколесни ПС. определени в чл.4 на Регламент ЕС № 168/2013.		посочва в Свидетелството му за регистрация, а данъкът за мотопедите и мотоциклетите се определя по реда на чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ. При направения анализ екологичната категория Евро 3 е приета за база, като екологична категория Евро 4 осигурява облекчение за собствениците на мотопеди и мотоциклети. Въвеждането на промяна в съдържанието на данъка и начина на определянето му е сложен процес и съответната промяната в данъчната политика по отношение облагането на моторни превозни средства трябва да е съобразена на първо място с ефекта върху данъчно задължените лица, както и с ефекта върху местните бюджети.
	Предлагат промяна в ЗДДС в частта на правото на данъчен кредит за автомобилите. Съществуващата практика в България, за ограничаване правото на данъчен кредит за автомобили въз основата на техните технически характеристики, противоречи на основния принцип в облагането с ДДС - правото на данъчен кредит за всички стоки да се основава на тяхното реално предназначение и използване, а не на база техния вид и технически характеристики. Автомобилите са част от активите на предприятията, които се използват в тяхната стопанска дейност, поради което няма каквото и да е основание придобиването им да се санкционира в	**Не се приема**	Член 176, ал. 2 от Директива 2006/112 дава възможност за запазване завареното положение в ограниченията върху правото на данъчен кредит, които действат в законодателствата на държавите членки към датата на присъединяването им към ЕС. Постоянната съдебна практика на Съда на ЕС и позицията на ЕК е, че ДЧ нямат право след присъединяването си, нито дори при самото присъединяване да ограничават допълнително правото на приспадане. Напротив, ако ДЧ намалят ограниченията на това право (т.е. разширят обхвата на упражняване

	данъчното законодателство, като се ограничава правото на данъчен кредит по отношение на тях. Няма причина да продължи запазването на това наложено във времето ограничение. Бихме искали да отбележим, че реформирането на правото на данъчен кредит за леки автомобили безспорно оказва влияние върху търговията с автомобили и обновяване на парка, но същественото влияние е най - вече върху потребителите на тези автомобили, а това са всички стопански субекти. Настояват да бъдат анализирани възможностите за цялостно отпадане на ограниченията за правото на данъчен кредит за автомобилите в чл. 70, ал. 1, т. 4 и ал. 2, т. 1 и 2 от ЗДДС н да се изравни данъчното третиране на тази стока, подобно на всички останали, за целите на ЗДДС. Икономическият ефект от това ще бъде положителен, отчитайки че : - на "светло" ще излязат няколко стотин милиона лева. които се въртят сега в брой за горива и др., поради невъзстановяването на ДДС; - допълнителни приходи от данък печалба; - освобождаване на средства във фирмите и рестартиране на инвестиционния процес - огромна цифра, която не бихме могли да посочим.		правото на приспадане) в сравнение със законодателство към датата на присъединяването им, то те нямат право да се върнат към вече отменените ограничения. ЗДДС в тази му част (в сила от 01.01.2007г.) претърпя изменения от 01.01.2010г., които поради допълнителното ограничаване правото на данъчен кредит спрямо действащите до 31.12.2006 г. разпоредби на отменения ЗДДС, нарушиха чл. 176, ал. 2 от директивата. ЕК счете, че законодателството на Република България по отношение ограниченията върху правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС противоречи на правото на ЕС, и по-специално, на Директива 2006/112 и с цел предотвратяване наказателна процедура срещу Република България, разпоредбите на ЗДДС, свързани с ограниченията на правото на приспадане на данъчен кредит при доставки на мотоциклети и леки автомобили се измениха, като се възстановиха разпоредбите, които са били в сила до 31.12.2006 г. Паралелно с това Република България чрез искане от Комисията на дерогация по член 395 от Директивата за ДДС предприе действия за въвеждане на специална мярка за ограничаване правото на приспадане на данъчен кредит по доставки, свързани с придобиване, наем, ремонт и експлоатация на

			мотоциклети и леки автомобили. ЕК не одобри искането за дерогация съгласно член 395 от Директивата за ДДС.
Българска асоциация на тютюневата индустрия	§ 36. В Закона за акцизите и данъчните складове да се направят следните изменения и допълнения: 1. В чл. 4, т. 6, думата „бандерола“ да се замени с думите „потребителската опаковка“.	**Не се приема**	Възприемането на подобен подход за премахване на продажната цена от бандерола е концептуален въпрос, който следва да се прецени от всички страни, в това число и от гледна точка на промяната и на други нормативни актове, свързани с това изискване. Бандеролът е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки. Продажната цена за тютюневите изделия е цената, изписана върху бандерола, по която тютюневите изделия се продават на дребно на краен потребител, в която са включени разходите за производство и реализация на производителя (вносителя), дължимите мита, вноски, такси, акциз и данък върху добавената стойност. При облагането с акциз на тютюневите изделия данъчната основа за начисляване на акциза е цената, изписана върху бандерола, което от своя страна е важно за събирането на държавните вземания. По аналогичен начин върху бандерола за бутилирани алкохолни напитки с код по КН 2208 и с алкохолно съдържание, превишаващо 15 % vol, се отпечатва номиналното количество в литри и

		алкохолното съдържание.
2. В чл. 29, ал. 4, т.2 думата „бандерола“ да се замени с думите „потребителската опаковка“.	**Не се приема**	Виж становището по т. 1
3. В чл.64 да се направят следните изменения и допълнения: 1. В ал.5 се заличава второто изречение (“Върху бандерола се обозначава и продажната цена“), а в третото изречение се заличават думите „ и цената на единична бройка“. 2. Алинея 14 се отменя (“Бандеролите за тютюневите изделия се заявяват по последната регистрирана цена съгласно установения ред.)” 3. В ал. 20 след думите „други характерни белези за съответните бандероли“ се поставя запетая и се добавя „а за тютюневите изделия в констативния протокол се отразява само видът, емисията и общият брой на бандеролите“.	**Не се приема**	Виж становището по т. 1
4. В чл. 99, ал. 2, т. 1 думата „бандерола“ се заменя с думите „потребителската опаковка“. Мотиви: Съгласно настоящите изисквания на ЗАДС, продажната цена на тютюневите изделия се отпечатва върху бандерола. Законовите промените, които предлагаме с настоящото становище, предвиждат премахване на продажната цена на тютюневите изделия от бандерола и отпечатването й директно върху потребителската опаковка. Настоящият режим и отпечатването на цената на тютюневите изделия върху бандерола, предполага една изключително тежка	**Не се приема**	Виж становището по т. 1

административна процедура при заявяване, поръчване и отчитане на бандеролите и съотнасянето им към конкретна разновидност на тютюневите изделия. С това предложение вярваме, че ще се намали административната тежест за митническата администрация и за бизнеса, ще се постигне значителна оптимизация на процесите и обмена на документацията от регистрирането на цена в публичния регистър на цените на тютюневите изделия, през заявяването, получаването и отчитането на бандеролите. От друга страна, за целите на контрола и събирането на дължимия акциз не е необходимо цената на тютюневите изделия да бъде отпечатвана върху бандерола. Такъв е примерът на редица страни от Европа, където цената на тютюневите изделия се отпечатва на дъното на кутията - Великобритания, Гърция, Кипър, Белгия, Люксембург, Полша, Швеция. Също така има страни в ЕС, където продажната цена не фигурира никъде върху опаковката на тютюневите изделия - нито върху акцизния бандерол, нито върху самата кутия: Румъния, Франция, Италия, Испания, Ирландия, Австрия, Хърватска, Словения, Унгария. Изчисляването и събирането на акциза се извършва на база на освободени за потребление стоки. Не е необходимо нито за целите на производството, нито за целите на контрола, който Агенция „Митници“ осъществява, да има взаимосвързаност между поръчаните/ получени от производителите бандероли и		

детайлно посочено тютюнево изделие в неговата разновидност. С премахване на цената върху бандерола всеки производител ще може да облепва бандероли, върху който и да е продукт от своя асортимент и по този начин ще се реагира адекватно и своевременно на пазарните нужди. Отчетността на етапа на поръчани, получени и облепени бандероли може да се осъществява единствено на база общ брой получени, използвани, бракувани и изгубени бандероли. Предвид това, дейността на компаниите, производители или вносители на тютюневи изделия, както и на митническата администрация ще се облекчи, което от своя страна ще се отрази положително и върху ритмичността на целия процес и потенциално може да увеличи приходите от акциз. Към настоящия момент нормативно установения процес на регистрация на продажна цена на тютюнево изделие и последващото завяване, отпечатване и получаване на бандероли, които са пряко свързани с определена регистрирана продажна цена, предвижда общо до 44 дни за извършване на тези действия от страна на отговорните държавни институции. За регистрация на продажна цена на тютюнево изделие са необходими до 14 дни и за завяване, отпечатване и получаване на бандероли - до 30 дни. Този времеемък процес често води до проблеми във веригата на доставки за пазара, предвид забавянето на производства, изчерпани количества от определени стоки		

	и т.н. В редица държави в Европа тези два процеса - регистрация на цена и получаване на бандероли, са сведени във времето от 3 до максимум 14 дни. С премахване на цената върху бандерола и установяването на отделен от бандеролите процес за регистрация на цена, смятаме, че този общ срок до 44 дни от заявяването до получаването на бандероли, може да бъде намален до 14 дни. С предлаганите промени ще се направи значима стъпка в унисон с общата политика на правителството за намаляване на административната тежест за бизнеса чрез въвеждане на работещи и усъвършенствани механизми.		
	§ 39 В Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия да се направят следните изменения и допълнения: В глава десета „б“, предложеният нов чл. 35ф, ал. 2 предлагаме да бъде придобие следния вид: (2) Издателят по ал. 1 генерира и издава уникални идентификатори за всички потребителски опаковки на цигари и тютюн за пушене, предназначени за пускане на пазара в Република България, както и за произведените в Република България цигари и тютюн за пушене, когато са предназначени за износ извън ЕС.	**Приема се**	
	(3) В случаите, в които е предвидено съобразно законодателството на съответна държава-членка, издателят по ал.1 генерира и издава уникални идентификатори за потребителски	**Приема се частично**	Направена е редакция на ал. 3, като думите „съобразно законодателството на съответна държава-членка“ са заличени, предвид че е възможно в съответното законодателство на

	опаковки на цигари и тютюн за пушене, предназначени за пускане на пазара на територията на държава - членка на ЕС. Мотиви: Предложеният от нас текст прецизира настоящия, публикуван за обществено обсъждане, като предвижда уникалните идентификатори да бъдат генерирани и издавани само за цигари и тютюн за пушене в съответствие с изискванията на системата за маркиране и проследяване на тютюневите изделия съгласно Директивата за тютюневи изделия на ЕС (2014/40/ЕС), която предвижда към настоящия момент (до 2024 г.) прилагане на уникални идентификатори само за тези тютюневи продукти. Също така, бихме искали да обърнем внимание, че предвид актовете за изпълнение на Директивата - Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията от 15 декември 2017 година относно техническите стандарти за създаването и работата със система за проследяване на тютюневи изделия) - основният принцип, който държавите членки следва да приемат съгласно чл. 4(1), е компетентният издател на идентификатори за изделия, произведени в Съюза, да е субектът, определен за държавата членка, в която се произвеждат изделията. Само по изключение държавите могат да определят за издател на идентификатори субектът в държавата членка, на чийто пазар са пуснати продуктите, който подход именно е решила да приеме България с настоящия законопроект, макар това да не е		държавата членка да няма изрична законова норма, регламентираща задължение, което произтича от Регламент (ЕС) 2018/574 на Комисията.

	предпочитаният от вносителите на тютюневи изделия подход.		
Асоциация на операторите на ваучери за храна в България	Ваучерите за храна да бъдат третирани като ваучери за множество различни плащания по смисъла на Директива 2016/1065 (вж. аргументите в I по-долу). Ако това тълкуване бъде отхвърлено от законодателя, да се намери работещ вариант, при който ваучерите за храна да бъдат изрично изключени от обхвата на дефиницията на „ваучери за конкретна цел“ в настоящите промени в ЗКПО и ЗДДС. В тази връзка са изложени следните коментари : I. По отношение на определяне естеството на ваучерите за храна като многоцелеви или като ваучери за „конкретна цел“ (последното на този етап изглежда се споделя като меродавно според Министерството на финансите). На първо място, потенциалният уклон на Министерството на финансите да третира ваучерите (не само за храна) като ваучери за конкретна цел по смисъла на Директива 2016/1065 се обуславя от съображения по целесъобразност, тъй като този подход би осигурил съответните бюджетни предимства, свързани с внасянето на ДДС (включен в номиналната стойност на титула) в хазната на възможно най-ранния етап от неговото пускане в обращение. При все това, генерализирането на този подход в редица случаи (и особено по отношение на функциониращата на територията на страната система на ваучери за храна) би било в противоречие		Направените предложения в ЗДДС са с цел въвеждане на разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери и съгласно проведена консултация с Европейската комисия. Въвежда се разграничение по отношение на ваучерите с оглед облагането им с данък върху добавената стойност, съответно на: - ваучери за конкретна цел, които ще подлежат на облагане с данък при прехвърляне, включително при издаването на ваучер за конкретна цел от данъчнозадължено лице, което действа от свое име, всяко прехвърляне, включително при издаването на ваучера, ще се счита за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът за конкретна цел. От друга страна, когато ваучерите за конкретна цел са издадени или разпространявани от данъчнозадължено лице, действащо от името на друго лице, това данъчнозадължено лице не следва да се счита за участник в съответната доставка; - ваучери за множество различни плащания – данък върху добавената стойност за съответната доставка на стоки или услуги щ се начислява едва при представянето на ваучера, като

	с принципите и целите на Директива 2006/112. Съгласно новосъздадените точки 88, 89 и 90 в §1 от ПЗР на Закона за данък върху добавената стойност: „88. „Ваучер“ означава инструмент, при който съществува задължение да бъде приет като заплащане или част от заплащане за предоставяне на стоки или услуги и за който стоките или услугите, които ще се предоставят, или имената на лицата, които евентуално ще ги предоставят, са обозначени върху самия инструмент или в свързаната с него документация, включително в реда и условията за ползване на въпросния инструмент. 89. „Ваучер за конкретна цел“ означава ваучер, при който мястото на изпълнение на доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, и дължимият данък върху добавената стойност за тези стоки или услуги могат да бъдат определени в момента на издаването на ваучера. 90. „Многоцелеви ваучер“ означава ваучер, различен от ваучер за конкретна цел.“; Предвид горепосочените понятия, ваучерът за храна не може да бъде третиран като „ваучер за конкретна цел“ най-малко поради следните съображения: 1) Ваучерът би бил за конкретна цел, ако към момента на неговото издаване е ясно и точно дефинирано за каква точно стока или услуга се отнася той, както и точното място на изпълнение на тази стока		доставчикът на стоките или услугите следва да посочи размера на данъка въз основа на сумата, платена за ваучера за множество различни плащания. При липсата на такава информация данъчната основа следва да бъде равна на паричната стойност, посочена в самия ваучер за множество различни плащания или в свързаната с него документация, без размера на данък върху добавената стойност, свързан с доставената стока или услуга. Когато ваучер за множество различни плащания е използван частично за доставката на стоки или услуги, данъчната основа следва да бъде равна на съответната част от сумата или паричната стойност, без размера на ДДС, свързан с доставената стока или услуга. В мотивите за предложение за Директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на

	или услуга. В тази връзка чисто смислово (предвид буквалния прочит на текста на директивата) един ваучер за храна не може да бъде „за конкретна цел“, тъй като той може да бъде използван и за доставка на стока, и за доставка на услуга, а не само за едното или само за другото. Това е така, тъй като макар и да се ползва с генеричното наименование „ваучер за храна“, ваучерът може да се ползва, както за доставка на стоки, така и за доставка на услуги. В тази връзка обръщаме внимание на обстоятелството, че сервирането на храна в заведения за хранене (напр. ресторанти), които също приемат ваучери за храна, представлява доставка на услуга съгласно утвърдената съдебна практика на Съда на Европейския съюз в областта на облагане с ДДС (виж. решение от 02 май 1996 г. на СЕО по дело C-231/94 Faaborg-Gelting Linien A/S срещу Finanzamt Flensburg).		данъчното третиране на ваучери Комисията обръща внимание, че с него се цели да се изяснят и хармонизират правилата от законодателството на ЕС по отношение на третиране на ваучерите за целите на ДДС, доколкото с решенията на Съда на Европейския съюз са установени някои насоки, но част от проблемите остават неразрешени. В този смисъл, следва да се има предвид, че цитираната съдебна практика се отнася за времето, когато в Директива 2006/112/ЕО са липсвали правила за данъчното третиране на сделки, при които се използват ваучери.
	2) Въведените с директивата правила за третиране за целите на облагане с ДДС на ваучерите „за конкретна цел“ по същество изцяло се равняват със съществуващите правила в директивата за ДДС по отношение на случаите, при които данъкът става изискуем преди възникването на данъчното събитие и по-конкретно случаите на авансови плащания. По същество плащането на номиналната стойност на ваучерите за храна от работодателя на оператора се осъществява много преди възникването на данъчното събитие - доставка на стока (храна) или услуга (ресторантьорска) на		От друга страна, определението за „ваучер за конкретна цел“ (ВКЦ) не е прието от Съвета на ЕС в първоначалния му вид, както бе предложено от Комисията, в резултат на което има доста по-широко приложение. Съгласно обясненията към предложението на Комисията ВКЦ е ваучер, който дава право на притежателя да получи определени стоки или услуги при обстоятелства, при които равнището на облагане (по-специално ставката на ДДС), доставчикът и държавата членка, в която се извършва доставката на

	потребителите. Както директивата за ДДС, така и установената съдебната практика на СЕС в областта на облагане с ДДС, изрично посочват, че данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем към момента на доставянето на стоката или услугата. В тази връзка общият принцип на облагане с ДДС предвижда, че данъчното събитие е това, при което възникват всички необходими законови изисквания за изискуемостта на данъка. Следователно данъкът може да стане изискуем към момента или в редки случаи след възникването на данъчното събитие, но не и преди това, освен когато (по изключение) директивата за ДДС предвижда друго. Такова изключение директивата за ДДС предвижда именно по отношение на авансовите плащания по доставки на стоки или услуги, за размера на авансовото плащане. Като изключение от общото правило обаче, същото е предмет на стриктно (тясно) тълкуване. В тази връзка, както директивата за ДДС, така и установената юриспруденция на СЕС по нейното прилагане предвиждат, че за да може ДДС да стане изискуем към момента на авансовото плащане, е необходимо всички съществени елементи, определящи данъчното събитие (доставката) да бъдат известни на страните по облагаемата доставка и в частност, към момента на авансовото плащане, стоките или услугите, които са предмет на доставката да бъдат посочени (известни) ясно, конкретно и точно. В този смисъл, не подлежи на облагане с ДДС авансово		съответните стоки или услуги, могат да бъдат окончателно определени от самото начало. Следователно, изначално под „място на доставка“ се има предвид държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката, а не конкретната локация (обект, адрес), където ще бъде изпълнена доставката. Това се потвърждава от факта, че в приетият от Съвета окончателен текст на определението за ВКЦ по Директива 2016/1065 отпада изискването доставчикът на стоките или услугите, за които се отнася ВКЦ, да е известен още при издаването му. Тъй като, ако доставчикът е известен, то и локацията (обекта, адреса), на който ще бъде изпълнена доставката ще е лесно определим. Съгласно Директива 2016/1065 дефинира всяко прехвърляне (продажбата) на ВКЦ от лице, действащо от свое име, се счита за доставка на стоките и услугите, за които се отнася ваучера. С въвеждането на тази „квази“ доставка на стоки и услуги, отпада възможността прехвърлянето на ВКЦ да се третира като авансово плащане за бъдеща доставка на стоките и услугите, за които се отнася ваучера, както е наложената от Съда на ЕС практика.

	плащане за бъдещи доставки на стоки или услуги, които не са ясно, точно и конкретно идентифицирани към момента на авансовото плащане (виж в този смисъл виж. решение от 21 февруари 2006 г. на СЕО по дело C-419/02 *BUPA* Hospitals LTD, пар. 48 и следващи, както и цитираната съдебна практика). В този смисъл, ваучерите за храна не могат да бъдат третирани като ваучери за конкретна цел. Такива биха могли да бъдат например ваучерите, издавани от телефонни оператори за предоставяните от тях услуги, или ваучерите издавани от конкретни търговци за използване в конкретни техни търговски обекти. Всъщност, целта на Директивата е да регулира именно такива отношения и такива са именно ваучерите за конкретна цел, обект на разпоредбите на Директивата. С оглед на гореизложеното, не могат да подлежат на облагане авансови плащания на предварително определени суми (съответстващи на номиналната стойност на издадените ваучери за храна) за общо определени стоки и услуги (под генеричното наименование „храна“), без същите да са конкретно индивидуализирани (стоки или услуги) и без да е конкретно индивидуализирано мястото на тяхната доставка или дори ако това място може да бъде определено в определен списък (подлежащ на промяна), същото да може да бъде променено в периода между издаването на ваучера за храна на работодателя (авансовото		

	плащане) и момента, в който работникът ще оползотвори ваучера, като закупи стока (доставка на храна) или услуга (ресторантьорска). 3) Според дефиницията, дадена в проектозакона на МФ „ваучер за конкретна цел“ е и този ваучер, за който към момента на неговото издаване е известен и размерът на дължимия ДДС. Обръщаме внимание на обстоятелството, че това правило трябва да се разглежда при съобразяване с обстоятелството, че то се съдържа в европейска директива, т.е. в акт на вторичното законодателство на ЕС, който по смисъла н ДФЕС е с адресат всички държави-членки на ЕС, но не е пряко приложим и следва да бъде транспониран от всяка държава-членка (при съобразяване с нейните национални специфики) при съобразяване с целите, преследвани от директивата. В тази връзка обстоятелството, че в България не се прилагат диференцирани ставки на ДДС по отношение на храните, т.е. размерът на данъка може да бъде определен към момента на издаването на ваучера (при единна става за обхванатите стоки и услуги от 20 на сто), не означава автоматично, че ваучерите за храна са с „конкретна цел“. Обръщаме внимание на обстоятелството, че повечето държави-членки на ЕС прилагат диференцирани ставки на ДДС, както по отношение на различни храни, така и в зависимост от това дали храната е сервирана в ресторант (често в пълен размер) или е закупена като продукт в		ВКЦ предоставя право на доставка на стоки или услуги,поради което доставката на това право и последващата доставка на стоки или услуги са свързани и следва да се разглеждат като единична сделка. Тъй като данъчното третиране на тази единична доставка трябва да е такова, каквото би било ако стоките или услугите бяха доставени без използване на ваучер, мястото на доставката и приложимата ставка следва да се определят от доставяните стоки или услуги. В този смисъл, ако още при издаване на ваучера, тъй като е известна приложимата ДДС ставка за доставяните срещу ваучера стоки и услуги и като функция от платената за ваучера сума може да бъде определена данъчната основа, за която е приложима данъчната ставка, дължимият данък може да бъде определен. Такъв е и смисълът, заложен в първоначалното предложение на Комисията за определението на ВКЦ, в което се изискваше приложимите данъчни ставки за доставяните срещу ваучера стоки и услуги да са известни към момента на издаването му. Доколкото обаче, дори тези ставки да са известни към момента на издаване на ваучера, може да не е определима данъчната

	магазин за хранителни стоки (намалена ставка за продукти от първа необходимост). Това обстоятелство обаче, и в пълно съответствие с директивата, ще доведе автоматично до ситуация, при която в тези други държави-членки ваучерите за храна (макар и със сходни на българската система за ваучери за храна) няма да попадат в обхвата на категорията на ваучери с „конкретна цел“ по смисъла на директивата за ДДС, тъй като към момента на тяхното издаване в тези държави-членки ще бъде напълно невъзможно да се определи какъв е точният размер на дължимия данък. Смятаме за недопустимо в резултат на прилагането на европейското законодателство да се стигне до ситуация, при която сходни системи на ваучери за храна да получат различно третиране за целите на ДДС в държава-членка X спрямо държава-членка Y, в зависимост от това дали едната прилага диференцирани ставки на ДДС, а другата не прилага такива.		основа, към която е приложима всяка от ставките, в окончателно приетия от Съвета текст на определението за ВКЦ се изисква дължимият ДДС да може да бъде определим към момента на издаването на ВКЦ.
	4) Освен това, за да се квалифицира един като ваучер за конкретна цел, трябва да разгледаме и критерия за мястото на доставката на стоки или услуги, за които се отнася ваучерът за храна. В рамките на Директива 2016/1065 няма индикация за това какво се има предвид под „мястото на доставката на стоките или услугите“, за които се отнася ваучерът. Повече подробности обаче са на разположение в предложението за директива от 10/05/2012, публикувано от		Този аргумент не е приемлив, тъй като предвид изложеното по-горе предложените изменения в ЗДДС напълно съответстват на текста и целите на Директива 2016/1065.

	Европейската комисия. В точка 2.3 от изложението на фактите под "правила за разпространение" се споменава, че: "Един ваучер за конкретна цел дава право на притежателя да получи определени стоки или услуги при обстоятелства, при които нивото на облагане (по- специално ставката на ДДС), самоличността на доставчика и държавата-членка, в която се извършва доставката на стоките или услугите, могат да бъдат идентифицирани от самото начало. Третирането за целите на ДДС се урежда, когато ваучерът се издава. Пример за ваучер за конкретна цел е случаят, когато доставчик на услуги продава ваучери (пряко или чрез агент), които дават право на определена услуга (например телекомуникации), която се предоставя в определена държава-членка." В нашия случай, въпреки че ставката на ДДС и държавата-членка на ЕС, в която ще се осъществи доставката на стоки или услуги, са известни, самоличността на доставчика не е известна, тъй като ваучерът за храна може да се използва на много различни места като търговци на дребно или ресторанти. 5) Отбелязваме, че в документацията на ЕС, свързана с директивата 2016/1065, няма позоваване на системата за ваучери за храна. Само предплатените телефонни карти или програми за лоялност са посочени като илюстрация на механизма за ваучери за конкретна цел, чиито бизнес модел е фундаментално различен. Ако например закупите ваучер за настаняване в		

	хотел в рамките на държава-членка, за да направите подарък, това поражда ангажимент от страна на хотела (ваучерът даже обикновено съдържа ограничение в периода или хотела, където той може да се използва) за предоставяне на настаняване на клиента с ваучера. Същото важи и ако закупите предплатена SIM карта от мобилен оператор, дори и тази карта да се разпространява от независим дистрибутор. От самото начало издателят поема ангажимент да предостави услугата на потребителя. Единственият ангажимент на издателя на ваучери за храна е да осребри ваучера на доставчика на храната, но няма гаранция от страна на никой доставчик, че ще достави стока или услуга на притежателя на ваучера за храна. Единственият ангажимент на доставчика е да приеме уреждането на доставка, която може да направи с ваучер за храна. Поради всички горепосочени причини вярваме, че Министерството на финансите е в позиция в съответствие с принципите и целите на Директивата 2016/1065 да квалифицира ваучерите за храна като ваучери за множество различни плащания, тъй като те не отговарят на принципите на ваучери за конкретна цел. II. По отношение на ефектите от прилагането на предложените промени в ЗДДС, в случай че ваучерите за храна бъдат причислени към категорията на „ваучери с конкретна цел“. Независимо от категоричната ни позиция, че ваучерите за храна не са ваучери „с		Наложените правила целят, когато ваучерът е издаден в една държава членка, а се използва в друга държава членка, да премахнат несъответствията между държавите членки при данъчното облагане и наред с другото премахване на двойното им данъчно облагане или необлагането им. С новите правила категоризирането на ваучерите е възможно още към момента първото им прехвърляне, така че при следващите такива характерът остава непроменен. И понастоящем търговците имат задължение да водят достатъчно ясно счетоводство, така че данъчните им задължения да бъдат определими. ЕКАФП позволяват отделно отчитане на продажбите в търговските обекти, за които е извършено плащане с ваучер или кредитна карта.

	конкретна цел“ като извод от изложените съображения в първо римско от настоящото становище, считаме за уместно да изложим и нашите аргументи за негативните последици от административно, нормотворческо и социално-икономическо естество от евентуалното причисляване на същите към категорията на „ваучерите с конкретна цел“. Директива 2016/1065 недвусмислено казва (в т.9 на Преамбюла и предложената редакция на чл. 306, ал. 1), че когато ваучерите за конкретна цел са издадени или разпространявани от данъчнозадължено лице, действащо от името на друго лице, това данъчнозадължено лице НЕ следва да се счита за участник в съответната доставка. Операторите на ваучери за храна действат именно от името на друго лице (работодатели) и като такива следва да бъдат изключени от системата на администриране на данъка. Новосъздаденият чл. 131а от предложението на МФ за изменения и допълнения на ЗДДС противоречи на т.9 на Преамбюла и предложената редакция на чл. 306, ал. 1 на Директива 2016/1065, тъй като според чл. 131а, т. 2 „Продажбата на ваучер за конкретна цел от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, извършена от това друго данъчно задължено лице.“ В същото време, „(3) Фактическото предоставяне на		

	стоки или извършване на услуги от доставчика към лицето, предоставило ваучер за конкретна цел като заплащане или част от заплащане за получаването на тези стоки или услуги, не се смята за доставка.“ В тази връзка следва да се отбележи, че предлаганият подход от страна на Министерството на финансите в ч. 131а на Закона за изменение и допълнение на ЗДДС не съответства на текста и духа на Директива 2016/1065 и противоречи на принципа за просто и лесно прилагане на системата за облагане с ДДС, заложен в Директива 2006/112. Предложената в законопроекта система за начисляване на ДДС при продажбата на ваучери за конкретна цел ще създаде ненужна административна тежест за всички участници в системата на ваучери за храна в България поради нейните специфики, най-малко в следните направления: 1) Негативни ефекти по отношение на търговците - доставчици на храни и ресторантьорски услуги на крайните потребители: Предложеният от Министерството на финансите подход би довел до необоснована административна тежест за търговците-доставчици на храни и ресторантьорски услуги най-малко в следните направления: Преформатиране на съществуващите системи за отчетност на лицата за целите на ДДС чрез въвеждане на отделни реквизити по отношение на тези стоки или услуги, за които клиентът (потребителят-		Работодателите нямат право на данъчен кредит, тъй като доставяните срещу ваучерите стоки и услуги не са свързани с икономическата им дейност.

	работник) е заплатил с ваучери за храна. Само за пример представяме напълно реалистичната ситуация, при която в рамките на една трансакция на стойност от 50 лв., клиентът заплаща същата в съответния обект от търговската мрежа частично в брой или с дебитна карта и частично с ваучери за храна. Начисляване на ДДС в отделна ведомост към друг "клиент" (оператора на ваучери за храна) за данъчно събитие (доставка на стока или услуга), по която получателят на фактурата не е получател по доставката. Промени в информационните счетоводни продукти на лицата за генериране на данни, необходими за подаване на справки-декларации по ДДС, тъй като така предлаганите промени неминуемо ще доведат до изменение и на ППЗДДС в тази му част. Така предложените промени ще увеличат значително административната тежест за търговците, особено за малките обекти, които ще трябва да инвестират значителни средства и време в обновяване на системата си и в отчитането на ДДС. Това неминуемо ще постави малките търговци в неравностойно положение спрямо големите вериги. Ваучери за храна се приемат не само в търговските вериги, но и в много ресторанти и магазини (вкл. в малките населени места), като броят им по наша оценка надхвърля 15 000 обекта. Такива усложнения могат да ограничат приемането на ваучери от търговците на дребно и ресторантите, като това би засегнало потребителите и би се отразило		

	негативно върху икономиката и търговската мрежа. Проучванията показват, че на всеки 30 потребители на ваучери за храна се създава по едно работно място, а ваучерите понякога представляват до 30% от оборота на доставчика на услуги (като този процент обикновено е по-голям, когато доставчикът е по-малък). 2) Негативни ефекти по отношение на работодателите На следващо място, позицията на Министерството, че начисленият на работодателите ДДС в стойността на ваучерите няма да поражда право на данъчен кредит за тях, ще доведе до промяна в отношението на работодателите към системата и икономическото ѝ обезсмисляне. Въпреки че няма да има промяна в номиналната стойност на ваучерите, които служителят ще получи, работодателите ще отчитат, че са заплатили ДДС на държавата. Това схващане ще обезмисли данъчното облекчение за социалните разходи в размер до 60 лв. месечно, които в момента са данъчно признати, не се облагат с корпоративен данък, и ползват облекчения по отношение на задълженията за социални и здравни осигуровки. 3) Негативния ефект по отношение на държавата Предложеният от Министерството на Финансите подход, който не изключва ясно ваучерите за храна от дефиницията на „ваучери за конкретна цел“ създава предпоставки за злоупотреби и загуби за		

	фиска. Не може да се изключи възможността недобросъвестни работодатели да ползват данъчния кредит по заплатената стойност на ваучерите за храна. Контролът на подобни практики не може да бъда автоматизиран и ще изисква допълнителен ресурс на Националната агенция за приходите. Не трябва да се пренебрегва и фактът, че по-голямата част от операторите на ваучери за храна предлагат и друг вид ваучери, т.нар. ваучери подарък. В партньорската мрежа от доставчици, в която могат да се използват ваучерите подарък, влизат и хотели и с ваучерите подарък може да се заплащат хотелски услуги, което означава, че ваучерите подарък трябва да бъдат класифицирани като многоцелеви ваучери. Същевременно ваучерите подарък се използват широко и в търговската мрежа от хранителни магазини, което ще породи различие в начина на тяхното отчитане от страна на доставчиците, и създава възможност за евентуална злоупотреба с отчитането на ДДС от страна на търговските обекти, изразяващо се във вид на неправомерно неначисление на ДДС върху стоки, закупени с ваучери подарък. 4) Негативни ефекти по отношение на операторите за ваучери за храна и сектора като цяло Ваучерите за храна са преди всичко инструмент за подобряване условията на труд и социалната среда чрез стимулиране на работниците и служителите. В последните години държавата положи		

	значителни усилия за оптимизиране на системата на ваучерите за храна, подобряване на правната рамка, и насърчаване на използването им от всички икономически сектори. В резултат, ваучерите за храна се утвърдиха като важен фактор за привличане и мотивиране на служители, за поддържане на корпоративна политика за социална отговорност, стимулиране на търговския оборот и подпомагане на икономиката като цяло. Опасяваме се, че предложената система за начисляване на данъка при ваучерите за храна с предложените промени в ЗКПО и ЗДДС ще доведе до сериозни икономически последствия и ще изложи на риск функционирането на целия сектор, а ефективно и на социалната политика на държавата в тази насока. Вярваме, че това противоречи на духа на Директива 2016/1065 и на намерението на законодателя в лицето на Европейската комисия и Министерство на финансите. На последно място, но не и по значение, бихме желали да обърнем внимание на обстоятелството, че системата на ваучери за храна в България, по начина по който тя е регламентирана, се администрира и функционира понастоящем, отговаря напълно на основните цели на Директива 2016/1065, посочени в параграф 2 от нейния преамбюл. Тези правила за администриране на системата и нейната прозрачност позволяват пълен контрол (и то дистанционен) от страна на органите по		

	приходите по отношение на цялата верига от участници - данъчно задължени лица и крайни потребители (от оператора, през работодателя, осигуреното лице - работник, до търговеца на дребно). Системите за социални ваучери предоставят на държавните институции решение за повишаване на прозрачността в конкретни сектори на икономиката, без да увеличават административната тежест. Използването на ваучери осигурява на държавните органи целесъобразност и проследяемост на разпределените средства и гарантира, че техните инвестиции имат очакваното въздействие върху поведението на бенефициентите. Предвид гореизложеното Асоциацията на операторите на ваучери за храна в България вярва, че ваучерите за храна трябва да бъдат третирани като многоцелеви или да бъдат изрично изключени от обхвата на дефиницията на „ваучери за конкретна цел“ в настоящите промени в ЗКПО и ЗДДС.		
Боби Митков	По отношение на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, Преходни и заключителни разпоредби, в частта, касаеща начисляване на данък за моторните превозни средства, от изключително значение е, да се вземат под внимание следните няколко бележки и препоръки: 1. 80% от регистрираните към момента моторни превозни средства (МПС) с категория N1, не отговарят на истината да са товарни автомобили, т.е. да са пикапи		

	и/или да разполагат с каросерия, а същевременно собствениците им заплащат минимален годишен данък в размери м/у 30 и 50 лв., независимо от мощност, модел, година на производство. Държавата се ощетява с милиони левове, като това лесно може да бъде проверено и доказано. Допусната е нарочна възможност и практика за съзнателна данъчна злоупотреба, което налага задължителна пререгистрация на всички МПС, с оглед коректно начисляване на данъчните ставки. В случай че пререгистрация не бъде осъществена (дори и под формата на безплатен в страната модел за услугата), ползвателите на въпросните автомобили (в повечето случаи силно платежоспособни), ще продължат да използват колите и джиповете си, заплащайки нищожно нисък данък, за сметка на един честен човек напр., каращ по-стар на години автомобил, но регистрирал го съзнателно, с реалните параметри на двигател, година, к.с. и всички технически особености.	**Не се приема**	Не се предвижда пререгистрация на всички моторните превозни средства (МПС) във връзка с предложените промени в ЗМДТ. Необходимата информация за определяне на данъка по новия начин за МПС категория М1 и N1 се съдържа в данните от регистъра на пътните превозни средства или в подаваната декларация по чл. 54, ал. 4 от ЗМДТ. Единствено в случай че липсва информация за екологичната категория на която съответства МПС, следва да се подаде декларация и да се удостовери с документ съответствието на автомобила на определена екологична категория.
	2. Моторните превозни средства, които са с газови инсталации и това е изрично посочено в талона на автомобила, логично би следвало да заплащат много по-нисък данък или да ползват значително данъчно облекчение, независимо от годината на производство на автомобила, тъй като замърсяването от тяхна страна, е в пъти по-малко – говорим за 60% по-малко вредни емисии, отделяни в атмосферата, което със сигурност препокрива екологичните евро-норми, стандарти и	**Не се приема**	Предложението за определянето на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т с включен показател за вида на използваното гориво е извън предложенията за промяна на начина на определяне на данъка върху превозните средства за посочените автомобили.

	категории. (за сведение, автомобилите на метан, замърсяват в пъти повече, спрямо тези на газ – информацията и официалните анализите основно лесно могат да бъдат проверени, както и да се изиска допълнителна и подробна информация).		
	3. Необходимо е да бъде помислено и за собствениците на моторни превозни средства, с антикварна стойност, т.е ретро автомобили/мотоциклети. Безспорно е, че не покриват еко стандартите, но е факт и че същите не се използват ежедневно. По-скоро имат колекционерска стойност и показването им/предвижването им става за определени събития, в повечето случай няколко пъти годишно.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗМДТ.
„Българска телекомуникационна компания" ЕАД („БТК")	По ЗКПО: 1. Предлагаме да бъде създаден нов § 16а, както следва: В глава двадесет и осма се създава нова разпоредба - чл. 209а: „Данъчнозадълженото лице има право да внесе по данъчната си сметка суми за обезпечаване на евентуални публични задължения, които могат да възникнат. Внасянето на сумите се извършва по сметката за задължения за данъци и други задължения за централния бюджет, като лицето посочва в платежното нареждане, че сумата се предоставя като обезпечение за евентуални публични задължения. Внесените от данъчнозадълженото лице суми се прихващат от органите по приходите или публичния изпълнител от публични задължения на лицето и лихви върху тях. Сумите се възстановяват по искане на лицето по реда на чл. 129 и сл.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗКПО.

	от ДОПК, в случай, че лицето няма подлежащи на принудително изпълнение задължения."		
	2. Предлагаме в § 22, с който се предлагат изменения на § 1 от допълнителните разпоредби на ЗКПО да бъде създадена нова разпоредба, която да даде определение на понятието „подлежащи на принудително изпълнение публични задължения", както следва: В § 1 от ДР на ЗКПО се създава нова разпоредба т. 87: „Подлежащи на принудително изпълнение задължения за целите на прилагането на разпоредбите на чл. 208 и чл. 209, ал. 1, т. 2 от ЗКПО, са публичните задължения, подлежащи на принудително изпълнение по Дял Четвърти, Глава двадесет и пета на ДОПК, които не са платени от данъчнозадълженото лице: (а) В срока по чл. 127, ал. 1 от ДОПК - за задължения, установени в ревизионни актове съгласно чл. 209, ал. 2, т. 1 от ДОПК; (б) В срока за плащане на съответното задължение, предвиден в нормативен акт – за задължения, установени в декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски съгласно чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, с изключение на случаите по чл. 103, ал. 2 от ДОПК, чл. 106, ал. 1 и чл. 107 от ДОПК, както и случаите на подаване на коригиращи декларации или коригиране на грешки в публични задължения чрез	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗКПО.

	уведомление от лицето или по друг предвиден в нормативен акт начин; (в) В 14-дневен срок от връчването на акта за установяване но публичното задължение или от подаването на коригираща декларация, ако такава е предвидена в закон - в случаите по чл. 103, ал. 2 от ДОПК, чл. 106, ал. 1 и чл. 107 от ДОПК, както и в случаите на подаване на коригиращи декларации или коригиране на грешки в публични задължения чрез уведомление от лицето или по друг предвиден в нормативен акт начин; (г) В срока за доброволно изпълнение по чл. 221, ал. 1 от ДОПК - за всички останали задължения. Не са налице подлежащи на принудително изпълнение задължения в случаите, в които към датата на предоставяне на съответното данъчно облекчение по реда на чл.208 и чл.209, ал.1, т.2 от този закон данъчнозадълженото лице има недължимо платени или събрани суми за данъци и осигурителни вноски, превишаващи размера на задълженията, когато задълженията са били разсрочени или отсрочени, или изпълнението е било спряно по надлежния ред или задължението е било обезпечено в пълен размер по реда на ДОПК или по реда на чл. 209а от този закон".		
	3. Предлагаме в Преходните и заключителни разпоредби на закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративно подоходно облагане да бъде включена преходна разпоредба,	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗКПО.

	както следва: Нова разпоредба - § 24а от ПЗР на закон за изменение и допълнение на ЗКПО: „§ 24а. Разпоредбата на § 1, т. 87 от ЗКПО се прилага и за незавършените административни и съдебни производства за установяване на данъци и осигурителни вноски."		
Българска асоциация за лизинг	В Българска асоциация за лизинг (БАЛ) членуват 18 лизингови компании, чиито дял към 31.12.2017 г. е над 90 % от лизинговия пазар в България. Сред основните цели на БАЛ е подобряване на практиките, законовите норми и бизнес средата в България чрез диалог с компетентните органи. С настоящето на основание чл. 18а и чл. 26, ал.2 от Закона за нормативните актове, представяме на Вашето внимание предложение за допълнение по Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (проект), касаещо следното: В законопроекта се въвеждат нови правила за ограничаване на приспадането на лихвите (т.нар. регулиране на слабата капитализация) в изпълнение на изискванията на Директива 2016/1164. Детайлно разписаните нови правила въвеждат допълнителна административна тежест за засегнатите субекти, с оглед на което са предвидени и изключения, които не пречат за изпълнение на крайната цел на проекта - свиване на данъчната основа и прехвърлянето на печалби чрез прекомерни лихвени плащания в рамките на календарната година. Най- ефективното	**Не се приема**	Директива 2016/1164 на ЕС („Директивата") представлява минимален стандарт, като всяка държава членка е свободна при въвеждането на разпоредбите ѝ в националното законодателство да разпише по-строги, но не и по-благоприятни правила за данъкоплатците. В тази връзка, доколкото предприятията с основен предмет на дейност предоставяне на финансов лизинг не попадат в определението за „финансово предприятие" (съдържащо се в чл. 2, ал. 5 на Директивата), изключването им от обхвата на правилото за ограничаване на приспадането на лихвите би било в несъответствие с разпоредбите на Директивата.

	за малките и средните фирми, както и за малозначителни случаи изключение е по обективен критерий - предвиденият в § 43, ал.9 от проекта праг, под който правилата за регулиране на слабата капитализация не се прилагат. Допълнително е направено изключение и по субективен критерий за финансови предприятия с оглед спецификата на тяхната дейност - чл. 43, ал.11 от проекта, предвид че дейността на тези предприятия е свързана с управление на основно чужди парични потоци (а не стоки) и със съответните рискове при тази дейност да се реализират както печалби, така и загуби. Дефиницията за финансови предприятия е дадена в § 22, т.2 от Проекта, която създава нова т. 86 към §1 от ЗКПО, съобразно която финансови предприятия за целите на ЗКПО са кредитни институции, инвестиционни посредници, управляващи дружества, застрахователни и презастрахователни предприятия, пенсионни институции, централния депозитар и други изрично дефинирани специализирани финансови предприятия. Считаме, че предвид икономическата същност на лизинговата дейност дружествата, вписани в регистъра по чл. 3а от Закона за кредитните институции с предмет на дейност финансов лизинг също би следвало да бъдат признати за финансови предприятия за целите на данъчното облагане по ЗКПО, предвид следното: 1. Дейността по предоставяне на финансов лизинг от		

	икономическа гледна точка представлява целеви инвестиционен кредит, спомагащ за стимулиране на икономическата активност при по-малко формалности и облекчена процедура; 2. Финансирането на лизинговите компании почти изцяло се осъществява с банкови кредити или други финансови инструменти, по които лизингодателите заплащат лихви към своите кредитори, т.е. управлението на лихвения риск при лизинговите компании е изцяло в рамките на схемата получен заем - предоставен заем и баланс в условията на предлагането на кредити (обичайно на международните пазари] и продажбата на кредити на местния пазар, т.е. компаниите носят и своите регионални специфики и местен политически риск; 3. Така лизингодателите (подобно на кредитните институции] де факто продават финансов ресурс, като в тях е съсредоточен риска да управляват своите заемни средства и предоставените на клиентите финансирания. Някои лизингови компании управляват активи по договори за лизинг, съизмерими с управляваните от малки банки активи. 4. Възможни са пазарни ситуации, при които цената на привлечения нов финансов ресурс от лизинговата компания (било поради пазарна или политическа конюнктура,		

	било поради конкретни затруднения в бизнеса на компанията] да е по- висока от цената на вече отпуснатите на местни клиенти финансирания, като тази разлика не може да се трансферира към клиентите по съществуващи договори. Съобразно профила на ползваните и предоставените финансирания, както и на , възможностите на компанията да оцелее по време на подобна криза и подкрепата от собствениците й, тези разлики е възможно да съществуват за по- продължителен период от време, без да е налице декапитализация или изпадане в състояние на неплатежоспособност. Предвид че целта на регулирането на слабата капитализация - регулиране на свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби чрез прекомерни лихвени плащания в рамките на една година, очевидно не следва да засяга дружествата, чиято основна дейност е съсредоточена във финансовия сектор (предвид че рисковете в него са специфични, а вкл. и предвид че финансовият резултат на тези дружества е доста по - прозрачен и лесен за проследяване и контрол], считаме че дружествата, вписани в регистъра по чл. За от Закона за кредитните институции с предмет на дейност финансов лизинг, следва да бъдат изключени априори от приложението на разпоредбите на чл. 43 от проекта.		

	На основание на изложеното предлагаме в дефиницията за финансови предприятия, съдържаща се §22, т.2 от проекта - относно §1, т. 86 от ЗКПО, да бъде включена нова буква със следното съдържание: „й) финансови институции, вписани в регистъра на БНБ по чл. 3а от Закона за кредитните институции, с основен предмет на дейност финансов лизинг."		
RIA	Посоченото в оценката на въздействието, в раздел „8.1. Административна тежест на ФЛ и ЮЛ“, по отношение на предлаганите промени в Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ), че административната тежест би се намалила е подвеждащо и неправилно. С проекта на ЗИД на ЗЮЛНЦ се предлага и юридическите лица с нестопанска цел (ЮЛНЦ) в частна полза да публикуват своите годишни финансови отчети в регистъра на ЮЛНЦ при Агенцията по вписванията. Според изготвената от Центъра за оценка на въздействието оценка на административната и регулаторната тежест върху ЮЛНЦ е следната: „Резултатът от регистърната реформа е увеличение на реалната ежегодна административна тежест за ЮЛНЦ в обществена полза, произтичаща от задължения за информиране по закон от 563 873 лева до 2017 г. на 905 006.70 лева от началото на 2018 г. или увеличение с 38%.” „Резултатът от регистърната реформа е увеличение на реалната ежегодна	**Не се приема**	С параграф §47 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративно подоходно облагане, с който се изменя Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ) се предлага единствено изменение на срока за публикуване на годишни финансови отчети и годишни доклади за дейността. Целта е сроковете за подаване на посочените документи по Закона за счетоводството и по ЗЮЛНЦ да се уеднаквят. С изменението на ЗЮЛНЦ от 20.09.2016г. (ДВ, бр. 74 от 20.09.2016г.) се заличава Централния регистър към Министерство на правосъдието и се създава регистър на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенция по вписванията. В новосъздадения регистър на регистрация подлежат всички юридически лица с нестопанска цел (независимо, в чия полза е осъществяваната от тях дейност), както и техните актове, включително финансовите отчети (чл. 18, ал. 2, т. 4

	административна тежест за ЮЛНЦ в частна полза, произтичаща от задължения за информиране по закон от 534 317.5 лева до 2017 г. на 1 129 615 лева от началото на 2018 г. или увеличение с 53%." А самата реформа в регистрацията на ЮЛНЦ, стартирала още през 2015 г. имаше една единствена водеща цел и тя беше: намаляване на административната тежест върху гражданите и бизнеса. Мотивът за въвеждането на тази сериозна тежест в проекта на ЗИД на ЗЮЛНЦ звучи потресаващо липсващ: „В новия регистър годишните си отчети ще публикуват всички ЮЛНЦ, не са тези, регистрирани в обществена полза". Защо – не е ясно?		от ЗЮЛНЦ).
Павлина Калчева, управляващ съдружник на „Хроника" ООД	1. Липса на изменения в ЗКПО, свързани с прилагане на новия лизингов стандарт МСФО 16 Особено сме обезпокоени от липсата на изменения в ЗКПО, свързани с влизането в сила на новия лизингов стандарт от 01 януари 2019 г. МСФО 16 бе приет от Съвета по международни счетоводни стандарти през януари 2016 г. и бе одобрен за прилагане в ЕС с Регламент (ЕС) № 2017/1986 на Комисията от 31 октомври 2017 г. Липсата на изменения, свързани с влизането в сила на този стандарт, ще доведе до непризнаване на данъчни цели на разходи, които по предишния лизингов стандарт МСС 17 са били данъчни признати, до несигурност в данъчното третиране на лизинговите договори и до създаване на различни правни условия за	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗКПО.

	стопанска дейност, в противоречие на чл. 19, ал. 2 от Конституцията на Република България, както и до съществено нарушение на принципа на правна сигурност, определен от Съда на Европейския съюз (СЕС). Новият лизингов стандарт МСФО 16 поставя сериозни предизвикателства и изисква незабавно цялостен и задълбочен преглед на подходящите варианти за изменение на ЗКПО, поради което всякакви предложения за изменения в данъчното законодателство трябва да бъдат подложени на обществено обсъждане. Нещо повече, дори при разработване на предложенията, Министерство на финансовите следва предварително да обсъди и да получи становищата на широк кръг специалисти и засегнати лица. Бихме искали да препоръчаме Министерство на финансите да отдели допълнителен административен капацитет, за да може измененията в международните стандарти и техния ефект върху ЗКПО да се анализират своевременно и да се правят навреме съответните изменения. Използваме възможността да припомним, че все още не са отразени в ЗКПО съществени изменения в международните стандарти, които водят до различно по време (в сравнение с националните стандарти) признаване на приходи и разходи, до непризнаване на определени разходи на лицата, прилагащи международните стандарти за разлика от лицата, които прилагат националните		

	стандарти (като например измененията в МСС 19, измененията в пар. 8 на МСС 16, новия стандарт за приходите МСФО 15 и новия стандарт за финансовите инструменти МСФО 9).		
	2. Необосновано нисък праг за прилагане на правилото за ограничаване на лихвените разходи, водещ до негативен ефект върху инвестициите С предложените изменения в ЗКПО се въвежда Директива 2016/1164 („Директивата“). Чл. 4 от Директивата дава право на държавите-членки да освободят от ограничаване на лихвените разходи такива до 3 млн. евро. В предложените текстове за изменение на ЗКПО, превишението на разходи по заеми над 500 0000 лв. подлежи на регулиране спрямо новото правило. Предложеният праг от 500 000 лв. представлява едва 8.5 % от допустимия в Директивата праг от 3 млн. евро. При среден лихвен процент на лихвените разходи от 5 % годишно, това означава, че разходите по заеми по направени инвестиции в размер само на 10 млн. лв. няма да подлежат на регулация по правилото. Всъщност обаче, Директивата допуска разходи по заеми по направени инвестиции до 117 млн. лв. да не подлежат на регулация (при същия лихвен процент). От изложените мотиви към проекта и от оценката на въздействието не става ясно защо България въвежда толкова голямо ограничение на инвестициите, не е	**Приема се**	

	представен икономически анализ за ефектите от този праг, няма обяснение защо само 8.5 % от позволение праг ще бъде приложен в страната. Считаме за необходимо да се преосмисли размера на ограничението и да се приложи прага по Директивата.		
	3. Необосновано включване на самостоятелните образувания в обхвата на лицата, чиито разходи по заеми се регулират Директива 2016/1164 допуска държавите-членки да изключат от правилото, ограничаващо разходите по заеми, самостоятелните образувания, т.е. такива данъкоплатци, които не са част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност и нямат свързано предприятие или място на стопанска дейност. Включването на тези предприятия води до значително разширяване на кръга на лицата, чиито разходи по заеми се ограничават за данъчни цели, в допълнение към изключително ниския праг, под който тези разходи не се регулират (500 000 лв.). Тези две ограничения ще доведат до допълнителен негативен ефект върху инвестициите в страната, до влошаване на сравнителните предимства на страната да привлича нови инвестиции и до ограничаване на икономическата активност. Считаме, че измененията ЗКПО трябва да освободят от прилагане на правилото за ограничаване на разходите по заеми самостоятелните образувания съгласно чл.	**Не се приема**	Изключването на самостоятелните образувания от обхвата на лицата, чиито разходи се регулират, ще създаде неравнопоставеност в данъчното третиране на лицата, а трудността при дефиниране на понятието „самостоятелно образувание“ ще направи прилагането на мярката проблематично.

	4, ал. 3, буква „б“ от Директивата.		
	4. Намаляване на административната тежест чрез отмяна на разпоредбите, изискващи издаване на протоколи в случаите на вътреобщностни придобивания и на получени услуги с място на изпълнение на територията на страната. Подкрепяме изцяло предложението за отмяна на разпоредбите в ЗДДС, изискващи издаването на протоколи за самоначисляване на ДДС в случаите на вътреобщностни придобивания и получени услуги с място на изпълнение на територията на страната, когато получателят е данъчнозадължено лице и искаме да насърчим Министерство на финансите да предлага и други подходящи изменения за намаляване на административната тежест в данъчното законодателство.		
Българска петролна и газова асоциация	1. Предложение в ЗАДС: В чл. 3, се създава ал. 4, които разпореждат поемането на солидарна отговорност от лицензирания складодържател и други трети лица с крайния потребител при неправомерни действия от страна на последния при освобождаване или възстановяване на акциз. „(4) В случаите на чл. 20, ал. 2, т. 23 солидарно отговорни за заплащането на акциза са: 1. при освобождаване от заплащане на акциз: а) лицето, което не е изпълнило условие по отношение на крайното	**Не се приема**	Хипотезите на солидарна отговорност са налични и действащи в разпоредбите на чл. 3, ал. 3 от ЗАДС. Въвеждането на конкретни хипотези със съответните лица за солидарна отговорност ще създаде правна сигурност и ще бъде спазен принципа на последователност и предвидимост, спрямо ангажирането на съответните субекти на публични задължения. По отношение на солидарна отговорност за публични задължения следва да се има предвид, че това правоотношението се разглежда като сложно образувание с определен

	предназначение на енергийните продукти, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз, и б) лицензираният складодържател, освободил енергийните продукти за потребление, доставени на лицето по буква „а". 2. при възстановяване на акциз: а) лицето, което не е изпълнило условие по отношение на крайното предназначение на енергийните продукти, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз, и б) лицето, на което е възстановен акцизът за енергийните продукти, доставени на лицето по буква „а"." Предложение на БПГА: Да не се приема. Мотиви: Вменява се отговорност на трети лица (включително лицензирани складодържатели) за действия на трети лица, върху които те не могат нито да влияят, нито да предвидят. Нарушен е основен принцип на правото: без вина не се носи отговорност. Освен това акцизът се дължи обратно в държавния бюджет при положение, че лицето „не е изпълнило условие по отношение на крайното предназначение". Касае се не за потребление, различно от установеното от закона (например не за отопление, а за моторно гориво), а за неизпълнение на „условие“ (например неправилно съставен документ).		вътрешен строеж, тъй като спецификата на финансовите правни отношения се изразява в това, че те се структурират по вертикала, а именно като отношения на власт и подчинение. Финансовите правни отношения възникват между държавата в лицето на нейните компетентни органи от една страна, и физическите, юридическите лица и организациите, от друга страна. Държавата е в качеството си на властимащ, активен субект, който е носител на материалното право да получи определена парична сума, която пасивните субекти трябва да заплатят, т.е. налице е публично вземане за акциз. Финансово-правните отношения се характеризират с двустранната си субектна организация, т.е. винаги имат две страни, но на всяка една от страните може да се позиционират един или повече правни субекти. На практика възможни са и тристранни финансови правни отношения, както и такива, при които е налице възможността на една от страните и по-специално на страната на финансовия длъжник да се конституират повече от един правен субект, т. е. налице е усложнение в субектния състав на пасивната страна във финансовото правно отношение, което се проявява и в при отговорност на няколко задължени лица за едно финансово задължение, включително и при случаите на солидарна

			отговорност. Солидарната отговорност на длъжниците е напълно относима и съчетаема със спецификите на финансовия дълг. Няколко правни субекта могат да бъдат солидарно задължени, защото спрямо всички тях е налице общ юридически факт, т.е. общо основание за възникване на финансовото задължение, включително и когато солидарността произтича от съответната разпоредба на закона. Смисълът на солидарността като правен институт, в конкретиката на предложението за създаване на ал. 4 в чл. 3 от ЗАДС е да остави без значение кредитора за разпределението на дълга между солидарните длъжници, тъй като не следва да се допуска потребление на акцизни стоки без заплащането на акциз, в случаите когато такъв се дължи. Също така, следва да се вземе предвид, че са налице редица решения на Съда на Европейския съюз свързани с тълкуване на разпоредбите на европейското законодателство относно освобождаването от акциз, касаещи доставяне на енергийни продукти свързани с въздухоплаване или корабоплаване (Решения на Съда ЕС, Дело С-79/2010, Дело С-250/2010, Дело С-505/2010), като с предложеното допълнение на чл. 3 от ЗАДС, ще се създаде правна хипотеза регулираща обществените отношения

			с недопускането на потребление на акцизни стоки без заплащането на акциз, в случаите когато такъв се дължи.
	2. Предложение в ЗАДС: В чл. 24, ал. 2, т. 6 се премахва освобождаването на енергийни продукти, които са произведени в същия данъчен склад и се използват при производството на други енергийни продукти, предназначени за цели различни от моторно гориво и гориво за отопление: „в ал. 2, т. 6 накрая се добавя „с изключение на енергийните продукти, които са произведени в същия данъчен склад и се използват при производството на други енергийни продукти, предназначени за цели различни от моторно гориво и гориво за отопление"." Предложение на БПГА: Да не се приема. Мотиви: Енергийните продукти, използвани за цели различни от моторно гориво или гориво за отопление, са освободени от облагане с акциз. С предлаганата промяна компонентите ще се облагат с акциз, а крайният продукт - не. На практика се премахва освобождаването от акциз на енергийните продукти, които не се използват за моторно гориво или гориво за отопление. Липсва и ред, по който да се установява предназначението на произвежданите крайни продукти.	**Не се приема**	Предложението за законодателно изменение е във връзка с наличие на съдебна практика, като целта на промяната е да се приведе националното законодателство с Решение на СЕС от 6 юни 2018 г. по дело С-49/17, относно тълкуването на чл. 21, параграф 3 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията. В Решението изрично се посочва, че потреблението на енергийни продукти в рамките на предприятие, което ги е произвело за целите на производството на други енергийни продукти, не попада в обхвата на изключението относно възникване на данъчно задължение, предвидено в цитираната разпоредба от директивата, когато в положение като разглежданото в главното производство енергийните продукти, произведени в резултат на основната дейност на такова предприятие, са използвани по друг начин, освен като моторно гориво или гориво за отопление.
	3. Предложение в ЗАДС: За всички лицензионни и регистрационни режими се създава изискване акционерите	**Не се приема**	На лице е определение за „мажоритарен съдружник или акционер“ в чл. 4, т. 59 от ЗАДС, а

	на дружествата, които често пъти са чуждестранни граждани и могат да бъдат хиляди на брой, да декларират, че не са били акционери в дружества, които имат данъчни задължения. Пример: Създава се т. 22 в чл. 48, ал. 2 от ЗАДС с текст „декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по чл. 47, ал. 3." Предложение на БПГА: Да не се приема. Мотиви: Редица компании търгуват акциите си на публичния пазар и акционерите им се менят постоянно. На практика е невъзможно тези лица да предоставят подобни декларации.		именно, че това е „лице, което притежава повече от 33 на сто от дяловете съответно от акциите на дружеството, т.е. не се касае за много лица, които следва да подадат декларация, а само тези които притежават повече от 33 на сто от дяловете или акциите.
	4. Предложение за законодателна промяна на БПГА: Да се измени чл. 33, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) както следва: „за тежки горива с кодове по КН от 2710 19 61 до 2710 19 69, други тежки масла, различни от смазочните, включени в код по КН 2710 19 99 и за енергийни продукти с кодове по КН 2706, 2707 91, 2707 99 11, 2707 99 19, 2707 99 99, 2710 91 и 2710 99 - 646 лв. за 1000 литра;" Мотиви: Аналогична мярка бе предприета през 2016 г. и акцизната ставка за газьола за отопление беше приравнена към ставката	**Не се приема**	Предложението се отнася до увеличаване размера на данъчна ставка, поради което подлежи на по-задълбочен анализ, както и подлагане на обществено обсъждане. На този етап предложението не би могло да се приеме.

	за дизеловото моторно гориво. Въпреки популистките изказвания за негативен социален ефект от тази мярка, такъв не беше констатиран. Министерство на финансите отбеляза единствено положителен ефект върху фиска в следствие на увеличените постъпления от освободени за потребление моторни дизелови горива. Резултатът от приемане на горното предложение ще бъде аналогичен. Пример за злоупотреба с тежко гориво е посочен по-долу: Фактическа обстановка: Акцизната ставка за тежките горива за отопление е 400 лв. за 1000 килограма (чл. 33, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС)). Ставката за дизеловото моторно гориво е 646 лв. за 1000 литра. Изискванията за качество към двата продукта са определени в Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол (Наредбата). Съгласно чл. 6, т. 9 от Наредбата тежките горива отговарят на изискванията за качество съгласно определението по §1, т.7 от допълнителната разпоредба* и на техническите спецификации на производителите. За разлика от това, изискванията към дизеловото гориво са точно определени в Приложение 2 към Наредбата и производителите нямат свободата да ги променят. Метод за злоупотреба: Масово се разпространяват тежки горива с фирмено-техническа спецификация, в		

	която са разширени референтните стойности на част от показателите в спецификацията за дизеловото гориво. По този начин на пазара се разпространява моторно дизелово гориво без биокомпонент, за което неправомерно се издават документи за тежко гориво за отопление. Така се избягва заплащане на данъци в размер на: - Акциз - 310 лв./1000 литра (разликата в акцизните ставки приравнена в литри) - ДДС -59 лв./1000 литра - Общо - 369 лв./1000 литра *§ 1, т. 7 ("Тежко гориво" е течно гориво, получено от нефт, различно от дефинираните в т. 2, 3 и 4, включено в тарифни номера 2710 19 62 и 2710 19 64 по Комбинираната номенклатура на ЕС, което поради границите си на дестилация попада в категорията на тежките масла, предназначени за използване като гориво в стационарни инсталации, и от което по-малко от 65 % обемни (включително загубите) дестилират при 250 °C по БДС EN ISO 3405(аналогичен на ASTM D 86). Ако дестилацията не може да бъде проведена по БДС EN ISO 3405 (аналогичен на ASTM D 86)		
Адвокатско сдружение Ърнст и Янг	1. Настояща нормативна уредба относно задължението за издаване на касова бележка, закрепено в ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него	**Не се приема**	Задължението за издаване на фискален/системен бон при извършване на продажби, по които се плаща с банкова кредитна или дебитна карта, е уредено в чл. 118, ал. 3 от ЗДДС. Цитираните изключения в чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. са приложими, когато плащането се

	доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ. В ал. 3 е установено, че фискалният и системният бон са хартиени документи, регистриращи продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или е други заместващи парите платежни средства. Редът и начинът за издаване на фискални касови бележки се определят с Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка. В чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. са изброени случаите, в които не е налице задължение за документиране на продажбите чрез касови бележки, издадени от фискално устройство: „когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. “ По силата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-		извършва по „банков път“. При тези начини на плащане е ясно основанието за плащане, т.е. продажбата на конкретни стоки/услуги е обвързано със заплащането.

	18 от 13.12.2006 г. не се издава касова бележка, когато плащането се извършва по банков път - чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод. От друга страна, въпреки че при плащане с дебитна или кредитна карта се осигурява идентична отчетност и възможност за проследяване на плащането, текстът на Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. не предвижда изключение за този вид плащания от задължението за издаване на фискална касова бележка.		
	2. Практика на НАП по настоящата уредба Към настоящия момент по отношение на продажбите, извършени чрез електронен магазин, цитираните разпоредби се прилагат различно по отношение на електронни магазини, оперирани от дружества, установени в България и от електронни магазини, оперирани от дружества, които не са установени в страната. В този смисъл представяме резюме на практиката на НАП по идентични казуси, която установява различно третиране на база установеност на адресата.	**Не се приема**	Доколкото териториалният принцип на действие на нормативните актове предвижда, че те действат на цялата територия на страната, т.е. в рамките на държавните й граници, изискванията на Наредба № Н-18 и в частност, въвеждащите задължение за издаване на фискална касова бележка, не са относими към чуждестранни лица, които извършват продажби чрез електронен магазин от други държави, поради което за тези лица не е налице задължение за регистриране и отчитане на извършените от тях продажби съгласно реда, предвиден с наредбата. Българската държава е въвела изискване за регистриране и отчитане на продажбите чрез фискални устройства още през 1993 г. По своята същност тези устройства са разработени на един и същ принцип, в основата на който е дълготрайното съхранение на данни за реализираните обороти с възможност за бързо и лесно

			разчитане за целите на данъчното облагане. Съответно разпоредбите на ЗДДС и Наредба № Н-18/2006 г. определят кръга от задължени лица, за които разпоредбите са относими. Право на съответната държава е да въвежда изисквания, извън регламентираните от европейското законодателство, към лицата, които извършват търговска дейност на нейната територия (било то чрез конвенционален или електронен магазин). Съответно чуждестранни лица, които извършват продажби чрез електронен магазин и доставят стоки или услуги на български лица, следва да спазват реда за документиране и отчитане на продажбите, наложени от съответната чужда държава.
	2.1 Писмено запитване от чуждестранно юридическо лице до Изпълнителния директор на НАП. Чуждестранно юридическо лице, установено в Испания, е изпратило писмено запитване до Изпълнителния директор на НАП с подробно описание на дейността си - извършване на електронни продажби с доставка на стоки до клиенти в България, плащанията по които се осъществяват онлайн с кредитна или дебитна карта. Дружеството няма търговски обект на територията на страната. В писмото е зададен въпрос, дали при такава фактическа обстановка дружеството е задължено на основание чл. 118 ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. да издава касови бележки.		

	В отговор на запитването НАП издава становище, че доколкото дружеството няма да извършва продажби от търговски обект/и по смисъла на §1, т.41 ЗДДС, а единствено чрез онлайн платформа в интернет, директно от Испания до България, то не би възникнало задължение за регистриране и отчитане на извършените продажби чрез фискално устройство. В случай че дружеството обаче разполага с търговски обект/и на територията на страната, продажбите на стоки, платени с кредитна или дебитна карта, попадат в обхвата на чл. 118, ал. 3 ЗДДС и същите следва да бъдат регистрирани и отчитани чрез издаване на фискален бон. 2.2. Писмено запитване от българско юридическо лице до Изпълнителния директор на НАП Българско юридическо лице изпраща писмено запитване до НАП, съдържащо същите въпроси, но при една разлика във фактическа обстановка: дружеството притежава търговски обекти на територията на България и също обмисля да започне електронна търговия с доставка на стоки до клиенти в България, плащанията по които се осъществяват онлайн с кредитна или дебитна карта. Идентично на предходния случай, след като клиентът направи поръчка и плащането бъде одобрено, стоките биват експедирани от склад, който се намира в Испания директно към адреса в България, посочен от клиента. В отговор на запитването, НАП издава		

	становище, че в този случай юридическото лице е задължено да издава касови бележки при продажби, платени с кредитна или дебитна карта. В допълнение, в становището се разяснява, че „не е налице правно основание предвиденият в ЗДДС ред за издаване на електронна фактура да бъде приложен спрямо фискалния бон\ както и че случаят попада в обхвата на понятието „разносна търговия“ и фискалният бон трябва да придружава стоката, която се изпраща.		
	3. Незаконосъобразност на практиката по настоящата уредба и необходимост от промяна и приемане на предложенията в ЗИД ЗКПО Въз основа на гореизложената практика по приложението на настоящата уредба на материята, считаме, че са налице следните проблеми в действащия закон: 3.1. Наличие на обратна дискриминация Принципите за равнопоставеност и забрана за дискриминация са уредени както на национално ниво - в Конституцията на Република България (чл. 6), така и на ниво ЕС и международно законодателство - Европейската конвенция за защита правата на човека (чл. 14 и Протокол 12). В България принципът за равенство и забрана за дискриминация се разбира като еднакво прилагане на закона спрямо лицата. В контекста на правото на ЕС, както е тълкувано в практиката на СЕС, принципът за равнопоставеност и защита срещу дискриминация се разбира като забрана сравними ситуации да се третират	**Не се приема**	Аргументите са изложени в т. 2

	по различен начин, както и различни случаи да се третират по един и същи начин, освен ако за това няма обективна причина. Настоящата уредба относно изискването за издаване на касови бележки за електронни продажби, платени чрез дебитна или кредитна карта противоречи на горепосочените принципи. Нарушението се изразява в това, че търговци, които имат търговски обект на територията на България са поставени в неравностойно положение спрямо търговците, които нямат, тъй като при онлайн продажби първите имат допълнително задължение за издаване на касови бележки, докато последните не са задължени. По съществото си това представлява обратна дискриминация. Практика на СЕС по отношение на забрана на обратната дискриминация е еднозначна, като в този смисъл са Решение по дело C-34/09 („Ruiz Zambrano“), Решение по дело C-148/02 („Garcia Avello“), Решение по дело C- 110/05 („Commission v Italy“). 3.2. Настоящата уредба противоречи на принципа за съразмерност на мярката с преследваната цел и е в противоречие с целта на закона. Същевременно, изискването за издаване на касова бележка при плащания с дебитна/кредитна карта нарушава принципите за съразмерност на мярката с преследваната цел. Този принцип е уреден в Административнопроцесуалния кодекс („АПК“) и правото на ЕС. На ниво ЕС принципът за съразмерност е уреден в чл.		

	5, ал. 3 от Договора за ЕС и Протокол № 30 за приложение на принципите за субсидиарност и съразмерност към него и в практиката на СЕС - решение по дело С-11/70 („Internationale Handelsgesellschaft“). СЕС приема по-конкретна дефиниция на принципа с решението по дело С-66/82 („Fromancais“), с което е прието, че: “За да установи дали една разпоредба е съобразена с принципа на съразмерност е необходимо, на първо място, да се установи, дали средствата, които тя използва за постигане на целта, съответстват на значимостта на целта, и на второ място - дали те са необходими за нейното постигане“. Принципът за съразмерност (пропорционалност) изисква предприетата мярка (в случая издаване на касова бележка при онлайн плащане с кредитна или дебитна карта) да бъде подходяща за целта (отчетност и проследимост за целите на събиране на бюджетни приходи), в чието изпълнение тя се предприема. В случая, тази мярка е изцяло неподходяща за преследваната цел. При онлайн плащане с кредитна или дебитна карта се извършва последователност от операции, които гарантират нужната отчетност и прозрачност на плащането. Купувачите, желаещи да извършат покупка на стоки от търговеца, му предоставят данни за своята банкова карта. Търговецът проверява валидността на картата, изпращайки информацията от нея към своята банка. Тази информация се препраща по финансовата мрежа към		

	банката на купувача - тя я проверява и връща потвърждение на банката на търговеца. След извършване на транзакцията данните за задължаването на банковата сметка на купувача и заверяването на банковата сметка на търговеца се регистрират и съхраняват от съответната финансова институция. Органите по приходите могат да проверят извършените продажби и плащанията по тях по идентичен начин с този, по който се установяват плащанията, извършени „чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги“ . Съгласно чл. 3, ал. 1 Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. при плащане по гореизброените начини не се издава касова бележка.		
	4. По отношение на предложената промяна в чл. 118, ал. 3 от ЗДДС С оглед на гореизложения анализ на настоящата уредба на материята, сме на мнение, че предложената промяна в чл. 118, ал. 3 от ЗДДС, съгласно която в случаите на продажби на стоки или услуги чрез електронен магазин фискалният или системният бон, регистриращ продажбата, може да се генерира автоматично без да се издава хартиен документ, е правилна	**Не се приема**	Описаните за предприемане стъпки ще са обект на обсъждане и регламентиране в подзаконовия нормативен акт, за който с проекта на ЗИД на ЗКПО е предвиден 6-месечен срок за привеждане в съответствие.

	стъпка в посока на съобразяване на българския закон с Конституцията на Република България и с европейското законодателство. Важно е обаче предложената промяна да се прилага еднакво спрямо всички, както спрямо лица, установени на територията на страна и опериращи търговски обекти в страната, така и спрямо лица, които са установени в чужбина. Съгласно принципа на равнопоставеност и забрана за дискриминация, е от изключително голямо значение предложената промяна да се прилага законосъобразно. В този смисъл, ние, в качеството си на представители на голяма част от ритейл бизнеса в България, сме на мнение, че освен отпадането на задължението за издаване на касова бележка на хартиен носител, следва да се предприемат и други стъпки в тази посока. На първо място, ЗИДЗКПО предвижда, че в 6-месечен срок от влизането на промените в сила, министърът на финансите следва да приведе Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. в съответствие със ЗДДС. Считаме, че при обсъждането на промените в Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. следва да се предвидят всички възможни ситуации и предизвикателства, които могат да възникнат при приложението на закона на практика. В това число следва да се предвидят конкретни текстове, уреждащи документирането на връщане на стоки, закупени чрез електронен магазин, замяната на стоки и правилата относно отчетността на оборотите на електронния		

	магазин. На следващо място, доколкото новите правила предвиждат електронно генериране на касов или системен бон, това означава, че следва да се създаде и имплементира на практика нов софтуер, чрез който това да се осъществява на практика. Следва да си има предвид, че създаването на подобен софтуер е изключително бавен процес, особено за дружества, които използват чуждестранен софтуер за отчитане на продажбите. С оглед на това, предлагаме в проекта на Наредбата да бъдат предвидени достатъчно дълги срокове за имплементиране на нови отчетни системи и привеждането им в съответствие с действащото законодателство. Не на последно място, бихме искали да обърнем внимание, че много от дружествата, опериращи електронни магазини, използват складове, които се намират извън територията на страната. В тази връзка следва да се съобразят потенциалните изисквания за наличие на фискално устройство и неговата онлайн връзка с НАП, доколкото понастоящем СИМ картите за фискални устройства не могат да работят в режим на роуминг. В противен случай, предвидената промяна в чл. 118, ал. 3 от ЗДДС ще се явява на практика неприложима в повечето случаи, доколкото към настоящия момент не съществува възможност за опериране на фискални устройства в чужбина.		
	5. В допълнение на предложението и като алтернативен подход за преодоляване	**Не се приема**	Предложението да отпадне изцяло задължението за издаване на касова

	на проблемите в настоящата уредба Считаме, че законосъобразен подход би бил да отпадне изцяло задължението за издаване на касова бележка при продажба на стоки или услуги, извършена чрез електронен магазин, при която плащането е извършено с дебитна или кредитна карта. Доводите ни за това са следните. Целта на закона по отношение на издаването на касов или системен бон е проследяемост на оборотите на кешови разплащания, намаляване на сивата икономика и правилно и надлежно отчитане на продажбите в търговски обекти. Както е видно от систематичното тълкуване на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС с чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. (настояща редакция), задължение за издаване на касова бележка не съществува по отношение на плащания, извършени чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга, или чрез пощенски паричен превод. В този смисъл, плащането с дебитна или кредитна карта би следвало също да попадне в тази категория, доколкото то представлява на практика банков превод и позволява пълна проследимост на разплащанията и отчетност на генерирания оборот. Съгласно чл. 4, ал. 3 от Закона за платежните услуги и платежните системи изпълнението на платежни операции чрез платежни карти е платежна услуга, която е еквивалентна на кредитните преводи и директните дебити. Съгласно чл. 24, ал. 3		бележка при продажби на стоки или услуги, извършени чрез електронен магазин, при която плащането е извършено с дебитна или кредитна карта, не се приема. Мотивите за това са следните: При плащане, извършено чрез дебитна или кредитна карта, издаваната разписка от ПОС терминала показва единствено, че е извършена транзакция (превод) на определена сума от една сметка към друга сметка и не е обвързана с конкретната продажба/доставка на стоки или услуги, т.е. не може да се индивидуализира плащането с конкретната доставка. Освен това за лицата остава задължение за документиране на извършваните продажби/плащания, когато същите не са отчетени чрез фискален/системен бон, т.е. необходимо е да се издаде документ, съдържащ реквизитите, изискуеми от ЗСч.

	от същия закон доставчиците на платежни услуги съхраняват най-малко 5 години цялата счетоводна и друга информация и документация относно предоставените от тях платежни услуги. Съгласно чл. 25, ал. 1 от Наредба № 3 на БНБ за условията и реда за откриване на платежни сметки, за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти платежната карта е вид персонализиран платежен инструмент, който се използва многократно за идентификация на оправомощения ползвател на платежни услуги и за отдалечен достъп до платежна сметка и с който могат да се извършват операции по плащане на стоки и услуги чрез физически или виртуални терминални устройства ПОС. Следователно приравняването на плащанията с платежна (дебитна или кредитна) карта на плащанията в брой за данъчни цели (чл. 118 ЗДДС и Наредба Н-18) е и в противоречие със специалното законодателството в областта на платежните услуги. В подкрепа на предложението ни е и практиката в редица държави-членки на ЕС, чието законодателство не предвижда задължение за издаване на касова бележка при продажби, извършени чрез електронен магазин, при които плащането е извършено с дебитна или кредитна карта. Сред тези държави са например Австрия, Литва, Чехия, Италия и Великобритания. Съгласно законодателството на посочените държави-членки, задължението за издаване на касова бележка при		

	плащане с дебитна или кредитна карта е непропорционално на преследваната от закона цел, с оглед на което подобно задължение не съществува. Това е така, защото плащанията с дебитни и кредитни карти са лесно проследими и издаването на касова бележка не е необходимо. Считаме, че примерът на тези държави следва да бъде последван с цел съобразяване на българското законодателство с първичното и вторичното право на ЕС.		
Българска петролна и газова асоциация	Обръщам се към Вас във връзка с поставения на обществено обсъждане Закон за корпоративното подоходно облагане, с който се правят промени в различни нормативни актове, свързани с данъчното законодателство. Отново бих искал да насоча Вашето внимание към направеното предложение от Българска петролна и газова асоциация (БПГА), през месец юли т.г., за промяна в акцизната ставка за тежките горива за отопление. Основен мотив за това предложение е масовата практика на злоупотреби от определени икономически оператори, които водят до укриване на данъчни задължения и по-ниски приходи в държавния бюджет. В този смисъл като приложение на настоящето писмо ще откриете позицията на Сдружението по поставения въпрос от месец юли, както и допълнителни предложения за конкретни текстове, които бяха изпратени до Вас по същото време.	**Не се приема**	Предложението се отнася до увеличаване размера на данъчна ставка, поради което подлежи на по-задълбочен анализ, както и подлагане на обществено обсъждане. На този етап предложението не би могло да се приеме.
Омбудсман на Република България	С публикувания на 30.08.2018 г. на сайта на Министерство на финансите и предложен за обсъждане Проект на Закон	**Не се приема**	Не се предвижда подаване на коригираща декларация за единственото основно жилище, а за

	за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане са направени и предложения за промени в ЗМДТ. С тях се предвиждат промени относно: 1/ Ползването на облекчения при определянето на данъка върху недвижимите имоти за основно жилище: Предложените промени предвиждат създаване на нова ал. 3 към чл. 25 от ЗМДТ, със следния текст: „В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата.“ С оглед коректното деклариране на данни за недвижимия имот, в т.ч. и дали той е основно жилище, за което гражданите ползват данъчно облекчение в размер на 50 на сто, а ако е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100% - със 75 на сто, е допустимо въвеждането на такава мярка. Следва обаче, да се предвиди, че при подаване на коригираща декларация тази мярка отпада и за основното жилище да се ползва облекчение. 2/ Облагането с данък на превозните средства Първо: Уеднаквява се подходът при определянето на данъка за леките автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса/тдмм/ до 3,5 т. В сега действащия ЗМДТ той е различен, като:		останалите, които не са основни, но са декларирани от данъчно задължените лица като основни, за да се ползва облекчение. Целта на предложеното допълнение в чл. 25 от ЗМДТ е прекратяване на злоупотребите с данъчното облекчение за основно жилище, а именно данъкът да се заплаща с 50 на сто намаление. Посочените други коментари нямат характер на конкретни законодателни предложения.

	- за леките автомобили - размерът на данъка се определя от общинския съвет с наредба съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство (чл. 55, ал. 1), като в Закона са посочени параметрите им; - за товарен автомобил до 12 т технически допустима максимална маса общинският съвет определя с наредба данъка в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнат тон товароносимост (чл. 55, ал. 6). За предлаганата промяна се посочват следните аргументи: - леките автомобили и товарните с максимална маса до 3,5 т попадат в една категория при определяне размера на винетната такса/според чл. 10а, ал. 7, т. 3 от Закона за пътищата/; - по данни на МВР, от регистрираните модели товарни автомобили над 2000 имат съответен аналог, регистриран и облаган като лек автомобил; - според действащия ЗМДТ собствениците на товарни автомобили с тдмм от 3,5т. /катетория N1 - с която се ползва данъчно облекчение/плащат в пъти по-нисък данък. От друга страна, едни и същи модели автомобили се регистрират с категория N1 и M1, като само в първия случай се ползва данъчно облекчение. Целта е да се премахне неравнопоставеност между собствениците и да не се стига до загуба за общинските бюджети.		

Второ: Формулата за определяне на данъка за леките автомобили и товарните до 5,5 т включва два компонента:
1/ имуществен/ИмК/ - и сега участва при определянето на данъка на леките автомобили - отчита мощността и годината на автомобила
В зависимост от мощността леките автомобили и сега са разделени в няколко групи (5), като в ЗМДТ са определени възможните граници на размера на данъка за 1 kW, а именно:
Групи леки автомобили според мощността и размер на дължим данък:

Според сега действащия ЗМДТ (чл. 55, ал. 1)	Според предложените промени
до 37 kW вкл. - от 0,34 до 1,02 лв. за 1 kW;	
над 37 kW до 55 kW вкл. - от 0,40 до 1,20 лв.	до 55 kW вкл. - от 0,34 до 1,20 лв.
над 55 kW до 74 kW вкл. - от 0,54 до 1,62 лв.	над 55 kW до 74 kW вкл. - от 0,54 до 1,62 лв.
над 74 kW до 110 kW вкл. - от 1,10 до 3,30 лв.	над 74 kW до 110 kW вкл. - от 1,10 до 3,30 лв.
над 110 kW - от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW	над 110 kW до 150 kW вкл. - от 1,23 до 3,69 лв.
	над 150 kW до 245 kW вкл. - от 1,60 до 4,80 лв.
	над 245 kW - от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW

Промените относно групите леки автомобили според мощността и размер на дължимия данък за 1 kW са:
- досегашните първи две групи (до 37 kW вкл. и над 37 kW до 55 kW вкл.) се обединяват в една, без да се посочва аргумент за това;
- най-мощните коли над 110 kW се разделят в три групи, като чувствително се повишава горната граница на дължимия за 1 kW данък за автомобилите с мощност над 150 kW - сега максимумът е 3,69 лв., като се предлага да стане съответно 4,80 лв. и 6,30 лв. за двете нови групи.
Предвиждани промени в коефициента за възраст на автомобилите:

Според сега действащия ЗМДТ (чл. 55, ал. 1)	Според предложените промени
над 14 години - 1	над 20 г. - 1,1
	над 15 до 20 г. - 1
над 5 до 14 г. - 1,5	над 10 до 15 г. - 1,3
	над 5 до 10 г. - 1,5
до 5 г. - 2,8	до 5 г. - 2,3

Промените относно коефициента за възраст на автомобилите са:
- досегашните 3 групи стават 5;
- леко се повишава (от 1 на 1.1) коефициентът за най-старите автомобили - над 20 г., което ще доведе до повишаване на този компонент от данъка за тях с 1,1 пъти. Тази промяна е аргументирана с

желанието за извеждането на най-старите и неекологични автомобили от употреба;
- за автомобилите от 10 до 15 г. коефициентът се намалява от 1,5 на 1,3, което ще доведе до намаляване на този компонент от данъка;
- намалява се от 2,8 на 2,5 коефициентът за автомобилите до 5 г., което също ще доведе до намаляване на този компонент от данъка за тях.
2/ екологичен/ЕК/
Залегналият досега в ЗМДТ подход е след определянето на размера на данъка определени групи да ползват данъчно облекчение, конкретно регламентирано в чл. 59 на ЗМДТ. За ползването на това облекчение обаче, в закона е поставено условие - превозното' средство да е с мощност на двигателя до 74 kW включително. Т.е., принципът е данъчно облекчение да ползват по-малко мощните превозни средства, докато собствениците на тези с мощност над 74 kW следва да заплащат данък в пълен размер.
С въвеждането на ЕК, по който следва да се умножи определения ИмК, ще настъпят следните промени в данъка:

Данъчни облекчения според ЗМДТ, чл. 59 за превозни средства с мощност на двигателя до 74 kW включително	ЕК според предложените промени за превозни средства независимо от мощността на двигателя

	без екологична категория - не ползват намаление на данъка	от 1,3 до 1,4		
	без екологична категория, но снабдени с катализатор - намаление от 20% до 40% по решение на ОС	от 1,3 до 1,4		
	Евро 1 - не ползват намаление	от 1,2 до 1,3		
	Евро 2 - не ползват намаление	от 1,1 до 1,2		
	Евро 3 - намаление от 50%	от 1 до 1,1		
	Евро 4 - намаление от 50%	от 0,8 до 1		
	Евро 5 - намаление от 60%	от 0,6 до 0,8		
	Евро 6 - намаление от 60%	от 0,4 до 0,6		
	за товарните автомобили до 3,5 т			
	Евро 3 - намаление от 40%	от 1 до 1,1		
	Евро 4 - намаление от 40%	от 0,8 до 1		
	Евро 5 - намаление от 50%	от 0,6 до 0,8		

	Евро 6 и EEV - намаление от 50%	от 0,4 до 0,6		
	С оглед на представеното: - отпада изискването данъчно облекчение да ползват само превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително; - данъчно облекчение ще ползват всички автомобили, в т.ч. и най-мощните, в зависимост от тяхната екологична категория. Това не съответства на обявената цел чрез механизма на данъчното облагане на превозните средства да се стимулира ползването на по-екологични автомобили; - отпадат отстъпките за превозни средства до 74 kW, снабдени с катализатор, които към момента варират от 20 до 40% в зависимост от решението на общинския съвет. Нещо повече, техният данък ще се увеличи между 1,3 и 1,4 пъти. Аргументът, с който това облекчение се предлага да отпадне е невъзможност на компетентните органи да установяват и контролират наличието на работещо катализаторно устройство, с което категорично не съм съгласна да е определящо; - за превозните средства с Евро 1 и Евро 2 увеличението на данъка ще е между 1,1 и 1,3 пъти; - най-сериозно ще е увеличението на данъка за превозни средства с мощност на двигателя до 74 kW, притежаващи Евро 3 - по сега действащия закон те ползват			

	намаление от 50%, което на практика ще им бъде отнето; - независимо че в мотивите изрично се изтъква, че с въвеждането на ЕК се цели осигуряване на облекчение за собствениците на автомобили, съответстващи на екологични стандарти Евро 4 и повече, при така предложените параметри на ЕК собствениците на ПС с мощност на двигателя до 74 kW с Евро 4 и Евро 5 ще ползват по-малко намаление, отколкото досега, като единствено за ПС с Евро 6 това намаление ще се запази; - по аналогия с промените относно автомобилите и товарните автомобили с технически допустима максимална маса до 3,5 т, се предвижда и корекция на данъчното облагане на мотоциклети и мотопеди и автобуси, товарни автомобили над 3,5т, влекачи за ремаркета и седлови влекачи, а именно: да отпадне данъчното облекчение за тези с Евро 3 (сега ползват такова от 40%), за тези с Евро 4 облекчението да бъде намалено от 40% на 20%. - предложената промяна за товарните автомобили над 3,5 т до 12 т данъкът да се определя от общинския съвет в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнати 750 кг, а не както досега от 10 до 30 лв. за всеки започнат тон товароносимост, ще доведе до чувствително увеличение на данъците и за товарните автомобили. Предвид изложеното ще се увеличи данъчната тежест, най-вече за собствениците на превозни средства с по-малък обем на двигателя и на по-стари		

	автомобили. Предложението се прави без да се позовава на анализ за броя и характеристиките на пътните превозни средства, регистрирани за движение на територията на страната, в т.ч. възраст, мощност на двигателя, екологична категория. Липсва и анализ на очаквания финансов резултат. Спорно е доколко с тези промени ще се реализират целите, формулирани от вносителите, в т.ч. изваждане от употреба на автомобилите над 20 г. и на тези, които не притежават екологична категория равна или по-висока от Евро 4, и постигане на съответствие с европейските директиви, свързани с чистотата на въздуха и справяне с превишението на пределно допустимите стойности за концентрации на замърсители. Тревожна е политиката на държавата по отношение на собствениците на превозни средства през последните години: - значителното повишение на цената на винетната такса през 2016 г.; - повишаване на продуктовата такса за моторни превозни средства през юли 2018 г.; - повишаване на цените на горивата, близо 70%, от които са акцизът и данъкът добавена стойност; - повишаване цената на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ през последните години, значително през 2018 г. и пр. Последните промени в ЗМДТ са от		

	м.декември 2017 г. Не е ясно кое налага изменения да се правят сега и то чрез промени в Закона за корпоративното подоходно облагане. Още повече, че вероятно ще се наложат промени в ЗМДТ във връзка с таксата за битови отпадъци. Промените в ЗМДТ трябва да се правят след задълбочен анализ на необходимостта от тях и на резултата, който се цели.		
Български център за нестопанско право (БЦНП)	Имайки предвид опита ни по повод кампанията по прехвърляне на регистрацията от съда към Агенция по вписванията, която се случи след влизане в сила промените в Закона за юридическите лица с нестопанска цел (01.01.2018г.), бихме искали да направим следните предложения: 1. Предвидените в § 40 от ЗИД на ЗКПО промени в Закона за счетоводството ще дадат яснота в тълкуването и прилагането на правилата, свързани с подаване на годишните отчети на юридическите лица с нестопанска цел (ЮЛНЦ) в Агенция по вписванията. Прецизирането, коригирането и допълването на някои разпоредби – така, както е посочено и в мотивите в оценката на въздействието – ще допринесе за избягване на проблеми при практическото прилагане на разпоредбите както от лицата, така и от администрацията. 2. В § 40, т. 7 изрично се посочва крайният срок, към който ЮЛНЦ дължат подаване на годишните си финансови отчети и докладите за дейността си съобразно периода на пререгистрацията им	**Не се приема**	Предвиден е едномесечен срок от пререгистрацията (вписването) в регистъра на ЮЛНЦ (31 май, а не 30 юни), който да даде възможност на лицата да изпълнят задълженията за публичност на годишните финансови отчети, в случай че има някакви нередности или забавяне с пререгистрацията им в регистъра и съответно да не подлежат на глоби или санкции по чл. 74 от ЗСч. Законът съдържа общи правила и не може да обхване всички изключения, възникващи в практиката, свързани с пререгистрацията на ЮЛНЦ в регистъра на ЮЛНЦ към АВ.

	(в рамките на общия 3-годишен период). Считаме, че наред с крайния срок е необходимо изрично да бъде предвидена възможността ЮЛНЦ да подават дължимите годишни финансови отчети и доклади за дейността си към момента на пререгистрация или в момент след нея. Например, ако ЮЛНЦ е пререгистрирано на 5 юни 2019 г. и ако има готовност да подаде финансовите си отчети и доклади за дейността си за 2017 и 2018, да може да го направи в срока до 30.06.2019 г. Аргумент за това е осигуряване на максимална прозрачност и отчетност на организациите, но също така и обезпечаване на възможността към всеки момент, в който заявителите искат да обявяват обстоятелства, подлежащи на вписване/ обявяване, да могат да направят това.		
„Национална лотария" АД	В §27 от Преходните и заключителни разпоредби на Проекта да бъде направено изменение, с което да се регламентира определянето на размера на доходите за целите на изготвяне на справката по чл. 73, ал. 1, т. 4, вр. с чл. 13, ал. 1, т. 20 от ЗДДФЛ, изразени като разликата между направените залози и получените печалби в онлайн_хазартни игри през съответната календарна година за конкретен участник. Аргументите ни в подкрепа на това предложение се налагат от практиката по прилагане на цитираните разпоредби. „Национална лотария" АД е лицензиран организатор на онлайн хазартни игри и като такъв изготвя ежегодна справка по	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

	образец за изплатените през предходната година доходи на физически лица надвишаващи 5000 лв. под формата на паричните печалби от участие. Понастоящем прилагащия орган тълкува цитираните разпоредби в смисъл, че организаторите трябва да включат в справката всички лица в чиито игрални сметки са захранени печалби надхвърлящи 5000 лв. в рамките на календарната година. Съответно организаторите прилагат стриктно указаният подход при изготвяне на справките. Това от своя страна създава проблеми за участниците в онлайн хазартни игри доколкото не отразява реалистично получените действителни доходи. Така например, в общия случай след като спечели една или повече суми, които биват захранени като стойност в игралната му сметка, продължава да прави залози. Когато тези залози не са печеливши крайното салдо по игралната сметка може да бъде със стойност по-малка или равна на нула (спрямо захранените печалби). Така например участник, по игралната сметка на който са захранени печалби от общо над 5000 лв., може да е заложил и загубил част или цялото положително салдо за определен период от време. Ако участникът реши в този момент да изтегли наличността по игралната си сметка или да я закрие, то той реално ще има доход, който не подлежи на свеждане до знанието на контролните органи. Друга хипотеза, която теоретично създава		

	проблем е, че онлайн хазартните игри са с определена възвращаемост и биха могли да бъдат ползвани за доказване на доходи. В смисъла на горното, единствената целесъобразна и обективна опция за отчитане на доходите от печалби в онлайн игри е като разлика между направените от съответния участник залози и изплатените му печалби в периода 1-ви януари до 31-ви декември на съответната календарна година. Организаторите са задължени да съхраняват и предават тази информация на контролните органи, съответно да дават справки при поискване.		
Асоциация български тютюн (АБТ)	I. По § 36 относно ЗАДС: 1. В чл. 12, ал. 1 се създават нови: а) т. 4: 4. изсушени, плоски с неправилна форма, частично обезжилени тютюневи листа, преминали процес на изсушаване и контролирано овлажняване, които съдържат глицерин и са годни за пушене след проста манипулация посредством смачкване или ръчно нарязване.	**Приема се**	
	б) т. 5: 5. разпоредбата по предходната точка се прилага единствено за промишлено обработени тютюни, съдържащи глицерин.	**Приема се**	
	в) т. 6: обстоятелствата по т. 4 и 5 се декларират пред компетентното митническо учреждение по ред и начин указан в Правилника за прилагане на закона.	**Приема се**	Въведена е нова ал. 9 в чл. 12 от законопроекта.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 721

от 11 октомври 2018 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ЗА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":
/Соня Божикова/

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

№ 02.01-115
11 октомври 2018 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. No 802-01-39
Дата 11 / 10 2018 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

16:40

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....721..... на Министерския съвет от 2018 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 850-01-230 / 11.10. **2018 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, № 802-01-39, внесен от Министерски съвет на 11.10.2018 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по бюджет и финанси

Комисии:

- Комисия по икономическа политика и туризъм
- Комисия за наблюдение на приходните агенции и борба със сивата икономика и контрабандата
- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА